

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

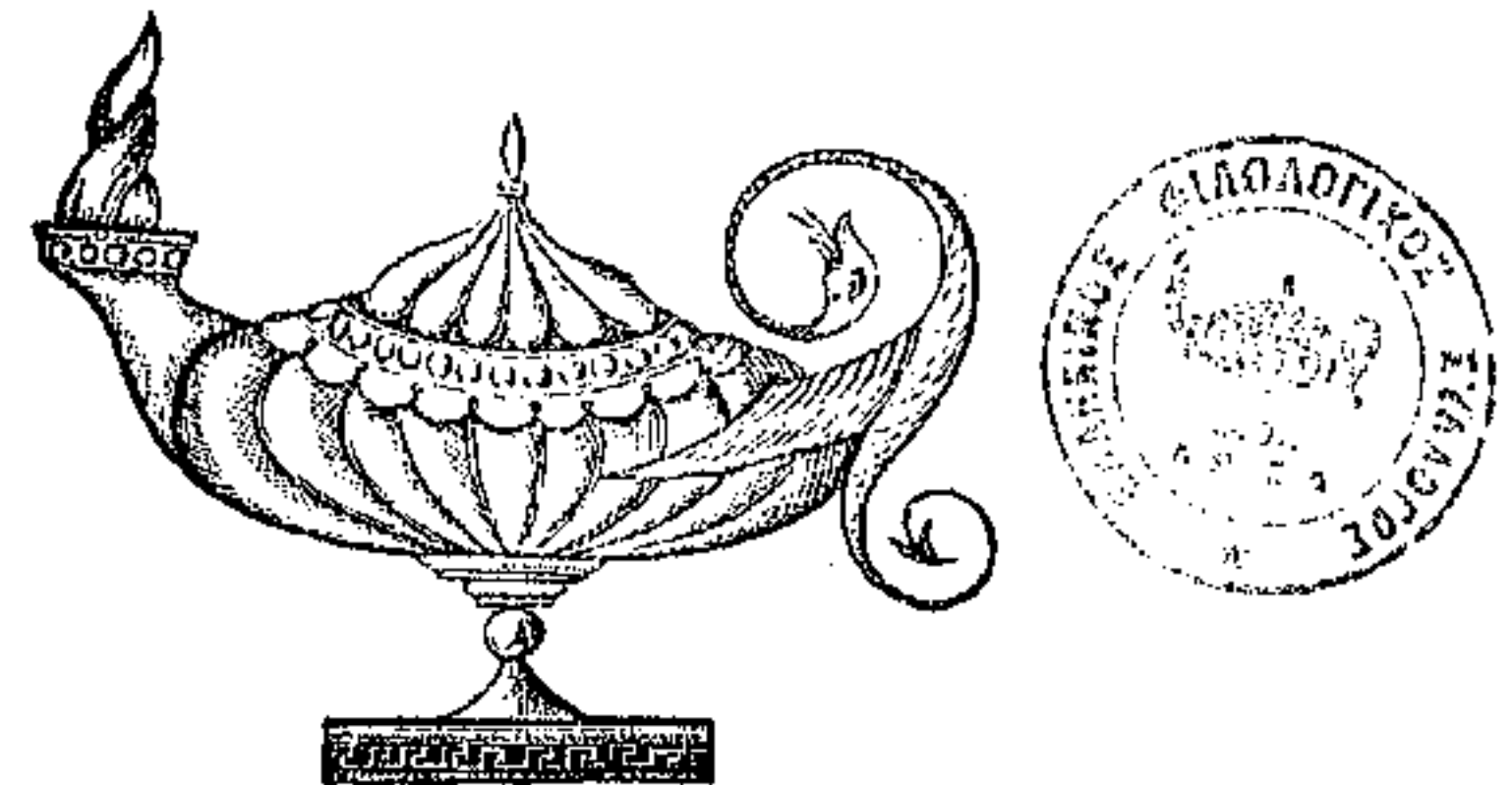
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ

ΙΕ'. ΤΟΜΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1884

*Έδρα του Συλλόγου :

Πέραν, 'Οδός Τοπτσιλάρ, ἀριθ. 18.

ΤΥΠΟΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑ.

Πρόκτορες διὰ τὸ ἔξωτερικόν :
Lorenz et Keil, Librairie internationale.
Πέραν, Μεγάλη 'Οδός, ἀριθ. 457.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΙΕ' ΤΟΜΟΥ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ.

Κατά τινα οὐχὶ πρὸς ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας
περιοδεῖαν μου εἰς Θεσσαλίαν (ἐν θέρει τοῦ 1881),
ἀντέγραψα, λαβῶν καὶ ἐκτυπώματα, τὰς ἐπομέ-
νας ἐπιγραφάς, ὧν τινὲς μὲν εἰσιν ἀνέκδοτοι, τι-
νὲς δὲ παρ' ἄλλων ἐλλιπῶς προεδημοσιεύθησαν¹.

Α'.

Τρίκκαλα. Ὀδηγηθεὶς ἐκ τῶν ἐν σ. 67 τοῦ

Ussing (Griech. Reisen und Studien) λε-
γομένων, ἀνεζήτησα τὴν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Φανερω-
μένῃ ἐπιγραφὴν, ἣτις εἶχε μὲν ἀνακλυθῆ
ὑπὸ τοῦ Δανοῦ τούτου περιηγητοῦ, ἀλλ' οὐχὶ
καὶ ἀντιγραφῇ. Ὁ λίθος εὑρηται νῦν ἐν κακῇ
καταστάσει, ἐκ δὲ τοῦ ἐκτυπώματός μου δια-
κρίνονται τὰ ἐπόμενα.

ΠΙΤΑΠΡΟΣΤΡΙΚΑΝΜΕΡΗΚΑ·ΑΓΑΓΟΝΤΕΣΗΜΑ
ΤΟΠΟΝΕΠΕΔΕΙΞΑΝΗΜΙΝΤΟΠΟΙΚΕΙ·ΝΠΑ
ΝΩΣ...ΙΑΙΟΥ...ΣΜΩΝΤΗΧΩΡΑΙΤΑΥΤΗ
ΕΦΑΣ.....Α...ΟΜΕΝΟΥΣΚΑΙΚΑΛ
5 ΙΝΔΕΡΚ.....Τ...ΟΓΛΕΙΣΤ
ΙΚΕΙ...Σ...Π.....ΟΝ.
ΙΟΑΓΑΘΟΜΕΝΗΣ.....ΜΟΝ·ΟΥ·Ε·ΛΙ...
ΠΕΔΕΙΚΝΥ.....ΠΟ...ΙΟΥΤΟΥΤΟ
ΕΡΟΝΤΕΣΑΠΟΤΩΝΠΡΟΣΤΡΙΚΑΝΜΕΡ
10 ΝΗΜΙΝΟΙΕΓΔΙΚΟΙΤΗΝΤΕΔΟΡΑΚΙΔΑΚΑΙΗ
ΟΝΕΥΟΥΣΑΣΤΑΥΤΗΧΩΡΑΙΗΝΑΥΤΟ
·ΑΙΣΥΝΗΓΟΣΑΝ·ΤΑΓΕΙΤΟΣΥΝΑΚ
ΥΠΑΡΧΕΙΗΝΑΥΤΟΙΛΕΓΟΥΣΙΔΕΡΚΑΙ
ΑΒΩΝΔΕΚΑΙΟΑΓΑΘΟΜΕΝΗΣΤΟΝΛΟΙ
15 ·ΙΚΟΙΕΦΑΣΑΝΚΑΛΕΙΣΘΑΙΔΕΡΚΑΙ
ΝΚΑΛΕΙΣΘΑΙΒΟΥΚΟΛΙΚΟΝΤΗΝΜ
·ΟΣΗΝΠΗΚΤΗΝΗΝΟΙΕΓΔΙΚΟΙΤΗ
ΤΗΝΤΕΟΔΟΝΕΦΗΤΗΝΚΑΛΟΥΡ
ΙΑΙΗΝΟΙΓΔΙΚΟΙΕΦ
20 ΩΣΑΠΟ·Ε
ΠΟΝΤΑ

1) Ὁρα C. I. G. 4766—4792. Leake, Travels in Northern Greece, ἐπιγρ. παρ. ἀριθ. 6-16 καὶ 145—224. Ussing, inscriptions graecae ineditae, ἀριθ. 4—54. Lebas, inser. grecques et latines, 3me partie, sect. VI, ἀριθ. 1112—1319. Ὁ ἐν Κιόδου Ἑλλ. Φιλολογ. Σύλλογος, Τόμ. Γ', σ. 37 κ. ἐ. Miller, Mém. de l'Ac-

démie des inser. Τόμ. XXVII, Μέρ. Β', σ. 13 κ. ἐ. τοῦ αὐτοῦ Rev. Arch. N. S. IX 158 κ. ἐ. Heuzey, Mission en Macédoine σ. 409 κ. ἐ. Duchesne Bayet, Mission au Mont Athos, σ. 109 κ. ἐ. Revue Arch. N. S., XXXI, σ. 286. Dumont, Mém. Archéolog. II, 32 κ. ἐ.

Γρ. 1. ἐπὶ τὰ πρὸς Τρίκων μέρη κα[τ]αγα-
γόντες ἡμῶς . . . (2) τόπον ἐπέδειξαν (9)
φ]έροντες ἀπὸ τῶν πρὸς Τρίκων μερῶν . . .
(10) . . . ἡμῖν οἱ ἐγθ]ικοί τ]ῆν Δορακίδα καὶ
ἡ[ν . . . (11) γειτ]ορευούσας ταύτη χώραν ἦν
αὐτοσ[ι] . . . (12) καὶ συνήγοσαν [εἰς] τὰ γειτό-
συνα . . . (14) ὑπάρχει ἦν αὐτοὶ λέγουσι Δερ-
καίω[ι] . . . (15) ἀβῶν δὲ καὶ ὁ Ἀγαθομένης
τὸν ἀβ[ρον] . . . (16) οἱ ἐγθ]ικοί ἔφασαν κα-
λεῖσθαι Δερκαίω[ν] . . . (17) γ καλεῖσθαι βου-
κολικὸν τὴν . . . (18) . . . πικτήν ἦν οἱ [ἐ]γθ]ι-
κοί . . . (19) τὴν τε ὁδὸν ἔφη τὴν καλου-
μένην κτ.λ.

Ἡ ἐπιγραφή διελάμβανεν, ὡς φαίνεται, τὴν
μεταξὺ Ἀγαθομένου τινος καὶ τῶν ἠδῆ ἀγνωστων
Δερκαίων, τῆ μεσιτεύσει τῶν ἐγθ]ικών, ἐξομ-
λυνσιν δίκης περὶ τινος γηπέδου. Ἡ ἐν γρ. 10
Δορακίς, ἐάν ἡ ἀνέγνωσις ἦναι ἀσφαλής, δὲν
ἀναφέρεται ἀλλαχοῦ. Ἡ γραφή τοῦ ὀνόματος
Τρίκα ἐν γρ. 1 καὶ θ, δι' ἐνός μόνου Κ, εἶναι ἀξιο-
σημείωτος, διότι τὰ τε νομίσματα καὶ χειρόγραφα
ἔχουσι τὸν διὰ τοῦ διπλοῦ Κ τύπον Τρίκκα.

Ὁ Ussing, ἐνθ. ἀνωτ., ἀναφέρει καὶ δευτέραν
μακρὰν ἐπιγραφὴν εὐρισκομένην ἐν τῷ ἐκκλησι-
δίῳ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, ἣν ἐπίσης δὲν ἀν-
τέγραψεν. Ὅπως δὲ μὴ ἀπολέσωσι καιρὸν καὶ
ἄλλοι ἀνωφελῶς, παρατηρῶ ὅτι ἡ ἐπιγραφή
αὕτη ὑπάρχει μὲν ἔτι, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ λίθος χρη-
σιμεύει ἀπὸ πολλοῦ εἰς τριβὴν πλυνομένων
πραγμάτων, καὶ αἱ διασωζόμεναι ἀσυνάρτητοι
λέξεις κατέστησαν ἠδῆ δυσδιάγνωστοι.

Β'.

Ἐπιτύμβιος λίθος ἐκτισμένος ἐν τῇ ἐσωτερι-
κῇ πλευρᾷ τοῦ περιβάλλοντος τὴν ἐκκλησίαν τῆς
Ἀγίας Ἐπισκέψεως τοῦ γαίου. Ἀνωθεν τῆς ἐπιγρα-
φῆς, ἧς ἔλαβον ἐκτύπωμα, ὑπάρχει ἀτεχνοῦ ἀ-
νάγλυφον παριστῶν νεανίαν ἔφιππον πρὸς δεξιάν¹.

ΠΡΟΣΓΑΜΟΝΕΡ
ΧΟΜΕΝΟΝΚΑΙΕΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΙΣΥΜΕ
ΝΑΙΟΙΣΗΡΤΑΣΕΝΕΙ
ΚΙΑΔΗΝΟΦΘΟΝΕ
ΡΟΣΘΑΝΑΤΟΣ·Α·
ΝΥΝΟΥΘΑΛΑΜΟΙ
ΣΙΝΕΝΙΦΘΙΜΟ·

1) Ἡ ἀπεικόνισις αὕτη ἐν τε Θεσσαλίᾳ καὶ Μα-
κεδονίᾳ εἶναι συνηθεστάτη, ἀλλ' οὐχὶ καὶ σχετικῆ
πρὸς τὴν τοῦ λεγομένου cavalier thrace, ὡς ὑ-
πολαμβάνουσι λ. χ. οἱ κ. κ. Bayet καὶ Duchesne.

πρὸς γάμον ἐρχόμενον καὶ εὐστεφάνους ὀνομασίου (sic)
ἤρπασε Νεικιάδην ὁ φθονερὸς θάνατος
καὶ νῦν οὐ θαλάμοισιν ἐν ἱφθίμοις . . . .

Ἐμμετρον δὲ τινὰ ἐπιγραφὴν ἀναφερομένην
ἐν τῷ C. I. G. 1778=Leake 171=Lebas
1202=Kaibel 507, εἶδον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ θέσει
τῆ πρὸς τὴν δεξιάν ὄχθην τοῦ Τρικκαληνοῦ
κειμένην εἰς τὴν παρὰ τινι γεφύρᾳ πηγῆν, ἀλλὰ
κεχωσμένην κατὰ τὸ ἡμισυ ἐν τῷ ὕδατι, οὕτως
ὥστε ἡ ἐκ νέου αὐτῆς ἀντιγραφή καθίστατο
μοι ἀδύνατος.

Ἐν Καλαμπάκᾳ (Αἰγινίῳ) ἀντέγραψα τὰς πα-
ρὰ Leake ἀριθ. 6—8 ἐπιγραφάς, αἵτινες εὐρί-
σκονται ἐπὶ τῆς παρὰ τὸ ἐκκλησιδίον τοῦ Ἀγ.
Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου πηγῆς. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 8
(δεδημοσιευμένη καὶ ὑπὸ Lebas) ἔχει ὡς ἐπε-
ταί κατὰ τὸ ἐμὸν ἐκτύπωμα :

ΔΗΜΟΚΡΑΤ·ΚΕΠΗΓΑΣΙΘΡΕΨΑ
ΛΛΥΣΕΠΙΣΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ

Ἡ ἀρχὴ τῆς 2^α γραμμῆς φαίνεται ἀναξε-
σθεῖσα εἰς μεταγενεστέραν ἐποχὴν ἢ γραμμὴ
«Δημοκράτ[α]» (πρὸβλ. ΔΑΜΟΚΡΑΤΑ
παρὰ Miller XVII) καὶ Πήγασις θρέψα[τα]
αὐ[τοῦ]ς μνείας χάριν» ἀναγνωστέα ἴσως «Δη-
μοκράτ[α] ἢ καὶ Πήγασις θρέψα[τα] αὐ[τῆ]ς
κτλ.

Ἀνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει ἀνάγλυφον
παριστῶν ἑπτεὰ π.δ., ἔχοντα πρὸς δεξιάν αὐτοῦ
παιδίσκον (ἢ παιδίσκην) ἱστάμενον, καὶ ὑπὸ τὸν
ἵππον παῖδα κρατοῦντα κῦνα.

Τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7 καταλόγου τῶν ἀπελευθε-
ρων (ἐν τῇ Μητροπόλει) τὸ προοίμιον οὕτως
ἀνέγνωσα.

Ταμίχ Μουσαίω Νεικάνορος (στρατηγούντος)
Ὀππίου Γρακῆλου κτ. λ. γρ. 5: ταμίχ Φλαβίω
Ἀμβιλύγῳ τ[ῷ] Πηγαίου μ(η)νός Ἐρμ[α]ίου κτ. λ.¹

Ἡ δὲ παρὰ Henzey ἐπιγραφή 229 οὐχ εὐ-
ρηται ἐν Καλαμπάκᾳ· εἶδον δὲ αὐτὴν ἐνθά καὶ ὁ
Ussing (Reisen σ. 67) καὶ οἱ Bayet-Duchesne
(ἀριθ. 193), ἧτοι ἐν Τρικκάλοις· δυσκόλως δὲ
δύναται τις νὰ υποθέσῃ ὅτι ἐπὶ τινὰ χρόνον
εἶχε κομισθῆ τὸ μάρμαρον εἰς Καλαμπάκαν.

Γ'.

Λάρισσα. Ἡ παρὰ Bayet-Duchesne ἐπι-
γραφή ὑπ' ἀριθ. 163, ἧτις ἐδημοσιεύθη ὡς μὴ

1) Εὐρίσκομεν μῆνα Ἐρμαϊονέκτος τῶν Φερῶν (ἴδε
Uss. 4=Lebas 1217) καὶ τῆς Μητροπόλεως ἐν Ὀ-
λοόσσονι, ὅθεν καὶ παρὰ Uss. 10 (=Lebas 1315) b.
18 ἀντὶ ΜΕΙΜΑΙΟΥ γραπτέον Μ(η)νός Ἐ[ρ]μαίου.

γνωστῆ, εὐρηται ἐν τινι ἀρκούντως καλῷ ἀν-
τιγράφῳ παρὰ Ussing (Inscr. Ined. ἀριθ. 8·
πρὸβλ. Lebas 1240)· ἀλλ' ἀμφότερα τὰ ἀντι-
γραφα περιέχουσιν ἕνια σφάλματα, ὡς καὶ αἱ
ἐκδοθεῖσαι ἀναγνώσεις αὐτῶν. Κατὰ τι δὲ κα-
λὸν ἐκτύπωμα, ὅπερ ἐπὶ τόπου ἔλαβον, ἐν τῇ
ἀρχῇ ἀναγνωστέον: «Πειθάγορος Μεγαλοκλέ-
[ως] ὁ γενοῦς ταμίης τῆς πόλεως, τὴν δευ-
τέραν ἐξάμηρον ἐν στρατηγῷ Κοκκί[ω] Ἀβκού
ἔτους εἰ αὐτοκράτορος Καίσαρος Τραϊανοῦ Ἀ-
θριανοῦ Σεβαστοῦ κτλ.»

Ἡ ἀνέγνωσις ἐν στρατηγῷ κτλ. εὐρηται
παρὰ Ussing, ὅστις ἐμάντευσε καὶ τὴν τρυπ-
τητα τοῦ ἐνταῦθα ἀναφερομένου Κοκκίου Λύκου
μετὰ τοῦ στρατηγοῦ τῆς παρὰ Leake 170 ἐπι-
γραφῆς (Κυρειαί=Dhemenico), ἐν τῷ 2 στί-
χῳ τῆς ὁποίας ἀναγινώσκωμεν

Ὁ ΚΟΚΚΗΙΟΥΛΥΚΟΥ

=οὕτω: «ἐπὶ στ]ρατηγῷ Κοκ[κ]ίου Ἀβκού»·
αἱ ἀναφερόμεναι δὲ χρονολογίαι ἀναγνώσιαι· Γρ.
10 Μ(η)νός Δεσχατορίου εἰ, γρ. 16 νο(μηνίου)
μη(νός) Ἀφρῖου· γρ. 17 ὁ(κ)οκκ(ίου) δ'. γρ.
18 νο(μηνίου) μ(η)νός Θέου· γρ. 20, ὁ(κ)οκκ-
κ(ίου) η'. γρ. 25, Ἀ . . . ὁ(κ)οκκ(ίου) . . .

Καὶ τὰ κύρια δὲ ὀνόματα ἅπαντα ἐπίσης
ὀρθῶς ἀνεγνώσθησαν ὑπὸ τοῦ Ussing, ὡς ἐν γρ.
22 Νεικαίου καὶ οὐχὶ Εἰκαίου, καὶ ἐν γρ. 24
Δεοτῶ ἀντὶ Λέοντο, ὡς ἐσφαλμένως ἀναγι-
νώσκουσιν οἱ Bayet-Duchesne.

Δ'.

Ἐπὶ μαρμαροῦ χρησιμεύοντος ὡς βαθμίδος
ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Κερκλάρ Τζαμιῆ. Ἡ ἐπιγραφή
εἶναι λίαν ἐφθαρμένη· διὸ ἡ τε ἀντιγραφή καὶ
τὸ ἐκτύπωμα αὐτῆς ἀτελῆ ἐπίσης καθιστῶσι
τὴν ἀνέγνωσιν. Τὰ στοιχεῖα Ο, Θ, Ε, Σ καὶ
Λ, Α, Δ μόλις ἢ οὐδὲν ὡς διακρίνονται.

ΛΑΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥΤΟ
ΤΑΜΙΟΥΤΗΣΠΟΛΕΟΣΤΗΝ
ΜΗΝΟΝΣΝΤΙΙΣΤ·ΚΑΛΛΙ
ΤΟ·ΑΝΑΓΡΑΦΗΤΩΝΔΕΔΩ
Ω·ΤΟΥΣΓΕΙΝΟΜΕΝ·ΤΑΤΗΡΑ
ΗΠΟΛΕΙΜΙΓΩΝΙΟΥ·ΑΥΚΟΛ
ΤΟΣ·ΙΛΙΣΙΟΥΑΠΕΛ·Μ·Π
ΑΙΒ ΣΑΚΚΑΙ·ΩΗΚΑΙΧΡΥΣΙΑ
Ν·ΑΚΤΩΝΛΟΥΚΙΟΥΤΟΥΚ
ΩΟΥ ΑΠΕΛ·Ρ·ΜΝΟCC
ΟΥ ΠΑΡΑΔΕΣΚΟΝΤΟΣΙΠ

ΡΧΑΣ·ΑΠΕΛ·Χ·ΚΒ<·ΛΛΙΣΠΑΡ
ΟΥC·ΙΜΟΥΑΠΕΛ·Χ·ΚΒ<
ΕΥΠΟΡΟΥΤΟΝΤΟΥΚΑΙΟΥCΑΠ
ΜΑΓΑΓΥΛΙΟΥ·ΠΑΡΛΑ
ΛΥΚΑΣΚΑΙΛΟΟΣ
ΑΠΕΛ
ΙΔΟΥΘΕΟ
C

Παρ' ἄ Ἀριστοφ[ί]λου το[ῦ] . . . ταμίου τῆς
πόλεως τῆν [πρώτην] ἐξάμηρον ἐν τῇ στρα-
τηγῷ Καλλ[ίσ]τρω[τοῦ] ἀναγραφῆ τῶν δεδω-
[κότ]ω[ν] τὸν γενομέν[ους] σ[τα]τήρα[ς] ε[ἰ] τ[ῆ]
πόλει μ(η)νός Ἰ[σ]τωρίου . . . [παρὰ . . .] τὸς
[Φ]ιλίστου ἀπε.λ. [δηγάρια κβ —] μ(η)νός . . .
[ὁ ἢ ἡ δεῖρα καὶ Β. σῆς καὶ [Ζ]ωῆ] καὶ
Χρυσ[ί]λλ[α] παρὰ . . . καὶ . . . [ἰ]σ[τ]ρῶν Λου-
κίου τοῦ . . . ἀπε.λ. (δηγάρια) κ' μ(η)νός . . . οὐ
· . . παρὰ Ἀρέσκοτος Ἰπ[π]α[ρ]χῆς ἀπε.λ. (δη-
γάρια) κβ — Αἰετ[ῶ]ν παρ[ὰ] . . . [ου] [Ζωσ]ίμου ἀπε.λ.
(δηγάρια) κβ — [ὁ ἢ ἡ δεῖρα παρὰ] Εὐπόρου
τὸν τοῦ καὶ Εὐκλ[ίσ]του (δηγάρια) κβ —
μ(η)νός Ἀγαυλίου Παρ[ά]μ[α] . . . παρὰ] Ἀ-
κας καὶ [Φι]λοθέου . . . ἀπε.λ. κτ.λ.

Τὸ προοίμιον τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἔχει ὡς
καὶ παρὰ Leake ἐν ἀριθ. 13 (Λαρίσσης), ἧτοι
παρὰ τοῦ δεῖρος ταμίου τῆς πόλεως—στρα-
τηγούντος) τοῦ δεῖρος ἀναγραφῆ τῶν ἀπε-
[λευθέρων],—τῶν δεδωκότων» κτλ.—Ὁ μὴν
Ἰώνιος εὐρηται καὶ ἐν ἑτέρῃ ἐπιγραφῇ τῆς
Λαρίσσης (ἴδε Bayet-Duchesne 161) καὶ τοῦ
Κιερίου (ἴδε Leake 216. Lebas 1188). Ἐν
γρ. 15 ἀντὶ μ(η)νός Ἀγαυλίου ἔξεστι μὲν ἀ-
ναγνώσει καὶ ἑτέραν Θεσσαλικὴν ἐπιγραφὴν
(παρὰ Henzey, 214) Ἀγναίου, ἀλλὰ πάλιν ἐν
ἄλλῃ ἐκ Δαμιενίου (Κυρειαί) ἐκδοθείσῃ ὑπὸ
Leake 176=Ussing 126=Lebas 1309, ἀνα-
γινώσκει ὁ Leake ἐν γρ. 13 (Μη)νός Ἀγα-
γυαίου. Ὁ δὲ Ussing, ὅς μόνον τὴν μεταγρα-
φὴν τῆς ἑαυτοῦ ἀντιγραφῆς παρέχει, ἀναγινώ-
σκει Μαγᾶ Γυλίου, τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν ὁ αὐτὸς
μὴν τῷ ἐν τῇ λαρισσινῇ ἐπιγραφῇ ἀναφερομένῳ.
Δύναται ἄρα γε ἡ γραφὴ Ἀγαυαίος νὰ ἔχη
σχέσιν τινὰ πρὸς τὸν Ἀπελλωνα Ἀγναί;

Ἀλλόκοτος τις χρονολογία ἀπαντᾷ παρὰ
Bayet-Duchesne (162 γρ. γ' κ. ε.) ἔχουσα οὕτως·
«Ἐν τῷ π[ρ]ώτῳ ἔτει Τιβερίου Κλαυδίου Καί-
σαρος Γερμανικοῦ Σεβαστοῦ τοῦ καὶ .λα' (οὕτω
δὲ πάντως ἀναγνωστέα ἢ φράσις). Ἡ χρονο-
λογία αὕτη συμπίπτει τῷ 11^ῳ ἔτει, ἴσως δὲ καὶ
τῷ 10^ῳ μ. Χ. εἶναι ὁμοῦς δύσκολον νὰ εἰπω-

μεν ὅποιον γεγονός παρήγαγε τὴν ἀγνωστον ταύτην χρονολογίαν.

Ἐν τοῖς νεκροταφείοις τοῖς πρὸς δυσμὰς τῆς Λαρίσσης κειμένοις, ἐν τῇ ἀγούσῃ πρὸς τὰ Τρίκαλα ὁδῷ καὶ ἐν τῇ ἀνατολικῶς πρὸς τὰ Τέμπη ἀγούσῃ ὁδῷ, ὑπάρχουσι πολυάριθμοι ἀρχαῖαι ἐπιτύμβιοι στήλαι, ἐξ ὧν πολλὰ ὑπὸ τῶν προτέρων περιηγητῶν ἀντιγραφεῖσθαι ἐδήμοσιεύθησαν. Ἴδε C. I. G. Leake 9—11, Ussing 23—42, Lebas 1242 κ. ἐ., Miller Rev. Arch. I—XX, Bayet-Duchesne 164—191, ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλλ. Φιλ. Σύλλογ. Τόμ. Γ', ἀρ. 1, 3—13, 15). Καίτοι ἔλλιπέ μοι ὁ χρόνος ὅπως ἐξαγγῶ τὰς πολλὰς ταύτας στήλας, αἰτινὲς εἰσιν ἡμικεχωμέναι, ἢ νὰ μετατρέψω τὰς ἐχούσας ὑποκάλω τὰς ἐπιγραφὰς, ἐν ταῦτοις ἡδυνήθην νὰ συλλέξω τινὰς μήπω ἀντιγραφείσας ὑπὸ τῶν προγενεστέρων μου. Αἱ ἀρχαιότεραι στήλαι εἶναι σχεδὸν ἀνεξαιρέτως μετ' ἀετιωμάτων, κεκοσμημέναι δι' ἀνθεμίων καὶ ἐν Θεσσαλικῇ διαλέκτῳ συντεταγμέναι. Ταύτας παρατίθωμαι ὡς.

Β'.

Ἐπὶ στήλης μετὰ ἀνθεμίου ἐν τῷ Ἰουδαϊκῷ νεκροταφείῳ

ΑΓΕΙΣΙΠΟΛΙΣ

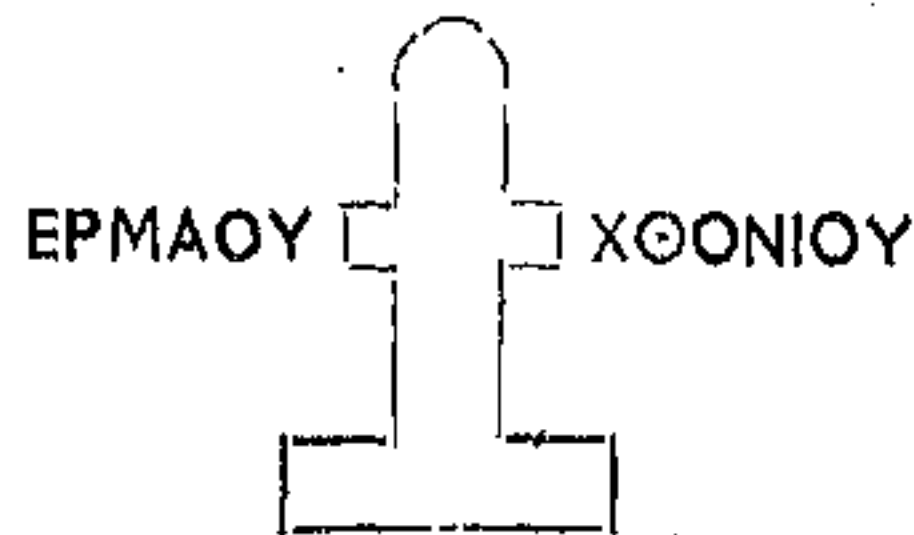
Ἀγεισίπολις.

Γ'.

Ὁμοίως ἐν τῷ τουρκικῷ νεκροταφείῳ ὁ λίθος ἐν ἀρίστῃ καταστάσει· ὕψος τοῦ ἀετιώματος 0, 48, καὶ τῆς στήλης 1, 46· πλάτ. 0, 42.

**ΕΥΙΠΠΟΣ ΓΟΡΓΙΛΕΙΟΣ
ΓΟΡΓΟΝΙΣΚΑΦΙΛΟΞΕΝΙΔΑΙΑ**

Εἰς τὸ κάτω τῆς στήλης ὑπάρχει σημεῖον Ἑρμού.

Παρὰ Bayet-Duchesne, ἀριθ. 164, εὔρηται ἀνακριθῶς ἡ σημασία τοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιτύμβιου ταύτης στήλης Ἑρμού (πρὸς Leake 150=Lebas 1213=Ussing 23=Lebas 1273=Miller XIV,=Bayet-Duchesne 165, 166, 179, 181, 182=Miller VIII)· ἐξηγεῖται δὲ τῇ βοή-

θειᾷ τῆς παρ' αὐτοῖς περιγραφῆς. Ἐνιοτε εὔρηται δις ὡς λ.χ. παρὰ Bayet-Duchesne 177 (κατὰ τὸ ἐμὸν σχέδιον). Ἐτέρων δὲ σημασίαν ἔχει τὸ σημεῖον τοῦτο ἐν τινι ἀγωνιστικῇ ἐπιγραφῇ τῆς Θεσσαλονίκης παρὰ Leake ἀριθ. 137.

Ζ'.

Ἐν τῷ Ἑβραϊκῷ νεκροταφείῳ

ΝΙΚΑΣΙΠΟ

Νικασίπολις.

Η'.

Ἐπὶ στήλης μετὰ ἀνθεμίου ἐν τῷ τουρκικῷ νεκροταφείῳ

**ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΚΡΑΤΕΙΟΣ
ΣΟΥΣΙΠΟΛΙΣ ΠΙΘΟΥΝΕΙΑ**

*Πολύστρατος Πολεμοκρατεῖος
Σουσίπολις Πιθουνεῖα.*

Θ'.

Ἐπὶ στήλης μετ' ἀετιώματος. Ἐκ τῆς διστίχου ταύτης ἐπιγραφῆς μόνον τὸ ὄνομα **ΓΛΥΚΙΝΝΑ** ἐν τῇ 2^ῃ γραμμῇ διακρίνεται.

Ι'.

Ἐπὶ στήλης ἐν τῷ Ἑβραϊκῷ νεκροταφείῳ

ΧΑΙΟΣ

ΙΑ'.

Αὐτόθι ἐπὶ στήλης μετ' ἀετιώματος

**ΗΡΑΚΛΑΣ ΚΡΑΤΙΛΛΗΣ
ΗΡΩΣ ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ**

*Ἡρακλᾶς Κρατίλλης
ἥρωσ χρηστὲ χαῖρε.*

ΙΒ'.

Ἐπὶ στήλης μετ' ἀετιώματος εὔρισκομένης ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ κονακίου

**Κ...ΥΝΗΦΙΛΙΣΤΑΘΑ
Λ·ΟΝ...ΑΥΤΩΝΘΡ...ΠΤΟΝ
Η Α**

...Φιλίστα Θά[λ]ου [τὸν] αὐτῶν θρ[σ]πτόν...

Ἐπὶ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὑπάρχει τὸ ἡμισυ τῆς εἰκόνος τοῦ τεθνεώτος, βλέποντος κατὰ πρόσωπον.

1) Ἑρμάου χθορίου ἀγνωστέον μάλλον ἀντὶ Ἑρμάου (ὡς παρὰ Leake 150) ἢ Ἑρμαίου (Miller VIII).

Εἰς δὲ τὰς ἡδὴ γνωστὰς ἐπιγραφὰς δύναται νὰ παρατηρηθῶσιν αἱ ἐπόμεναι διαφοραὶ. Ὁ Lebas, ἐν ἀριθ. 1255, δημοσιεύει ἔλλιπῆ καὶ ἐσφαλμένην ἐπιγραφὴν ἀναγνωσθεῖσαν οὕτως ὑπ' ἐμοῦ·

**ΣΥΝΑΠ // // // // Ε // // ΛΕΞΙΠ
ΠΟΥΑΠ // // // // ΘΕΡΕΔΕΝΙΚΗ
ΗΡΩΣ ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ**

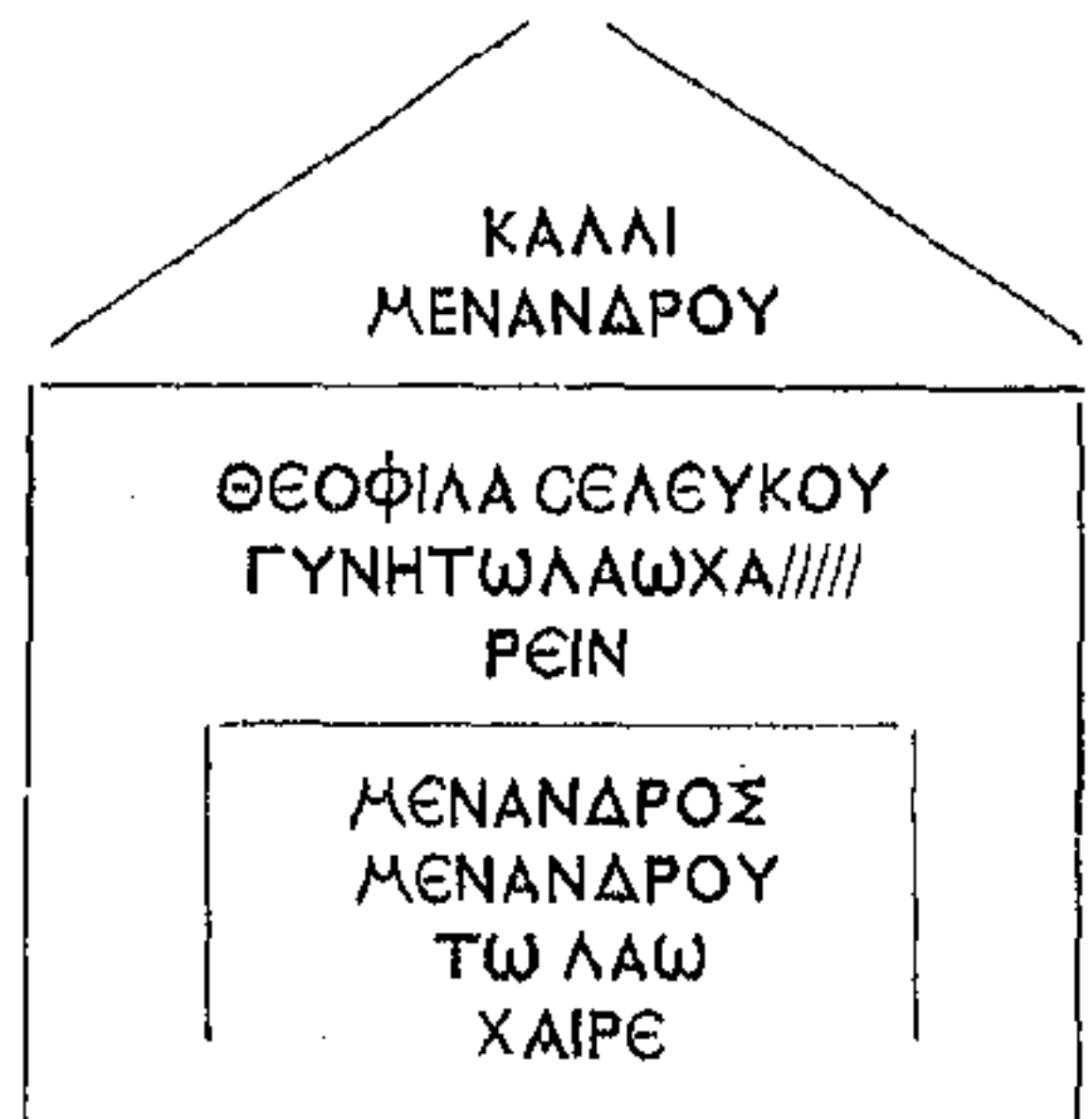
*Ε[υ]ξ[ε]π[ισ]τ[ε] [Α]λεξίππου, ἀπ[ε]λεύθερε
δὲ Νίκη[ς] ἥρωσ χρηστὲ χαῖρε.*

* Ἀπελεύθεροι πολυάριθμοι γινώσκονται, ὡς λ.χ. παρὰ Miller VII, ἐνθα ἀγνωστέον ἐν γρ. 2^α, Νίκη Φί[λ]ικος ἀ[πε]λεύθερα κτλ.

Ἡ παρὰ Lebas 1282 ἐπιγραφὴ οὐκ ἔστιν ἑρσοτέρα παρὰ Bayet-Duchesne. Τὸ δεύτερον τμήμα τῆς ἐπιτύμβιου ταύτης ἐπιγραφῆς ἀναγνωστέον ὡς ἐξῆς· *Πρέμιοσ Βατανσίδα τῆ[ρ] εαντοῦ σθμβιον μ[ε]ί[ας] χάριν, ἥρωσ χρηστὲ (sic) χαῖρε.*

Ἐν δὲ τῷ τουρκικῷ νεκροταφείῳ εὔρηται ἐπίσης πολλὰ χριστιανικὰ ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφὰι, αἰτινὲς ἐν τοῖς μέχρι σήμερον γνωστοῖς ἀντιγράφοις οὐχ ὡς τοιαῦται διακρίνονται· ἀπασαὶ δὲ εἰσιν ἀρχαῖαι ἰθνηκαὶ ἐπιτύμβιοι στήλαι, ὧν αἱ ἐπιγραφὰι ἀπεξέσθησαν καὶ διὰ νέων ἀνεπληρώθησαν.

1) Lebas 1288=Miller X, XI. Ἴδου πῶς ἔχει τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον.

*Καλλί[ας] Μενάνδρου, Θεοφίλα Σελεύκο[υ] γυνὴ τῷ λαῷ χαῖρε.
Μενάνδρος Μενάνδρου τῷ λαῷ χαῖρε.*

2) Miller XV, ἐν τῷ τουρκικῷ νεκροταφείῳ

**ΝΕΙΚΟΛΑΟΣ Νεικόλαος
ΣΕΛΕΥΚΟΥ Σελεύκου
ΛΑ...CIN τῷ] λα[ῷ] χαίρ]ει.**

3) Αὐτόθι στήλις μετὰ στεφάνης ἐκ δάφνης.

**ΣΕΚΟΥΝΔΟΣ ΣΕΚΟΥΝ ΔΟΥ // // // ΩΛΑΩΧΑΙ
ΡΕΙΝ**

Σεκούνδος Σεκούνδου τῷ] λαῷ χαίρειν.

4) Lebas 1287 (ὄθεν καὶ C. I. G. 9423)=Bayet-Duchesne 172. Παρέχω ἐνταῦθα τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον. Στήλις μετὰ στεφάνης δάφνης.

**ΛΕΥΚΙΟΣ ΚΟΙΝΤΟΥ ΕΛΕΟΣ
ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΝΤΙ ΞΤΙΑΝ**

**ΛΥΟΙΣ ΝΕΙΚΑΙ
ΟΥΧΑΙΡΕ**

Ἡ πρώτη καὶ δευτέρη γραμμὴ ἐπὶ χώρου ἀπεξομένου: *Λεύκιος Κοίντου· ἔλεος εἰρήνη παντὶ (χρ)ιστιανῷ.* Ὑπὸ τοὺς ῥόδακας σώζεται ἀρχαιότερα ἐπιγραφὴ λησιμονθεῖσα ν' ἀποσβεσθῇ· *Αἰοὺς Νεικαίου χαῖρε.* Ἐν γρ. 2^α ὁ λιθοξόος ἐκ προθέσεως βεβαίως ἐνεχάραξεν ἀσφῶς τὴν λέξιν χριστιανῷ· ὄθεν εὐκόλως διαλύεται ἡ ἐπὶ ταύτης ἀπορία τῶν ἐκδοτῶν τοῦ C. I. G. Καὶ αἱ παρατηρήσεις τῶν γέλλων ἐκδοτῶν καθίστανται ἀκόριοι.

Ἡ εἰσαγωγή τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ, γενομένη ἀναμφιβόλως λίαν ἐνωρίς, προῆλθεν ἐκ Μακεδονίας· πρὸς Γεωργιάδου, Θεσσαλία, σ. 114. Ἐν Λαρίσση ὑπῆρχε πιθανῶς παλαιότερον Ἰουδαϊκὴ κοινότης, ἥτις ἀπετέλει τὴν ἐξίαν τῶν χριστιανῶν οὕτω δὲ καὶ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις σημαντικαὶ Ἰουδαϊκαὶ κοινότητες ὑπάρχουσιν ἐν Λαρίσση καὶ Τρικκάλαις ἰδρυθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης Ἰουδαίων.

II'.
Στήλη ἐν τῇ οἰκίᾳ πατρὸς Δημήτρη κατὰ τὸν Ταμπάκ-μαχαλέ.

**ΕΥΤΥΧΟΣ ΦΡΟΝΤΙΑ
ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΓΥΝΑΙ
ΜΗΝΗ ΜΕΣΧΑΡΙΝΙΝ-ΗΡ
ΧΡΗΣΤ // // // Χ // // // ΡΕ
ΡΥΦΕΡΑΝΕΙΚΗ
// // // ΤΟΝΙΔΙΝΑ //
+ ΑΜΝΕ // // //**

Ἐὐτυχος φροντίδα τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μνήμης χάριν. Ἡρ[ως] χρηστ[ὴ] χ[α]ί[ρ]ε. Τροφερὰ Νεική[φορο]ν τὸν ἰδι[ο]ν ἀ[νδ]ρα μετ[ε]ταχάριν.

Ἰὰ ἐν τῇ 1 γρ. στοιχεῖα ΝΤ εἰσὶν ἐπὶ τοῦ μαρμάρου ἐν μονογράμματι. Γρ. 6· τὸ Ν καὶ Α συγκεκολλημένα. Γρ. 7· τὸ σταυροειδές σχῆμα ἦν πρότερον Ρ μετασχηματισθὲν οὕτως ὑπὸ νεωτέρας χειρός. Ἐν τῇ 6 γραμμῇ ἀναγινώσκειται ἴδιον ὡς καὶ παρὰ Bayet-Duchesne ἀρ. 167, 185.

ΙΑ'.

Ἐπὶ σαρκοφάγου ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ τεμένου Χατζῆ-Βαϊράμ, ὅπερ καὶ Γκιουμουκ-Τζαμιή λέγεται. Μήκ. 1^μ, 67, ὕψ. 0^μ, 73, πλάχ. 0^μ, 83.

ΝΕΙΚΑΣΙΠΟ ΛΙΣΑΛΚΕΤΟΥ

Νεικασίπολις Ἀλκέτου. Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ὑπάρχουσι ρόδακες καὶ περιπλοκαὶ ἀνθέων (guirlandes) συνδεδεμένοι μετὰ βουκράνων.

Οἱ κ. κ. Bayet-Duchesne (ἐνθ. ἀνωτ. ἀριθ. 190) περιγράφουσι καὶ ἕτερον σαρκοφάγον ἐν Λαρίσση.

ΙΒ'.

Πρότερον παρὰ τῇ Α. Ε. τῷ Σουπχῆ Πασσῆ, τανῶν δὲ ἐν τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει αὐτοκρατορικῷ μουσεῖῳ Τσινιλή Κιόσκι, κατατεταγμένη μεταξὺ τῶν ἐξ ἀγνώστου προελεύσεως (provenance incertaine) ἐπιγραφῶν. Παρατίθημι δὲ ὧδε τὸ ἀντίγραφον κατὰ ἐκτύπωμα. Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἔστι γυναικεία μορφή κατὰ πρόσωπον, μεθ' ἣν ἀναγινώσκειται:

ΑΔΥΛΑΤΕΙΜΩΝΟΣ ΗΡΩΙΣΣΑΙΧΡΠΣΤΗ ΧΑΙΡΕ

Ἀδύλα Τεῖμωνος ἠρώισσα χρηστὴ χαίρει.

Ἰὰ ἐν τῷ 2^ο στίχ. λάθην οὕτως ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου. Ἴσως δὲ ὁ γράψας ἤθελε νὰ ὑποδηλώσῃ, ὅτι ἡ ταφεῖσα γυνή ἦν χριστιανή. (Πρβλ. ἐπιγρ. 4 ἐν σελίδι 7). Ὄθεν τὰ στοιχεῖα ΧΡΠΣΤΗ δυνατὸν καὶ νὰ ὑποκρύπτωσι τὰς λέξεις: χριστιανὴ πιστή.

ΙΓ'.

Παρὰ τῇ Α. Ε. τῷ Σουπχῆ Πασσῆ. Ἄνεκοι-νώθη μοι ἐν ἀντιγράφῳ

ΜΝΑΜΟΣΥΝΑ ΟΝΕΘΕΙΚΕ

Μναμοσύνα ὀνόθεικε.

Ἐν τῇ νεωτέρῃ πόλει Βόλφ ἀντέγραψα τὰς ἐκ Παγασῶν προελθούσας καὶ ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Νικολάου ἐπιτυμβίους ἐπὶ στηλῶν ἐπιγραφάς, ἄν τινές μὲν ὑπὸ Heuzey 189—197, τινές δὲ ὑπὸ Perrot (ἐν R. A. N. S. XXXI 288 κ. ἐ.) ἐδημοσιεύθησαν. Εἰσὶ δὲ αὗται τῶν μακεδονικῶν χρόνων καὶ μαρτυροῦσι τὴν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐκείνῃ ἐμπορικῇ πόλει γενομένην ἐπιμύξιν¹. Ἐπειδὴ δὲ πᾶσαι αὗται αἱ μέχρι σήμερον δημοσιευθεῖσαι ἐπιγραφαὶ φέρονται ἐσφαλμένως, ἐκδίδωμι ὧδε τὰ ἐμὰ ἀντίγραφα ὡς ἔπεται:

1^ο Στήλη μετὰ τριγωνικοῦ ἀετώματος: Ὀνομασία Δισχίνου (Α).

2^ο Ὁμοίως: Ἄνωθεν δύο ρόδακες: Σωσί-κλεια Ἀριστοκλέους Ἐπιδαυρία.

3^ο Ὁμοίως: Δίφιλος Ζηρομήτρου Βιθυνός. Heuzey καὶ Perrot.

4^ο Στήλη μετὰ ἀνθεμίου: Κλεοπάτρα Στησιμένης Πελλήλα.

5^ο Τετράγωνος στήλη: Ἀνδροκάστη Χαυρωτίδου Κρής Λύττιος (Α). Παρὰ Perrot καὶ Heuzey.

6^ο Στήλη μετὰ τριγωνικοῦ ἀετώματος: Ἀριστογάνης Καλύμνιος.

7^ο Ἀπλῆ τετράγωνος στήλη: Δημήτριος Ἀρτιπάτρου Φοινικῆ. Ἀριστοκλή Δημητρίου γυνή. Παρὰ Perrot 8, καὶ παρὰ Heuzey, ὃς ἀναγινώσκει Ἀριστοκράτη ἀντὶ Ἀριστοκλή.

8^ο Ὁμοίως: Εἰσάρχη Βαχχίου, Ἀβσιλιος Μρασάρχου ὄρα Perrot, 9.

9^ο Γλαυκὰ Ἀλεξάνδρου [Ἡ]ρακλεώτις παρὰ Heuzey, ὃς ἀντὶ Ἡρακλ. ἀναγινώσκει γυνή.

10^ο Στήλη μετὰ τριγωνικοῦ ἀετώματος: Ἀπολλωνία Ἀρχιμένους γυνή ὄρα Perrot, 10.

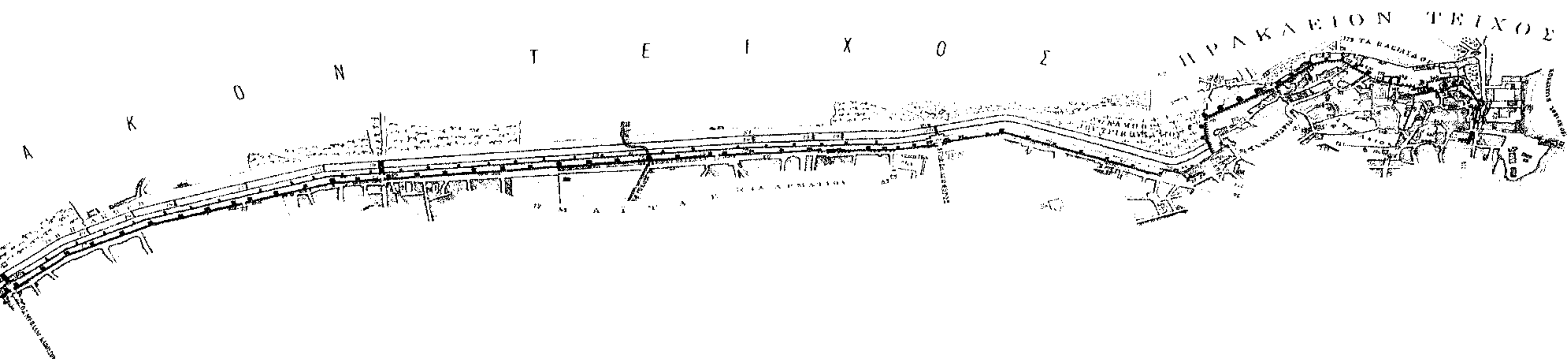
Ἐν τῇ αὐτῇ θέσει εὔρον καὶ τὴν ἑμμετρον ἐπιγραφὴν, ἣτις ἐκδοθεῖσα παρὰ Kaibel, 519, ἀποδίδεται, ἀγνοῶ δὲ ἂν κατὰ πληροφορίαν τοῦ πρώτου ἐκδότου, τῇ Θεσσαλονίκῃ. Τὰ σφάλματα τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης διωρθώθησαν ἤδη ὑπὸ τοῦ Kaibel.

Dr J. MORDTMANN.

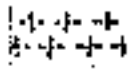
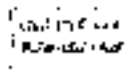

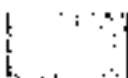
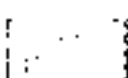

1) Πρβλ. Leake n^ο. 200—203,

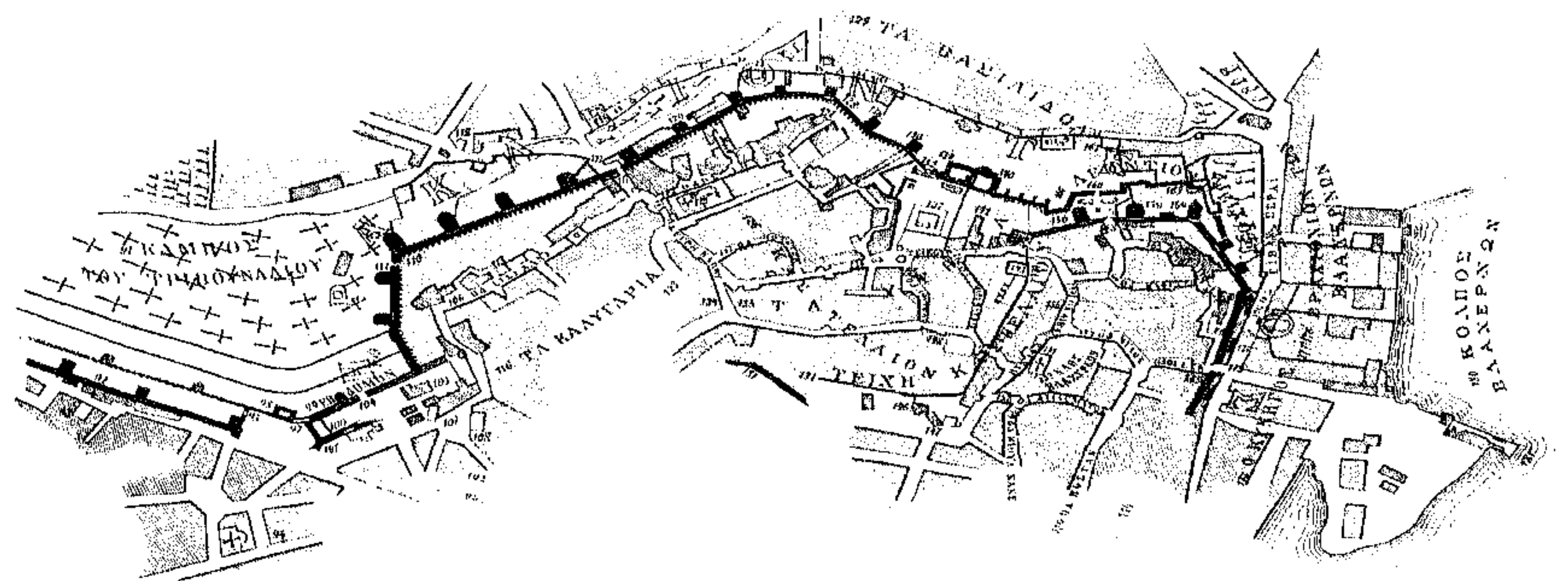
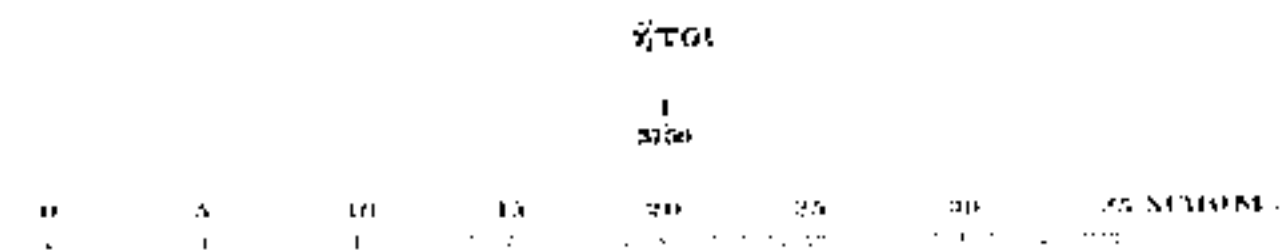

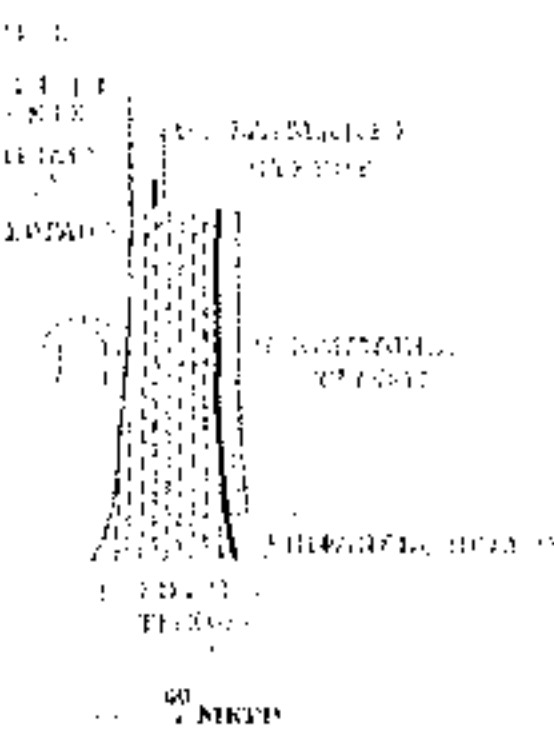
ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

- ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ
- ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΑ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΑ
- ΤΕΙΧΗ
- ΟΙΚΙΑΙ
- ΚΗΠΟΙ
- ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

Ο ΠΕΡΙΒΟΛΟΣ ΤΩΝ ΒΛΑΧΕΡΝΩΝ
ΕΙΣ ΔΙΠΛΗΝ ΚΑΙΜΑΚΑ

(ΑΡ 15)

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

ΕΙΣ ΤΑ

ΣΩΖΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΜΕΤΡΟΛΟΓΩΝ

ΕΞ ΑΡΜΕΝΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

νῦν πρῶτον ἑλληνιστὶ μεθερμηνευθέντων καὶ σημειώσεσι πλουτισθέντων

ΥΠΟ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πρὸ εἴκοσι περίπου ἐτῶν ὁ ἐν Δρέσδῃ φιλόλογος καθηγητῆς κ. Fr. Hultsch κατεχώρισεν ἐν δυτῇ τῶμοις (συμπεριληφθεῖσιν ἐν τῇ συλλογῇ τῆς Τεχνικῆς Βιβλιοθήκης) τὰ σωζόμενα τῶν περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν γραφάντων τὸ πάλαι. Ἡ ἐκδοσις τοῦ βιβλίου τούτου¹, ὅπερ λαμπρὸν ἐστὶ τεκμήριον τῆς τε πολυμαθείας καὶ κριτικῆς τοῦ καθηγητοῦ, ἠνέωξεν εὐρὺ στάδιον ἐρευνῶν καὶ μελετῶν ἐπὶ ὕλης ἀνεκμεταλλεύτου τὸ πλεῖστον πρὸς τε ἀναδίφησιν καὶ ὄρισμόν ποικίλων στατικῶν τε καὶ μετρικῶν συστημάτων τοῦ παλαιοῦ κόσμου· διότι ἐν τῇ ἐνιαίᾳ συναρμολογῇ τῶν τέως διεσπαρμένων κειμένων ἑλληνικῶν τε καὶ ῥωμαϊκῶν κατιδόντες οἱ μετρολόγοι, οἷος ἐγκέκρυπται θησαυρὸς, ἐπεδόθησαν σπουδαίως εἰς τὴν μελέτην τῶν συνιστάντων αὐτὰ ἀπασπασματίων, σκοπήσαντες τὸν ὅσον ἐνεστὶ προσδιορισμὸν ποικίλων ἀμφιβαλλομένων τῆς ἀρχαίας μετρολογίας θεμάτων· διὸ καὶ διάφορα στατικά τε καὶ μετρικὰ συστήματα τέως συγκεχυμένα καὶ δυσδιάγνωστα ἤδη διελευκάνθησαν, ἕτερα δὲ ὅλως ἄγνωστα ἢ καὶ δυσερμηνεῦτα μελετῶνται εἰσέτι πρὸς ὄρισμόν τῆς πρεπούσης αὐτοῖς θέσεως ἐν τῇ καθόλου μετρολογίᾳ τῶν ἀρχαίων.

Ἡ ἑλληνικὴ καὶ ῥωμαϊκὴ γραμματεία ἀπορεῖ τό γε νῦν μετρολογικῶν τε καὶ σταθμολογικῶν κειμένων συντεταγμένων κατὰ τὴν κυρίως ἐπιστημονικὴν ἔννοιαν· διότι τὰ μέχρις ἡμῶν περιωθέντα ἀποδεικνύουσιν ὅτι οὐ συντάχεται αὐτῶν σπουδάζαντες μᾶλλον περὶ τὸ πρακτικὸν τῆς αὐτῶν ἐπιστήμης μέρος κατέστρωσαν ἀπλοῦς περὶ ὀγκῆς, χωρητικότητος καὶ εὐθυμετρικῶν πινάκας, ἐν οἷς σημειοῦνται οἱ μερισμοί, αἱ ἀναλογίαι, ἡ ὀνοματολογία, ἡ σημειογραφία καὶ ὁ τρόπος τῆς χρήσεως παντὸς μέτρου καὶ σταθμοῦ². Ἐν τοσοῦτῳ ἢ κατὰ σύστημα τῶν πενιχρῶν τούτων κειμένων μελέτη ἄγει βαθμιαίως πρὸς

1) ἐπιγραφομένου «Metrologiarum Scripturarum Reliquiae, collegit, recensuit partim nunc primum edidit Frid. Hultsch. — Lipsiae, in aed. Teubner, 1864-1866», τόμ. 2 εἰς 8^{ον}, ὃν δὲ μὲν πρῶτος περιλαμβάνει τοὺς ἑλληνας μετρολόγους μετὰ μακρῶν προλεγομένων, ὁ δὲ δεύτερος τοὺς λατίνους μετὰ λεπτομεροῦς ἀναλυτικῶν πινάκων τῶν περιεχομένων.

2) Ἐξαιροῦνται μαθηματικοὶ τινες τῶν ἀρχαίων, ἐν οἷς καὶ Ἡρόν, καὶ Δίδυμος, ὃν τὰ σχετικὰ κείμενα ἴδε ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ βιβλίῳ: «Heronis Alexandrini geometricorum et stereometricorum reliquiae. Accendant Didymi Alexandrini mensurae marmorum etc. ἔκδ. Hultsch. Berl. 1864.

(M. U. σ. 55) ποιοῦσι τέλαντον ἐξ 60 μνῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἤδη ἐν τῇ περὶ χαγγάρου § οὐδαμῶς μνημονεύει ὁ Ἀνανίας τοῦ σίκλου, οφείλομεν νὰ μὴ παραδεχθῶμεν τὸ χάγγαρον ὡς τέλαντον ἑβραϊκόν, ἀλλ' ὡς τι ἕτερον πάντῃ ξένον τοῖς Ἑβραίοις. Ὁ Ἀνανίας ἐν τῷ μερισμῷ τῶν παρ' αὐτῷ σταθμῶν χρηταί ἑσαεὶ τῆς συνήθους ῥωμαϊκῆς νομισματικῆς λίτρας, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ κατὰ τὴν κωνσταντινέιον αὐτῆς μεταρρυθμισιν εἰς 72 σόλιδα. Καὶ δῆλον ὧδε· ἡ λίτρα κατ' αὐτὸν ποιεῖ στήγια 72, ἄτινα διδουσι τῷ χαγγάρῳ (72×138) ἀκριβῶς στήγια 9936. Ὁμοίως ποιεῖ ἡμίση (semis) 144, τουτέστι ×138 τὸ χλ. ἔχει ἡμίση 19872· ὁμοίως ποιεῖ τρεμίσια 216, διὰ δὲ τὸ χάγγαρον 29808· ὁμοίως ἔχει γραμμάρια 288 (Πρόβλ. M. S. Rel. I, σελ. 125. 234, 5.), τὸ δὲ χάγγαρον (288×138)=39744· ὁμοίως ἐστὶ κερατίων 1728 (ἴδε M. S. Rel., I, σ. 125. 234, 5. 270, 11. 301, 22. Ἀφρικαν. παρὰ Lagarde Sym. σ. 168, 43)· τὸ δὲ χάγγαρον κατ' ἀκολουθίαν 238. 464· πάλιν ἡ λίτρα ἔχει ὀβολοὺς 3456 (πρόβλ. M. S. Rel., I, σ. 270, 1, εἶναι τὴν λίτραν κριθῆς κόκκων γυνε'), τὸ δὲ χάγγαρον 476,928. Τέλος ἡ λίτρα ἔχει κόκκους 6912 (ἴδε M. S. Rel., I, σ. 125 χαλκοῦς¹) καὶ τὸ χάγγαρον (6912×138)=953856. Κατὰ τὴν ἀνάλυσιν ταύτην ἡ σχέσις τοῦ μερισμοῦ τῆς λίτρας πρὸς τὸν μερισμὸν τῶν 138 λιτρῶν τοῦ χαγγάρου εἶναι ἀναμφισβήτητος. Ἐπειδὴ δὲ γινώσκουμεν ἤδη ὅτι ἡ λίτρα ἀγεί ἀκριβῶς (κατὰ Mommsen καὶ Hultsch) γαλλ. γραμ. 327,45 δυνάμεθα εὐχερῶς νὰ εὐρωμεν τὴν ὀλικὴν τῆς μνᾶς τοῦ τέλαντου τούτου. Οὕτω 327,45 γ. γρ.×138=45.1881 κτλ. ἦτοι γρ. 45188,10 :: 1 χάγγαρον:60^{μν}=753 γρ. 135. Τὸ παρ' Ἀνανίᾳ ἄρα τέλαντον (χάγγαρον) τῶν 138 λιτρῶν δίδει ἡμῖν μνᾶν ἐξ 750^{μν}, 135, ἡτις κατ' εὐσίαν, νομίζω, σχετίζεται πρὸς τὴν ὑπὸ Hultsch (Metrologie σ. 418) ἀναφερομένη φοινικικὴν ἐκ γρ. 746,67. Ἐντεῦθεν δῆλον, φρονῶ, γίγνεται ὅτι ἄπασα ἡ περὶ χαγγάρου § τοῦ Ἀνανίου ἀναφέρεται εἰς τὸ φοινικικόν μᾶλλον ἢ εἰς τὸ ἑβραϊκόν τέλαντον.

1) Τοῦτο, κατὰ τὸν Πούλιον ἐν λ., ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου ἔλεγον. Ὁ δὲ χαλκοῦς καὶ τὸ κεράτιον παντὸς γράμματος ἐστὶ μικρότατον πρὸς ἐκπλήρωμα τιθέμενον τῶν σταθμῶν» (M. S. Rel. I, σ. 232, 17)· ἀναλογεῖ δὲ πληρέστατα τῷ ἀρμ. *qumizsim* =κόκκω.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Εἰς τὸ περὶ μετρῶν κεφάλαιον.

§ 1. Ξέστης, λέξις ῥωμαϊκῆ δηλοῦσα μέτρον χωρητικότητος. Ἴδε M.S.Rel. I, σ. 279, 16: «Ξέστης, ῥωμαϊκὸν τὸ ὄνομα· τὸν γὰρ παρ' ἡμῶν ἐξ ἀριθμῶν αὐτοὶ σέξ, σέξτον λέγουσι· διὰ δὲ εὐφωνίαν τὸ σέξτης λέγεται ξέστης, μεταθέσει τῶν στοιχείων». Πρόβλ. Ἐτυμ. M. ἐν λ. Κατὰ Ἰώσηπον (M. S. Rel. I, σ. 279, 6. Epiph. Lag. Sym. I, 218, 93^β, 19) ὁ «ξέστης ὀνομάσθη ἀπὸ τοῦ σέξ, ὅπερ σημαίνει, κατὰ Ῥωμαίους, τὸ ἕξ». Ἐσφαλμένως δὲ ὁ Ἐπιφάνιος παραδέχεται τὴν λέξιν ὡς ἑλληνικὴν: «Ξέστης ἑλληνικὸς ἀπὸ τοῦ ξέσθαι τὰ μεγάλα μέτρα εἰς λεπτότητα». Τὸ ὄνομα ἦν πύγκοινωνον, μόνον δὲ παρ' Αἰγυπτίοις ἐκαλεῖτο ἰνίον ἢ ἰνιον (M. S. Rel., I, σ. 235, 19. 265, 5. — Ἀφρικ. π. Lag. Sym. I, σ. 269, 56). Ὅτι δὲ ἀπὸ χώρας εἰς χώραν διάφορον ἦν μέτρον πρόβλ. Ἀναν. περὶ πηλικότητος § 16, καὶ Γαλην. ἐν M. S. Rel. I, σ. 211, 1 κ. ἐ.: «Ξέστου δὲ νομίζω μνησθῆσθαι τὸν Ἰβρᾶν τοῦ ῥωμαϊκοῦ. Παρὰ μὲν γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις οὔτε τὸ μέτρον ἦν οὔτε τὸ ὄνομα τούτου. Νυνὶ δὲ ἀφ' οὗ Ῥωμαῖοι κρατοῦσι, τὸ μὲν ὄνομα τοῦ ξέστου πρὸς πᾶσιν ἐστὶ τοῖς ἑλληνικῇ διαλέκτῳ χρωμένοις ἔθνεσιν, αὐτὸ δὲ τὸ μέτρον οὐκ ἔστιν τῷ ῥωμαϊκῷ· χρῶνται γὰρ ἄλλοι ἄλλο ξιστιαῖον μέτρον». Ἀλλὰ τὸ ἀρμενικὸν κείμενον συμφωνεῖ τῇ συρ. μεταφράσει § 39 (Sym. II, σ. 193).
 Αὐτ. γρ. 14: «καὶ παρ' Ἀλεξ. μὲν καὶ Ἰταλοῖς καὶ Πορτ. ὁ λίτρας ἀγεί». Πρόβλ. Ἐπιφ. ἐν M. S. Rel., I, 264, 1: «Ξέστης ὁ Ἀλεξανδρινὸς δύο λιτρῶν φέρε ὀλικὴν ἐν τῷ ἐλαίῳ». Epiph. παρὰ Lagarde Sym. I, σ. 215, 91^α, 13. Ἀλλ' ἕτερος κατὰλογος συνταχθεὶς κατὰ τοὺς κλεοπατρεῖους μετρολογικοὺς πίνακας, ἀναγράφει ὁ «ξέστης ὁ Ἀλεξανδρινὸς μέτρον μὲν ἔχει κα[τα]λυῶν] ἑ'». Ἐν τοῖς κώδ. Α, Β καὶ Γ, ὅθεν εἰληπται τὸ ἀνωτέρω χωρίον τοῦ Ἀνανίου, ἐσφαλμένως φέρεται τὸν ἰταλικὸν ξέστην ἴσον εἶναι τῷ Ἀλεξανδρινῷ. Ἴδε M. S. Rel. I, 208, 18: «ὁ δὲ ἰταλικὸς ξέστης τοῦ οἴνου λίτραν μίαν οὐγγίαν ἦ'» καὶ κατωτέρω 15: «ἰδίως δὲ ἡ ἑλληνικὴ κοτύλη τοῦ ἐλαίου ἔχει λίτραν μίαν, ὁ δὲ ξέστης λίτρας ἑ', ὁ δὲ ἰταλικὸς ξέστης λίτραν μίαν ἡμισυ», σ. 233, 14: «ὁ δὲ ἰταλικὸς λ' α' [ἐλαίου] Γ' η', τοῦ δὲ οἴνου Γ' θ'». (Πρόβλ. II, ἐν Add. 149)· σ. 235, 7—11 καὶ 247, 20—24: «ὁ δὲ Ὀριβασίος φησι κατὰ Ἀδαμαντίου τὸν ξέστην τὸν ἰταλικὸν οἴνου

μέτρον μὲν ἔχειν Γ' κδ' (=λίτρας 2, τοῦ ὅπερ συμφωνεῖ πρὸς τὰ παρ' Ἀνανίᾳ κατὰ τοὺς μνησθέντας κώδικας), σταθμῷ δὲ λ' α' Γ' η' τὸν δὲ ξέστην μέτρον τοῦ μέλιτος ἀγείν σταθμῷ λ' β' σ'». Κατὰ τὰ χωρία ταῦτα ὁ παρ' Ἀνανίᾳ ἰταλικὸς ξέστης τῶν ἑ' λιτρῶν εἶναι ὁ τοῦ οἴνου κατὰ τὸν παρ' Ὀριβασίῳ Ἀδαμαντίου· ὅτι δὲ ὁ ξέστης τοῦ οἴνου ἦγε κατὰ τοὺς πολλοὺς 1 2/3 λίτρας, ἦτοι 20 οὐγγίαις, ἐπιβεβαιεῖ καὶ Ἀνανίας αὐτὸς ἐν τῇ περὶ πηλικότητος § 16, 4. — Ὁ Ἀνανίας μνείαν ποιεῖται καὶ ξέστου Πορτικῷ, ἀγνώστου ἡμῖν· ὁμοίως δὲ ἀγνοοῦνται καὶ οἱ ξέσται Νικομηδείας καὶ Καστριῶν. Καὶ τῶν τριῶν δὲ τούτων ὀνομάτων ποιεῖται μνείαν καὶ ἡ συριακὴ μετάφρασις Ἐπιφάνiou § 39, 2 (Lag. Sym. II, σ. 193)· ἐκ τῆς ὀλικῆς ὅμως τοῦ ἡγουμένου ὁ Νικομηθεὺς ξέστης δεικνύται ἰσόμετρος τῷ παρὰ Γαληνῷ ῥωμαϊκῷ (ἐν M. S. Rel., I, 211, 8 κ. ἐ.). «Παρὰ γοῦν τοῖς ῥωμαϊκοῖς ὁ ξέστης μίαν λίτραν ἔχει καὶ ἡμισίαν, καὶ ἕκτον, ὡς εἶναι τὰς πέντε οὐγγίαις κ', ἅς ὡς τὸ πολὺ τοῖς κέρασι μετροῦσιν ἐπιτετραμένους ἐξωθεν γραμμαῖς τισὶ κυκλοτερέσι». Ἐνιοὶ δὲ ψευδῶς ὑπειλήφασι τὸν ῥωμαϊκὸν ξέστην ὀκτωκαίδεκα μετρικὰς ἔχειν οὐγγίαις». Ἀξιοσημείωτος δὲ ἡ ἐν τῷ περὶ πηλικότητος μέτρων παρατηρούμενη διαφορὰ τῆς ὀλικῆς τοῦ Καστριῶν ξέστου· ἐνταῦθα μὲν ποιεῖ αὐτὸν ὁ Ἀνανίας κβ' οὐγγιῶν, ἐκεῖ δὲ κ'. Κατὰ δὲ τὴν συρ. μετάφρασιν ὀρίζεται εἰς οὐγγίαις κδ' (§ 39, 4). Ὁμοίως δὲ ὁ πορτικὸς ξέστης ὀρίζεται ἐκεῖ εἰς τετραπλάσιον τοῦ ἀλεξανδρινῷ ἀγοντος ἑ' λίτρας (§ 39, 3). Ὁ δὲ πάλιν Νικομηθεὺς (εἰς 20 οὐγγίαις) ὀρίζεται ὡς καὶ ἐν τῇ συρ. μετάφρασει. Ἡ σχέσις δὲ τῆς ἀρμ. περὶ ξέστου § πλησιεστῆτι ἐστὶ καθόλου πρὸς τὴν συρ. μετάφρασιν· μόνον δὲ ἡ περὶ ἑλληνικοῦ ξέστου εἰδήσις ἐλλείπει ἐκ ταύτης. Ἑλληνικοῦ δὲ ξέστου μνείαν ποιεῖται ὁ Ἐπιφάνιος (M. S. Rel. I, 271, 5), ἀλλ' οὐδὲν περὶ τῆς ὀλικῆς αὐτοῦ μανθάνομεν παρὰ τῶν ἀρχαίων μετρολόγων. Ὁ Ἀνανίας λέγει ὅτι ἦν μετὸν ὁ λίτρῶν, ὅπερ εἶναι πάντως σφάλμα ἀντιγραφίως. Διὸ μετέτρεψα εἰς μείον ἑ' λίτρῶν κατὰ τὰ ἐν M. S. Rel. I, σ. 208, 15, ἐνθα γίγνεται μνεία ἐλαιαροῦ ἑλληνικοῦ ξέστου ἀγοντος ἑ' λίτρας, καὶ ἑλληνικῆς κοτύλης ἐλαίου ἐχούσης λίτραν μίαν.
 § 2. Πρόβλ. Ἀφρικανὸν παρὰ L. Sym. I, σ. 169, 69. Ἐπιφ. αὐτόθ. σ. 211, 87^β, 10. M. S. Rel., I, 208, 6. 211, 15. 263, 19. 238, 21. Συριακὴ μετάφρασις § 36, Sym. II, σ. 192.

§ 3. Εἰληπται ἐκ τοῦ παρὰ Lag. Ἐπιφάνiou. Sym. I, σ. 211, 87^β, 12. σ. 215, 91^α, 11. M. S. Rel., I, σ. 263, 27. II, σ. 102, 3. Ἴδὲ καὶ συρ. μετάφρ. § 38 (Sym. II, σ. 193). Σημείωσαι δὲ ὅτι ἡ περὶ τρυβλίου § τοῦ Ἀνανίου παρέχει ἡμῖν καὶ τὰς δύο γραφὰς τῆς παροψίδος (παροψίς ἢ παραψίς) περὶ ὧν ὄρα M. S. Rel., I, σ. 323, 20.
 § 4. Ἐνταῦθα διορθοῦται τὰ ἡμῶν *qumizsim* = ἡμισίαν λίτραν εἰς ἡμῶν *qumizsim* = ἡμ. ξέστου ἴδε M. S. Rel., I, σ. 263, 13: «Ἀλλάστρον μύρου βικίον μὲν ἐστὶν ἕλινον χωροῦν λίτραν ἐλαίου· τὸ δὲ μέτρον ἐστὶ ξέστου τὸ ἡμισυ». Τὴν ἀρμ. ὀνομασίαν *qumizsim* πρόβλ. ὁ Αὐγ. πρὸς μόνον τὸ βικίον, ἀλλὰ μᾶλλον συμφωνεῖ πρὸς τὴν γραφὴν *βισσίον* ἢ *βισσίον* (M. S. Rel., I, σ. 146. 273, 13. II, σ. 102, 6 κ. ἐ.) ἰδίως δὲ πρὸς τὴν πρώτην. Ἡ δὲ τῆς χωρητικότητος αὐτοῦ σημειωθεῖσα ἐσφαλμένη ποσότης πηγάζει ἐκ κακῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ἀνανίου· διότι ὄντως ἐν τοῖς Epiphianiana τοῦ Lag. Sym. I, σ. 212, 88^α, 2, βλέπομεν ὅτι οἱ ἀρχέτυποι κώδικες εἶχον τὰδε: «βυσσίον ἐστὶ στρογγυλοειδὲς χωροῦν λα' ἡμῶν» Πρόβλ. αὐτόθι, σ. 223, 23: «Ἀλλάβ. μύρου ἀλλάστρον βισσίον ἐστὶ στρογγυλοειδὲς χωροῦν λίτραν μίαν ἡγουν ἡμῶν»· ὅθεν φαίνεται ὅτι ὁ ἀρμ. μεταφραστὴς τὰ **LAHMINAN** κακῶς ἠρμήνευσεν εἰς λίτραν ἡμισίαν. Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ §§ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 18 τῆς περὶ μετρῶν ἐκθέσεως τοῦ Ἀνανίου φαίνονται οὐσαι εἰλημμένοι ἐκ τῶν παρὰ Lag. Sym. I, σ. 211—212, 87^β 10—88^α. Ἡ δὲ ἀρμ. λέξις *ziz* ἀντιστοιχεῖ ἐν τῇ μετάφρασει τῶν Γραφῶν πρὸς τὸν ἀλλάστρον. Ἴδε Lagarde, Arm. Studien, § 1699 schisch.
 §§ 5 καὶ 6. Ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις §§ ὑπάρχει κριτικὸν τι περιεργον. Ὁ Ἀνανίας ἐν τῇ § 5 ἀναγράφει μέτρον καλούμενον *qumizsim* (= *pimonia*) καὶ ἐν τῇ § 2 ἕτερον, τὸ *qumizsim* ἢ *qumizsim* (*pediēs* ἢ *pediēs*), ἄτινά εἰσιν ἀγνωστα ἡμῖν ἀλλαχόθεν· ἀλλὰ καὶ ὁ Αὐγερινὸς διαβεβαίαι ἡμᾶς (ἐν *romaniism* σ. 152-153), ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἀρμενικῇ συγγραφῇ ἀπαντῶνται. Τὸ κατ' ἀρχὰς ὑπεθέσαμεν ὅτι τὸ μὲν πρῶτον ὑποκρύπτει τὸ ἀνύπαρκτον ὄνομα *qumizsim*, τ. ἔ μέτρον ποιμενικόν, τὸ δὲ δεῦτερον τὴν φαλίδα· ἐν τοσοῦτῳ τὰ ὑπὸ Lagarde ἐκδοθέντα Epiphianiana (ἐν Sym. I, σ. 211 κ. ἐ.) δεικνύσασιν ὅτι ὁ Ἀνανίας κακῶς ἀνέγνωσε τὰδε:

σχολίου μέμνηται καὶ Ἡρών ἐν *M. S. Rel.*, I, σ. 193, 15.

§ 2. «*Tálanon*, σταθμοῦ ὄνομα». Ἴδε Πολυδ. ἐν *M. S. Rel.*, I, σ. 280, 23, Φώτιον σ. 332, 5, Σουίδαν ἐν σ. 343, 16, Ἐτυμολ. Μέγ. ἐν σ. 354, 2. — «Αἱ δὲ ρκε' λίτραι ὅ' ἄσ-σάριαι». Ἀντί ἄσασαρίων = *summarhū* γραπτέον *μαζήμαϋ* = νομισμάτων (σταγίων), ὡς παρὰ Κλεοπ. ἐν *M. S. Rel.*, I, σ. 255, 25: «Τὸ τάλαντον ἀγεί λίτρας ρκε', νομισματα (τ. ἑ. χρυσά) ὅ'».

§ 5. Περὶ τῆς ὀλκῆς τῶν τριγῶν τοῦ Ἀβεσσα-λόμ ἴδε Ἐπιφ. ἐν *M. S. Rel.*, I, σ. 265, 19, 268, 17. Lag. Sym. I, σ. 213, 89^B, 2—6, 216, 92^A, 7, 13 καὶ Sym. II, σ.

§ 6. Πρβλ. *M. S. R.*, I, σ. 307, 8. 326, 2.

§ 7. Δραμῆ κατ' Ἀνανίαν (ἴδε σημ. εἰς § 16) περσικὴ λέξις, δηλοῦσα σταθμὸν π' λίτρας. Ἐνταῦθα δ' ἀντιστοιχεῖ τῇ δραγματῇ ἢ δρᾶγμαρ, ἣ ἔστι τὸ ἠ' τῆς οὐγγίας καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὸ δ' τοῦ στατῆρος, ὡς ἐν *M. S. Rel.*, I, σ. 265, 17. 260, 12. 316, 22 ἐν ὑποσημειώσει. Ἐἴλε δὲ 18 κερᾶτια· σ. 278, 3. Lag. Sym. I, σ. 216, 91^B, 20.

§ 8. Περὶ σίκλου τοῦ ἁγίου πρβλ. *M.S.Rel.*, I, σ. 147. 303, 7. 268, 7. Lag. Sym. I, σ. 213, 89^A, 2, 6—10, 14 καὶ ἐν II, σ.

§ 9. Πρβλ. *M. S. Rel.*, I, σ. 257, 14: «τὰ λ' ἀργύρια γίνονται νομισματα τ'· τὸ γὰρ ἀργύριον ἔχει νομισματα ι', λί[τραι] δ', οὐγγίας β', ἀπερ ἔλαβεν ὁ Ἰουδάς». Φέρεται δὲ καὶ «Τοῦ ἁγίου Μαξίμου περὶ τῆς τιμῆς τῶν λ' ἀργυρίων ὧν ἔλαβεν ὁ Ἰουδάς ὑπὲρ προδοσίας τοῦ Χριστοῦ» δημος. ἐν *M. S. Rel.*, I, 302.

§ 10. Περὶ κερᾶτιου ἴδε *M. S. Rel.*, I, 228, «κεράτιον τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον κόκκιον ἔστιν α', ὡσπερ δὴ καὶ ἡ μονὰς ἐπὶ ἀριθμοῦ.»

§ 11. Δραμῆ· ἐννοεῖται ἐνταῦθα ἡ ἀττικὴ δραγματῇ ὡς ἐν *M. S. Rel.*, I, 279, 5. 283, 27. 299, 26. 300, 13 (II, 143, 5). 306, 23. 311, 16. 336, 20. 348, 27.

§ 13. Ἐν τῇ ἡγουμένῃ πραγματείᾳ ὀρίζει ὁ Ἀνανίας τὴν ἰταλικὴν μνᾶν εἰς 44 οὐγγίας, ἐν-ταῦθα δὲ εἰς 45. Ἴδε σημ. εἰς § 13.

§ 14. Πρβλ. *M. S. Rel.*, II, σ. 63, 13.

§ 17. Σημειωτέα ἡ γραφή *μαγμή* = *σαίτη* ὡς ἐν *M. S. Rel.*, I, 264, 4. 278, 7. Lag. Sym. I, σ. 216, 91^A, 17. 222, 97^A, 5.

§ 18. Ἐνταῦθα παρέχεται ἡ ἀκριβὴς ὀλκὴ τοῦ κόρου. Πρβλ. σημ. εἰς § 16.

§ 23. Μέτρον τὸ ἁγίον ἐν *M. S. Rel.*, I, 261, 26, 27. 262, 27. 272, 12.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Εἰς τὴν Α' ἔκθεσιν.

§ 1. Οὐντζά, νεωτέρα προφορὰ τῆς ἀρχ. οὐγγίας παρὰ τοῖς Ἀρμενίοις, κοινὴ δὲ καὶ τοῖς νῦν Ἕλλησιν, ἴδτε τοῖς νησιώταις.

§ 2. Πρβλ. *M. S. Rel.*, I, σ. 91 ὑποσημ. 1. 228, 14. 16. (Πρβλ. ἄνωτ. § 10).

§ 3. «κη' κόκκων». Γραπτέον ἴσως αὖ ὁ-βολῶν κατὰ τὸ παρὰ Salm. χωρίον (*M. S. Rel.*, I, 304, 15), «στατῆρ ἔχει σταθμόν ἡ-μίουγγιον, ἐπὶ δὲ ἀργύρου κ' ὀβολούς».

§ 4. «Λαγαρικόν». Γραπτέον ἴσως *μαζήμαϋ λογάριον* (ἴδε Ducangii, Gloss. med. græce, σ. 778. 818), σημαίνον *summa pecunium*, *certa quantita nummorum*. Ὁ Κωνσταντῖνος Πορφυρογέννητος (*De administ. imp.* . 51) λέγει καὶ «λογύριον κεντηνάριον ἐν».

§ 6. *Μιτκάλ*, στάθμιον ἀραβικόν, ὅπερ κατὰ τὸ τουρκικόν *Qamis* (ἐν λ. *كوكال*) ἀγεί 1 ⁸/₇ δραμίου, κατὰ δὲ τὸν Μακρίτζῆ (*الكوكال* *كوكال*, ἐκδ. Κων/πόλεως, 1298, σ. 2—4), ἀγεί 22 κερᾶτια. Ὁ Gesenius περὶ τῆς λ. *דינא* (*Thes. ling. hebr. et chald.* III, σ. 1476) λέγει «*pondus, libramentum, et pondus definitum unius drachmae cum dimidio, denique nummus aureus qui دينار* *alias vocatur*». Ἀλλὰ τὸ *μιτκάλ* ἦν καὶ ὄνομα νομισματος κατὰ τοὺς ἀραβας συγγραφεῖς· διὸ διακρίνουσι *μιτκάλ ἀργυροῦν*, ὅπερ ὀνομά-ζουσι *δραμὴν* (*درهم*), καὶ *μιτκάλ χρυσοῦν* τὸ *δηνάριον*.

§ 7. Ἡ § αὕτη ἐπιβεβαιεῖ τὰ ὑφ' ἡμῶν ἄλ-λοτε λεχθέντα, ὅτι τὰ μείον τῆς κευανονι-σμένης ὀλκῆς βυζαντινὰ στάθμια ἀνάγονται εἰς τὴν τάξιν τῶν κιβδήλων, ἅτινα κατε-σκευάζοντο πρὸς ἐξαπλήτησιν τῶν συναλλατ-τομένων. Ἴδε τὴν ἡμετέραν διατριβὴν «Περὶ τῶν βυζαντ. σταθμῶν τοῦ Ἰουδ. Μουσείου τῆς Ἀρχαιολ. Ἑταιρίας», σ. 7.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Εἰς τὴν Γ' ἔκθεσιν.

§ 6. Κεντηνάριον Δαμασκοῦ ἐννοεῖται ἐνταῦ-θα τὸ παρ' ἡμῶν *κατάρ*, ὅπερ ὁ ἀρμένιος γρ. *קמתישר*. Ἄγει δὲ κατὰ τὸ τουρκικόν *Qamis* α 40 ὀκτάδας χρυσοῦ, κατ' ἄλλους 1200 δηνάρια, ἢ 1200 ὀκτάδας χρυσοῦ, ἢ 70,000 δηνάρια, ἢ 80,000 δραμῆς, ἢ 100 λίτρας χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, ἢ 1000 δηνάρια, ἢ τασσῦτον χρυσόν ὅσοις δύναται νὰ περιληφθῇ ἐντὸς δέριματος βοός». Παρατηρητέον δὲ ὅτι καὶ νῦν ἔτι τὸ Δα-

μασκηνόν κεντηνάριον ἀγεί ἀκριβῶς 100 λίτρας (ράτλ), λογιζομένης τῆς λίτρας εἰς 800 δρα-μῆς. Ἴδε *Wetzstein, Der Markt in Damascus* ἐν *Zeits. d. Morgenl. Geselsch.* XI, σ. 499 ἐν ὑποσημ. Σημειωτέον δὲ ὅτι τῆς Δαμασκηνῆς λίτρας μέμνηται τὸ *Qamis* καὶ ὁ ἀραψ Μου-καδάσσης, ὡς ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ αὐτοῦ, (ἐκδ. de Goeje, σ. 181) λέγει τάδε:

والارطال من حص الى الجفار ستة غير انه يفاوت فاملا رطل عكا وازله الدمشقي وواقتم من خنسين الى بضع واروبين وكل رطل اثنا عشر اوقية ورطل قنسريني ثلاثا هذا والسنج متقاربة الدرهم ستون حبة وحبته شعيرة واحدة والدائق عشر حبات والدينار اربعة وعشرون قيراطا ولقيراط ثلاث شعيرات ونصف

*Ἴτοι: «Περὶ λίτρων. — Ἡ λίτρα τῆς Ἑμέ-σης (*Hims*) μέχρις Ἑλτζιφάρ ἔχει ἑξακοσίας δραμῆς, πλὴν τινῶν διαφορῶν· βαρυτέρα δὲ λίτρα ἔστιν ἢ τῆς Ἀκκας (ἀρχ. Ἀκκίων)· ἡ δὲ λίτρα τῆς Δαμασκοῦ ἔλκει μείον. Ἡ ὀκτὰ ἔχει 50—40 δραμῆς καὶ πᾶσα λίτρα 12 ὀκτά-δας. Ἡ λίτρα τῆς Κιννεσερίν ἔλκει ²/₃ τῆς συνή-θους λίτρας [ἴτοι περὶ τὰ 400 δραμῆα κατ' ἄλ-λον κώδ.] — τὸ δὲ *σίτζ* (= σίγγιον) πλησιάζει πρὸς τὴν δραμὴν· ποιεῖ 60 *habba*. τὸ δὲ *habba* ἐν Συρίᾳ ἔλκει κόκκον κριθῆς. Ἡ δὲ δα-νᾶκη (*daniq, dank*) ἔχει 10 κόκκους· τὸ δὲ δηνάριον 24 κερᾶτια· ἔστι δὲ τὸ κερᾶτιον 3 ¹/₂ κόκκων κριθῆς». Τῆς Δαμασκηνῆς λίτρας μέ-μνηται καὶ ἕτερος παλαιὸς ἀραψ συγγραφεύς, ὁ *Abu-Said* (περὶ οὗ ὄρα *Geiger* ἐν *ZDMG* τ. XX, σ. 527), ὅστις λέγει ὅτι τὸ ἰσραηλιτικόν κιντάρ τὸ ἐκ 3000 σίκλων ἰσοδυναμεῖ πρὸς 24 δαμασκηνᾶς λίτρας τῆς ἐποχῆς του.

Τὸ δὲ τουρκ. *Qamis* (قاموس) μέμνηται τῆς δαμασκηνῆς (*cham*) λίτρας ἐν τοῖς ἐξῆς:

(الرطل) راتل فتحي وكسرى وطالك سكويتيه اون ايتي اوقية ورتك معياريدر هراوقية فرق درهم در 5 شارحك بيتته كوره رطل ايتي كونه در بري رطل شاميدركه مولفك تعريف ايلديكي بودر درت يوز سكران درهم اولور وري بغدادی دركه يوز يكرمی سكر درهم ايله اربعة اسباع

Σ ημ. Ἐν σ. 19 § 1, γρ. 26—27, ὁ Ἀνανίας λέγει *muḡḡ oḡmizmaḡir* *ἑθνημαζωφι-μῦν*, ἅτινα μεταφράζονται κατὰ λέξιν εἰς: ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀερομετρικὴν γεωμετρίαν. Νομίζω ὅτι τὸ χωρίον εἶνε ἐνταῦθα ἐφαρμόζον καὶ ὅτι δέον ἴσως νὰ διορθωθῇ εἰς *muḡḡ oḡmizmaḡir* *ἑθνημαζωφι-μῦν* *ἑθνημαζωφι-μῦν* *ἑθνημαζωφι-μῦν* *ἑθνημαζωφι-μῦν* *ἑθνημαζωφι-μῦν* κτλ.

درهمدن عبارتدر تفصیلی مکول مادہسندہ کذاران ایلدی
*Ἴτοι: «Ἑλ-ράτλ (ἢ ἑρρίτλ = λίτρα) στάθμιον 12 οὐγγίων, ἐκάστη δὲ οὐγγία 40 δραμίων ὁ υπομνηματιστής (τοῦ λεξικοῦ) προστίθεισιν ὅτι ὑπάρχουσι δύο λίτραι· ἡ μὲν καλεῖται *chāmi* (δαμασκηνὴ ἢ συριακὴ) περὶ ἧς πραγματεύε-ται ὧδε ὁ συγγραφεύς, καὶ ἔλκει 780 δραμῆς· ἡ δὲ βαγδατικὴ, καὶ ἀγεί 128 ¹/₇ δραμῆς. Ὅρα τὰς λεπτομερείας ἐν τῇ ἡγουμένῃ ἀσθέρῃ». Ἐγεί δὲ τοῦτο οὕτω:

المكول تنور وزتنده بركونه صومو ايججك طاسه دينور شارحك بيتته كوره وسطى واسع ويوقرسى طارحجق اولور ومكول بردلو اولوك آدى دركه برچيق صاع اولور على قول نصف رطل اولور سكر اوقية قدر باخود نصف وبة اور وييه يكرمی ايتي ياجود يكرمی درت مد حضرت نبوی عليه السلام مقداريدر وعندالبعث اوج كيلچة آلور وكيلچة برمن ايله برمنك يدي مئيدر ومن كه برطماندر ايتي رطل در و رطل اون ايتي اوقيه در وبر اوقيه براستار ايله وبراستارك ثلاثيدر واستار درت مثقاله نصف مثقالدر ومثقال بردهم ايله بردهمك ثلث اسباعدر ودرهم التي دائق در ودائق ايتي قيراط در وقيراط ايتي طسوج در وطسوج ايتي حبه در وحبه بردهمك ثمنك سدسيدركه درهمك فرق سكر جزوندن برجزونيدر

*Ἴτοι: «*Μακκούζ*, δαχεῖον πρὸς πύσιν ὑδατος. Κατὰ τὸν ὑπομνηματιστὴν ἔστι κατὰ μὲν τὸ μέσον εὐρῷ, πρὸς δὲ τὰ ἄνω στενύν· καὶ ὄνομα μέτρου χωροῦντος 1 ¹/₂ σάκ· κατ' ἄλλους χωρεῖ ¹/₂ λίτραν μέχρις 8 οὐγγίων ἢ ἡμισυ *veiba*. τὸ *veiba* ἔχει 22 ἢ 24 μούδδ (μο-δίους)· ἔστι δὲ τὸ μέτρον περὶ οὗ εἴρηκεν ὁ Προφήτης. Κατ' ἄλλους χωρεῖ *trāx kildja* τὸ δὲ *kildja* 1 ⁷/₈ μάνν (μνᾶν)· ἢ δὲ μνᾶ ἢ *batman* 2 λίτρας· ἢ δὲ λίτρα 12 οὐγ-γίας· ἢ δὲ οὐγγία 1 ²/₃ στατῆρος, ὁ δὲ στατῆρ 4 ¹/₃ *μιτκάλ*, τὸ δὲ *μιτκάλ* 1 ³/₇ δραμῆς· ἢ δὲ δραμὴ ἔχει 6 *dank*. τὸ δὲ *dank* ἐν κερᾶτ· τὸ δὲ κερᾶτ 2 *tassudj*· τὸ δὲ *tassudj* 2 *habba*· τὸ δὲ *habba* ἑξ ὀγδοα μίως δραμῆς, ἴτοι τὸ ¹/₄₈».

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΛΕΣΒΟΥ.

Ἐπερμεσοῦντος τοῦ 1883 ἔτους ἀντέγραψα ἐν Λέσβῳ ἐπιγραφάς τινάς, ἐξ ὧν καταχωρίζω ὡς ἐξ ἑξῆς, ἐπιφυλαττόμενος νῦν δημοσιεύσω ἄλλοτε καὶ τὰς ἐπιλοίπους. Τὴν ἐπιγραφικὴν τῆς Λέσβου γινώσκωμεν ἐκ τοῦ C. I. G., ἐκ τοῦ βιβλίου Couze, *Reise auf d. Insel Lesbos*, ἐκ τῶν διατριβῶν Σ. Ἀναγνώστου (*Λεσβία* 1851, καὶ *Ὁλίγα τινὰ περὶ Λέσβου*, 1871), ἐκ τῆς *Παρηγορικῆς τετραλογίας* Γ. Ἀρισταίδου (ἐν Ἀθήναις), ἐκ τῶν δημοσιεύσεων Pottier, Haus-soulie, Reimach (ἐν τῷ *Bulletin de corresp. hell.* (IV, σ. 417 κ.έ. VII, σ. 34), B. Fabricius (*Mitth. d. Deut. Arch. Institut.* IX 83 κ.έ.), ἐκ τῶν συλλογῶν Κυριακοῦ (*Ephem. Epigraph.*, σ. 1 κ.έ. ἄρθρον G. Kaibel), ἐκ τοῦ *Μουσείου καὶ Βιβλιοθήκης* (III, σ. 12), ἐκ τῆς συλλογῆς Ross (*Inscr. Gr. inedite*, II, σ. 79 κ.έ.) καὶ ἐκ τοῦ βιβλίου Clarke (*investigations at Assos*, σ. 141).

Ἄλλων δὲ τὰς κριτικὰς δημοσιεύσεις τινῶν τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπιγραφῶν ἴδε ἐν *Jahresb. für Alterthumswissenschaft* XXXII (1883, III, ἄρθρον H. Röhl ἐν σελ. 8 κ.έ.). Κατὰ τὴν ἐν Λέσβῳ διατριβὴν μου ἔλαβον καὶ ἐκτυπώματα διαφόρων προδημοσιευμένων ἐπιγραφῶν, ὧν τὰς διαφερούσας ἀναγνώσεις δη-

μοσιεύσω ἄλλοτε. Πολλὰς δὲ ἐπιγραφὰς κείμεναι ἰδίως ἢ πρωτεύουσα τῆς νήσου Μυτιλήνη, ἐνθα πᾶς ἀρχαιολόγος δύναται ἐκάστοτε ν' ἀνευρίσκῃ ἀνεκδότους ἐνεπιγράφους λίθους ἢ ἐπὶ τῶν τοίχων τῶν τουρκικῶν οἰκιῶν, ἢ ἐν τῷ φρουρίῳ, ἢ ἐν τοῖς πρὸς νότον τῆς πόλεως ἀγροῖς.

Ὀλίγον κατωτέρω τοῦ χωρίου Καγιάννι, ἀπέχοντος περὶ τὰ 2/3 ὥρας τῆς Μυτιλήνης, εὑρηται κατεστραμμένον ἐκ πυρκαϊῆς παρεκκλήσιον ἐπονομαζόμενον Παναγιοῦδα, ἐν ᾧ εὑρον μαρμαρίνην πλάκα ἀποτετερωμένην καὶ κατεστραμμένην εἰς πολυκρίθμα τῆδε κακείσε διασπαρμένα τεμάχια, ἅτινα συμπαραλαβὼν καὶ συναρμολογήσας ἐνεχείρισα τῷ ἀξιοτίμῳ κ. Σεναφῶντι Γκριτζιότῃ ἵνα συγκολλήσῃ καὶ συνδέσῃ ταῦτα ἐν κιβωτίῳ, ὅπερ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου ἔδει νῦν κατατεθῆ ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ συλλογῇ τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ γυμνασίου. Πιστεύω δὲ ὅτι ἐγένετο τοῦτο νῦν διὸ ἐκφράζω αὐτῷ τὰς πρὸς τοῦτο εὐχαριστίας μου. Ὁ κ. Γκριτζιότης εὐφραστήθῃ προσέτι νῦν ὑποδείξῃ μοι καὶ ἄλλας ἐν οἰκίαις εὑρισκαμένας ἐπιγραφάς.

Ἐχει δὲ ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος μαρμαρίου ἐπιγραφὴ οὕτω κατὰ τὸ ἐμὸν ἀντίγρα-φὸν τε καὶ ἐκτύπωμα.

ΟΤΑΜΟΝ ΡΕΟΝΤΑ ΑΥΤ
 ΠΙΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΝ Ε
 ΧΘΑΙΤΑ ΙΒΟΛΛΑΙ ΑΙΤΩΙ Δ
 ΗΣΑΙΑΘΑΝΑΔΑΝΟΤΙΑΝΗΡΑΓ
 5 ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΑΜΟΝ ΤΟΜΜΥΤΙΑ
 ΑΓΗΝΤΟΥ ΔΩΡΟΕΓΑΓΓΕ
 ΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΜΓΟΛΙΝΙ
 Σ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΑΜΩΙ
 ΔΩΡΑΓΗΤΑΙ ΚΑΙ Π
 10 ΜΗΔΕΙΣ ΚΩΛΥΣΕΙ ΧΡΕ
 ΝΑΙ ΔΕΚΕΤΙ ΔΕ ΗΙ
 ΗΚΟΠΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕ
 ΟΙΣΙ ΔΙΩΤΑΙΣΙ ΜΙΑ
 ΟΥΔΩΡΑ ΧΘΗ ΠΙΓΡΑ
 15 ΦΘΕΛΗΙ ΕΓΙΤΑΙ Υ
 ΝΕΣΤΙ ΥΔΩΡΤΑΙ
 ΣΕΙΣ ΤΑΜΓΟΛΙΝ
 ΟΙΚΗΣΑΙ ΩΣ
 ΙΣΙ ΓΟΡΩΙ

Τὸ μάρμαρον, τετραγώνου ὄν σχήματος, ἦν ἑλλειπὶς πρὸς ἀριστερὰν πρὸς δεξιὰν δὲ ὑπέρχει τοσοῦτον τετραμμένον ὥστε μόλις διακρίνονται τὰ ἀκέλα γραμμῶν τινῶν. Ἄπαντα δὲ τὰ τεμάχια αὐτοῦ εἰσὶν ὀκτωκαίδεκα. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐγκεχάρκται στοιχηδόν· ἕκαστος στίχος χωρίζεται διὰ γραμμῆς καθετοῦ· ἔχει δὲ ὑψ. 0^μ 34, πλ. 0^μ 38 καὶ πλάχ. 0^μ 11. Γράμματά τινα ἐν τῇ 1^η γραμμῇ μὴ σωζόμενα τὴν σήμερον διεκρίνοντο πρὸ τῆς συγκολλήσεως τῶν τεμαχίων· διὸ ἢ ἐνταῦθα καταχωρίσας ἐγένετο κατ' ἀντίγραφον, ὅπερ ἐπὶ τύπου ἔλαβον, καὶ κατὰ δύο ἐκτυπώματα. Ἐν γραμ. 12 τὸ πρῶτον στοιχεῖον διακρίνεται ὡς Η, τὸ δὲ τέταρτον καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐκτυπωμάτων φαίνεται καθαρῶς ὡς Π· ἀλλ' ἀδύνατον ἀποβαίνει μοι νῦν μαντεύσω αὐτόθι καὶ λέξιν τινὰ, ἐκτός ἐάν ὑποληφθῇ τὸ Π ὡς σφάλμα τοῦ λιθοξόου καὶ ἐπομένως μετατραπῆ εἰς Σ. Ἰδοῦ δὲ πῶς ἀναγινώσκω τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην:

π]σταμόν ρέοντα αὐτ[όθεν εἰς τὸ Ἄσκλη-
 πειον καὶ εἰς τὸν Ε... [διὸ δεδῶ
 χθαι τῆ βόλλ[χ καὶ τῷ δ[ίμῳ...
 ἦσαι Ἀθηναίων ὅτι ἀνὴρ ἀγ[αθός ὢν
 εἰς τὸν δ[ίμον τοῦ Μυτιλ[ηναίων...
 ἄγην τὸ ὕδωρ ὃ ἐπαγγέλλ[εται...
 .ον καὶ εἰς τὰμ πόλιν...
 . . . . .ς καὶ τῷ δ[ίμῳ...
 . . . . .]δωρ ἄγεται καὶ...
 . . . . .μηδὲς κωλύσει χρε...
 . . . . .ν. αἰ δὲ κέ τι δέη...
 . . . . . τὴν ἐπιμέλειαν...
 . . . . .τ]οῖς ἰδιώταισι...
 . . . . .τ]ὸ ὕδωρ ἀχθῆ ἐπὶ Γρα...
 . . . . . ἐθέλη ἐπὶ τῆ υ...
 . . . . . ἔνεστι ὕδωρ τῆ...
 . . . . .ς εἰς τὰμ πόλιν...
 . . . . . οἰκῆσαι ὡς...

Ἡ παρούσα ἐπιγραφὴ δὲν φαίνεται οὐσα ψήφισμα πρὸς ἐπαινον τοῦ Ἀθηναίου, εἶναι δὲ ἴσως συμφωνητικὸν γενόμενον μεταξὺ αὐτοῦ, τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τῶν Μυτιληναίων πρὸς ἀγωγὴν ὕδατων ποταμοῦ εἰς τινὰ τῆς πόλεως θέσιν, ἧς τὸ ὄνομα δὲν γινώσκεται ἀκόμη· διότι μόνον ἢ πρώτη αὐτοῦ συλλαβὴ διακρίνεται ἐν γρ. 14. Ἦν ὑπόθεσιν ταύτην, νομίζω, ὅτι ἐμπειδοῦσιν οἱ ἐνεστῶτες ἐπαγγέλλ[εται], ἄγεται, κωλύσει, οἵτινες μαρτυροῦσιν ὅτι ἢ τῶν ὕδατων ἀγωγὴ δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀρχίσει. Στεροῦμαι δυστυχῶς τῆς περὶ πηγῶν καὶ κρηνῶν συγγραφῆς τοῦ Κουρτίου πρὸς συμπαραβο-

λὴν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης πρὸς ἄλλας ἄλλων μερῶν. Σημειῶ δὲ μόνον ὅτι περὶ ὕδατων καὶ κρηνῶν ἐπιγραφὰς γινώσκω: τὴν ἐν Μουσεῖῳ καὶ βιβλιοθήκῃ Γ', σ. 25, τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Α. Φοντριέρ καταχωρισθεῖσαν ἐν τῷ *Bulletin de corresp. hell.* VIII, σ. 346, ἧς εὑρέθη ἰσχύτως ἐν Ἐρυθραῖς καὶ ἧτις φαίνεται συγχρονούσα τῇ ἀνωτέρῳ λεσβιακῇ, καὶ τὴν ἐκ Λεβαδίας ὑπὸ J. Schmidt γνωστοποιηθεῖσαν ἐν *Mittheil. des D A Institutes* V, σ. 140. Ἀξιοσημείωτον δὲ ὅτι καὶ νῦν ἀκόμη τὰ πρὸς τὴν Μυτιλήνην ὕδατα ρέουσιν ἐκ τῶν βουνῶν τοῦ χωρίου Καγιάννι. Σχετικῶς πρὸς τὰ ὕδατα τῆς Λέσβου ἀναφέρω καὶ τὴν ἐν τῷ C. I. G. ἀρθ. 2172 ἐπιγραφὴν.

Περὶ τοῦ τύπου τοῦ ἀπαρεμφάτου ἄγην ἴδε Ahrens, *de graec. ling. dial.* I, σ. 89, καὶ G. Volkmann, *quaestion. de dial. aeol.* σ. 8.

Ἐν τῇ αὐτῇ κατακεκαυμένῃ ἐκκλησίᾳ Παναγιούδα εὑρίσκειται πλῆξ μαρμαρίνη μετὰ ἀετώματος (ὑψ. 0^μ 23, πλ. 0^μ 37, καὶ πλάχ. 0^μ 09) φέρουσα τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν.

ΕΠΙΚΛΕΙΤΑ ΛΑΛΩΝΟΣ ΓΥΝΑΔΕ ΑΣΚΛΗΓΙΟΔΟΤΩ ΜΟΣΧΩ ΧΑΙΡΕ

Ἐπικλεῖτα Λάλωνος γυνὰ δὲ
 Ἀσκλητιοδότῳ Μόσχῳ
 χαῖρε.

Ἦψος τῶν γραμμῶν 0,011. Τὸ ὄνομα Ἐπικλεῖτα, ὀθλυκὸν ἴσως τοῦ Ἐπικλήτος, δὲν σημειοῦται παρὰ Pape-Benseler· τὸ δὲ Λάων τὸ δεύτερον ἴσως ἀπαντᾷ ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ.

Ἐπὶ δὲ τῆς μεταξὺ Καγιάννι καὶ Ἀκρωτηρίου ὁδοῦ εὑρηται ἀνδρὸς βρύσις ἔχουσα μεγάλην λιθίνην λάρανα μετ' ἐπιγραφῆς, ἐξ ἧς ἀνέγνωσα τ' ἀκόλουθα μόνον λησμονήσας νῦν λάβω καὶ ἐκτύπωμα.

ΟΚΟΥΚΑΤΕΟΚΚΕ
 ΥΑC... ΥΤΩΚΑΙΤΗCΥ
 ΝΒ... ΑΙΕΓΓΟΝΟΙC
 ΕΤ... ΘΕΛΗCΗΑΩ
 ΟΗΤΩΤΑ...

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εὑρηται καὶ ἐν τῷ C. I. G. ἀρθ. 2210. Δεῖται καὶ τρίτου ἀντιγράφου μετ' ἐκτυπώματος πρὸς ἐντελῆ αὐτῆς ἀνάγνωσιν.

Ἐπὶ δὲ τῆς βρύσεως Ἀχμέτ χάτζα εἰς Ἀκρωτηρίῳ εὑρηται ἐκτισμένον τεμάχιον μαρμαρίου φέρον ἐντὸς στεφάνης τὴν λέξιν ΟΔΑ[ΜΟΣ]. Ἀνακρίπτοντες δὲ ἐντεῦθεν εἰς Μυτιλήνην

ἀπαντῶμεν ὄρατους κήπους καὶ ἀμπελῶνας καὶ ἔλαιοφυτείας. Ἄπας ὁ χώρος οὗτος μετὰ τῶν περὶ κωμῶν ἦν ἴσως ἡ παλαιὰ νεκρόπολις τῆς πρωτεύουσας τῆς νήσου· διότι ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ εὐρίσκονται συνεχῶς ἐπιτύμβιοι στήλαι καὶ λάρνακες. Ἐκ τῆς θέσεως δὲ Βαριάς γινώσκονται ἤδη αἱ ἐν τῷ C. I. G. add. ἀριθ. 2197 c-h ἐπιγραφαί.

Παρατίθημι ὧδε καὶ τὰς ἐπομένους, ὡς εὗρον ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ εὐδένδρου τούτου χώρου.

1) Ἀπάνω Χάλικας, ἐντὸς τῆς νεοδημένου ἐκκλησίας τῶν 318 Πατέρων· φαιά μαρμαρίνη στήλη μετ' ἀετωματίου, ὕψ. 0,535, πλ. 0,275, πλάχ. 0,075.

ΜΕΝΕΚΛΗΣΑΓΕΜΑΧΩ ΧΑΙΡΕ

Meneklēs Agemachō chaire.

2) Αὐτόθι ἐτέρα στήλη μικροτέρα ὕψ. 0,36, πλ. 0,195, πλάχ. 0,06, μετ' ἀετωματίου.

ΚΛΕΩΝΥΜΟΣ ΤΕΡΦΕΩ

Kleōnymos Terfēō. Τὸ ὄνομα *Terfēōs* δὲν ἀναφέρεται παρὰ Γάρο¹.

3) Αὐτόθι· ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας Ἀθανασίου Χ' Ἀποσόλου· λευκὴ μαρμαρίνη στήλη μετ' ἀετωματίου (ὕψ. 1,03, πλ. 0,27, πλάχ. 0,12), εὐρεθεῖσα παρὰ τὴν κατεδαφισθεῖσαν βρύσιν τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας τῶν ἀγίων 318 Πατέρων, ἧτις ἀνοικοδομήθη τῷ 1768 ὑπὸ Φιλίππου τινὸς καὶ τοῦ μητροπολίτου Δράμας Καλλινίκου. Τὰ γράμματα μαρτυροῦσιν ἐποχὴν τοῦ Δ' αἰῶνος π. Χ.

ΘΕΟΔΟΞΟΣ ΘΕΟΚΛΙΟΣ

Τοῦ Θ' ὀνόματος ἐτέραν γραφὴν (Θεόκληιος) ἴδε ἐν Θεσσαλικῇ ἐπιγραφῇ Lebas fasc. V, N° 191.

4) Ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ πύργου Δ. Βογιατζῆ¹ ἡ

1) Τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπαντᾷ καὶ ἐν ἐτέρα μτυλι. ἐπιγραφῇ ἐκδοθείσῃ ὑπὸ Σ. Ἀναγνώστου (Α ε σ θι ἀς σ. 121) ὑπὸ τὸν τύπον *Τερφήας*· τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης κάλλιστον ἀντίγραφον τοῦ μακαρίτου σοφοῦ λατροῦ Α. Mordtmann (1856) παρεχωρήθη ἡμῖν εὐγενῶς ὑπὸ τοῦ κ. J. Mordtmann· ἔχει δὲ ὧδε :

ΟΔΑ ΜΟΣ ΖΩΣΙΜΗΤΕΡΦΟΥ ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

μίσεια λευκὴ στήλις μετ' ἀετωματίου ὕψ. 0,195, πλ. 0,178, πλάχους 0,5.

ΑΝΤΑΙΟΣ ΧΑΙΡΕ

5) Αὐτόθι· ἐτέρα λευκόφαιος στήλις μετ' ἀετωματίου καμπύλου· ὕψ. 0,45, πλ. 0,25, πλάχ. 0,65.

ΣΟΦΩΝΠΟΣΕΙΔΩΝΙΩ

6) Ἐν τῷ πύργῳ Βασιλείου Γρ. Τσιτομη, στήλις ὕψ. 0,40, πλ. 0,225, πλάχ. 0,07.

ΦΑΝΗΣΚΑΙΚΟΔΩΡΟΥ ΧΑΙΡΕ

7) Αὐτόθι στήλις μετ' ἀετωματίου· ὕψ. 0,52, πλ. 0,255, πλάχ. 0,095.

ΜΩΣΩΝΙΩΝ ΕΝ ΧΑΙΡ

8) Ἐν τῷ πύργῳ Ἀμπατζῆ¹ πλάξ ἐκτισμένη ἐν τινι τῶν πλευρῶν τοῦ μαγγανοπηγαδίου, ἧς τὸ ἀέτωμα τεθραυσμένον· ὕψ. 1^ο 20, πλ. 0,70 πλάχ. 0,28. Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἐν βαθεῖ λαξεύματι ὑπάρχει ἀνάγλυφος εἰκὼν τοῦ νεκροῦ ὀρθίου καὶ φέροντος χιτῶνα ποδήρη.

ΑΛΕΞΑΝΑΡΕ ΑΛΕΞΑΝΑΡΟΥΗΡΩΣ

9) Αὐτόθι ἐτέρα στήλη ὕψ. 0,90, ἧς τὸ ἡμισυ κατακεχωσμένον. Ἀνέγνωσα δὲ τάδε :

ΟΕΓΑΙΟΥ ΧΑΙΡΕ ΝΗ ΑΙΡΕ ΔΡΕΧΡΗ ΧΑΙΡΕ

10) Αὐτόθι ἐτέρα πλάξ ἐντετειχισμένη εἰς τινὰ τῶν πλευρῶν μιᾶς τῶν στηλῶν τοῦ μαγ-

γανοπηγαδίου ἔχουσα ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς βριθὺ λάξευμα ἀνευ ἀνάγλυφου· ὕψ. 0,80, πλ. 0,33, πλάχ. 0,21.

ΠΕΑΠΟΛ ΕΒΕΥ ΧΑΙΡΕ

11) Αὐτόθι φαῖδον μάρμαρον κείμενον χαμαὶ· ὕψ. 1^ο 16, πλ. 0,68.

ΑΥΓΕΙ ΟΥΚΑΤΕΚΕΥ ΕΜΕΤΑΤΟΝΕΜΟ ΘΑΝΑΤΟΝΕΜΟΝ ΝΑΞΟΥΣΙΑΣΧΕ ΑΛΟΝΠΛΗΤΩ ΜΩΤΕΚΤΩ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εἶδε καὶ Κυριακός· τὰ ἐν τῇ 1 γρ. *αυγε* ἀσφαλῶς ἀναγινώσκονται, διὸ ἀπαράδεκτος ἢ ἐν σ. 13 *Eph. Epigr.* συμπλήρωσις· ἐν 4 γρ. ἀντὶ **ΕΜΟΗ** ἀναγνωστέον καὶ πάλιν ἐμὸν· ἐν 5 γρ. τὸ πρὸ τοῦ **Χ** στοιχείου, ὅπερ εἶνε ἀναμφιδόλως **Ε**, γέγραπται ὡς **Ϟ**. Αἱ γρ. 6—7 ἀναγνωστέαι : ἀλ(λ)ον π.λ(λ)τ(τ)ω[ρ δ]μ(μ)ω(ν) τέκ(τ)ω[ρ]. Πρβλ. *Kaibel, Eph. Epigr.* II, σ. 4 καὶ 12, ἀρθ. XI.

12) Πλάξ ἐκτισμένη εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πλευρὰν τοῦ Δ τοίχου τῆς Παναγίας Καμπάδεντας φέρουσα τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν ἐντὸς πλαισίου ὕψ. 0,285, πλ. 0,275. Ὑψ. μαρμάρου 0,51, πλ. 0,40.

ΠΟΥΠΛΙ ΕΕΠΠΙΠΟ ΣΤΟΜΕΠ ΑΡΙΑΝΕΧΡ ΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ

Ἐκ τῆς θέσεως ταύτης προέρχονται καὶ αἱ ἐν τῷ C. I. G. 2195, 2197, 2204, 2211¹ ἐπιγραφαί, ἐνθα ἐσφαλμένως σημειοῦται *Καβαδίνης*. Διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος *Πούπλιος* ἴδε *Dittenberger* ἐν *Hermes* VI, σ. 287 κ. ἑ. Ἀξιοσημείωτον δὲ ὅτι κατωτέρω (γρ. 2—3) τὸ Πάστομε δὲν ἐγένετο κατὰ τὸ Πούπλιε, ἦτοι Πάστουμε. Ἐκ δὲ τοῦ ἐθνικοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνδρὸς τούτου δείκνυται ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶνε μεταγενεστέρη τῆς τοῦ Λύγούστου ἐποχῆς, καθ' ἣν τὸ ἐν Βιθυνίᾳ Πάριον ἐγένετο *colonia romana*. Ἰδε *Eckhel, DNV*, II, σ. 458.

Ἐν δὲ τῷ πύργῳ τοῦ κ. Φωτίου Πασιούρα εὐρίσκεται φαῖδον μάρμαρον ὕψ. 0,40, πλ. 0,88, πλάχ. 0,18 ἐκτισμένον ὡς βριθύς.

Ἡ ἐπιγραφὴ συνέκειτο φαίνεται ἐκ δύο μαρμάρων, ὧν τὸ παρὸν εἶνε τὸ δεύτερον.

ΟΙ ΜΑΥΠΑΤΑΣΒΟΛΛ ΑΕΙΣΩΠΟΛΕΙΠΡΟΣΤ ΑΤΑΝΕΡΙΒΟΙΑΝΤΑΝ ΣΠΡΟΔΡΟΣΙΑΣΤΟ ΣΕΝΚΑΙΕΘΥΡΩΣΕΝ ΤΩΖΟΝΝΥΣΩΤΩ ΡΟΔΕΙΤΑΝΟΡΘΟΥ ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΣΙΤΑ

Ἡ παρούσα ἐπιγραφὴ παρουσιάζει ἀξιοσημείωτον μυθολογικὸν ἐνδιαφέρον· μανθάνομεν τὰ ὀνόματα πολλῶν ἰδιαιτέρων λατρειῶν ἐν Μυτιλήνῃ, ἐξ ὧν σημειοῦμεν τὴν λατρείαν τῆς *Βριθολας*, ἀγνωστον ἡμῖν ἀλλαχόθεν, καὶ τὴν τῶν *Μαίμακτῆρων*.

Δυστυχῶς ἡ κακὴ κατὰστασις τῆς ἐπιγραφῆς δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν πλήρη αὐτῆς ἀνάγνωσιν.

Ἐξωθεν τοῦ πύργου τούτου ὑπάρχει τεθειμένον ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ ἐλαιοκῆπου Νικ. Ἰγγλέση τεμάχιον φαῖδου μαρμαρίνου βάρου· ἐπὶ τῆς μιᾶς αὐτοῦ πλευρᾶς σώζεται ἐν ἀνάγλυφῳ τὸ κάτω μέρος δοχείου ἢ ὑδρίας, ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης ἡ ἐπομένη ἀγωνιστικὴ ἐπιγραφὴ, μεθ' ἣν στέφανος δάφνης.

ΑΙΣΕΛΕΥ ΔΡΑΣΣΤΑΔΙΟΝ

Ἐν δὲ τῇ οἰκίᾳ Φωτεινοῦ Τυραδέλλη σώζεται μακρὸς παραλληλόγραμμος λίθος (ὕψ. 0,276, μήκ. 1,22, πλάχ. 0,09) εὐρεθεῖς ἐν τῷ κήπῳ τοῦ καϊδίου τῆς ἀγίας Βιρῆνης· ἔχει τὰ ἐπόμενα ἐγκραγαρημένα στοιχεῖα (ὕψ. 0,185) **ΡΑΝΑΣ**, ἀτινά εἰσι τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος [Ἐλιθρίας].

Πολλαὶ ἐπιγραφαὶ τῆς Μυτιλήνης συλλεγεῖσθαι ἐκ διαφόρων αὐτῆς θέσεων φυλάττονται σήμερον ἐν τῷ γυμνασίῳ· ἐκ τούτων ἱκαναὶ ἐδημοσιεύθησαν μέχρι τοῦ νῦν. Κατὰ τὴν αὐτόθι διατριβὴν μου ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀντιγράψω τινὰς, ἐξ ὧν καταχωρίζω ὧδε τὰς ἐπομένους :

1) Τεμάχιον μαρμάρου ὕψ. 0,35, πλ. 0,28, πλάχ. 0,16, οὗτινος τὰ γράμματα ἐξέδωκεν ὁ Α. Conze (*Reisen*, σ. 14), ὁ δὲ Ἀναγνώστης μετετύπωσεν (σ. 7, ἀρθ. 23) ἀπλῶς. Ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ ἀντὶ **ΙΑΚ** ἀναγνωστέον **ΑΔΙ**.

2) Τεμάχιον πλακός μετ' αετώματος (Ψ. 0,16, πλάτ. 0,19, πάχ. 0,06) φέρων τὸ

//ΟΥΤΑΡΧΙΔΟΣ
//////E

...Π].λουταρχίδος [χαίρ]ς. Παρά Pape δὲν σημειοῦται τὸ ὄνομα Π.λουταρχίς. Ψ. γραμ. 0,01.

3) Τεμάχιον πλακός μετ' αετώματος, Ψ. 0,17, πλ. 0,21, πάχ. 0,055.

ΣΕΜΝΟΝ Σέμνον
ΖΟΠΥΡΩ Ζωπόρω.

4) Τεμάχιον Ψ. 0,16, πλ. 0,19, πάχ. 0,065.

—////////—////—//////
ΥΜΟΝΟΝΕΝ/////////
////ΛΛΩΣΔΕΕΧΟΝΕ////
////ΖΕΩΝΤΟΙΣΝΕΟΙΣ////
////////ΑΝΠΑΝΤΩΝΤ////
////////~////////ΤΕΛΗ////

5) Τεμάχιον ἐπιστολής (ίσως αυτοκρατορικής) ἐπὶ μαρμάρου Ψ. 0,21, πλ. 0,25, πάχ. 0,26.

ΙΑΙ
IIIIΣΚΑΙΠΡΕΣΒΗ////
IIIΔΗΜΟΝΥΜΩΝ
IIIIΥΕΩΣΠΑΣΑΝΕΙ////
IIIIΩΡΩΝΚΑΙΤΗΝΠ////
IIIIΩΝΑΞΙΟΝΕΥΝΟ////
MEINTIMIΩΝΗΓΩΝ////

Ἐν δὲ τῷ προκυλίῳ τοῦ ναοῦ τῆς μητροπόλεως Μυτιλήνης ὑπάρχει ἐκτισμένον ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν τῆς βόρειας τοῦ κωδωνοστασίου φαιδὸν μαρμαρινὸν βήθρον ἔχον ἐν τῷ μέσῳ στεφάνῃς αετὸν. Ψ. 0,85, μήκ. 0,365.

ΘΕΩΥΨΙΣΤΩΕ////////
ΡΙΣΤΗΡΙΟΝΜΑΡΚΟΥ
(ἀνάγλυφον αετοῦ)
ΠΟΜΠΗΙΟΣΛΥΚΑΩΝΜ////
ΑΤΗΣΣΥΜΒΙΟΥΦΟΙΒΗΣ
ΚΑΙΤΩΝΙΔΙΩΝ

==Θεῶ Ὑψίστῳ ε[ὐχα]ριστήριον Μάρκο[υ]
Πομπήιος Λυκῶν μετ' ἐκ τῆς συμβολῆς Φοίβης
καὶ τῶν ἰδίων.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εἶδε τῷ 1871 ὁ Σ. Ἀναγνώστης (Ὁλίγα τιτὰ κτλ. σ. 8, ἀριθ. 33) ἐπὶ κρήνης τινός καὶ ἐδημοσίευσεν λίαν ἐσφαλμένως μικροῖς χαρακτῆρσιν.

Ἐν δὲ τῷ κήπῳ χατζῆ Ἀλλῆ (ἐν τῇ πόλει) εὑρίσκεται ὑπαιθρὸν εὐκτήριον τοῦ ἀγίου Εὐδοκίμου, οὗτινος οἱ τοῖχοι εἰσιν ἐκτισμένοι ἐξ ἀρχαίων λίθων εὐρεθέντων ἐν αὐτῷ τῷ κήπῳ. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀνατολικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς ὑπάρχουσιν ἐκτισμένοι δύο ἐπιγραφαί, ὧν ἡ πρώτη ἐπὶ τεμαχίου νεκρικῆς στήλης μετὰ τριγωνικοῦ αετώματος (Ψ. 0,215, πλ. 0,26) ἔχει οὕτως:

ΔΙΑΘΕΣΙΣΜΑΝΗ. Διάθεσις Μάνη
ΧΑΙΡΕ χαίρε.

Τὸ κύριον ὄνομα Διάθεσις ἀπαντᾷ ἴσως τὸ πρῶτον ὧδε. Σημειωτέος δὲ καὶ ὁ τύπος τῆς γενικῆς τοῦ πατρωνυμικοῦ ὀνόματος, διότι γινώσκωμεν ἤδη τοὺς εἰς ου, εω κτλ. τύπους. Ἡ δὲ ἑτέρα ἐπιγραφὴ ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου Ψ. 0,19, πλ. 0,295, ἔχει οὕτως:

—/////////
ΤΡΩΙΟΝ////////
ΡΑΝΑΣΚΑ//
ΩΝΔΟΤΙ////////

Ψ. γραμμάτων 0⁰03.

Ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ αὐτοῦ τοίχου εὑρίσκει ἐντετοιχισμένη ἐν μιᾷ τῶν γωνιῶν ἐπιγραφὴ λίαν τετραμμένη, ἧς ἀντίγραφον ἀδύνατον καθίστατό μοι νὰ λάβω, τὸ μὲν διότι ἐντετοιχιστὰ ἀντιστρόφως, τὸ δὲ διότι ἡ ὥρα ἦν λίαν προκεχωρηκυία· ἄλλως ἢ ἀντιγραφὴ ἀπῆται σκιερώτερον τύπον πρὸς διακρίσιν τῶν τετραμμένων γραμμάτων. Ἐλαβὼν ὅμως διαφορά αὐτῆς ἐκτυπώματα καὶ ἐν ἄλλῃ εὐκαιρίᾳ ἑλθὼ δημοσιεύσει τὴν ἀνάγνωσίν τῆς.

Δύο τεμάχια μαρμάρου (α καὶ β) ἐκτισμένα τὸ μὲν (α) ἐξωθεν τῆς οἰκίας Γαπόγλου μουλᾶ Μεχμέτ (παρὰ τὸ Τουρσλοῦ τζαμί), τὸ δὲ (β) ἐσωθεν τῆς αὐτῆς οἰκίας. Τὸ α' Ψ. 0,23, πλ. 0,20. Τὸ β' Ψ. 0,23, πλ. 0,075. Ψφος γραμμάτων 0,018.

(α)
ΙΟΙΤΩΝΙΕ
ΚΕΤΟΙΣΔΕΚΑ
ΚΑΙΝΕΟΣΤΑ//
ΚΑΙΕΙΚΟΝΑΧΙ
ΩΚΑΙΤΑΡΩΜ

(β)
ΠΟΛΕΜΟ
ΠΕΦΙΛΑΝΘ
ΘΕΩΝΑΞΙΩ
ΥΣΙΑΝΕΠΙΣΤ
ΑΤΑΝΙΚΑΦΟ

ΚΟΛΟΥΘΟΝ
ΦΡΑΤΡΙΩΜΗ
ΣΑΣ ΑΙΔΕΚ
ΙΤΤΟΤΙ

ΛΑΝΑΘΕΣΕΙ////
ΥΝΟΣΧΡΗΜΑ-
ΤΙΣΜΗΤΡ////

Ἀμφότερα τὰ μάρμαρα ταῦτα συνενοῦμενα ἀποτελοῦσι μιᾶς ἐπιγραφῆς μέρος. Ἀναγινώσκω δὲ ἐν γρ. 3 καὶ νεοσταθεῶν ἀξίω... Γρ. 4 καὶ εἰκόνα χρυσίαν ἐπὶ στήλης... Γρ. 5, φ καὶ τῆ Ρώμῃ τῆ νικαφόρῳ... Γρ. 6, ἀκούλουθον τῆ ἀγαθέσει... Γρ. 8, αἱ δὲ κέ τις μὴ πρ....

Ἄνωθεν τῆς πόλεως Μυτιλήνης κατὰ τὴν θέσιν τοῦ ἀρχαίου θεάτρου ἀνακαλυφθέντος μέρος τοίχου τινός ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς, τὸ ὅποιον φαίνεται ἀνήκον εἰς ἀρχαίον ναὸν ἢ μᾶλλον εἰς τὸ περίζωμα τοῦ θεάτρου, ἐσχηματίσθη ἐν βῆθει δύο περίπου μέτρων νηίδιον τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ. Κατὰ τινὰ αὐτοῦ ἐπισκεψίν μου εἶδον τρία μάρμαρα τοῦ τοίχου τούτου ἐξηγμένα ἔχοντα ἕκαστον ἐπὶ τῆς προσκολλημένης πλευρᾶς μέγιστα γράμματα, ἅτινα βεβαίως ἐχρησίμευσαν πρὸς ὀδηγίαν τῶν κτιστῶν τῶν διαφόρων μαρμάρων τοῦ εἰρημένου τοίχου. Ἐν τούτων (ἐπὶ Ψ. 0,70, πλ. 0,95, πάχ. 0,25) ἔχει τὰ γράμματα ΡΟΚΛ ἐν ὕψει 0,17. Ἔτερον (ἐπὶ Ψ. 0,32, μήκ. 0,70, καὶ πάχ. 0,47) ἔχει τὸ γρ. ΟΩ ἐν ὕψει 0,17. Τὸ δὲ τρίτον (ἐπὶ Ψ. 0,34, πλ. 0,58) ἔχει τὰ γρ. ΦΙΛΗ ἐν ὕψει 0,145. Ὁ τοῖχος οὗτος δέον ν' ἀνασκαφῆ πρὸς ὀρισμὸν τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ, ὑποτίθεται δὲ ὅτι δυνατόν ἢ ἀνασκαφῆ αὐτοῦ νὰ ἐκθάψῃ διαφόρους ἐπιγραφὰς καὶ τέχνης τινὰ μνημεῖα· διότι καὶ ἂ διηγήθησάν μοι ὀθωμανοὶ τινες ἐκεῖσε παρατυχόντες, εὐρέθησαν αὐτοῦ ἄλλοτε διαφόρα γραπτὰ τε καὶ γλυπτὰ μάρμαρα χρησιμοποιοῦντα ἐν νεωτέροις οἰκοδομαῖς.

Τέλος σημειῶ καὶ τὰ ἐξῆς τεμάχια ἐπιγραφῆς, ὅπερ ἀνέγνωσα ἐπὶ μαρμάρου κτισθέντος ἀνωθεν τῆς θύρας τοῦ ἐν Ἀλώρῃ νεοδημητῶ παρρεκκλησίου τοῦ ἀγίου Ἰωάννου. (Ψ. 0,21, πλ. 0,28, πάχ. 0,16.)

////ΑΙΝΟΝ////////
ΚΑΙΜΝΑΜΑΚΑΘΗ
ΕΝΟΙΣΚΑΙΔΙΑΤΑΥ
////ΙΝΚΑΙΤΑΝΥΠΕΡ
////ΣΤΟΝΔΑΜΟΝΚΑ//

Ὁ πρὸ τοῦ 1819 ἔτους ἀρχιερεὺς Μυτιλήνης ἔσχε τὸ σπένδιον πλεονέκτημα νὰ ἐπιμαλθῇ τὴν ἀντιγραφὴν ἐνίων ἐπιγραφῶν ἐν τινι

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΙΕ' ΤΟΜ.)

τῶν χειρογράφων τῆς μητροπόλεως αὐτοῦ πρακτικῶν διὸ ὁ ὑπ' ἀριθ. 138 κώδιξ τοῦ ἀρχείου αὐτῆς ἔχει ἐν φ. 65^β ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐπιγράμματα ἅτινα εὐρέθησαν κατὰ μέρη ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐπαρχίᾳ». Ταῦτά δὲ εἰσι τ' ἀκόλουθα:

1) «Κατὰ τὴν Θερμὴν ἐπὶ τινος μαρμαρίου». C. I. G., 2186. Οὐδεμία σημαντικὴ διαφορά.

2) «Ἔτερον» αὐτοῦ βεβαίως. C. I. G. 2189. Ἐν γρ. 2 ἀντὶ Ἀδύων ἔχει τὸ λεσβιακὸν ἀντίγραφον Παύλου κατ' ἀνάγνωσιν πάντως ἐσφαλμένην, ὡς καὶ τὸ Περειναρόν. Γρ. 5, ἐπιμελείας ὡς παρὰ Spon. Γρ. 9, πσπληρωκότα ὡς παρὰ Bentley. Γρ. 14, πρωταρίαν. Γρ. 18, τοῖς ταῖς Ἀσίας βωμοῖς· τὸ ταῖς κακῆ ἀνάγνωσις, τὰ δὲ Ἀσίας βωμοῖς ἔχει καὶ τὸ ἀντίγραφον Villosion, ὡς καὶ τὸ θουατεριανόν (C. I. G. 3486) ἀντίτυπον ἔχει Ἀσίας ἀντὶ Ἀσίας.

3) «Ἔτερον ἐπὶ τῆς πηγῆς». C. I. G. 2176. Ἀναγνώστου, Ὁλίγα τιτὰ κτλ. σ. 9, ἀριθ. 5. Γραπτέον «Ἀ βόλλια (ὁ κώδ. βουλιὰ) καὶ ὁ δᾶμος».

4) «Ἐν ἄλλῃ πέτρᾳ παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ Πύργου». C. I. G. 2187. Ἀναγνώστης ἐνθ. ἀνωτ. σ. 9, ἀριθ. 7. Οὐδεμία σημαντικὴ διαφορά.

5) «Ἐντὸς τῶν λουτρῶν ἐπὶ τῆς πέτρας». C. I. G. 2171. Ἀναγνώστης ἐνθ. ἀνωτ. σ. 9, ἀριθ. 1. Καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς τόποις τούτοις φέρεται ἑλλιπῶς ἢ ἐπιγραφὴ αὐτῆ, ὃ δὲ κώδιξ ἔχει οὕτως: «Ἀγαθὰ τέχνα. Δὸς μεγίστου».

6) «Ἔτερον ἐκτὸς». C. I. G. 2184, καὶ ἐν σελ. 1026 add. Ἀναγνώστης ἐνθ. ἀνωτ. σ. 9, ἀριθ. 6. Ὁ κώδιξ ἔχει ἠρώταις ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Boeckh διορθωθέντος [θωσ]αίω· τὸ δὲ πα[ρ]αίσις ἔχει εἰς πάσαις. Ἐν τέλει ἔχει οὕτως ὁ κώδιξ πληρέστερον «αμλοτιμίας δὲ πρὸς τὰν πάτραν». Οὕτω λοιπὸν συμπληρωτέον καὶ τὰς ἐν ἀριθ. 2185, 2187, 2188 ἐπιγραφὰς, ὡς καὶ τὴν παρὰ Pottier καὶ Hauvette-Bosnault (Bull. de Corr. Hell. IV, σ. 431, ἀριθ. 15).

7) «Ψήφισμα παρὰ τῷ τοίχῳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Θεράπορος» ἐν Μυτιλήνῃ. C. I. G. 2166. Ἐν τῷ κώδικι φέρεται λίαν ἑλλιπῶς ἢ ἐπιγραφὴ αὐτῆ, ἧς τὸ μάρμαρον σώζεται ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ Γυμνασίῳ.

8) «Ἔτερον». C. I. G. 2211g. Ἐλλείπει τὸ Ζαρσίτη.

9) «Ἔτερον εἰς Καμπάδυναν». C. I. G.

2207, 2197. Add. σ. 1028. Conze Reison lat. V, 5. 'Ο κώδιξ έχει Ράτινις αντί Ράτινις. — Ράτινις Ζήρ. — Απολλώνιος Μένανδρος. — 'Απολ. 'Απολλωνίου ως παρά Ροσκοκ. — κρένε τής αντί κρένε εν ημιν πύσι. — χρυσὸν χαίρε αντί ἐση γη κτλ.

10) C. I. G. 2195 καὶ Add. σ. 1028. 'Ο κώδ. κατατησάντων ἵπασιν.

11) C. I. G. 2211c, σ. 1029. 'Ο κώδιξ προστίθησι Μήνιαρ Μερεκλέου χαίρε. ἴδε 2200.

12) C. I. G. 2204. Add. = Conze, lat. IV, 4. 'Αναγνώστης ἐνθ' ἀνωτέρω σελ. 4. ἀριθ. 4.

13) «'Επὶ τοῦ ἐν τῇ μητροπόλει λιθίνου θρόνου». C. I. G. 2182.

14) «'Εν τοῖς ἀγίοις Θεοδώροις». Πρὸς C. I. G. 2178. = Pottier-Hauvette-Besnault Bull. de Corr. Hell. IV, σ. 428. Πρὸς Kaibel, Eph. Epigr. II, σ. 14. Τὸ τοῦ κώδικος ἀντίγραφον προέρχεται ἀναμφιβόλως ἐξ ἐτέρου μαρμαρίου. ἔχει δὲ οὕτω μετὰ τὴν διόρθωσιν δύο ὀρθογραφικῶν σφαλμάτων. «'Αὐτοκράτορι Νερούα καὶ 'Αδριανῷ σεβαστῷ Γερμανικῷ Δακικῷ Παρθικῷ χαριστήριον».

15) Χαρτίον κεκολλημένον ἐν τῷ κώδικι φέρον τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν. «'Εὐρέθησαν παρὰ τῇ ἀγίᾳ Βιρήνῃ ἐπὶ τινος πέτρας». Τὸ κείμενον ἐν κεφαλαίοις γράμμασιν ἔχει οὕτως ἀπαραλλάκτως :

**ΟΔΑΜΟΣ
ΔΙΟΓΕΝΗΚΑΙΜΜΗΤΟΝΕΥΕΡ
ΓΕΤΑΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙ
ΕΥΝΟΙΑΣΤΑΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝ**

'Ο δάμος Διογένη... εὐεργέταν ἰρετῶν ἔνεκα καὶ εὐνοίαν τὰς εἰς ἑαυτὸν. Τιμητικὴ ἐπιγραφὴ, ἣν ἐν οὐδεμιᾷ γνωστῇ μοι συλλογῇ εὕρισκω.

Σημειῶ καὶ τὸ ἐπόμενον τεμάχιον ἐπιτύμβιου ἐπιγραφῆς, ὅπερ ἀνέγνωσα ὑπὸ ἀνάγκηρον εὕρισκόμενον παρὰ τινι μυτιληναίῳ· τὸ μάρμαρον ἔχει ὕψ. 0,46, πλ. 0,235, πᾶχ. 0,11.

**ΕΛΠΙΔΑΗΡ
ΣΤΕΧΑΙΡΕ**

'Η παρὰ Conze (lat. V, 1) ἐπιγραφὴ εὕρισκται νῦν ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Γυμνασίου. ἔχει ὕψ. 0,41, πλ. 0,24. Ἐν γραμμῇ 7 ἀντι **ΕΝΕΟΛΙΟΣ** ἀναγνωστέον γ' **ΕΝΕΘΛΙΟΣ**. Ἐν γραμ. 10 ἀντι **ΛΟΙΔΙΜΟΝ** γραπτέον **ΛΟΙΔΗΜΟΝ**. Τὸ στοιχεῖον **Η** εἶνε συγκεκολλημένον μετὰ τοῦ **Μ**. — Τὸ δὲ ἐν lat. VI 2^ο τεμάχιον εὕρισκται ὁμοίως ἐν τῇ αὐτῇ συλ-

λογῇ μετὰ τῶν λοιπῶν κομματίων τῆς ὑπ' ἀρθ. 2 ἐπιγραφῆς. Ἐν γρ. 1 ἀναγνωστέον **ΕΠΙΔΕ ΤΗΣ** — ἐπὶ δὲ τῆς κτλ.

Χάριν δὲ βιβλιογραφικῆς ἀκριβείας σημειῶ ὅτι τὸ ἐν Bull. de Corr. Hell. IV, σ. 494 ἐκδοθὲν ἐπιγράμμα ἀνεδημοσιεύθη τῷ 1881 ὡς ἀνέκδοτον ἐν τῷ βιβλίῳ J. Clarke Invaslig. at Assos, 1881, σ. 141· τῷ δὲ 1883 ἀνετυπώθη πάλιν ὡς ἀνέκδοτον ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι Πλάτων, τόμ. Β', σ. 423 μετὰ τῆς πλημμελοῦς ἀναγνώσεως ἐν γρ. 1 ('Ανάξιος), ἣν ὁ κ. Θ. Πολυκράτης διώρθωσεν εἰς ἀναξ' ἐός (αὐτόθι τόμ. ζ', σ. 60—61) ἀγνοῶν βεβαίως ὅτι τὴν τοιαύτην ἀνάγνωσιν εἶχεν ἤδη ποιήσει ὁ πρῶτος τοῦ ἐπιγράμματος ἐκδότης E. Pottier.

'Ἐν δὲ τῇ κωμοπόλει Μεσοπόταμον εἶδον τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν ἐπὶ τετραγώνου λίθου (ὕψ. 0,40, πλ. 0,32, πᾶχ. 0,8) μετακομισθεῖσαν ἐκ τινος, ὡς μοι εἶπον, ἀγροῦ. Τὰ γράμματα μεγάλα.

**ΙΡΟΝ
ΜΟΥΣΑΝ**

Ζητητέα ἡ θέσις τοῦ ἱεροῦ τούτου. Εὕρισκται δὲ νῦν ὁ λίθος ἐν τινι νεοδημητῷ παρὰ τὸ σχολεῖον οἰκίᾳ, ἐν ᾗ εἶδον ἐντετοιχισμένον καὶ ἀγαλμάτιον γυναικεῖον ἀκέφαλον, μαρμαρίνον, φέρον ποδῆρη χιτῶνα· ἡ ἀριστερὰ αὐτοῦ χεὶρ κεκλιμένη οὖσα πρὸς τὸ στῆθος κρατεῖ τὸ ἔκρον τοῦ χιτῶνος.

'Ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ θέσει τῆς Ἐρραυοῦ εὗρον ἐν τῷ ἀσκεπεῖ προσκυνήματι τοῦ ἀγίου Ἀνδρόνῃ ἢ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου παραλληλόγραμμον λίθον, ὅστις, φαίνεται, ἦν ἐκτισμένος τὸ πᾶσι ἀνωθεν τῆς θύρας τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας, ἧς τὰ λείψανα μαρτυροῦσι χριστιανικὸν ναὸν τῆς Δ' ἢ Ε' ἑκατονταετηρίδος. Ἐπὶ τοῦ λίθου τούτου ἐγκεχάρκται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφὴ :

**+ΟΚΑΤΟΙΚΩΝΕΝΒΟΗΘΙΑΤΣ
ΥΨΙΣΤΟΥΕΝΚΕΠΗΤΣΘΣΤΣΣ
ΡΑΝΣΑΥΛΙΘΗΕΤΑΙΕΡΙΤΩ
ΚΩ ΑΝΤΙΑΗΠΤΩΡΜΔΕΙΚ////**

'Ο κατοικῶν ἐν βοηθ(ε)λίᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβ.λοθῆσεται ἐρ(ε)ν τῷ Κυρίῳ ἀντιληπτῶρ μου εἰ καί...» Ἐληπτῆται ἐκ τοῦ ψαλμοῦ 90, 1. 2.

'Η παρὰ Conze (Reise auf d. Insel. Lesbos, lat. X, 1) ἐπιγραφὴ, ἣν ὁ κ. G. Hirschfeld (Her-

mes XIV, σ. 474 κ.έ.) κατέστησεν ἀντικείμενον σπουδαίας μελέτης, δὲν ὑπάρχει πλέον σώα. Κατεθραύσθη δυστυχῶς ἐκ προλήψεως· καὶ μόνον τὸ ἐξῆς τεμάχιον διεφυλάχθη ὑπὸ τῶν κληρικῶν τῆς ἐν Μαρταμάδῳ ἀστικῆς μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν πρὸς αἰώνιον ἀσχος τῶν βεβήλων.

**—ΕΡΓΕΤΗΚΟΙΣΑΝ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΝΕΚΑ
ΑΝ**

'Ἐν Μολύβῳ εἶδον τὴν παρὰ Pottier καὶ Hauvette-Besnault (Bull. IV, σ. 434, ἀριθ. 21) ἐπιγραφὴν, ἐν ᾗ τῇ βοήθειᾳ ἀντιγράφου καὶ ἐκτυπώματός μου ἀναγνώσκω ἐν γρ. 10 οὐχὶ **ΓΙΝΗΤΑΙ** ἀλλὰ **ΓΕΝΗΤΑΙ**, ἐν δὲ τῇ 17 γρ. γραπτέον μᾶλλον **ΠΕΝΤΑΜΝΑΙΩΝ**. Καὶ ἐν τῇ 25 γραμμῇ πρὸ τῶν **ΝΤΟΙΣ** διακρίνονται ἴχνη τῶν γραμμάτων α ἢ λ, ι, καὶ ω ἢ ο.

'Ο Conze lat. XI, 3 ἔχει τεμάχιον ἐπιγραφῆς ἐν Μολύβῳ εὕρισκόμενον· παρῆθεν ὁμοίως μίαν γραμμὴν, τὴν ἐξῆς

ΜΩΙΤΩΙΡΩΜΑΙΩΝΒΟΗΘΕΙΤΩ

ἔνεκα τῆς ὁμοιότητος τῶν δύο πρώτων λέξεων ἤδη λοιπὸν τὸ νόημα ἔχει ἴσως οὕτως: εἰδὲν δὲ τις πόλεμος γένηται τῷ δήμῳ τῷ Ῥωμαίων, τότε ὁ δήμος ὁ Μηθυμναίων τῷ δήμῳ τῷ Ῥωμαίων βοηθείτω κτλ.

'Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς σχολῆς Μολύβου φυλάττεται τὸ ἐξῆς τεμάχιον ἐπιγραφῆς

**///ΜΑ///
///ΑΘ///
///ΗΙΣ///
///ΓΕΓ///
///ΑΝ///
///Ξ///**

Αὐτόθι δὲ εἶδον καὶ τινὰς λαβὰς ἀμφορέων ἐξ ὧν σημειῶ τὰς ἐπομένας·

1) Μετὰ κυκλικῷ τύπου καὶ ῥόδου·

ΡΟΔΙΟΝ

2) Τετράγωνος παραλληλόγραμμος τύπος·

ΑΛΚΑΝΟΡΟΣ

3) Ὅμοιος **ΕΠΙΧΑΡΜΟΚΛΕΥΣ**

ΓΑΝΑΜΟΥ.

Γινώσκεται δὲ τὸ ὄνομα *Χαρμοκλέης* μετὰ τοῦ μηνὸς Ἰαννουαίου. Πρὸς Dumont Inscript. Cér. σ. 113, ἀριθ. 268, 269. Καὶ αἱ τρεῖς λαβαὶ εἰσι ῥοδιακαί. Ἐν Λέσβῳ εὕρισκονται συνεχῶς τοιαῦται· ὁ ἐν Κων/πόλει κ. Sorlin-Doriguy ἀπέκτησεν ἐσχάτως ἑκατὸς διὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν αὐτοῦ συλλογὴν. Ἄλλὰ λαβὴ τις μετὰ τετραγώνου παραλληλόγραμμου τύπου καὶ τῆς ἐπιγραφῆς **ΔΗΜ///ΘΙΝ/// ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟ**

ἔχει ἰδιαιτέραν σημαντικότητα· διότι λαβαὶ μυτιληναϊκῶν ἀμφορέων ἠγνοοῦντο μέχρι σήμερον. Πρὸς Dumont, Mém. archéol. 2^ο fasc., σ. 22. Νεροῦτσου ἐν ΑΘΗΝΑΙΩΙ τόμ. Γ', σ. 451—454.

'Ἡ ἐν σ. 39 τοῦ παρόντος βιβλίου καταχωρηθεῖσα ἐπιγραφὴ (ἀριθ. 11) κατὰ τὸν Κυριακὸν εὕρισκτο ἐν τόπῳ καλουμένῳ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ Παράδεισος· ὁ τόπος δὲ οὗτος εἶνε ἀναμφιβόλως τὸ μέρος περὶ ὃ κατὰκειται νῦν τὸ μάρμαρον. Ἐν τῷ C. I. G. 8739 καταχωρήσθη λίαν μεταγενεστέρα ἐπιγραφὴ, ἣν οἱ ἐκδότης διορθώσαντες χρονολογοῦσι τῷ 1174 ἔτει.

Τὸ μάρμαρον σώζεται ἔτι καὶ νῦν καὶ μαρτυρεῖ σαφῶς ὅτι ἐπεγράφη τῷ 1666. Ἴδου τὸ κείμενον αὐτῆς μικροῖς χαρακτήρασι· «†Συνδρομῆ κεροῦ Μακαρίου Μεθύμνης [ἔτος [χρῶ] ἐν μινὲ ἀγροῦτον». Τὸ ὄνομα τοῦ Μεθύμνης Μακαρίου ἀπαντᾷ καὶ ἐν συγχρόνοις ἀνεκδότοις ἐγγράφοις· τοῦ αὐτοῦ εὕρηται καὶ ἕτερα ἐπιγραφὴ ἐπὶ μαρμαρίου ἐκτισμένου εἰς τὴν κεντρικὴν βρῦσιν τῆς Ἀχερώνας ἔχουσα οὕτω· «Συνδρομῆ κεροῦ Μακαρίου Μεθύμνης [αρχὸν] νοεμβρίου κ'. γ. λ. γ. = 1089 ἔτ. ἐγεύρας. Εἰς Μακάριος Μεθύμνης, Α' ἴσως, ὑπῆρξε τῷ 1527 κατὰ τι ἐγγράφον, ὅπερ ἐξέδωκα ἐν τῇ Μαυρογορδατείᾳ Βιβλιοθήκῃ τόμ. Α' σ. 7. — Ὅμοιος νεωτέρα ἐστὶν καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 8729 ἐπιγραφὴ, ἣν χρονολογοῦσι τῷ 1145. Δὲν ὑπεκλήθησα νὰ ἴδω τὸ μάρμαρον· ἀλλὰ τὸ ἀναφερόμενον μοναστήριον Ταξιαρχου εἶνε ἢ τοῦ Λεωνῶνος μονὴ ἱδρυθεῖσα τῷ 1527. Ἴδε τὴν ἱστορίαν αὐτῆς ἐν ἐκθέσει καὶ προλόγῳ τῆς Μαυρ. βιβλιοθ. Α', σ. ια'—ιγ' καὶ θ—13. Διορθωτέον τὸ ἔτος 1145 εἰς ζρμ' = 1637. Ὁ ἠγούμενος Δαυὴλ ἔζη ἐν τῷ ΙΖ' αἰῶνι. Ἄλλοτε πλείονα.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΕΡΑΜΕΥΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΤΗΣ ΕΠΙΡΧΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ.

Σινώπη.

(C. I. G. 4157—4167, 9261. Lebas-Waddington 1809—1814. C. J. L. III 238—240).

Ο κ. Γ. Ακναρᾶς, μέλος ἀντεπιστέλλον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, πρό τινων ἐτῶν ἔπεμψεν ἡμῖν ἀντιγράψας ἐπιτοπίως ἰκανῶς ἐπιγραφὰς τῆς Σινώπης, αἱ ὁποῖαι ἕνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς ἡμετέρας θελήσεως ἔμειναν μέχρι σήμερον ἀνέκδοτοι. Νομίζομεν δὲ ὅτι ὑπὸ διαφόρους ἐπόψεις αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται θὰ ἦσαν ἀξίαι ἐκτενεστέρας μελέτης ἐὰν εἴχομεν καὶ χάρτινα ἔκτυπα. Ἐν τοσοῦτῳ εὐχαριστοῦμεν τῷ φιλαρχαίῳ κ. Ακναρᾷ γνωρίσαντι ἡμῖν τὰ σπουδαία ταῦτα μνημεῖα, παρακαλοῦμεν δὲ αὐτὸν θερμῶς ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι πέμπῃ καὶ ἔκτυπα τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυπτομένων ἐπιγραφῶν. Στερούμενοι τανῦν ἐκτύπων παρέχομεν ὧδε μόνον τὰ ἀποσταλέντα ἀπόγραφα προστιθέντες ὀλίγας παρατηρήσεις.

1. «Ἐπὶ λίθου τετραγώνου τετραυσιμένου κάτωθεν μετ' ἐξοχῶν δὲ ἄνωθεν, εὐρισκομένου ἤδη ἐν τῇ σχολῇ ὑποῦ μετηνέχθη ἐκ τινος κήπου κατὰ τὸν Ἀπόλλεως, μέρος τῆς πόλεως καὶ ὑπὸ Μελετίου οὕτω καλουμένου!».

ΘΕΩ
ΗΛΙΟΣΑ
ΡΑΠΕΙ
ΑΥΕΙΤΟΙ
ΦΟΡΑΡΙ
ΕΥ

1) Ἴδε Μελετίου Γεωργ. σ. 482. «ἢ δὲ ἐπέκεινα τῆς πόλεως ἔσω διατεινούσα χερσονήσος διήκει ἐπὶ σταδίους εἴκοσι, ἔμπλεως ἔστι παραδείσων καὶ δένδρων, Πόσδεπε καὶ Πορδαπὰς καλουμένη». Πρβλ. Ritter, Klein-Asien, I, σ. 784 καὶ 794.

Θεῶ Ἡλιοσάραπει Ἀ(ο)υεῖτο[ε] φοράρι[ε] εὐ[χ]ήν.

Γνωστὴ εἶνε ἢ τε παρὰ Τακίτη καὶ ἄλλοις (ὄρα σημ. τοῦ Meineke εἰς Στέφ. Βυζ. σ. 571) ἀναφερομένη παράδοσις ὅτι ὁ Σάραπις ἐπιτόπιος ὢν θεὸς τῶν Σινωπέων μετηνέχθη βραδύτερον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Σήμερον ὅμως αἱ αἰγυπτιακοὶ λογικαὶ ἔρευναι ἀπέδειξαν ὅτι ἢ ἐν Αἰγύπτῳ λατρεῖα τοῦ θεοῦ τούτου εἶνε πολὺ ἀρχαιότερα τῆς ἐποχῆς τῶν Πτολεμαίων, πιθανὸν δὲ καὶ τῆς κτίσεως τῆς πόλεως Σινώπης· παρατηρητέον ὅτι τῷ ὄντι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν αὐτοκρατόρων ἔλατρευετο ἐν Σινώπῃ ὁ Σάραπις, ὡς μαρτυρεῖ ἢ παρῶσα ἐπιγραφή καὶ ἑτέρα Σινωπικὴ ἐν C. I. G. 4159, ἔτι δὲ μάρμαρόν τι ἀνακκλυθὲν ἐν Ἰόμει (ὄρα Παράρτημα τοῦ II' τόμου τοῦ Φιλ. Συλ., σελ. 65), τὸ ὁποῖον Σινωπεὺς τις κατοικῶν ἐν Ἰόμει κατ' ὄναρ τῷ θεῷ ἀνέθηκεν. Ὁ Σάραπις ἐν ἐπιγραφαῖς τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (C. I. G. 4042 ἐξ Ἀγκύρας· Δι' Ἡλίου μεγάλου Σαριάτιδι· 2717 Στρατονικείας· 4262 Σιδύμων Λυκίας κ.έ.) ἐπωνομάζεται Ἡλιος Ζεὺς· τὸ δὲ σύνθετον Ἡλιοσάραπις (γενόμενον κατὰ τὸν Ἰνδικὸν τύπον karmalāraya) ὕπερ εὐρίσκεται καὶ ἀλλαχοῦ¹,

1) C. I. G., 8184. Ἐπὶ λύχνου ἐν σχήματι πλοιαρίου ἔχοντος ἐπὶ μὲν τῆς πρύμνης ἀκτινοφόρον κεφαλὴν Σαράπιδος, πρὸς δὲ τὴν πρῶταν ἴσιν καὶ Σάραπιν, ἀναγιγνώσκεται ἢ ἐξῆς ἐπιγραφή·

ΕΥΠΛΟΙΑ ΛΑΒΕΜΕΤΟΝΗΛΙΟΣΑΡΑΠΙΝ

Ὁ Σάραπις δηλαδὴ, ἢ μάλλον ὁ Ἡλιοσάραπις, ἦν σύμβολον τοῦ πλοίου· φαίνεται δὲ ὅτι ὁ λύχνος οὗτος ἀνάθημα ἦν τῶν ναυτῶν ὑπὲρ εὐπλοίας. Πρὸς ἐξηγήσιν δὲ ἀναφέρομεν λατινικὴν ἐπιγραφὴν ἐκ Κρήτης (C. I. L. III, 3) ἔχουσαν ὡς· Jovi Soli Optimo Maximo Sarapidi et omnibus

ἀναλογεῖ καὶ πρὸς ἄλλα σύνθετα, ὡς Μηροτύρανος = Μὴν Ἰύρανος, Ζηροποσειδῶν = Ζεὺς Ποσειδῶν, Diasura = dea Syria, Βοριάδα (C. I. G. 6206) = Iona dea κτλ.

Ἡ δὲ λέξις φοράρι(ο)ς, τὴν ὁποῖαν δὲν ἀναφέρουσι τὰ λεξικά, σημαίνει λαχανοπώλην· aforaria, λέγει ὁ παλαιὸς Gesner, appellatur mulier quae fructus villae venales, roma, nuces etc. deferri in forum Blond. Triumph. Rom. 9, 182 A. B. A.· ὁ δὲ φόρος, κατὰ τὸν Σουλδαν [1529 Bernhardy] εἶνε ὁ τόπος, τὸ πωλητήριον, λέγεται δὲ ἀρσενικῶς ἀντὶ forum, ὡς ἐκ τοῦ laudum ἔγινε λάρος.

Ἀναγκαῖον νομίζω νὰ σημειωθῶσιν ὧδε καὶ αἱ πληροφορίαι ἃς παρέχει ὁ κύριος Ακναρᾶς περὶ τοῦ τόπου ὅθεν προέρχεται ἡ ἐπιγραφή αὕτη. Ἀνευρέθη, λέγει ἐν τῇ πρὸς τὸν Σύλλογον ἐπιστολῇ αὐτοῦ, πρὸ χρόνων ὑπὸ πολίτου τινὸς φιλαλήθους καὶ νοήμονος ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς οἰκίας του εἰς θέσιν ὅπου ὁ αὐτὸς ἐπέδειξέ μοι λείψανα τείχους ἐκ μεγάλων πετρῶν συγκειμένου, φθάνοντος δὲ μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, οὗ ἄνωθεν ὑπάρχει τοῖχος νεωτάτης κατασκευῆς. Διήκουσι δὲ τὰ λείψανα ταῦτα τοῦ τείχους εἰς ἀρκούσαν ἀπόστασιν ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς, κατὰ δὲ τὸ ἀνώτερον τούτων μέρος ἠδυνήθη ν' ἀποσπᾶσω πού τεμάχιον μωσαϊκοῦ 30 ὑφεκτ. μήκους· ὁ δὲ ἰδιοκτήτης μοι εἶπε πρότερον ἔτι, ὅτι εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἐπὶ τοῦ τοίχου ὑπάρχει τοιοῦτό τι ψηφιδωτόν· ὁ δὲ νῦν κήπος, ἐν ᾧ εὐρηναὶ ταῦτα τὰ λείψανα, καίται ἄνω τῆς χριστιανικῆς συνοικίας τῆς πόλεως περιλαμβανῶν ἐκτεταμένον ὁρίζοντα πρὸς ἀνατολὰς, δυσμὰς καὶ μεσημβρίαν καὶ ἐπιβλέπων τὸν τε λιμένα κατ' ὄλην σχεδὸν τὴν ἔκτασιν του καὶ τὴν ἀνοικτὴν τοῦ Εὐξείνου ὠλάσσαν. Ἄνωθεν πρὸς βορρᾶν ὑψοῦται ὁ λόφος. Σημειωτέον ὅτι πλησιέστατα τούτου καίται,

diis et imperatori Caesari Nerva Traiano Aug. Germanico Dacico N(ostro) Epictetus libertus tabularius curam agente operis Dionysio Sostrati filio Alexandrino gubernatore navis parasemo Isopharia T. Cl. Theonis· ἦτοι· Δι' Ἡλίου Μεγάλου Σαριάτιδι καὶ θεοῖς πᾶσι καὶ αὐτοκράτορι Καίσαρι Νερούα Τραϊανῷ Σεβαστῷ Γερμανικῷ Δακικῷ, Ἐπίκτητος ἀπελευθέρου ταβουλάριος ἐργεσιστατοῦτος Διονυσίου τοῦ Σωστράτου κυβερνήτου Ἀλεξανδρέως· παράσημον τοῦ πλοίου Ἰσιε Φαρία Τ. Κλ. Θεώτος. Ὁ πολὺς Lonormani εἰς ἄλλας ἐξηγήσεις ἀπεπλανήθη.

ἐρημωθείσα ὅμως νῦν, ἀρμενικὴ ἐκκλησία». Ὑποθέτει ἐπομένως ὅτι εἰς ταύτην τὴν θέσιν εὐρίσκετο τὸ πλάι τὸ τῶν Σινωπέων Σαραπιέων. Ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 4159 τοῦ C. I. G. ἐπιτυμβίῳ ἐπιγραφῇ τῆς Σινώπης λέγει ἡ νεκρὸς·

εἶμι δὲ γείτων

Ἐπιγραφή καθαροῦ Σαράπιδος ἔνθα με βούληθῆκε χαρισσαμένη ἀρετῇ πατρὸς.

Δυστυχῶς ἀγνοοῦμεν τὴν ἀκριβῆ τιποθεσίαν τούτου τοῦ μνημείου· ἦτο δέ, ὡς ἐκ τῶν στίχων τούτων πληροφοροῦμεθα, ὁ παρὼν τύμβος πλησίον τοῦ Σαραπιείου.

2. Ἐπὶ λίθου τετραγώνου εὐρισκομένου παρὰ Χ' Βασιλῆ Ἀφεντούλογλου·

ΑΣΚΛΗΠΙΩ
ΣΩΤΗΡΙ ΚΑΙ
ΥΓΕΙΑΤΟΝ
ΒΩΜΟΝΟΦΙΛ
ΛΙΟΣΠΟΥ
ΚΑΡΠΟΣΕΥ
ΧΗΝ

Ἀσκληπιῷ Σωτήρι καὶ Ὑγείῃ τὸν βωμὸν Ὀφίλλιος Πωλικαρπὸς εὐχῆν.

Τὸ ὄνομα Ὀφίλλιος ἀπαντᾶται καὶ ἐν ἄλλῃ ἐπιγραφῇ Σινώπης (C. I. G. 4166).

3. Ἐπὶ φαιῷ μαρμάρου τετραγώνου ἀνεστραμμένου ἤδη ἄντος, καμμένου δὲ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀσλάν Τζαμῆ.

ΘΕΩΥΨΙΣΤΩ
ΑΙΛΙΟΣΘΡΕΠΤΙΩΝ
ΠΟΝΤΙΑΝΟΣΣΕΟΥ
ΗΡΟΣΜΑΚΕΡΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙΕΥΞΑΜΕΝΟΙ

Θεῷ δῆμότῳ Αἰλίῳ Θρεπτιῶν Ποντιανῶς Σεουῆρος Ἀμάκεροι ἀδελφοὶ εὐξάμενοι.

4. «Ἐπὶ πλακῶς εἰς δύο τεμάχια, ὧν τὸ μὲν ἔλαττον μετενεχθὲν εὐρηται ἐν τῇ ἑλληνικῇ σχολῇ, εἶναι δ' ἄπαν ἐνεπίγραφον· τὸ δὲ μείζον εὐρηται ὑπεστρωμένον ἐν τινι καφενείῳ· μήκος δ' ἔχει τὸ ἔλασσον δύο σπιθαμῶν, πλάτος δὲ τριῶν· δυστυχῶς τὸ ἀνώτερον δεξιὸν μέρος ἔλλείπει ὀλοτελῶς».

α'.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ ΕΠΙΤΟΙΣ
 ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣΕΛΙΚΩΝΙΟΥ Ο
 ΜΕΧΡΙΒΙΟΥΛΑΜΒΑΝΩΜΠ
 ΜΕΜΕΡΙΣΜΕΝΟΜΠΑΡΕΞΕΙ
 5 ΔΗΜΟΣΙΟΙΣΠΑΝΤΑΚΑΙΛΗΨ
 ΔΗΜΟΣΙΑΙΟΥΟΜΕΝΩΝΔΕ
 ΠΡΟΤΜΗΣΙΓΓΛΩΣΣΑΝΤΩΝΔΕ
 ΠΡΟΤΜΗΣΙΝΗΩΜΟΠΛΑΤΗΝΚΑΙΣΤΙ
 ΑΠΟΔΩΔΕΚΑΤΗΣΤΟΥΤΑΥΡΕΩΝΟΣΕ.
 10 ΑΙΕΝΤΩΠΟΣΕΙΔΕΩΝΙΜΗΝΙΑΠΟΔ.
 Σ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΗΣΥΠΑ
 ΜΟΙΝΟΣΣΤΕΦΑΝΟΣΕΝΑΠΑΣ
 ΤΙΚΑΙΤΑΙΣΤΙΜΟΥΧΙΑΙ
 ΤΙΑΣΑΤΕΛΗΣΣΩ
 15 ΙΩΗΣΣΙΔΕΚΑΙΤΑΣΥΝ
 ΛΕΡΙΣΜΟΥΗΥΠΟΧΟΣ
 ΕΙΣΦΙ

β'.

ΤΟΙΣΑΓΩΣΙ
 ΓΣΤΑΙΔΕΚΑ
 /ΤΙΤΑΩΙΣΑΥΤΟΥ
 ΠΑΓΜΕΝ ΕΚΤΟΥ

15

'Αγαθή Τύχη' ἐπὶ τοῖς [δε ἰσχυροῦσι] Ποσειδῶνος Ἐλικωνίου ὁ . . . . . μεμερισμένον παρέξει . . . . . μέχρι βίου ἀμβύτων π . . . . . τοῖς δημοσίων πάντα καὶ λήθη[εται τῶν μὲν] δημοσίων [θ]υομένων δέ[ρμα . . . . . πρότμησι γ. λῶσαν τῶν δὲ [ιδιωτικῶν] πρότμησιν ἢ ὁμοπλάτην καὶ σ[εφαν . . ἀπὸ δωδεκάτης τοῦ Ταυρεῶνος ἐ[ως . . . καὶ ἐν τῷ Ποσειδῶνι μηνὶ ἀπὸ δ[εκάτης] ἕως τεσσαρεσκαδεκάτης· ἀπ[ό]ρξει δὲ . . . . . μοιρος στέφανος ἐν ἀπασὶ τοῖς ἀγῶσι . . . . . τι καὶ ταῖς τιμουχίαις· ἔ]σται δὲ κατὰ τῆς στρατιᾶς ἀτελής σώματι τῷ [ε]αυτοῦ [π]ω[λ]ή[σ]ει δὲ καὶ τὰ συν[ελε]γμέν[α δέ]ρματα ἐκ τοῦ μέρισμοῦ ἢ ὑποχός . . . . . ειει . . . . .

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ὀρίζει τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δίκαια τοῦ πρῶτον τὴν ἱερατεῖαν τοῦ Ἐλικωνίου Ποσειδῶνος· ἔθος δὲ ἦν ἐν πολλαῖς πολιτεῖαις νὰ πιπράσκωνται αἱ ἱερατεῖαι, ὡς μάλιστα πληροφοροῦμεθα ἐξ ἐπιγραφῆς τῆς Ἀλικαρνασοῦ (C. I. G. 2656) καὶ ἑτέρας τῶν

Ἐρυθρῶν δημοσιευθείσας ἐν τῷ ἀμυρναϊκῷ Ἰλουσίῳ Περ. I. σελ. 106 κ. ἐ. Ἀναφέρουσι δὲ καὶ ἄλλαι ἐπιγραφαὶ ὡσαύτως ῥητῶς τὰ μέρη τῶν ἱερείων, ἅτινα ἀνήκον εἰς τὸν ἱερέα. Ἴδε ἐπιγρ. Μιλήτου ἐν τῇ Rev. Arch. NS. XXVIII 106 καὶ ἑτέραν ἐκ τοῦ ἐν τῷ Βοσπόρῳ ἱεροῦ τῶν δώδεκα Θεῶν ἐκδοθείσαν ἐσφαλμένως ἐν τοῖς Mitsber. d. Berl. Acad. 1877. Ἐκ τῆς παρούσης σινωπικῆς ὡς καὶ ἐκ τῆς ἀλικαρνασσίδος ἐπιγραφῆς παρατηροῦμεν ὅτι ὁ ἱερεὺς ἐλάμβανεν ἄλλα μέρη τοῦ ἱεροῦ ιδιωτικῶν θυσιῶν, καὶ ἄλλα τοῦ τῶν δημοσίων· καὶ πάλιν ἐν τῇ ἀλικαρνασσίδι ὀρίζεται, ὡς καὶ ἐνταῦθα, ὅπως ὁ πρῶτος ἱερέας ἐπιζῶντος τοῦ Περὶ τῆς γ. λῶσεως τῶν ἱερείων (γρ. 7) ἰδιαιτέρην διατριβὴν ἔγραψεν ὁ P. Stongol ἐν τῷ περιοδικῷ Neue Jahrbücher f. Phil. u. Paed. 1879, 689-692 («Die Zunge der Orphothier»). Οἱ ἐν γρ. 5 μνημονευόμενοι δημόσιοι εἶναι δούλοι ὑπηρετοῦντες τῷ ἱερεῖ, αὗς ἔδει νὰ τρέφῃ οὗτος ἰδίαις δαπάναις.

Ἐλατρεύετο δὲ ὁ Ἐλικώνιος Ποσειδῶν ὑπὸ

πάντων τῶν Ἰώνων, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἡρόδοτος (I, 148) λέγων· τὸ δὲ Πρωϊώνιον ἐστὶ τῆς Μυκιάλης χῶρος ἴσθμῳ πρὸς ἄρκτον τετραμμέτου, κοινῆ ἐξαραιρημένος ὑπὸ Ἰώνων Ποσειδῶνι Ἐλικωνίῳ. Ἐκκλήτε δὲ οὕτως ἀπὸ τῆς ἐν Ἀγαθῇ Ἐλίκῃ, ἐνθα, κατὰ τὸν Παισανίαν (VII 24, 5), Ἰωσι· ἱερὸν ἀγιώτατον Ποσειδῶνος ἦν Ἐλικωνίου διαμεμένηκε δὲ σφισι καὶ ὡς ἐπ' Ἀχαιῶν ἐκπεσόντες εἰς Ἀθήνας καὶ ὕστερον ἐξ Ἀθηῶν εἰς τὰ παραθαλάσσια ἀφίκοντο τῆς Ἀσίας σέβεσθαι Ποσειδῶνα Ἐλικωνίου καὶ Μιλησίου τε ἰδίῃ ἐπὶ τῇ πηγῇ τῇ Βυβλίδα Ποσειδῶνος πρὸ τῆς πόλεως ἐστὶ Ἐλικωνίου βωμὸς καὶ ὡσαύτως ἐν Τέφῳ περιβάλλος τε καὶ βωμὸς ἐστὶ τῷ Ἐλικωνίῳ θέας ἀξίος· ἐστὶ δὲ καὶ Ὀμήρῳ πεποιημένα εἰς Ἐλίκαν καὶ τὸν Ἐλικώνιον Ποσειδῶνα. (Πρὸς Στράβ. VIII 7, 2, XIV 1, 20). Ὅθεν καὶ ἡ Σινώπη, κτίσμα οὖσα τῶν Μιλησίων, ἐσέβετο φυσικῶς τὸν Ἐλικώνιον Ποσειδῶνα· ἐφ' ᾧ καὶ δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὸν ἐπὶ ἀρχαίου νομισματός Σινώπης εἰκονισμένον Ποσειδῶνα (Brandis Münzwesen 435) ὡς Ποσειδῶνα Ἐλικωνίου. Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ ἐν Τόμει, ἀποικίᾳ Μιλησίων, ἀπαντῶμεν τὴν λατρείαν αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ἀρχαία ἐπιγραφὴ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ Δ' τόμῳ τῶν Περισωθέντων τοῦ Συλλόγου σελ. 168 ἀρ. Θ'. Perroti Mém. d'Arch. 447. Θείας Ἐλικωνίου ἀναφέρεται καὶ ἐν ἐπιγραφῇ Σάμου (ἐν Μυτιλιναῖς), ἣν ἴδε ἐν Bull. de Corresp. Hell. VIII, 517.

Ὁ δὲ ἐν γρ. 9 Ταυρεῶν μηνὶ ἀπαντᾷ καὶ ἐν Κυζίκῳ (C. I. G. 3657, 3658. — Mitth. des Arch. Inst. in Athen VI σελ. 50)· ἀλλ' ἀγνοοῦμεν τὴν ἐν τῷ ἀρχαίῳ μνηολογίῳ θέσιν του, ὡς καὶ τὴν ἐτυμολογίαν αὐτοῦ, ἐκτός ἐάν ἐξηγήσωμεν τὴν σημασίαν τοῦ ὀνόματος κατὰ τὰ παρ' Ἰουλίῳ (II 1352): «Ταῦρια ἐορτὴ τις ἀγομένη Ποσειδῶνος· καὶ πάλιν Ταῦρος, Ταῦρος ὁ Ποσειδῶν· ὁ δὲ Ἀθήναιος λέγει (X 425c), ἀπαρὶ δὲ Ἐφρῶσι οἱ οἰνοχοοῦντες ἦθσοι τῇ τοῦ Ποσειδῶνος ἐορτῇ ταῦροι ἐκαλοῦντο».

5. «Παρὰ τὸ ὀθωμανικὸν νεκροταφεῖον τὸ εἰς τὴν θέσιν «Ἄλωτος καὶ Ψισιγῆδα» πλάξ ἐκ λευκοῦ μαρμάρου».

ΑΓΡΗΠΠΕΙΝΑΝ ΓΕΡ
 ΜΑΝΙΚΟΝ ΚΑΙΣΑΡΟΣ
 Ο ΔΗΜΟΣ

Ἀγρηππεῖναν Γερμανικό[υ] Καίσαρος
 ὁ δήμος.

6. «Ἐπὶ πλακὸς ἐντετειχισμένης ἀνωθεν τῆς θύρας τῆς οἰκίας Δ. Μαρκοῦδης».

ΧΑΙΡΙΣ
 ΑΦΕΝΑΙΟΣ
 ΦΑΛΕΡΕΣ

7. «Ἐπὶ μαρμαρίνης στήλης ἐν τῷ καφε-
 νεῖῳ».

ΤΙΒ·ΑΡΑΚΤΟΣ

8. «Ἐπὶ λαβῶν ἀγγείων κεραμικῶν ὑπαρ-
 χόντων ἐν τῇ ἑλληνικῇ σχολῇ».

α') Ἀνὴρ ἄρθιος Ἰστάμενος

ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ
 ΠΟ ΔΕΙΟΥ
 ΤΟΥ ΕΑΜΩΝΟΣ

β') Ἄετός

ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ
 ΑΙΣΧΙΝΟΥ

γ') Προτομὴ ἀνδρός

ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ
 ΠΥΘΟΚΛΕΟΥΣ
 ΓΛΑΥΚΙΑ

Στεροῦμεθα δυστυχῶς ἐνταῦθα τοῦ γνωστοῦ περὶ ἐπιγραφῶν ἐπὶ λαβῶν συγγραμματος τοῦ Bekker· οἱ δὲ ἀστυνόμοι ἀπαντῶνται πρὸ πάντων ἐν ταῖς περὶ τὸν Πόντον εὑρισκομέναις λαβαῖς (δρα C. I. G. II, 2825. IV, σ. 260 κ. ἐ. ἀριθ. 23, 52, 55, 72) ὡς παρετήρησε καὶ ὁ Dumont ἐν Inscriptions Céramiques de la Grèce σ. 23 ἀνευρών καὶ ὁ ἴδιος ἐν Ἀθήναις τέσσαρας μόνον λαβὰς φερούσας ὀνόματα ἀστυνόμων.

Καὶ αὗται μὲν εἰσὶν αἱ ἀνένδοτοι ἐπιγραφαὶ καθ' ὅσον ἡμεῖς γινώσκομεν· δὲν ἠδυνήθημεν δὲ νὰ συμβουλευθῶμεν οὔτε τὴν περιήγησιν τοῦ Rottiers (Itinéraire de Tiflis à Constantinople. Bruxelles, 1829), οὔτε τὴν τοῦ Hommaire de Hell (Voyage en Turquie et en Perse), οὔτινες ἐπισκεφθέντες τὴν Σινώπην ἐδημοσίευσαν ἀντίγραφα διαφόρων ἐπιγραφῶν αὐτῆς· ἄλλων δὲ προεκδοθειῶν σημειῶ ἐνταῦθα τὰς διαφερούσας γραφὰς καὶ τὰς τοποθεσίας.

C. I. G. 4158 καὶ Addenda 1114= Lebas-Wadd. 1812· «ἐπὶ πλακὸς μελαίνης παραλληλογράμμου ἐκτισμένης ἀντιθέτως εἰς γωνίαν ἐπάλξεως τοῦ ἐξωτέρου φρουρίου πρὸς

τὸ βορειοανατολικόν» Hamilton Res. 1,308: on a slab of yellow freestone, remarkably well preserved, and which appears to have supported a statue, close to the eastern wall of the town.

Τὸ ἀντίγραφον τοῦ κ. Λαναρᾶ ἔχει τρεῖς σταυρούς ἀνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς· φέρει δὲ ὀρθῶς ἐν τῷ 5ῳ στίχῳ ΕΥΛΑΛΙΟΙΟ ἀντὶ ΕΥΛΑΝΟΙΟ ἢ ΕΥΛΑΜΟΙΟ, ὅπερ ὁ Waddington ἀνέγνωσεν ἀντὶ Εὐ[δ]άμοιο· ἐπιβεβαιοὶ δὲ καὶ τὴν ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ λέξιν ΣΟΦΙΗΣ μεταβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Kaihel εἰς σοφίη. Τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ξανθοπούλου ἀνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἀναγνωσθέντα στοιχεῖα, ὡς ὀρθῶς παρετήρησεν ὁ Kaihel, δὲν ἀνήκουσι εἰς αὐτήν, λέγουσι δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ κ. Λαναρᾶ.—Ἡ ἐπιγραφή φαίνεται τοῦ πέμπτου μ. Χ. αἰῶνος.

C.I.G. 4162 ἐπὶ σαρκοφάγου εἰς Ταμπάικια.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ
ΣΑΛΛΟΝ ΕΤΩΝ ΝΗ
ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΩ

11. ΑΡΜΑΤΙΣΟΡΟΝΤΙΣ. ΜΑΧ. ΤΡΙΒ. ΡΟΤ. VI. IMP. V. COS III ΡΗ.

Γινώσκονται ἤδη ἐκ Σινώπης δύο ἕτεροι λατινικοὶ ἐπιγραφαί, ἡ μὲν πρὸς τμηὴν Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνίου καὶ Κομμύδου ἔτους 76 μ. Χρ. (C. I. L. III 238), ἡ δὲ πρὸς τμηὴν τοῦ Θεοῦ Ἀντωνίου (C. I. L. III 239)· τὸ δὲ προκείμενον τεμάχιον εἶνε τρίτης ἐπιγραφῆς πρὸς τμηὴν τοῦ Κομμύδου ἀνηκούσης εἰς τὸ ἔτος 181 μ. Χρ.

Καυζηνῶν (Καυζα).

Ὁ φιλόμουσος κ. Βαλαβάνης κατὰ τὸ 1882 ἔτος ἐπέμψε τῷ ἡμετέρῳ Συλλόγῳ χάρτινον ἔκτυπον ἐπιγραφῆς εὐρισκομένης ἐν Καυζα.

12. ΑΓΑΘΗ
·ΥΧΗ
ΣΝΙΚΙΣΠΕΙΩΝ
ΘΕΙΣΤΗΝΚΑΤΑ
5 ·ΡΗΝΗΝΣΕΜΝΩΣ
ΩΣΠΛΗΝΣΑΤΟΝΧΡΟ
ΩΝΕΥΧΑΡΙΣΤΩΤ...
...Ε·ΩΚΕΤΑΙΣ
ΧΑΡΙΣΤΩΔΕΚΑΙ/
10 ΑΝΔΡΩΚΑΙΤΟΙΑΠ
ΡΟΝΤΙ ΚΑΙ ΤΩ Π
ΕΙΛΙΩΛΕΠΙΔΩ
ΑΝΑΚΤΟCΑCΚΛΗΤ
15 ΟΝ ΠΕΙΩΝΕΓΩ
ΧΩΖΑΘΕΗΝΕΠΙΠ
ΗΠΛΗCΑCΓΕΡΑ
ΝΑΥΚΑΒΑΝΤΑ
ΗΜΕΤΕΡΕC
ΒΩC

Πορτικὸς Σάλλου ἐτῶν νη' ἐνθάδε κειώ.
Ἐν τοῖς Addenda τοῦ Corpus ἀναφέρεται ἕτερον ἀπόγραφον τοῦ κ. Ξανθοπούλου ἔχον ἐπίσης ΚΕΙΩ

C. I. G. 4164 εὐρίσκεται ἐπὶ σαρκοφάγου χρησιμεύοντος εἰς τὴν κρήνην τοῦ Μπουγιόνα Τσαροῦ.

C. I. G. 4165, ἐπὶ σαρκοφάγου εἰς ἐτέρων κρήνην εἰς Νησί.

Lebas-Wadd. 1814. Ὁ κ. Λαναρᾶς ἀντέγραψεν ἕτερον τεμάχιον ἐκ μακρῆς λευκῆς πλακῆς ἐκτισμένον εἰς τὸ ἀνατολικόν μέρος τοῦ ἐξωτερικοῦ τείχους τῆς ἀκροπόλεως· ἔχει δὲ ὡδε.

10. ΟΙΣΚΟΣΜΟΝΑΙ...

Ἐν δὲ τῷ ἐπὶ τῆς αὐτῆς πλευρᾶς εὐρισκομένῳ ἐτέρῳ τεμαχίῳ ὀρθῶς ἀνέγνωσε τὰ διὰ τοῦ τ[ρ]απέως αὐτοῦ Ἀκιντίου Χρυσογούου. Ἐκ τῆς αὐτῆς πλευρᾶς ἀντέγραψεν ὁ ἴδιος τὸ ἐξῆς τεμάχιον λατινικῆς ἐπιγραφῆς ἀνέκδοτον ὡς μοι φαίνεται.

11. ΑΡΜΑΤΙΣΟΡΟΝΤΙΣ. ΜΑΧ. ΤΡΙΒ. ΡΟΤ. VI. IMP. V. COS III ΡΗ.

Γινώσκονται ἤδη ἐκ Σινώπης δύο ἕτεροι λατινικοὶ ἐπιγραφαί, ἡ μὲν πρὸς τμηὴν Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνίου καὶ Κομμύδου ἔτους 76 μ. Χρ. (C. I. L. III 238), ἡ δὲ πρὸς τμηὴν τοῦ Θεοῦ Ἀντωνίου (C. I. L. III 239)· τὸ δὲ προκείμενον τεμάχιον εἶνε τρίτης ἐπιγραφῆς πρὸς τμηὴν τοῦ Κομμύδου ἀνηκούσης εἰς τὸ ἔτος 181 μ. Χρ.

Προστίθημι δὲ ὅτι τὰ ἀνω ἀντιγραφόμενα στοιχεῖα οὕτως ἀναγινώσκονται σαφῶς ἐν τῷ ἐκτύπῳ.

Ὁ κ. Βαλαβάνης γράφει ὅτι ἐκτὸς ταύτης τέσσαρες ἐτι ἐπιγραφαὶ σώζονται ἐν Καυζα· τοῦθ' ὅπερ ἐπιβεβαιοὶ καὶ ὁ Hamilton γράφων τὰδε: (Researches I, 333)· «in the wall of the mosque were three Greek inscriptions but written in such a barbarous character, on so bad a stone and so ill placed that I found it impossible to decipher them; they were all sepulchral».

Ὁ δὲ μακαρίτης πατήρ μου ἐπισκεφθεὶς τὴν Καυζαν κατὰ τὸ ἔτος 1850 ἀντέγραψε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν ἐκτισμένην εἰς τὸ τεῖχος ὀθωμανικῆς σχολῆς (μεδρσε) παρὰ τὴν εἰσοδον.

13. ΕΤΙΜΗCΕ
ΑΙΛΙΑΝΟCΑ
ΕCΤΗCΕΝ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφέρει, ἐσφαλμένως ὅμως, ὁ Dr Theod. Kind ἐν τῇ αὐτοῦ περὶ τῆς Καυζα, ὡς γράφει, πραγματείας κατα-

χωρισθείσης ἐν τοῖς Mittheilungen τοῦ Petermann, ἔτ. 1859, σ. 517. Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ τόπου ὑπὸ μὲν τῶν ὀθωμανῶν γράφεται حوض ἔτυμολογούντων ἐκ τοῦ حوض χραβούζι, ἦτοι δοχείον, ὑπὸ δὲ τῶν ἐλλήνων Καουσα ὡσεὶ προερχόμενον ἀπὸ τοῦ καίειν.

Τζετλή (Tschitli).

14. Ἐπὶ πώματος σαρκοφάγου ἐκτισμένου εἰς τὰ θεμέλια ὀθωμανικῆς οἰκίας· κατ' ἀντίγραφον τοῦ πατρὸς μου.

ΑΚΥ·ΑΕΚΕ ΥΙΟCΑΚΥΛΑΠΑΤΡΙ
ΝΩΜ·ΤΙΟΧΑ·ΙΝΕΤΟΥC Ρ ΜΗΝΟC

Ἀκ[υ]λ[α] [ε] [ε] [ε] υἱὸς Ἀκ[υ]λ[α] πατ[ρ]ὸς [μη-
νης] χ[α]ρ[ι]τ[ι]στ[ο]ῦ ἔτους ῥ μ[ην]ός...

Κόρνα.

15. Δις ἤδη ἐδημοσιεύθη ὡς ἀνέκδοτος ἐπιγραφή τις τῶν Ποντικῶν Κομάνων, πρῶτον μὲν κατ' ἀντίγραφον τοῦ ῥώσσου περιηγητοῦ Tschichatschek ἐν τῷ περιοδικῷ Zeitschrift f. allg. Erdkunde 1859, σ. 330, εἶτα δὲ κατ' ἀντίγραφον τοῦ μακαρίτου πατρὸς μου ἐσφαλμένως ὑπὸ τοῦ Kirchhoff ἐν τοῖς Annales 1861 σ. 179, ἀριθ. 3. Τρίτον δὲ ἀπόγραφον ἔλαβον πρὸ τινος καιροῦ δηλοῦν καὶ τὰ μέτρα ἀκριβῶς.

Σημειωτέον ὅμως ὅτι πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ἐγνωστοποιήθη ἐντελέστερον ἀντίγραφον τῆς

α'.	β'.	γ'.
ΑΙΑΥΡΗΛΙΩΟΥΗ	ΕΒΑCΙΩΚΑΠΗΙΕΒ	CΑΡΕΩΝΚΟΜΑΝC
ΙΡΟCΑΥΤΗCΑΘΗ	ΟΚΡΙCΠΕΙΝΟΥΕ	ΡΑ·ΑΙΛΙΟΥΠΡΟΚΑ
δ'.	ε'.	
CΑΚΑΙΑCΥΑΩ	.....	
	ΡΑΚΑΙΑCΥΑC	

1. .... καὶ Αὐρηλίῳ Οὐή[ρ]ω Σ[ε]βασ[τ]ῶ καὶ τ[ῆ] Ἰε[ρο]κα[ι]σαρέων Κομαν[έων] πό[λ]ει Ιε[ρ]ῶ καὶ ἀσ[τ]ῆ[ρ]

2. υ[ρ]ε[τ]ος αὐτῆς Ἀθη[ν]ῶν Κρισπέλου ἔ[τ]ους ῥ· Αἰλιου Πρόκ[λου]...

δ'. Ιε[ρ]ῶ καὶ ἀσ[τ]ῆ[ρ]

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶνε τοῦ 165 μ. Χρ. ἔτους.

Dr J. H. MORDTMANN.

ἐν λόγῳ ἐπιγραφῆς ὑπὸ τοῦ Bellino, κατέχω-
ρίσθη δὲ ἐν τῷ περιοδικῷ Fundgruben des
Orient ἔτ. V σελ. 45, ὅπερ ἠγνόουν ἴσως οἱ
ἐκδόται τοῦ Corpus Inscr. Graecarum. Ἴδου
τί γράφει ὁ πρῶτος ἀνακαλύψας τὸ μνημεῖον
τοῦτο· Ich hatte das Glück neben einer ein-
gefallenen Moschee einen kleinen marmor-
nen Altar mit folgender Inschrift zu entde-
cken.

-ΛΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΗΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ
ΚΟΜΑΝΕΩΝΠΟΛΙΣ
ΕΤΟΥC ΡΓ

Κατὰ τὸ ἀνω μνημονευθὲν τρίτον, ἢ μᾶλλον
ὡς ἤδη ἐμάθομεν, τέταρτον ἀντίγραφον, τὸ
μάξιμα ἐντελὲς ὄν ἀνωθεν καὶ χεῖλος φέρον
ἐξέχον, ὕψος μὲν ἔχει, ἀνευ τοῦ χείλους 0,80
ἐκ., πλάτος δὲ 0,60 ἐκ., ἐλλείπουσι δὲ σήμε-
ρον κατὰ τὰ ἀριστερὰ ἀνὰ τέσσαρα στοιχεῖα,
ὅτινα εἶδεν ὁ Bellino. Ἀναγνωστέον δὲ ὡδε:

Αἰ[λ]ιον Καίσαρα ἢ Ἰεροκαίσαρέων Κομα-
νέων πόλις ἔτους ΡΓ.

Ὁ δὲ Αἰλιος Καίσαρ εἶνε ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀδρια-
νοῦ τῷ 136 μ.Χ. υἱοθετηθεὶς Λ. Κεϊώνιος Κομ-
μοδος, ὅστις ἀρχομένου τοῦ ἔτους 138 ἀπε-
βίωσε. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἀρχὴ τῆς τῶν Κομα-
νέων χρονολογίας συμπίπτει μὲ τὸ 34 ἢ 35
ἔτος μ. Χρ. Ὑποστηρίζεται δὲ τοῦτο ἐξ ἐτέ-
ρας ἐπιγραφῆς ἐν πέντε τεμαχίοις σωζομένης
ἐπίσης ἐν Κομάνοις, τῶν ὁποίων ἔχω ἀντίγρα-
φον τοδε·

ΚΡΙΤΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

ΕΙΣ ΕΠΙΓΡΑΦΑΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ.

1. Οὐδείς βεβαίως ἀρχαιολόγος ὑπάρξει ὅστις δὲν θέλει τὰ μέγιστα ἐκτιμῆσαι τὰς σπουδαίας περὶ Μ. Ἀσίας ἀρχαιολ. ἐρεῦνας τοῦ πολυμαθοῦς καὶ ἀκαμάτου κ. Ramsay. Οὕτω καὶ ἐγὼ ὡς μελετήσας πρὸ καιροῦ τὴν ἐπιγραφικὴν τῆς Ἀγκύρας εὐχαριστῶ τῷ σοφῷ τούτῳ Ἀγγλῳ, διότι οὐ μόνον κατώρθωσε νὰ ἀνακαλύψῃ ἐν Ἀγκύρᾳ ἱκανὰ νέα κείμενα, ἀλλὰ καὶ ἀνευρών ἐπιγραφὰς τινὰς ὑπὸ τοῦ πατρός μου λαν ἐσφαλμένως¹ προανατιγεγραμμένας ἀντέγραψεν αὐτὰς ὀρθότατα καὶ πληρέστερα. Παρατηρῶ ὅμως ὅτι αἱ ἐξηγήσεις τοῦ κ. Ramsay ἐν τισὶ φαίνονται μοι ἢ ἄλλειπεῖς ἢ ἀπαράδεκτοι. Ὡς παράδειγμα ἀναφέρω ἐνταῦθα τὴν ἐπομένην ἐν σελ. 19 τοῦ Bull. Corresp. Hell. VII, ὑπ' ἀρ. β καταχωρισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιγραφὴν.

Σιλουανὸν Ἡλίου φ[ῶ]λ[α]ρχου πρώτο[γ]τειμηθέντα [ὑπ]ὸ φυλῆ[ς] καὶ μαρτυρηθέντα ὑπ[ὸ] βουλῆ[ς] ἀνδρα σεμν[ὸ]ν καὶ μετρίως ζήσασα[ν]τα φ[υλ]ῆ πρώτη Ἡ[ρα]ρουραγηνή εαυτῆς πατέρα, καὶ πρώτο[γ]ρον [τ]ειμηθέντα [ἀ]ρ[χ]οῦ δ[ι]σ[κ]άσιον καὶ εἰκόσιον, ἀρέστησεν.

Οὕτω πως ἀναγνωστέον κατὰ τὰ δύο ἀντίγραφα· ὁ δὲ κ. Ramsay συμπληρῶν τὸ τέλος εἰς [τὸν] εαυτῆς [πατέρα καὶ πρώτο]ρον προστίθει· «les formules de cette inscription ne sont pas ordinaires, surtout aux lignes 8-9 ou l'on lit πατέρα καὶ πρόγονον [τῆς φυλῆς]». Βεβαίως τοιοῦτος τύπος οἶον ὑποδείκνυσιν ὁ ἐκδότης, ὅα ἦτο οὐχὶ μόνον παράδοξος ἀλλὰ καὶ ἄλογος· εὐτυχῶς ἐπέτυχον, νομίζω, νὰ ἀπαλλάξω τοὺς καλοὺς Μαρουραγηνούς τῆς μομφῆς ταύτης διὰ τῆς ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἀναγνώσει συμπληρώσεως ἡμῶν.

2. Ἐν δὲ τῇ 3^ῃ ἐπιγραφῇ σ. 17, ὁ κ. R. τὴν ἐν γρ. 2 φράσιν τὸν πρώτον τῆς ἐπαρχείου ἐξηγεῖ ὡς τὸν πρώτον τῆς ἐπαρχίας, λέγων ὅτι «le génitif Ἐπαρχείου, pour ἐπαρχίας se rencontre aussi C. I. G. N° 6627, où Kirchhoff le considère comme un nom neu-

1) Ἴδου πῶς ἐκφράζεται ἐν τῷ Bull. Corresp. Hell. VII, 19 ἀριθ. 6. copie très défectueuse σ. 18, fragments très mal copiés σ. 21. inscription publiée d'une manière incomplète.

tre Ἐπαρχείον. Ici toutefois c'est un nom féminin». Ἴσως ὅμως ἠγγνῶσι ὅτι ὁ κ. Kirchhoff βραδύτερον ἐν τοῖς Abhandl. d. Berl. Acad. 1864, σ. 258 τὴν ἐν λόγῳ φράσιν τῆς μνημονευθείσης συριακῆς ἐπιγραφῆς ἔχουσαν ὧδε: ἔτους σιβ' Ἐπαρχίου ἐξηγήσεν ὡς σημαίνουσαν ἔτος τῆς ἐπαρχείου δηλαδὴ ἐποχῆς. Φαίνεται δὲ μᾶλλον ὅτι ἐπαρχεῖος σημαίνει τὴν ἐπαρχείον πόλιν, ἢτοι τὴν μητρόπολιν τῆς ἐπαρχίας ἢ τὴν ἑδραν τοῦ ἐπαρχοῦ· κατ' ἀκολουθίαν ἐν μὲν τῇ συριακῇ ἐπιγραφῇ τὸ ἔτους τῆς ἐπαρχίου ἐξηγητέον ὡς συνώνυμον τοῦ ἔτους τῆς—Βοστρηνῶν πόλεως, ὡς ἀλλαχοῦ γράφεται (Wadd. Inser. de la Syrie 2462)· ἐν δὲ τῇ Ἀγκυρανῇ ὁ πρῶτος τῆς ἐπαρχείου λεγόμενος, ὅα εἶνε ὁ πρῶτος τῆς πόλεως. Παρατηρητέον ὅμως ὅτι ἀλλαχοῦ ἀπαντᾷ ὁ τύπος πρῶτος τῆς ἐπαρχίας.

3. Ἐν τῇ 5^ῃ ἐπιγραφῇ σ. 18 τὸ ὑπὸ τοῦ κ. R. ΑΙΑΤΑ ΜΑΤΡΩΝΑ ἀναγνωσκόμενον ὄνομα πιθανόν ὅτι μᾶλλον ἦτο ΑΙΛΙΑ ΜΑΤΡΩΝΑ, ἢτοι Αἰλία Ματρῶνα. Ἐν δὲ τῇ ὑπ' ἀριθ. 9 ἐπιγραφῇ τὴν τελευταίαν γραμμὴν ἔχουσαν μόνον ΚΑΙΟΥ ὁ κ. R. συμπληροῖ περιττῶς μετὰ τοῦ [Χαίρε·] καὶ σὺ, διότι τὸ ΧΑΙΡΕ ὑπάρχει ἀνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς. Ἄλλη τις ἐπιγραφὴ τῆς Ἀγκύρας ἀνέκδοτος ἐπίσης ἔχει ὧδε·

⊙
ΧΑΙΡΕΤΑΙ
ΡΩΣΔΑΜΑ
ΙΤΗΔΙΑΣΥΝ
ΩΜΝΗΜΗΘ
ΧΑΡΙΝ

Χαίρεται· (ἀντι χαιρετε) [Ἐρμ]έρος Δαμα[λί]δῃ τῇ ἰδίᾳ συμ[β]ῶ μνήμης χάριν· καὶ σὺ.

4. Καὶ πάλιν ἀναγνοὺς τὴν σπουδαίαν διατριβὴν τοῦ κ. R. περὶ Πρυμνησοῦ καὶ Μητροπόλεως ἐν Mitth. Arch. Inst. VII, 126 κ. ἐ. ἐνέπεσον εἰς τήνδε τὴν ἐπιγραφὴν (σ. 142).

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΑΘΛΟΦΟΡΩΝΚΙΙΥΚ

ΤΟΝ ΠΙΘΕΩΚΑΣΤ
ΕΠΑΓΑΘΟΠΕΝΠΓΟΝ
ΙΕΑΛΥΣΙΜΛΟΝ
ΣΤΕΨΕΠΑΤΡΗΕΥΝΠΑΣ
ΔΙΚΗΣΥΠΑΡΕΙΟΝΙΒΩ
ΤΑΜΕΓΑΛΑΦΩΝΑΚΥ
ΔΟΣΕΝΕΝΚΑΜΕΝΟΝ

Ἀναγινώσκω αὐτὴν οὕτως·
Ἀγαθῇ Τύχῃ
Ἀθλοφόρων κή[ρ]υκ[α] τὸν ἠθεά[ρ]·
Ἐπαγίθο[υ] π[ι]ν[υ]τ[ὸ]ν [δ]ιέα Λυσίμα[χ]ον
στέψε πάτρην ἐμπᾶσ[α] δίκης ὑπ' ἀρείου βασιλῆ[ω]
τῷ μεγάλῳ φωνῷ κῆδος ἐνεκόμενον.
ἦτο δηλαδὴ ὁ Λυσίμαχος κῆρυξ τῶν ἀθλων, βολὴν ἀγαθὴν κατὰ τὸν Ὀμηρον καὶ ἐπὶ τούτῳ τιμώμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν.
Ἀλλὰ ἰδοὺ τί παρατηρεῖ περὶ τούτων ὁ κ. Ramsay:

«I cannot, λέγει, read this inscription and give with reserve all the following emendation [πολλοῦ γε καὶ δεῖ]:—Ἀγαθὴ τύχη. Ἀθλοφόρων κέ πυκτῶν ἠθέων ὁ (πᾶς?) ξυστός Ἐπάγαθον Ἰονοία (?Ἐπαγαθόπειπτον ἱερέα?) Λυσίμαχος. In. 1. 8 τὰ μεγάλα φων[α]κ[α]. In. 1. 9 ἐνεκόμενον».

5. Καὶ πάλιν ἐν τῇ ἐν σελ. 136 ἐπιγραφῇ τὸ ἀνύπαρκτον ὄνομα ΧΛΙΜΟΥ=Χλι[α]μοῦ τίς θέλει τὸ παραδεχθῆ; Γραπτέον Χάρμου. Τὰ δὲ ὁμοίως ἀνυπόφορον ὄνομα Βακκαβοκαλιητής (σελ. 132) εἶνε πιθανόν Βακκαβοκα[μ]ήτης. Ἡ δὲ ἐν σελ. 134 ἐπιγραφὴ οὕτως ἀναγνωστέα·

Χρυσείην πάτρην ἀείσωμεν Δοκίμιον
ἦν κτίσει μοι Δόκιμος.

Σημειῶ δὲ ἐν παρόδῳ ὅτι ὁ κ. Kaibel ἐν τῇ αὐτοῦ Συλλογῇ δ. l. l. Ἐπιγραμμάτων ἐκ μαρμάρων ἐξηγῶν τοὺς ἐξῆς στίχους τοῦ ὑπ' ἀριθ. 666 ἐπιγράμματος·

Ἐνθάδε γῆ κατέχει νέον ἄνερα ἢ πατρίε ἦεν
καλῆ γῶν Δοκίμοιο

ἀδίκως τὸν κτίστην Δόκιμον ἐθεώρησεν ὡς μυθολογικὸν πρόσωπον γράφων· «urbis Phrygiae nomen est Δοκίμιον unde ἦρωα κτίστην ille Docimam aut sibi finxisse aut novisse videtur». Ἦν δὲ ὡς παρατηρεῖ ὁ κ. Ramsay στρατηγός τις τῆς ἐποχῆς τῶν διαδόχων.

6. Ἐν τῷ προμνημονευθέντι γαλλικῷ περιοδικῷ σελ. 325 κ. ἐ. ὁ αὐτὸς κ. R. δημοσιεύει ἐπιγραφὴν ἐκ Γαρσοῦ πρὸς τιμὴν ἀνδρός, ὅστις Ῥωμαίων ὑπατος γενόμενος καὶ ἄλλας ἀρχὰς ἐν τῇ πατρίδι ἀνεδέξατο. Λέγει δὲ ἡ ἐπιγραφὴ περὶ αὐτοῦ ἐν γρ. 9 τάδε:

τρῆς στεφάνους ἐξῆς ἀναδησάμενον, παναρίστους δημιουργῶν ΠΑΠΕΙΝ Κιλικάρχην [Γ]υμνασίαρχον. Τὸ Πάπειν, οὕτινος ἢ ἀνάγνωσις λέγεται ἀσφαλεστάτη (σελ. 327· the reading ΠΑΠΕΙΝ is quite certain) ὑπὸ μὲν τοῦ ἐκδότης θεωρεῖται ὡς σφάλμα τοῦ λιθοξόου ἀντὶ ΠΑΤΕΙΝ πατέων· πιθανώτερον δὲ ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο εἶνε ἐπιτόκιον καὶ ἐπομένως ἐπώνυμον τοῦ δημιουργοῦ. Καὶ τοῦτο μὲν ἀμφίβολον ἔτι. Ἀνωθεν δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ἀναγινώσεται

ΕΥΤΥΧΙ ΗΜΕΡΙ

ὅπερ ὁ κ. Ramsay ἀναπληροῖ καὶ διορθοῖ εἰς Εὐτυχεῖ Ἡμέρη, πένυ ἀπίθανον. Δὲν εἶνε μᾶλλον Εὐτύχη Ἡμέρι, Salve Himeri; Οὕτως εὐρήκαμεν ἤδη καὶ τὸ ὄνομα τοῦ τιμηθέντος, ὅπερ δὲν ἀπαντᾷ ἐν τῇ λοιπῇ ἐπιγραφῇ· οἱ δὲ ἀναθέντες Δῆμιτρος θεράποντες (γρ. 12) ὅα ἦσαν ἰσῶς οἱ σιτῶναι καὶ οὐχὶ ἱερεῖς τῆς θεᾶς ταύτης. Ὑποδείκνυσι δὲ ταύτην τὴν ἐρμηνείαν τὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς ἔχον ὧδε·

Ἐπὶ [γ]ραμματέων τῶν περὶ Νέωρα τὸ δ' καὶ Λούκιον τὸ δ' καὶ Ἀλέξανδρον τὸ γ' καὶ Μυραγένην [ἀντὶ Μοιραγένην] τὸ δ'· οἱ αὐτοὶ γραμματεῖς τὴν στατιῶνα ἐκ τῶν ἰδίων [τ]ῷ ἱερῷ συνεργίῳ. Ὁ δὲ σταθμὸς οὗτος στατιῶν λεγόμενος καὶ ἀνήκων εἰς τὸ ἱερὸν συνέργον ἢτοι ἐσάφι τῶν σιτωνῶν, ὅα ἦτο πιθανόν ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ τόπος ἐνθα οἱ σιτῶναι συνήρχοντο πρὸς πρᾶσιν καὶ πώλησιν, καὶ οὐχὶ στρατιωτικὸς σταθμὸς ὡς ὑποτίθησιν ὁ κ. Ramsay γράφων· «The Latin statio is borrowed and und in a sense of which I find no other example. As the place where a guard of soldiers is set and the guard itself, are called statio, so the place where the monument is set and the monument itself are designated here by the same word». Ἡ λατινικὴ λέξις statio ἀπαντᾷ καὶ ἀλλαχοῦ ἐν σημασίαις ἀναλόγοις. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ ἐν Κιλικίᾳ σιταγωγία συνέφερε μὲγάλως τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτῆς, διότι καὶ ἐν νομισμασι τῆς Γαρσοῦ πολλάκις ἀναφέρονται δωρεὰ σίτου αὐτοκρατορικαί (ἴδε Bull. Corresp. Hell., VII, σελ. 288 κ. ἐ.). Ἐν δὲ ταῖς ἐπιγραφαῖς αὐτῆς ἐπαινοῦνται οἱ σιτωνήσαντες σπουδαίως (ἴδε C. I. G. 4413, 4415).

7. Ὁ κ. Pierre Paris ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ Bull. de Corresp. Hell. VII, 452 κ. ἐ. κατὰλογον γερουσιαστῶν ἐκ Σεβαστῆς τῆς Φρυγίας. Εἰ καὶ τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ φαίνεται ἀκριβές, εὐρίσκονται ὅμως ἐν τῇ ἀναγνώσει αὐ-

1) Τὸ ἐπίθετον ἱερὸν ἀποδίδεται καὶ ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς ταῖς συντεχνίαις βιομηχανῶν.

τοῦ σφάλλματά τινα. Οὕτω τὰ ἐν γραμμῇ 30 ΜΗΝΟΦΙΛΟΣ ΒΛΕΠΙΔΟΣ εἶναι *Μηνόφιλος* 6' (ἦτοι *Μηνόφιλου τοῦ Βλεπίδου*) *Λεπίδος* καὶ οὐχὶ *Μηνόφιλος Βλεπίδος*: τὸ δὲ ἐν γρ. 32 ΙΛΕΓΩΝ διορθωτέον εἰς ΦΛΕΓΩΝ *Φ.λέγων*: αἱ δὲ γρ. 40 καὶ 41

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΛΙΤΩΝΟΣ ΛΟΝ ΔΙΟΔΩΡΟΣΖΑΝΘΙΠΠΟΥ ΓΕΙΝΟΣ ἀναγνωστέαι·

Ἀλέξανδρος Μελιτώρος Λορ- γείτος

Διόδωρος Ξανθίππου.

Ἐντὶ δὲ *Ἀμφικίτου* (γρμ. 42) ἀνάγνωθι *Ἀμφικ[ρ]άτου*· ἀντὶ δὲ ΝΟΝΤΑΝΟΥ ἐν τῇ αὐτῇ γραμμῇ γραπτέον *Νιόνταου*, καὶ ἐν τῇ γρ. 46 ἀντὶ ΓΕΜΙΟΣ ἀνάγνωθι *Γέλιος*.

8. Τὸ ὄνομα *Σισίτη* ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Στράβωνος ὡς ὄνομα Καππαδοκικῶν (460, 24 Didol). Μεταξὺ δὲ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Waddington (ἐν *Bull. Corresp. Hell.* VII, 125 κ.ε.) δημοσιευθειῶν ἐπιγραφῶν τῆς Καταονίας εὐρίσκεται καὶ τὸδε τὸ τεμάχιον

CIICIN
ΟΥΛΑ

ὑπερ ἀναγινώσκω *Σισίτου* *Αι...* Καὶ πάλιν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 10 ἐπιγρ. ἴσως ἀντὶ *CIICINOY* γραπτέον *CIICINOY=Σισίτου*· ἐν δὲ τῷ προμνησθέντι καταλόγῳ γερουσιαστῶν τῆς Σεβαστῆς ἀπαντᾷ *Σισίτη* τῆς *Μεγεστράτου* (γρ. 35).

9. Ἄλλο ὄνομα Καππαδοκικὸν ἢ Ποντικὸν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου C. I. G. ἠφανίσθη, γράψαντος ἐν ἀριθ. 4184 ἀντὶ ΜΑΙΦΑΤΟΥ *Μαργάτου*, ὡς ἔχει σαφῶς τὸ ἀντίγραφον, ΔΙΑΙΦΑΤΟΥ. Γνωρίζομεν ἤδη ὀνόματα σύνθετα μετὰ τοῦ ΜΑΙ δύο ἄλλα, τὸ ΜΑΙΒΟΥΖΑΝΗΣ (*Bull. Corresp. Hell.* VII, 130) καὶ τὸ ΜΑΙΔΑΤΗΣ, ὑπερ ἀπαντᾷ ἐν τῷ ψηφισματι τῶν Ἀνισιανῶν ὅρα κατωτέρω ἀριθ. 10. Τὴν σημασίαν τοῦ ΜΑΙ, εἰ δηλαδὴ εἶνε ἀντὶ *μάη* = *Μῆν*, ἢ εἰ παραβλάσεται πρὸς τὸ ὄνομα τῆς γνωστῆς *Μῆς* τῶν Καππαδοκῶν, ἀφίνω νὰ ἀνεύρωσιν οἱ γλωσσολόγοι.

10. Τὸ ἐπὶ χαλκοῦ πῖνακος ψήφισμα τῶν Ἀνισιανῶν τῆς Καππαδοκίας ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. E. Curtius ἐν τοῖς *Monatsber. d. Berl. Ac.* 18 ἀντεγράφη ὑπ' ἐμοῦ ὅτε ἀκόμη εὐρίσκατο ἐν Κων/πόλει παρὰ τινι ἀρχαιοκαπήλῳ. Παραβαλὼν δὲ τὴν ἐκδοσιν τοῦ κ. Curtius παρετήρησα ὅτι ἐν γρ. 30 τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον φέρει *CIICINAKAXALKOYN*, ἐν ᾧ ὁ κ. Curtius ἀνέγνωσεν *CIICPLAKAXALKOYN* προσθεὶς ὅτι ἡ *κ.λίβ* κατ' ἐξαιρέσιν φέρεται ἐν-

ταῦθα ἀρσενικῶς. Καὶ τοῦτο μὲν ἐν παρόδῳ. Τοῦ δὲ φιλότου κ. Schroeder ἐξ ἐντολῆς, νομίζω, τοῦ κ. Curtius ἐρωτήσαντός με τότε περὶ τῆς προελεύσεως τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ἀπήντησα ὅτι ἠγνόουν μὲν τὸν τόπον ἐν ᾧ αὐτὴ εὐρέθη παρασιωπηθέντα ἐπίτηδες ὑπὸ τῶν πωλησάντων τὸ ἐν λόγῳ κειμήλιον, προσέθηκα δὲ ὅτι ὁ μακαρίτης Blau ἐν τῇ αὐτοῦ διατριβῇ περὶ τῶν τοπαρχῶν τῆς Σοφηνῆς (*Die Herren von Sopheno und ihre Münzen*) δημοσιουθεῖσιν ἐν τῷ Νομισματολογικῷ Περιοδικῷ τῆς Βιέννης τόμ. 9, περιέγραφέ τινα νομίσματα φέροντα τὸ ὄνομα ANI(σηνῶν) καὶ ἀριθμούς ἐτῶν συμφωνοῦντας τῇ χρονολογίᾳ τῆς ἐν λόγῳ ἐπιγραφῆς. Παριστώσι δὲ τὰ νομίσματα ταῦτα καὶ εἰκόνα θεᾶς ὁμοιοζούσης τῇ Ἀναϊτιδι ἢ μάλλον τῇ Ἀστάρτῃ, ἧς ὁ ναὸς μνημονεύεται ἐν τῷ χαλκῷ πῖνακι κατὰ τὸ τέλος. Ἄλλὰ βραδύτερον ὁ κ. Schroeder ἐκοινοποίησέ μοι ὅτι τὰ ἐν λόγῳ νομίσματα ἦσαν μὲν γνωστὰ πρὸ πολλοῦ, ἀνήκουσι δὲ εἰς τινα πόλιν τῆς Λυδίας· προφανῶς ὅμως λάθος ἐγένετο ἢ παρὰ τοῦ κ. Schroeder οὐκ ὀρθῶς μεταδόντος τὰς ιδέας μου, ἢ παρ' ἐκείνων, οἷς ἐκοινοποίησεν αὐτάς. Ἰδοὺ γὰρ τί γράφει ὁ κ. Curtius ἐν σελ. 647 τοῦ προμνησθέντος ἔργου ὑπαινεττόμενος τὴν ἐσφαλμένως εἰς ἐμὲ ἀποδιδομένην ὑπόθεσιν.

Ἄναγινώσκεται ἐπὶ τινων σπανίων χαλκῶν νομισμάτων, τὰ ὅποια οἱ πλείστοι ἀναφέρουσιν εἰς τὴν Λυδίαν, καὶ ὧν τρία ἀντίτυπα τῆς νέποχῆς τοῦ Κομμόδου σώζονται ἐν τῷ ἡμετέρῳ νομισματοφυλακείῳ, τὸ ὄνομα ANINHCION. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐν τοῖς συνόροις τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τῆς Συρίας ἀναφερόμενα γεωγραφικὰ ὀνόματα πολλὰς διαφόρους γράφονται (π. χ. Ἰάνα, Ἰάνα, Ἰύνας, Δάνα), αἱ δὲ πόλεις ἠδιαφόροις ὀνομασίαις χρῶνται, ὡς περὶ ἡ Ἰερζυπολις ἢ καὶ Βαμβύκη καὶ Ἰδεσσα [πολλοῦ γε καὶ δεῖ] ἐπιτρέπεται ἡμῖν ἡδὴ νὰ ὑποδειξώμεν ἢ τοῦλάχιστον ὡς δυνατὴν τὴν ταυτότητα τῶν Ἀνισιανῶν καὶ Ἀνισιανῶν.

Βεβαίως οὐδέποτε ἐπήλθέ μοι ἡ ἰδέα νὰ προσδιορίσω τὰ πρὸ πολλοῦ γνωστὰ καὶ ἀναμφισβότως Λυδικὰ ταῦτα νομίσματα εἰς τὴν Καππαδοκικὴν πόλιν, ὡς ἴσως ὑποτίθησιν ὁ κ. Curtius, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἐν ἄλλῃ περιστάσει θέλω γράψω περὶ τοῦ θέματος τούτου. Τό γε νῦν προστίθημι ὅτι κατὰ τινα πληροφορίαν ὁ πῖναξ οὗτος εὐρέθη ἐν τόπῳ καλουμένῳ *Kul Tere* πλησίον τῆς κώμης *Gomerek*, κειμένης μεταξὺ *Καισαρείας* καὶ *Σεβαστείας*. (*ἔπεται συνέχεια).

J. H. MOHRMANN.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕΡΩΝ.

1. Ἐπὶ τῆς προκυμίας τῆς πόλεως τῆς νήσου *Σύμης* εὐρήται πλάξ ἐστρωμένη φέρουσα τὰ στοιχεῖα

ΑΓΑΘΩΝΑΗΠΙ
ΕΤ

ἐν οἷς διακρίνεται τὸ ὄνομα *Ἀγάθων*.

2. Παρὰ τῷ κ. Ἀλεξάνδρῳ Μηλιορῆτῃ κατοικῆς *Σύμης*· τεμάχιον μαρμάρου κομισθὲν ἐκ τῶν παραλίων τῆς Μ. Ἀσίας· ὕψ. 0,18, πλ. 0,165. (provenance incertaine).

///ΣΓ

///ΛΕΑΚΑ

///ΠΕΡΙΤΗΣ

///ΠΡΕΣΒΕΥ

///ΕΦΟΔΙΟΝΘΕ

///_ΝΟΣΟΝΗΙΩΣ

///ΟΙΣΑΛΛΟΙΣΤΗ

///ΩΣΑΝΤΗΝΤΑΧ

///ΘΕΣΙΝΕΨΗΦ

3. Παρὰ τῷ αὐτῷ· τεμάχιον ἀρχιτεκτονικοῦ λίθου κοσμημάτων ὕψ. 0,22, πλ. 0,38, πλάχ. 0,09, εὐρεθὲν μεταξὺ *Κακάβου* καὶ *Ἀτταλείας* ἐν θέσει καλουμένη *Βασιλεία*.

ΝΑΥΚΛΗΡ

4. Παρὰ τῷ αὐτῷ· ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου ἐκτισμένου ἐντὸς τοῦ καταστήματος αὐτοῦ, μετακομισθέντος δὲ ἐκ *Καρίας* (θέσεως τανῦν καλουμένης *Καρά-μακῆ*)· ὕψ. 0,40, πλ. 0,12.

ΚΕΥΧ
ΤΕΦ
ΝΑΥ
ΡΟ

Ἐτεμάχιον χριστιανικῆς ἐπιγραφῆς τῆς γ' πεθαίνως ἑκατονταετηρίδος, ἀναγινωσκόμενον ἴσως οὕτως· *«Εὐχ[η] Σ[τ]εφ[άνου] ναυ[κ.λί]ρο[υ]*.

5. Παρὰ τῷ αὐτῷ· λαβὴ ἀγγείου πηλίνου μετὰ κεφαλῆς *Σειληνοῦ* ἢ *Βάκχου* ἐχούσης ἀνωθεν αὐτῆς τὸ ὄνομα ΘΕΥΔΟΚΙΟΥ. Εὐρέθη ἐν *Ἀλακρρασῶ*. Ἴδε περὶ ἄλλων ἰμοίων κεραμίων ἀντικειμένων *Dumont Inscr. Cór.* σ. 410—411 ἐνθα ἀναφέρεται τὸ ὄνομα *Ἐκαταίου*. Τοῦ αὐτοῦ *Sur un bas-relief funebre Paris*, 1869, σ. 29—31.

6. Ἐπιγραφὴ εὐρεθείσα ἐν *Τράλλεσσιν*, ἐν ᾧ

χάρῳ εἶχεν ἀνακαλυφθῆ καὶ ἡ ὑπ' ἐμοῦ ἐν *Bull. de Corresp. Hell.* I, σ. 50, καταχωρισθεῖσα περὶ κρυπτοῦ περιπέκτου ἐπιγραφῆ. Ἀντίγραφον τοῦ φιλαρχαίου ἡμῶν φίλου κ. *Μιχαήλ Παπακωνσταντίνου*.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣΕΠΙΤΗΣΧΩΡΑΣ
ΣΥΝΤΕΛΕΣΑΣΤΟΝΤΕΑΜΑΞΙΚΟΝ
ΤΟΝΦΕΡΟΝΤΑΕΠΙΤΕΤΑΛΕ
ΤΑΛΛΑ

... στρατηγὸς ἐπὶ τῆς χώρας συντελέσας τὸν τε ἀμαξικὸν τὸν φέροντα ἐπὶ τε τὰ *λε[ω]φορεῖα* καὶ] τὰ ἄλλα...

7. Ἐπὶ βῆθρου εὐρισκομένου ἐν *Ἰζίνας* κατὰ τὸ *Ἰζουμαλή-κισί* (*Καρία*). Ἀντίγραφον τοῦ κ. *Μιχαήλ Παπακωνσταντίνου*.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ

Ἐν ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἐσφαλμένως ἀντιγραφείσαν ὑπὸ *Fellows* μετετύπωσε διορθωμένως τὸ C.I.G. 2903, ἐνθα ὅμως τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ἐν ᾧ κατάκειται τὸ μάρμαρον, εἶνε κακῶς γεγραμμένον.

8. Ἐν *Σμύρῃ* ἐπὶ τετραπλεύρου βῆθρου ἀνακαλυφθέντος ἐπὶ τοῦ Πάγου κατὰ τὸ ἔτος 1873 καὶ εὐρισκομένου νῦν ἴσως ἐν τῇ σχολῇ τῶν *Γερμανίδων* διακονισσῶν· διότι κατὰ τὸ ἔτος 1878—1879 εἶδον αὐτὸ ἐξωθεν τῆς δευτέρας οὐρας τῆς σχολῆς ταύτης· τὸ μάρμαρον δὲ εἶχεν εὐρεθῆ ἐν *τουρκικῷ ἀμπελῶν* κειμένῳ ἀνωθεν τῆς συνοικίας *Ἀρμίζ*.

ΠΟΥΠΛΙ
ΩΙΚΑΛ
ΠΟΥΡΝΙ
ΩΙΚΟΝΚΟΡ
ΔΙΩΙΤΩΙ
ΑΓΑΘΩΙ

Ἐν τῷ περιοδικῷ *Ὀμηρος* (1874, τόμ. Β', σ. 39) κατεχωρίσθη ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀμελῶς, μικροῖς χαρακτήρσι καὶ ἀνευ τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν.

9. Ἐν *Μαγνησίᾳ* τῇ ὑπὸ *Σικύλῃ* τετραπλευρὸς βῆστις ὕψ. 0,65 μῆκ. 0,42 ἐκτισμένη εἰς

τό κάτω μέρος του ὀθωμανικοῦ τεμένους Κιοσκ-
Τασλί. Ἀντιγράφεται ἐξ ἐκτυπώματος κοι-

νοποιηθέντος μλι πρό ἐτῶν ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου
φωτογράφου κ. Νικολάου Θεοδώρου.

**ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣ ΑΡΑ
ΛΣΕΠΤΙΜΙΟΝΣΕΟΥΗΡΟΝ
ΣΥΣΕΒΗΣΕΒΑΣΤΟΝΗΠΟΛΙΣ
ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΝΑΠΟΧΡΗΜΑΤΩΝ
ΟΥΑΛΗΤΙΑΝΩΝΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ
ΤΗΣΑΝΑΣΓΑΣΕΩΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ
ΚΑΡΙΚΟΥΤΟΥΠΡΩΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣ**

Συγκολλημένα στοιχεία υπάρχουν ἐν ταῖς
γρ. 4 (HM), 5 (ME καὶ HT) καὶ 6 (TH). Τὸ
τελευταῖον Ο τῆς 5 γρ. ἐγκεχάρακται ἐν μι-
κροτάτῳ σχήματι· ἐν δὲ τῇ τρίτῃ γραμμῇ ἡ
λέξις **ΕΥΣΕΒΗ** διακρίνεται ἐπὶ τοῦ ἐκτυ-
πώματος οὕτω: **ΣΥΣΕΓΡΗ**, ἐν δὲ τῇ 7
ἀντὶ ἀναστάσεως διακρίνω κάλλιστα τὸ ἐσφαλ-
μένον ἀναστάσεως. Ἄπανα λοιπὸν ἡ ἐπιγραφή
ἀναγινώσκειται οὕτως:

Ἀυτοκράτορα καίσαρα *Α. Σεπτίμιον Σεουή-
ρον* εὐσε(β)ῆ σεβαστῶν ἡ πόλις καθιέρωσεν
ὑπὸ χρημάτων Ουαλητιανῶν, ἐπιμεληθέντος
τῆς ἀνασ(τ)άσεως Ἑρμογένους Καρικοῦ τοῦ
πρώτου ἀρχοντος.

Τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχοντος ἀναφέρεται καὶ
ἐν ἐτέρῃ ἐπιγραφῇ τῆς αὐτῆς πόλεως. Ἴδε
C. I. G., ἀριθ. 3407, ἐνθα ὁ ἐκδότης ποιεῖται
διαφόρους ὑποθέσεις ἕως ἀπαραδέκτους ἢ δὴ
ἴσως δὲ καὶ συνταυτίζεται ἡ ἐπιγραφή ἐκείνη
μετὰ τῆς παρούσης. Τὸ αὐτὸ ἀξίωμα ἀναφέρε-
ται καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσιν. Ἀξιοσημείωτος ὁ τύ-
πος ὑπὸ χρημάτων κτλ., οὗτινος δευτέρον πα-
ράδειγμα δὲν ἠδυνήθηεν νὰ εὑρω ἐν ταῖς γνω-
σταῖς μοι ἑλληνικαῖς ἐπιγραφαῖς.

10. Πρὸς ταῖς ἀνωτέρω (σ. 47) κοινοποιηθεί-
σαις ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου συναδέλφου κ. J. Mor-
tmann ἐπιγραφαῖς μετὰ τοῦ ἀξιωματος ἀστυ-
νόμου προστίθημι ὡς τὴν ἀκόλουθον·

**ΠΥΘΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ
ΜΕΝΩΝΟΣΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΩΣΚΕΡΑ**

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀναγινώσκειται ἐπὶ πλα-
κῆς κεραμίνης τετραυσιμένης ἐξ ὄλων τῶν ἄ-
κρων· ἔχει δὲ ὕψος περίπου 0,265, πλ. 0,19,
πλάτ. 0,025. Εὐρέθη ἐν Κοτυώροις καὶ ἐδωρήθη
τῷ Συλλόγῳ ὑπὸ τοῦ φιλαρχαίου ἀξιοτίμου κ.
Κ. Ψωμιζίδου. Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων δει-
κνυσὶν ἐποχὴν τοῦ Γ' αἰῶνος· ἐνια τῶν στοι-
χείων εἰσὶν ἀκανόνιστα· τὸ δὲ ὡς παρίσταται
ὡς τὸ ἐν ἀρχαῖαις ἐπιγραφαῖς· ἴδε παραδείγ-

ματος χάριν Roehl, Imagines, σ. 50, 2. Ἄ-
ναγνωστῆα δὲ οὕτως· *Πυθοκλέους ἀστυνόμου·
Μένωνος τοῦ Ἀριστέως κερα[μῆος]*. Ἡ τελευ-
ταία λέξις συνεπληρώθη κατὰ τὴν μαρτυρίαν
τοῦ κ. A. Dumont (Inscr. Cér. σ. 428), διότι
στερούμεθα ὡς ἄλλων σχετικῶν πηγῶν. Ἡ
ἐπιγραφή εἶνε τετυπωμένη ἐν τετραγώνῳ πα-
ραλληλογράμμῳ τύπῳ ἔχοντι μῆκος 0,07,
ὕψος 0,03—0,035 καὶ βῆθος 0,002. Τὸ ὄνομα
Πυθοκλέους ἀστυνόμου ἀπαντᾷ καὶ ἐν τῇ ὑπ'
ἀρ. γ' λαβῇ τῇ ἐν σ. 47 ὑπὸ τοῦ κ. Mor-
tmann ἐκδοθείσῃ· ἀστυνόμοι υπάρχουν καὶ
παρὰ τῷ κ. T. Δ. Νερούτσῳ ἐν σ. 453—455
τοῦ Γ' τόμου τοῦ ΑΘΗΝΑΙΟΥ (ἐνθα ὁ ἀστυνό-
μος Δαμοκράτης ἀπαντᾷ χρονολογούμενος κατ'
ἔτη) καὶ ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι ΠΑΡ-
ΝΑΣΣΟΣ (1882, σ. 870), ἐν ᾧ κατ'ἀλληλο-
γραφίαν τινὰ ἐκ Σινώπης κοινοποιεῖται κέρα-
μος ἔχουσα ἐκτετυπωμένα διὰ σφραγίδος τὰ
ἑξῆς γράμματα· *ἀστυνόμου Διονυσίου*.

Ὁ κ. H. Roehl (Jahresb. 1883 III, σ. 84)
ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τινος τῆς λυδικῆς Φιλαδελ-
φείας ἐπιτυμβίου ἐπιγραφῆς, ἐν ᾗ ὑπάρχει ἡ λέ-
ξις *δοσούριον*, ἀναπληροῖ τὴν ὑπ' ἀρ. 3437 τοῦ
C. I. G. Σημειῶ ὡς καὶ τρίτον παράδειγμα τῆς
αὐτῆς λέξεως εὐρισκόμενον ἐν ἐπιγραφῇ τῆς Φι-
λαδελφείας, ἣτις γέγραπται ἐν τρισὶ γραμμαῖς
ἐπὶ κιονίσκου: *Ἀλεξάνδρου|κηπουροῦ|δοσούριον*.
Ἐξεδόθη δὲ αὕτη μικροῖς χαρακτῆρσιν ἐν τῇ
συμριτικῇ ἐφημερίδι ΑΡΜΟΝΙΑ, ἔτους Δ' (1883)
13/25 ὁκτωβρ. ἀριθ. 87.

Ἡ ἐν Report on the investigations at As-
sos (Boston 1882) σ. 133 κοινοποιηθεῖσα ἐξ
Ἄσσου χιλκίνη πλάξ εὐρίσκεται νῦν ἐν τῷ ἐν
Κων/πόλει αὐτοκρατ. Μουσείῳ ὑπ' ἀριθ. 740.
Ἐν γρ. 7 ὁ ἐκδότης ἀναγινώσκει **ΕΥΡΗΚΗΝ**,
ἡ πλάξ ἔχει **ΕΥΡΗΚΕΝ**. Ἐν γρ. 9 ἀναγινώσκω
ΑΙΩΝΟΣ ἀντὶ αἰῶνον. Ἐν δὲ τοῖς ὀνόμασι
τῶν πρεσβευτῶν ἀντὶ **ΚΑΛΛΙΦΑΝΟΥΣ**
ἀναγινώσκω **ΚΑΛΑΙΦΑΝΟΥΣ**.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΕΡΑΜΕΥΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΤΟΥ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ.

Α'.

Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἰδρυσαμένη πρό
ἐτῶν ἐν Κωνσ/πόλει ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον
ἔθετο τὰς βῆσεις κοινωφελεστάτου καθιδρύμα-
τος, ἐν ᾗ πάντες οἱ φιλόρχαιοι καὶ καλλιτέχνηαι
δύνανται ν' ἀναπτύσωσι τὰς γνώσεις αὐτῶν,
τὸ μὲν μελετῶντες τὰ αὐτῶς φυλαττάμενα
ἀρχαῖα πλαστικὰ μνημεῖα, τὸ δὲ ἀπεικονίζον-
τες καὶ λαμβάνοντες τὰς σχετικὰς σημειώσεις
πρὸς χρησιμοποίησιν ἐν εἰδικαῖς ἀρχαιολογικαῖς
σπουδαῖς. Τὸ καθιδρυμα τοῦτο, δι' ὃ πᾶν δι-
κτικῶς δύναται νὰ καυχᾶται σήμερον ἡ ἡμετέρα
πόλις—χάρις τῷ ἀξιωματικῷ ζήλῳ τοῦ διευ-
θυντοῦ Ἐξοχωτάτου Hamdy-bey, υἱοῦ τῆς
Α. Ὑψ. τοῦ Edhem πασᾶ, — εὐρύνεται καὶ
πλουτίζεται καθ' ἑκάστην δι' ἀρχαιοτήτων ἀσ-

συριακῶν, ὀμηρικῶν, αἰγυπτιακῶν, ῥωμαϊκῶν
καὶ μάλιστα ἑλληνικῶν μετακομιζομένων ἐκ
τῶν διαφόρων τοῦ κράτους ἐπαρχιῶν. Ἐν τῷ αὐ-
τοκρατορικῷ Μουσείῳ υπάρχουν σὺν ἄλλοις
μνημείοις καὶ ἱκαναὶ ἐπιγραφαί, ὧν τὴν ἀντι-
γραφὴν καὶ καταγραφὴν ἐν ἐνὶ γενικῷ καταλό-
γῳ ἀνέθετο ἡμῖν φιλοφρόνως ἡ Διεύθυνσις. Μέ-
ρη τινὰ τοῦ καταλόγου τούτου θὰ προεκδοθῶσι
καὶ διὰ τῶν ἀρχαιολογικῶν παραρτημάτων τοῦ
Ἑλλ. φιλο. λογικ. Συλλόγου· ὁ δὲ γενικὸς
κατάλογος διηρημένος μεθοδικῶς θὰ περιλαμ-
βάνη καὶ πάσας τὰς δι' ἄλλων συγγραφῶν
προεγνωσμένας ἐπιγραφὰς τοῦ Μουσείου. Ἐν
τῷ παρόντι παραρτήματι καταχωρῶμεν σή-
μερον τὰς ἐπομένας ἐξ ἐπιγραφᾶς.

Ἀριθ. 1.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου μετὰ ἀετωματίου μαρμαρίνης στήλης ὕψους 1 μέτρον, πλάτ. 0,44, πλάτ.
0,14 ἀνακαλυφθείσης ἐν Κβμη τῆς Αἰολίδος·

**ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΜΝΗΜΑΤΟ ΔΕΣΤΙΑΝ ΔΡΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΟΣ ΜΕΓΑ ΠΑΣΙΝ
ΕΟΧΕΝ ΕΝΑΝΘΡΩΠΟΙΣ
ΟΧΗΜΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**

Διονύσιος Ἀρτέμωνος.

*Μνήμη τὸδ' ἐστὶ ἀνδρὸς Διονυσίου, ὃς μέγα κίσει
ἔσχετ' ἐν ἀνθρώποις σχήμα δικαιοσύνης.*

Ἀριθ. 2.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου μετ' ἀετωματίου μαρμαρίνης στήλης ὕψους 1³/₃₀, πλάτ. 0,47, πλάτ.
0,09, ἀνακαλυφθείσης ἐν Κβμη τῆς Αἰολίδος·

**ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ ΣΙΘΙΜΕΚΟΥ ΡΟΝ ΜΕΝΤΟΡΑΧΙΟΝ
ΜΕΝΤΟΡΑ ΤΟΝ ΧΙΟΝ ΛΕΥΣ ΣΕΙΣ ΞΕΝΕ ΤΟΝ ΘΥΠΟΜΗΤΡΟ
ΧΙΑΣΕΙΣ ΑΙΔΟΣ ΔΩΜΑ ΚΑΘΕΛΚΟΜΕΝΟΝ
ΟΝ ΛΙΠΕΝΟ ΚΤΑΕΤΗ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΔΑΠΟΝΟΣ ΦΙΝΙΔΟΥ ΣΑ**

ΞΕΙΝΙΣΕΝΗΓΕΝΕΤΕΙΡΑΡΓ' ΑΛΕΟΙΣΞΕΝΙΟΙΣ
 ΑΜΦΟΤΕΡΟΙΣΙΘΙΣΟΝΙΩΗΣΧΡΟΝΟΝΗΝΥΣΕΜΟΙΡΑ
 ΕΙΚΟΣΑΠΕΝΤΑΕΤΕΙΣΘΗΛΙΟΝΕΞΕΛΙΠΟΝ
 ΔΗΜΟΥΔΕΣΤΕΦΑΝΟΣΠΙΝΥΤΗΝΦΡΕΝΑΜΗΝΥΕΙΑΝΔΡΟΣ
 ΑΡΤΙΦΥΟΥΣΛΕΙΠΕΙΔΕΑΛΓΕΑΤ'ΑΤΡΙΦΙΛΩΙ

Ποσειδωνίου Ἰσθι με κοῦρον Μέντορα Χίον.

Μέντορα τὸν Χίον λεύσσαις, ξένε, τόνθ' ὑπὸ μητρὸς
 χίας εἰς Ἄιδος δῶμα καθελκόμενον,
 ὃν λίπεν ὀκταετῆ· πατρίδος δ' ἀπονόσφιν ἰδοῦσα
 ξείνισεν ἢ γενέταιρ' ἀργαλέοις ξένιοις.
 Ἄμφοτέροις ἴθισον ζωῆς χρόνον ἤνυσε Μοῖρα,
 εἰκοσιπενταετέϊς θ' ἠλίον ἐξέλιπον·
 δήμου δὲ στέφανος πινυτῆν φρένα μνηύει ἀνδρὸς
 ἀρτιφυοῦς, λείπει δὲ ἄλγεα πατρὶ φίλω.

Τὰ δύο ταῦτα ἐπιγράμματα ἀνεκκλύφθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐξ. Δημοσθένους βέη Βαλταζῆ, ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ νομοῦ Ἀιδινίου, ἐν μικραῖς ἀνασκαφαῖς γενομέναις ὑπ' αὐτοῦ ἐν Κύμη τῆς Αἰολίδος (τὰ νῦν Ναμούρτ). Ὁ κ. Βαλταζῆς ἐκοινοποίησεν αὐτὰ τῷ ἐν Παρισίοις κ. S. Reimach, ὅστις καὶ ὠμίλησε περὶ αὐτῶν ἐν συνεδριάσει τῆς ἐκείσε Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν. Αἱ περὶ αὐτῶν δὲ σημειώσεις τοῦ κ. Reimach δὲν ἐγνώσθησαν ἡμῖν εἰσέτι, καὶ τοῦτου ἐνεκα περιοριζόμεθα νῦν σημειώσωμεν ἐνταῦθα μόνον τὰς ἐπομένας παρατηρήσεις. Ἡ ἀ' γραμμὴ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 ἐπιγραφῆς ἀπέχουσα ὀλίγον τοῦ ἐπιγράμματος γέγραπται διὰ χαρακτῆρων ἀρχαϊκωτέρων. Ἡ κατασκευὴ δὲ τῆς στήλης ταύτης φαίνεται ὅτι ἐγένετο περὶ τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἢ περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς πρώτης π. Χρ. ἑκατονταετηρίδος. — Ἡ πρώτη γραμμὴ τῆς δευτέρας ἐπιγραφῆς ἐγκεχάρακται μικροῖς χαρακτῆρσιν (ὑψ. 0,011) ὑπὸ τὸ ἀέτωμα· μετ' αὐτὴν ἀναγέλυπται ταινία παριστώσα δύο κλάδους ἐλαίας ἢ δάφνης· στέφανος οὐχ εὐρηται ἐπὶ τοῦ μάρμαρου. Εἰς ἀπόστασιν δὲ 0^μ59 εὐρίσκαται πρὸς τὰ κἄτω τῆς στήλης τὸ ἐπίγραμμα. Ὁ χαρακτῆρ τῆς γραφῆς μαρτυρεῖ ἐποχὴν τοῦ 6' αἰῶνος π. Χρ. Ἐν τῷ 4 σι-

χω διακρίνονται κάλλιφα τὰ στοιχεῖα ΙΘΙΣΟΝ δι' ὧν σχηματίζεται ἀνύπαρκτος λέξις ἴθισον, ἣτις ἐάν ἔχη οὕτως, σημαίνει βεβαίως τὸ ἴσον, ὅπερ ἀπαιτεῖ καὶ ὁ νοῦς τοῦ στίχου. Τὸ στοιχεῖον Ν ἐγκεχάρακται οὕτω, Ν.

Ἀριθ. 3.

Ἐπὶ στήλιδος ὑψ. 0,235 εὐρεθείσης ἐν Ἰσθρακί (Νέον Ἰλιον), ἐν τῷ θεάτρῳ, κατὰ τὴν δοθείσαν ἡμῖν σημείωσιν.

ΛΟΥΚΙΟΣ
 ΣΑΤΡΕΙΟΣ
 ΝΕΜΕΣΙΕΥ
 ΧΗΝΕΥΗΚ
 Ω

Λούκιος Σάτριος Νεμέσι(ε)μ εὐχὴν εὐήκω.

Ἀριθ. 4.

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακῶς (ὑψ. 0,73, πλάτ. 0,44) ἐπιμήκουσ, τεθραυσμένης εἰς πολλὰ τεμάχια προσκολληθέντα καὶ ἐπιμελῶς προσνημασμένα ἐν ξυλίνῃ θήκῃ· μετεκομισθῆ δὲ ὑπὸ τοῦ Ἐξοχωτάτου Καδρῆ βέη ἐκ τοῦ Νέου Ἰλίου, ἐνθα εἶχεν ἀνακαλυφθῆ κατὰ τὰς τελευταίας ἀνασκαφὰς τοῦ κ. H. Schliemann.

ΤΕΙΞΑΝΔΡΩΙΑΙΞΙΝΗΙΧΑΡΟΠΗΙ
 ΝΙΚΑΣΙΔΙΚΩΙΑΡΙΞΤΟΞΕΝΟΥΓ'ΑΙΞΙΤΕ
 ΝΕΔΙΟΙΞΠΡΟΞΕΝΟΙΞΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΞ
 ΑΥΤΟΙΞΚΑΙΕΓΓΟΝΟΙΞΙΛΙΕΙΞΕΔΟΣΑΝ
 ΑΤΕΛΕΙΑΝΓΙΑΝΤΩΝΚΑΙΟΣΑΝΩΝΗΤΑΙ

ΠΑΡΑΤΟΥΤΩΝΝΗΠΩΛΗΠΡΟΣΤΟΥΤΟΥΞΑ
 ΤΕΛΗΞΕΤΩΤΟΥΤΕΛΟΥΞΕΑΝΔΕΤΙΣ
 ΠΡΑΞΗΤΑΙΔΕΚΑΠΛΟΥΝΑΠΟΔΟΤΩΤΟΤΕΛ
 ΟΣΤΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΕΙΝΑΙΔΕΚΑΙΑΣΥΛΙΑ
 10 ΝΑΥΤΟΙΣΚΑΙΕΝΠΟΛΕΜΩ'ΚΑΙΕΝΕΙΡΗΝΗ
 ΚΑΙΕΝΥΤΗΣΙΝΚΑΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΩΝΚΑΙΑΛ
 ΛΟΥΟΤΟΥΑΝΘΕΛΩΣΙΝΕΠΑΤΕΛΕΙΑΙΚ
 ΑΙΠΛΕΙΑΣΕΙΝΑΙΚΑΙΕΙΣΦΥΛΗΝΕΙΣΙΟΝΤΑ
 ΣΗΝΑΝΘΕΛΩΣΙΝΚΑΙΑΝΥΠΟΤΟΥΑΔΙΚΩΝ
 15 ΤΑΙΞΕΝΩΝΕΞΕΙΝΑΙΣΥΛΑΝΕΚΤΗΣΙΛΙ
 ΑΔΟΣΣΥΝΛΑΝΒΑΝΕΙΝΔΕΚΑΙΤΟΚΟΙΝΟ
 ΝΤΟΙΛΙΕΩΝΓ'ΑΡΑΚΑΛΕΙΝΔΕΚΑΙΕΝΤΟ
 ΙΣΓ'ΑΝΑΘΗΝΑΙΟΙΣΕΙΣΠΡΟΕΔΡΙΑΝΟΝΟΜΑΣ
 ΤΕΙΓ'ΑΤΡΟΘΕΝΚΑΙΑΥΤΟΥΣΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣ
 20 ΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙΕΝΠΡΥΤΑΝΕΙΩΙΣΙΤΗ
 ΣΙΝΕΑΝΔΕΤΙΣΤΟΥΤΩΝΤΙΛΥΗΙΚΑΤΑΡΑ
 ΤΟΣΕΣΤΩ

Τεῖσάνδρω, Νικασίδη, Χαρόπην, Νικασιδίω Ἀριστοκέρου παιδί, Τενεδοῖς, προξένιοις καὶ ἐνεργέταις αὐτοῖς καὶ ἐγγόροις Ἰλίοις ἔδοσαν ἀτελεσίαν πάντων· καὶ ὅς ἂν ὠρῆται παρὰ τούτων ἢ πωλῆ πρὸς τούτους ἀτελεσίαν ἔστω τοῦ τέλους, εἰ δὲ τις πράξῃται δεκαπλοῦν ἀποδοτῶν τὸ τέλος τοῖς προξένιοις· εἶναι δὲ καὶ ἀσυλλαν αὐτοῖς καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐρκτησίῳ καὶ γῆν καὶ οἰκίῳν καὶ ἄλλου ὅτου ἂν θέλωσιν ἐπ' ἀτελεσίῳ καὶ Ἰλίας εἶναι καὶ εἰς φυλῆν εἰσιόντας ἢν ἂν θέλωσιν· καὶ ἂν ὑπὸ του ἀδικῶνται ξένων ἐξείρται συλλαν ἐκ τῆς (sic) Ἰλιάδος, συλλανθάνειν δὲ καὶ τὸ κοινὸν τὸ Ἰλιέων· παρακαλεῖν δὲ καὶ ἐν τοῖς Παραθηναίοις εἰς προεδρίαν ὀνομαστὲι πατρώθεν καὶ αὐτοῖς καὶ ἐγγόροις· εἶναι δὲ αὐτοῖς καὶ ἐν πρυτανείῳ σίτησιν· εἰ δὲ τις τούτων τι λῶη κατάρματος ἔστω.

Ἐπιγραφή τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον χρόνων ὡς δηλοῦσι τὰ στοιχεῖα Θ, Ξ καὶ Σ· τὸ δὲ Ν ὅτε μὲν ἐγκεχάρακται ἡμισκελῶς (N), ὅτε δὲ κανονικῶς ὁμοίως δὲ τὰ Ο καὶ Ω ὅτε μὲν μικρὰ παρίστανται ὅτε δὲ μεγαλείτερα. Σημειωτέος καὶ ὁ παρὰ τὸν γραμματικὸν κανόνα συνήθης ἐν ταῖς ἀρχαῖαις ἐπιγραφαῖς ἀποχωρισμὸς στοιχείων ἐκ συλλαβῶν ἀρτίων· ἀλλὰ τοῦτο ἐξεπίτηδες ἐγένετο, διότι ὁ λιθοξόος προὔτιθετο, ὡς ἐκ τινῶν γραμμῶν φαίνεται, νῦν ἐγγράξῃ τὴν ἐπιγραφὴν στοιχηδόν. Προσθετέον δ' ἐτι ὅτι ὁ αὐτὸς ἐν τῇ 10^α γραμμῇ παραδρομῶν τὸ ὑπογεγραμμένον 1 τῆς δοτικ. ΠΟΛΕΜΩ ἀνεπλήρωσεν ἐν ἀνωτέρῳ μὲν θέσει ἄλλ' ἐν μικροτέρῳ σχήματι.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην κατεχώρισα ἄλλο-

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΙΕ' ΤΟΜ.)

τε ἐν τῷ ἐνταῦθα ἐκδιδομένῳ ἀξιολόγῳ οἰκογενειακῷ περιοδικῷ Ο ΚΟΣΜΟΣ, τόμ. Α' (1883) σελ. 345-347.—Τὰ κύρια ὀνόματα Χαρόπην καὶ Νικασιδίω δὲν ἀναφέρονται ἐν τῷ λεξικῷ Pape-Benseler. Προξενικά ψηφίσματα τῶν Ἰλιέων ὑπάρχουσι γνωστὰ ἐν τῷ C. I. G. (ἀριθ. 3596, 3598) καὶ ἐν ταῖς Antiquités Troyennes τοῦ κ. Schliemann. Τὸ παρὸν ἔχει διάφορον τύπον, καὶ, ὡς φαίνεται μοι, εἶνε τῆς πρὸ Ἀντιόχου Α' ἐποχῆς. Ἐν γρ. 16-17 γίνεται μνεία Κοινοῦ τοῦ Ἰλιέων, ὅπερ, ἐάν δὲν ἀπατώμαι, νῦν πρῶτον γινώσκαται. Ἐγνωστὰ ὅμοια ἐξ ἐτέρας μακρᾶς ἐπιγραφῆς τοῦ Νέου Ἰλίου χρονολογουμένης μὲν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 300-301 π. Χρ., ἐκδοθείσης δὲ ἐν Arch. Zeitung (1875, XXXII, σ. 151-

154), ότι ἐν αὐτῷ ὑπῆρχε «Κοινὸν τῶν πό-
λεων» (γρ. 17), ἦτοι «τιῶν πόλεων τῶν κοι-
νωνουσῶν τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆς πανηγύρεως» (γρ.
25), ὑπερ, καθὰ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης φαί-
νεται, ἐκτεινόμενον ἀπὸ Λαμψάκου μέχρι Γαρ-
γάρων κέντρον αὐτοῦ εἶχε τὸ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου
μὲν (Στράβ. ΙΓ' α', 26) κοσμηθὲν ἱερὸν καὶ εἰς
ναὸν ὑπὸ Λυσιμάχου κατασκευασθὲν, καλούμενον
δὲ κοινῶς ἱερὸν τῆς Ἀθηνῶν τῆς Ἰλιῶδος».
Τούτου λοιπὸν τοῦ κοινοῦ ἢ συνδέσμου ἄμεσον
συνέχειαν νομίζω τὸ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐπιγρα-
φῆς ἀναφερόμενον «κοινὸν τῶν Ἰλιῶων», οὗ
τὴν ἰσχὺν καὶ τὰς προνομίας ἐσεθίσθησαν καὶ
οἱ Ῥωμαῖοι· διότι ἐν ἑτέροις μεταγενεστέροις
ψηφίσμασι τοῦ Ἰλίου (C. I. G., 3602—3604)
ἀπαντῶμεν τὸ ῥητόν· «Ἰλιεῖς καὶ αἱ πόλεις
αἱ κοινωνοῦσαι τῆς θυσίας καὶ τοῦ ἀγῶνος
καὶ τῆς πανηγύρεως». Ἐν γραμμῇ 18 ἀνα-

φέρονται ἐν Ἰλίῳ ἀγῶνες τῶν Παναθηναίων.
Ὅτι δὲ ἐν Ἰλίῳ ὑπῆρχε καὶ ἴδιον καθίδρυμα
Παναθηναία λεγόμενον, μαρτυρεῖ μεταγενεστέρα
ἐπιγραφή· ἐν αὐτῷ ἀπὸ τινος προσώπου ἐτίγνεντο
ἀνά πᾶν ἔτος ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Ἰλιακῶν πομπή
καὶ θυσία τῇ Ἀθηνῶν (C. I. G. 3599)· ἀλλὰ
μεταγενέστερον ἀπαντῶσιν αὐτόθι καὶ νέα Πα-
ναθηναία (C. I. G. 3598, 3601). Ἐν γρ. 13
προκτηροῦμεν ὅτι τὸ κοινὸν ἐπέτρεπε τοῖς προ-
ξένοις νὰ καταλέγωνται εἰς οἰανδήποτε φυλὴν
τῆς Ἰλιῶδος· ὅτι δὲ καὶ τὸ Ἰλιον, κατὰ τὰς
ἄλλας αὐτανόμους πόλεις, διήρητο εἰς φυλάς
δείκνυσι καὶ ἡ ἐπιγραφή 3599 τοῦ C. I. G.
ἕτεροι μάλιστα ποιῶσι μνείαν τῶν ὀνομασιῶν
τριῶν φυλῶν, τῆς Ἀλεξανδρίδος πρὸς τιμὴν
ἀναμφισβήτως τοῦ οἰκιστοῦ, τῆς Ἀτταλίδος
καὶ τῆς Πανθωίδος (C. I. G. 3615, 3617).

Ἄριθ. 5.

*Ἐπὶ πορώδους λίθου (φωκαϊκοῦ) σχήματος τετραγώνου παραλληλόγραμμου εὐρεθέντος ἐν Πα-
λαιᾷ Φωκαίᾳ· ὕψ. 0,88, πλ. 0,63, πλά. 0,14. Ἀνωθεν αὐτοῦ ἦν φαίνεται προσηρμοσμένος
ἕτερος ὁμοῖος λίθος, ὃς περιεῖχε τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐπομένης ἐπιγραφῆς·

//////////
//ΕΙ/////////
////ΤΥΧΗΙΑΓΑΘ//
///ΝΕΠΙΤΗΙΕΥΝΟΙΑΙΚ//
///ΝΔΗΜΟΝΤΟΝΗΜΕΤΕ...ΚΑΙΗ//
5 //ΤΟΥΕΞΑΠΟΣΤΑΛΗΝΑΙΑΝΔΡΑΣ//
//ΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΔΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦ//
////ΔΙΚΑΣΤΗΝΚΑΙΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΕΑ//ΛΟ
//ΑΙΟΣΥΝΗΣΗΣΕΣΧΟΣΑΝΠΕΡΙΤΑΣΔΙΚΑ.
////ΝΔΙΚΑΣΤΗΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΤΟΝ//
10 //ΑΝΩΙΝΑΔΕΚΑΙΗΑΝΑΓΓΕΛΙΑΤΩΝ/
////ΗΜΙΝΕΝΤΟΙΣΜΟΥΣΙΚΟΙΣΑΓΩΣΙΝΤΟΙΣ
//ΟΥΔΗΜΟΥΒΑΣΙΛΕΙΕΥΜΕΝΕΙΣΩΤΗΡΙΕΠΙ
////ΡΑΜΜΑΤΕΥΣΤΟΥΔΗΜΟΥΜΕΤΑΣΤΕΦΑ
////ΦΩΚΑΙΑΙΔΕΠΟΙΗΣΑΣΘΩΣΑΝΤΗΝΑΝΑΓΓΕΛ//
15 //ΕΙΥΡΑΡΧΕΙΝΔΕΤΩΔΙΚΑΣΤΗΚΑΙΤΩΓΡΑΜΜΑΤ//
//ΣΙΝΚΑΙΕΦΟΔΟΝΕΠΙΤΗΝΒΟΥΛΗΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝ
//ΔΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΕΚΓΟΝΟΥΣΑΥΤΩΝΓΡΟΞΕ
//ΔΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙΕΓΚΤΗΣΙΝΓΑΡΗΜΙΝΚΑΙΑΤΕΛΕΙ
////ΑΔΕΦΑΝΕΡΑΓΕΝΗΤΑΙΕΚΤΕΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥ
20 //ΚΑΙΗΤΩΝΕΞΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΩΝΑΝΔΡΩΝΥΠΟ
////ΑΙΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝΟΣΤΙΣΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΣΕΙΣ
//ΑΠΟΔΩΣΕΙΚΑΙΕΠΑΙΝΕΣΕΙΤΟΜΦΩΚΑΙΕΩΝ//Η

////ΡΟΣΗΜΑΣΚΑΙΕΠΙΤΩΙΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΙΤΟ//
////ΙΑΤ//ΑΝΔΡΑΣΑΓΑΘΟΥΣΚΑΙΔΙΚΑΙΟΥΣΠΑ
25 //ΙΕΙΣΤΟΝΛΟΙΠΟΝΧΡΟΝΟΝΔΙΑΦΥΛΑΣΣΕΙΝΤΗΝ
//ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΝΑΜΦΟΤΕΡΑΙΣΤΑΙΣΠΟΛΕΣΙΝΟ
////ΣΝΑΤΙΜΙΑΕΚΦΑΝΗΓΕΝΗΤΑΙΠΑΣΙΝΑΝΑΓΡΑΦΗ
////ΤΟΔΕΤΟΥΗΦΙΣΜΑΚΑΙΣΤΗΣΑΙΜΙΑΜΜΕΝΕ//
////ΙΟΣΤΟΥΛΑΡΑΣΙΟΥΕΥΛΕΝΟΥΕΝΤΩΙΕΡΙΦΑ//
30 //ΚΑΙΑΙΔΕΟΥΑΝΨΗΦΙΣΩΝΤΑΙΦΩΚΑΙΕΙΣΠΕΡ//
////ΝΑΘΕΣΕΩΣΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙΤΗΣΜΕΝΓΑ//
////ΑΤΕΘΗΝΑΙΣΤΗΛΗΣΤΟΥΣΕΣΟΜΕΝΟΥΣΕΙ//
////ΦΩΚΑΙΑΙΔΕΟΙΣΑΝΕΠΙΤΑΞΩΣΙΦΩΚΑΙΕΙΣΔΟΘΗ
////ΡΕΣΒΕΥΤΗΜΕΘΟΔΙΟΝΗΜΕΡΩΝΕΙΚΟΣΙΝΕΩ//
35 //ΔΙΩΝΔΙΩΝΟΣ

..... τοῖς] ἐνεργ[ετοῦσιν αὐτῶν? .....
..... Τύχη ἀγαθ[ῆ] [δεδοχθαι τῆ βουλή καὶ τῶ δῆμῳ
ἐπαινεσαι τῶμ Φωκαίων δῆμῳ] ἐπὶ τῆ ἐνβολῆ κα[ὶ] φυλῆ ἢ
ἔχων διατελεῖ περὶ τῶν δῆμων τῶν ἡμέτε[ρον] καὶ ἐ[πι]....
..... τοῦ ἐξαποσταλῆται ἀνδρας ἀγαθοῦ
καὶ δικαίους πρὸς ἡμᾶς], καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφ[ά-
νω· ἐπαινεσαι δὲ καὶ τον] δικαστήν καὶ τὸν γραμματέα κ[α]λο-
καγαθίας ἔνεκα καὶ δικ]αιοσύνης ἢ εὐχοσων περὶ τὰς δικαιο[
καὶ στεφανῶσαι τὸν με]ν δικαστήν χρυσῶι στεφάνωι, τὸν δ[ὲ]
γραμματέα..... στεφ[ά]νωι· ἵνα δὲ καὶ ἡ ἀναγγελία τῶν
στεφάνων γένηται παρ' ἡμῶν ἐν τοῖς μουσικοῖς ἀγῶσιν τοῖς
ἀγομένοις ὑπὸ τοῦ δήμου βασιλεῖ Εὐμέρει Σωτήρι, ἐπι-
μελησάσθω ὁ γ]ραμματεὺς τοῦ δήμου μετὰ στεφά-
νων θαλλοῦ, ἐμ] Φωκαίαι δὲ ποιησάσθωσαν τὴν ἀναγγε[λι-
αν ἐν ἐκάστῳ ἔ]τει ὑπάρχειν δὲ τῶι δικαστῆ καὶ τῶι γραμματ[ε]ῖ
ἐν προτανείῳ στή]σιν καὶ ἔφοδον ἐπὶ τῆ βουλή καὶ τὸν δῆμον
πράτοις μετὰ τὰ ἱερά· εἶναι] δὲ αὐτοῖς καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτῶν προξέ-
νους καὶ ἐνεργέται· εἶναι] δὲ αὐτοῖς καὶ ἔγκτησιν παρ' ἡμῶν καὶ ἀτελε-
αν πάντων καὶ προεδρίαν· ἵ]να δὲ πανερεῖ γένηται ἐκ τῆ τοῦ δήμου τοῦ
ἡμετέρου καὶ τοῦ Φωκαίων] καὶ ἡ τῶν ἐξαποσταλῆτων ἀνδρῶν ὑπο-
δοχή, δεδοχθαι τῶι δῆμῳ αἰρεθῆ]ναι προσευτήν, ὅστις παραγενόμενος εἰς
τὴν πόλιν τῶμ Φωκαίων] ἀποδώσει καὶ ἐπαινεσαι τῶμ Φωκαίων [δη-
μον ἀρετῆ· ἔνεκα καὶ ἐνβολῆ τῆς π]ρὸς ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τῶι ἐξαποστ[ε]λται τῶν
δικαστήν καὶ τὸν γραμμ[α]τ[ε]α ἀνδρας ἀγαθοῦ καὶ δικαίους· πα-
ρακαλέσει δὲ αὐτὸν κα[ὶ] εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον διαφυλάσσειν τὴν
ὁμόνοιαν καὶ φυλῆ] καὶ ἐνβολῆ ἡμποτέραις ταῖς πόλεσιν· ὁ-
πως δὲ τὰ ἀναγεγραμμ[ε]νὰ τίμα ἐκφανῆ γένηται πᾶσιν, ἀναγραφῆ-
ναι εἰς στήλας λίθινας] τόδε τὸ ψήφισμα καὶ στήσαι μίαν μὲν ἐν
τῶι παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ Δ[ι]ός τοῦ Λαλασίου Εὐμέρου ἐν τῶι ἐπιφα-

νεστάται τόπωι, ἐμ] Φωκαίαι δὲ οὐ ἔν φηγόμενται Φωκαίαις πε-
 ρί..... της δὲ ἀ]ραθίσεως ἐπιμε.ληθῆναι της μὲν πα[ρ'
 ημῖν τὸν γραμματέα καὶ ἀν]ατεθῆναι στήλην τοὺς ἐσομένους ἐν τῶ[ι
 καὶ ἐπιμε.λητάς, ἐμ] Φωκαίαι δὲ οὐ εἰς ἐπιτάξεσσι Φωκαίαις· δοθη-
 ραι δὲ τῶι αἰρεθῆντι π]ρεσβευτῆι μεθόδιοι ἡμερῶν εἴκοσι· ἕως
 τριάκοντα. [Ἡρῆθη] Δίων Δίωνος.

Ἐκ Π. Φωκαίαις γινώσκονται ὀλίγισται καὶ
 μάλιστα μεταγενέστεραι ἐπιγραφαί· ἡ παρούσα
 δὲ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Μουσείου, ἦν ἀπέστειλεν
 αὐτῷ ὁ ἐξ. Δ. Βαλταζήης, εἶνε ἡ ἀρχαιοτέρα
 πασῶν. Ἐκ τοῦ ἐν στίχ. 12 ἀναφερομένου ὀνό-
 ματος τοῦ βασιλέως της Περγῆμου Εὐμένου,
 ὅστις ἀναμφιβόλως εἶνε ὁ Β', ἡ ἐπιγραφή δὴ-
 ναται καὶ χρονολογηθῆ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 198
 — 157 π. Χρ. Διαισθῆσαι δὲ ψήφισμα ἐτέρως πό-
 λεως ὑπὲρ της Φωκαίας, οὗ ἀντίτυπα δύο ἐπι-
 στηλῶν ἐγένοντο ἀρχῆθεν. Ἐκ της γρ. 29, ἐν
 ἣ γίνεταί μνεία τοῦ Διὸς Λαρκασίου, ἀποδει-
 κνυται, νομίζω, ὅτι τὸ παρὸν ψήφισμα ἐγένετο
 ὑπὸ της βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τῶν Γραλλια-
 νῶν. Τοῦ Διὸς Λαρκασίου ποιούνται μνείαν καὶ αἱ
 ἐπόμεναι ἐπιγραφαί: *Lebas et Waddington*,
Asie Mineure 604. *A. II. Κεραμειὸς* ἀθρον
 ἐν ΟΜΗΡΩι τόμ. Ε', 1877, σ. 176 (= *Sierret*,
Mittheil. d. DA Instit. VIII, σ. 322, Νο
 12). Τοῦ αὐτοῦ ἐπιγραφῆ Τράλλειων ἐν τῇ ἐφη-
 μερίδι ΑΜΑΛΘΕΙΑ 31 ἰουλίου 1874, ἀριθ.
 2061 ἐκδοθεὶσα ὡς ἄγνωστος καὶ ὑπὸ τοῦ κ.
 J. Sierret ἐν *Mit. d. DA Inst.* 1883, VIII,
 σ. 330—332 Νο. *A. M. Fonténier* ἐν *Bull.*
de Corresp. hell. III, σ. 466—468 — *Μου-*
σεῖον καὶ Βιβλιοθήκη IV, σ. 132. Ἄλλ' ἐν
 τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ μετὰ τὸ ὄνομα Λα-
 ρκασίου ὑπάρχει ἕτερον ὄνομα, οὗ ἡ ἐντελής
 ἀνάγνωσις πολλάκις ἐπὶ τοῦ λίθου γενομένη
 ἀπέληγεν εἰς τὸ ὄνομα Εὐμένου· πάντοτε ὅμως
 ἀμφέβαλον περὶ της ἀναγνώσεως αὐτοῦ, μέχρις
 οὗ ἔσχον ἐν χερσὶ ἕτερον τραλλιανὴν ἐπιγραφὴν
 κοινοποιηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Μιχ. Παπακωνσταν-
 τίνου τῇ σμυρναϊκῇ ἐφημερίδι ΑΜΑΛΘΕΙΑ
 ἔτους ΜΖ' ἀριθ. 3333 (27/8 ἀπριλίου 1884)
 καὶ ἔχουσαν οὕτω κατὰ τὴν ἐμῆν ἀνάγνωσιν¹.

Δι Λαρκασί-
 ω σεβαστῷ
 Εὐμένει, Κ.λαύ-
 δι(ο)ρ Με.λέ-
 των² ὁ ἱεροδὸς
 ἀπεκατέ-
 στησεν.

Κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὁ Ζεὺς Λαρκάιος
 προσεπωνυμῆτο Εὐμένους καὶ οὐχὶ εὐμένης· τὴν
 ἀνάγνωσιν ταύτην πιστοποιεῖ νῦν καὶ τὸ ἀνω-
 τέρω ψήφισμα, ἐν ᾧ ἐπίσης ἀναγινώσκωμεν
 Διὸς Λαρκασίου Εὐμένου. Ὅθεν ἐν Τράλλεσιν
 ὁ Εὐμένους Β' ζῶν ἐτι ἐθεοποιήθη, διὸ καὶ σω-
 τῆρ ἐπεκαλεῖτο καὶ μουσικοὶ ἀγῶνες πρὸς τι-
 μὴν αὐτοῦ ἤγοντο (γρ. 13). Πρὸβλ. ἐπιγραφὴν
 ἐξ Ἐλαίας παρὰ E. Curtius (*Beitr. z. Gesch.*
 II. *Topogr. Kleinasien* = *Μουσείον καὶ Βι-*
βλιοθήκη IV, σ. 140—143), ἐν ἣ ἐπίσης ὁ βα-
 σιλεὺς Εὐμένους καλεῖται θεὸς καὶ σωτήρ.

Ἡ δὲ ἐν γρ. 34 λέξις μεθόδιοι ἀντιστοι-
 χοῦσα τῇ κοινοκτῆρ ἐφοδίων ἀπαξ μόνον ἀνα-
 φέρεται ἐν ἐπιγραφῇ Σμύρνης (*C. I. Gr.* 3139),
 ἐνθα ἀναγινώσκωμεν: «τοῖς δὲ ἀποδειχθεῖσιν
 πρεσβευταῖς δύτω μεθόδιοι Κκαλλίνος ὁ ταμίης
 τὸ ἐκ τοῦ [νόμου] ἡμερῶν ὄσων ἔν ὁ δῆμος τῆς ἧ
 ἀπὸ τῶν της πόλεως προσόδων· ἡμέρσι ἐτῆ-
 χθησαν πέντε».

Ἡ συμπλήρωσις της ἐκ Φωκαίας ταύτης ἐπι-
 γραφῆς βασιζομένη ἐπὶ τῶν τύπων διαφόρων
 ἄλλων ἐπιγραφῶν, ἐγένετο μάλλον πρὸς ἀπλήν
 ἀπόδοσιν της κατ' ἐμὴ ἐννοίας αὐτῆς. Ἴσως
 δὲ συμπληροῦται ὀρθότερον καὶ ἄλλως πως. Ὁ
 λίθος σχεδὸν ἀκέραιος ὣν εἶνε βεβλαμμένος
 πρὸς τὴν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὀρώντος ἀκρην· τὸ δὲ
 ἐξ ἀριστερῶν μέρος εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν εἶνε
 ὅπως ἀπεξεσμένον διὰ σμίλης λιθοξόου μετα-
 γενεστέρου χρησιμοποιήσαντος, φαίνεται, τὸν
 λίθον ἐν τινι οἰκοδομῇ. Κατὰ ἐπανειλημμένας
 δὲ καταμετρήσεις μου παρετήρησα ὅτι πολλα-
 χοῦ ἐν τῷ ἀπεξεσμένῳ τούτῳ χωρῷ ἐλλείπου-
 σιν ἀπὸ 17 μέχρις 25 στοιχεῖα. Ἐὰ γράμματα
 Ο καὶ Ω εἶνε μικρότερα τῶν λοιπῶν, τὸ δὲ Ν
 ἡμισκελὲς κατὰ τὸ ἕτερον αὐτοῦ σκέλος.

Ἄριθ. 6.

Ἐπὶ φαιού μαρμαρέου τεθρυσημένου ἔκτισθεν
 καὶ πρὸς τὰ δεξιά, ὕψ. 0,465, πλ. πρὸς μὲν

1) «Ἐπὶ τεμαχίου μαρμαρέου ἐν τοῖς ἐρειπίοις
 τῶν Τράλλειων».
 2) Τοῦτου υἱὸς ἦν φαίνεται ὁ ἐν ἐτέρῃ ἐπιγραφῇ
 (*Sierret* ἐνθ' ἀνωτ. σελ. 322—324) ἀναφερόμενος

ἀλυτάρχης Πό(πλιος) Κλ. Μελίτων, ὃν ὁ
 ἐκδότης ποιεῖται υἱὸν ἢ ἕγγονον τοῦ ἐν νομισματι
 Τράλλειων ἀναφερομένου γραμματέως τινὸς καλου-
 μένου Μελίτωνος,

τὰ ἄνω 0,10, πρὸς δὲ τὰ κάτω 0,245. Μετε-
 κομισθῆ ἐκ Ναμποῦρτ (Κύμης της Αἰο.λίδος).

ΕΝΙΣΤΙ
 ΟΔΗΜΟΣΟΒΑΡΙ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
 ΕΝΕΚΕΝΚΑΙΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣΙ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
 ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
 ΑΥΤΩΝΜΕΤΑΤΩΝΑΛΛΩΝ
 ΤΟΥΗΦΙΣΜΑΕΝΣΤΗΛΗ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
 ΚΑΛΕΣΑΙΔΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
 ΣΥΝΕΙΝΑΙΜΕΤΑΤΟΥΙΕΡ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
 ΕΛΕΣΘΑΙΔΕΚΑΙΑΝΔΡΑ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
 ΚΑΙΑΝΑΓΓΕΛΟΥΝΤΑΚΥΜΑ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
 ΔΟΥΝΑΙΔΕΚΑΙΤΟΑΝΑΛΩΜ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
 ΜΗΝΙΟΝΤΩΝΤΑΜΙΩΝΙΕΡ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
 ΓΕΝΗΤΑΙΚΑΤΑΤΑΓΕΓΡΑ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
 ΠΑΡΑΜΕΝΗΜΙΝΤΟΝΑΓΩ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
 ΠΑΡΑΔΕΚΥΜΑΙΟΙΣΑΞΙΩΣΑ
 ΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΓΚΥΜΑΙΩΝ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
 ΕΝΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣΚΑΙΔΙΑΣΤΕ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
 ΟΒΑΡΓΥΛΗΤΩΝ ΕΙΡΕ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι

.....
 ὁ δῆμος ὁ Βαργυλίητων.....
 ἔρεκεν δικαιοσύνης.....
 της πόλεως· ἀναγράφαι [δὲ ...
 αὐτῶν μετὰ τῶν ἄλλων.....
 τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ.....
 καλεῖσαι δὲ αὐτοὺς καὶ [εἰς.....
 συνεῖναι μετὰ τοῦ ἱερ[εύως.....
 εἰλεῖσθαι δὲ καὶ ἄνδρα.....
 καὶ ἀναγγε.λοῦντα Κυμαίους...
 δοῦναι δὲ καὶ τὸ ἀνάλωμα...
 ἐπιμήνιον τῶν ταμῶν περ[ὶ της...
 γένηται κατὰ τὰ γεγραμμένα...
 παρὰ μὲν ἡμῖν τὸν ἀνω[θενον
 παρὰ δὲ Κυμαίους ἀξίωσαι...
 τὸν δῆμον τὸν Κυμαίων...
 ἐν ἀουσίαις καὶ διὰ στεφάνων...
 ὁ Βαργυλίητων εἰρε[θή?.....

Ἐὰ στοιχεῖα της ἐπιγραφῆς ταύτης μικρὰ
 (ὕψ. 0,010) ὄντα καὶ χαρίεντα μαρτυροῦσι
 ἐποχὴν τοῦ Β' π. Χρ αἰῶνος· ἀπὸ δὲ της τε-
 λευταίας γραμμῆς εἰς ἀπόστασιν 0,175 τὸ
 μάρμαρον εἶνε ἄγραφον. Ἐὰ στοιχεῖα Ο καὶ
 Ω εἶσι μικρότερον σχήματος· τὸ στοιχεῖον Ν
 εἶνε πανταχοῦ οὕτω Ν.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΕΡΑΜΕΥΣ.

Ὁ ἐν Ἀρτάκη ἰατρός καὶ φιλάρχαιος κ. Ν. Λήμιος πρὸ δύο περίπου ἐτῶν ἐκοινοποίησε τῷ ἡμετέρῳ Συλλόγῳ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν, εὐρισκομένην κατ' αὐτὸν ἐν Λαγκαδά, χωρίῳ τῆς Κυζικηνῆς Χερρονήσου πρὸς βορρᾶν κειμένην ἀνατολικῶς τοῦ Κατατόπου ἀπὸ τὸν Ἀνδύμιον· τὸ δὲ ἀπόγραφον ἔχει ὡδε·

ΘΕΟΙΣ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ
ΠΡΟΤΗΚΤΟ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΑΥΤΟΥ
ΟΜΙΝΘΙΑΣ

Θεοῖς Ἑρμογένους προτήκτο[ρος] καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ομιθίας¹.

Γνωρίζομεν ἤδη ἑτέραν λατινικὴν ἐπιγραφὴν τῆς Κυζίκου (C. I. G. III, 371), ἀναφέρουσαν προτίκτορα Φιλίουδὸν τινα Μάρκον ἐντεθαμμένον ἐν Κυζίκῳ.

2. Ὁ διδάκτωρ κ. Σατουρνῖνος Χεμένε ἐκ Μαδρίτης ἐκοινοποίησε τῷ Συλλόγῳ τὰς ἐξῆς δύο ἐπιγραφάς, ἃς εἶχεν ἀντιγράψει εἰς τὸ Ἑράκλειον ἐν Βιτωλίοις τῆς Μακεδονίας· δια-

1) Προεδημοσιεύθη ἐν τοῖς Mittheil. d. D. A. Instil. IX, 28.

τηροῦνται δὲ τὰ μέρη αὐτὰ ἐν τῷ ἑλλην. Σχολείῳ τῆς πόλεως ταύτης.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΠΡΩΤΟΓΕ
ΝΟΥΣ
ΕΤΩΝ

Φίλιππος Πρωτογένους ἐτῶν . . .

8. ΚΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΒΑCΙΑΛΗC
ΟΤΗΝΕΥΛΑΒΗΜΝΗΜΓΕ
ΝΑΚΙΑΝΑΓΚΙΚΧΑΡΤ8ΛΑ
ΡΑΝΑΠΑΥCΑΜΕΝΕΝΚΩ
ΜΑΥΤΟΥCΤ Γ Α ΙΝΔ Θ ΑΝΑ
ΜΕΝ CΥΝΠΑΝΤΙ ΤΩ ΚΟC
ΠΑΡ8CΑ ΜΗΝ *

* Ἐρθάδε κ[ε]τε βασιλ[ε]υ[ς] ὁ τὴν ἐντα-
δὴ μνημ[ν]ῆ γενά[μενος] κ[α]λ[ε] ἀναγ[νώστης]
κ[α]λ[ε] <κ> χαρτουλάρ[ιος] ἰωαννουσίμ[ε]ν[ος]
ἐν Κ[υρ]ε[ν]ῳ, μνη[μό]ν[ος] Αδ[γ]ούστ[ου] ια', ἰσθ[ι]-
κτιότος θ' ἀναμ[ε]ν[ω]ρ σὺν παρ[τ]ί τῷ κ[α]σ[μ]ῳ
τῆν[ε] παρου[ε]α[ρ]. Α[μ]ήν. *

Dr J. H. MORDTMANN.

Τὰς ἐπομένους ἐπιγραφὰς ἀντέγραψε μὲν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ πατήρ μου Dr A. D. Mordtmann ἐπισκεφθεὶς πολλὰκις τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἐμειναν δὲ ἕως σήμερον ἀνέκδοτοι διὰ διαφόρους λόγους, οὐχ ἥκιστα δὲ διότι ὁ πατήρ μου οὐκ ὦν ἀρχαιολόγος δὲν ἐπέτυχε νὰ ἀντιγράψῃ αὐτάς μὲ τὴν ἀπικουμένην σήμερον ἐν ἐπιγραφικαῖς δημοσιεύσει τεχνικὴν ἀκρίβειαν. Ὑστερον ὁμοῦς ἀπεφάσισα νὰ ἐκδώσω τὴν συλλογὴν ταύτην, νομίζων ὅτι θέλει βοηθήσει τοῖς ἀλλοῖς τοὺς κατ' ἐξοχὴν ἐπιγραφολόγους περιηγητάς¹. Ἐξεδόθησαν δὲ προηγουμένως ἐπιγραφαὶ τινες τῆς συλλογῆς ταύτης ἐν τοῖςδε ταῖς φυλλαδίοις·

1. Mordtmann *Seidli Gazi* ἐν *Gelehrte Anzeigen der K. Bayerischen Academie der Wissenschaften* 1860, σ. 261 κ. ἐ. Ἡ διατριβὴ αὕτη μετὰ διαφόρων προσθηκῶν ἐδημοσιεύθη ἐλληνιστὶ ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ ὅτου τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ συγγράμματος.

2. Id. *Gordium, Pessinus, Sivri Hissar* ἐν *Sitzungsberichte der Bayer. Akademie* 1860, σ. 169—200.

3. *Annali* 1861.

4. Mordtmann *Inschriften aus Bithynien* ἐν *Sitzungsberichte der Bayer. Akademie* 1863 I, σ. 201—241.

5. *Marmora Ancyrana* Berl. MDCCCLXXIV.

I. Μουσεία.

1. Begidsché kalessi (Adranos kalessi) = Ἀδριανό. ("Ὁρα Lebas *Asie mineure*, ἀριθ. 1053 — 1066· 1776. *Berichte der Berl. Akad.* 1863, 516). Ἀντεγράφη τῇ 17 Αὐγ. 1851.

ΠΡΟΥCΡΟΓΚΛΕΑΡΧΟC
ΡΟΥΑΝΕCΤΗCΕΝΤΟΜΝΗ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΑΛΛΑΜΗΝΟ
ΤΗΕΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΙΖΗCΑC
ΜΙΩCΜΕΤΑΥΤΟΥΚΑΙΕΑΥΤΩC
ΤΑΤΟΝΤΕΚΝΩΝΜΗΝΟΦΙΛΟΥ
ΜΑΤΟΙCΔΕΚΑΤΟΙΧΟΜΕΝΟ
ΩΡΩΚΑΙΔΗΜΟΚΡΑΤΩΜΝΗΜ
ΧΑΡΙΝ

1) *Nec doctissimis Manium Persium haec legere nolo.*

Ἐτ[ο]υc ρογ'. Κλέαρχοc [Μεράνδ]ρου ἀνδ-
στήσει τὸ μνημ[ε]ῖον ἐκ τῶν ἰδίων Α[α].λῆ
Μηροφίλου τῇ αὐτοῦ γυναικὶ Ζησάσ[η] κοc]-
μίωc μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτῷ ζῶ[ν] μετὰ τ[ῶ]ν
τέκνων Μηροφίλου [ἄ]μα τοῖc δὲ κατοικοῦμε-
νο[ιc] Λοδ[ω]ρῳ καὶ Δημοκράτῳ μνημ[ν]ῆc χάριν.

Ἐξεδόθη ἐσφαλμένως μεταξύ τῶν Βιθυνιακῶν ἐπιγραφῶν ὑπ' ἀριθ. 47. Τὸ ἔτος ρογ' τῆς ἐποχῆς τοῦ Σύλλα συμπίπτει τῷ ἔτει 88 μ.Χ.
2. Ἐν τῷ τζιφλικῳ τῶν Γιαζιτζῆ ὄγλου, ὀνομαζομένην *Kara bag* πλησίον τῶν Ἀδριακῶν ἀντεγράφη τῇ 17 Αὐγ. 1851.

ΜΝΑ ΔΙΓΓΑΙΝΑΔΙC
ΩΕΑΥΤΩΝΠΑΤΡ
ΑΝΕΙΚΗΤΩ ΝΗ
ΜΗCΧΑΡΙΝ

Δόμνα [κα]λ[ε] Γ[ε]ράδιε [τ]ῷ αὐτῶν πα-
τρ[ε]ῖ Ἀνεκίτῳ [μ]νήμῆc χάριν.

3. *Kepsid* [كسود] καὶ οὐχὶ Kospit, ὡς γράφει ὁ Hamilton (πρὸλ. Hamilton 322—328 = Lebas 1767—1772) ἐμπρὸς τοῦ τζαμίου = Hamilton 324 (= Lebas 1768) ἀντεγράφη τῇ 20 Αὐγ. 1851.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗC
ΚΑΙ ΑΡΤΕΜΕΙC 3
ΤΩΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ΤΕΚΝΩΚΑΙΕΑΥΤΟΙ
5 ΜΝΗΜΗCΧΑΡΕΙΝ
ΤΙCΤΟΔΜΗCΕΙ
ΕΠΑΝΥΣΑΕΤΑ
ΕΚΤΡΟCΤΩΝΠΡΟ
CΕΤΡΑΜΕΝΟΝ 3
10 ΘΗCΕΙCΤΟΙΕΡΩ
ΓΑΤΟΝΤΑΜΕΙΟΝC
*ΒΦ

Ἀσκληπιάδης καὶ Ἀρτεμῆμει τῷ γλυκυστά-
τῳ τέκνῳ καὶ αὐτοῦ[c] μνήμῆc χάριν· τίc
το[λ]μήμῆc ἐπαρθέαστα[ε] ἐκτὸc τῶν προ[γ]ε-
[γ]ο[μ]ῶν ἐν[ω]ν θῆσει ἐc τὸ ἱερό[τ]ατο[ν] τα-
μῆον *ΒΦ.

Τὰ ἐν γρ. 6 στοιχεῖα ΜΗΣ, ἐν γρ. 9 ΜΕ, ἐν γρ. 10 ΗΣ, ἐν γρ. 11 ΜΕ εἰσὶν ἠνωμένα· τῶ δὲ Ω τοῦ ΤΩ ἐν γρ. 2 μικρὸν Ι ἐγγέγραπται.

4. Αὐτόθι ἐν τῇ ἀγορᾷ=Hamilton 323=Lebas V, 1769. Τὸ ἐπιγράμμα τοῦτο κάλλιστα μὲν διαρθώθη ὑπὸ τοῦ Kaihel ἐν *Epigrammata Graeca* ὑπ' ἀριθ. 341· ἀλλὰ παραβάλλοντες καὶ τὸ δεύτερον τοῦτο ἀπύγραφον ἠμποροῦμεν ἤδη νὰ συμπληρώσωμεν καὶ τὸ τέλος τοῦ ἐπιγράμματος.

ΤΟΜΑΤΕΚΡΟΚΑΤ
ΙΤΟΑΡΟΝΙΔΑ
ΣΥΝΓΑΜΕΤΗΑΓΝΗΤΑ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΑΑΘΛ
ΕΤΟΥΔΕΠΑΝΚΡΑΤΑ
ΜΚΡΑΤΕΤΟΝΘΕΜ
ΙΠΕΕΜΘΙΡΑΜΙΟ
ΑΛΕΤΤΥ ΕΓΟ
ΕΥΣΙΦΙΛΟΙΣΝΕ
ΝΕΑΥΤΟΑΜΜΙΑΝ
ΙΤΡΑΤΗΑΜΕ ΤΗΜΝΗ
ΜΗΣΧΑΡΙΝΑΙΕΙ
ΕΤΟΥΣ ΤΚΒ^β

Σ[ω]μα [π]έτρος κατέ[χε]ι τὸ Λεωνίδα ἀντ' ἡμετέ[ρ]η ἀγνή τ' Ἀφροδισιά· ἄθ.λα[δ]ε τοῦδε πανκρατ[ί]ων κρατερῶν θέσπισε Μοῖρα . . . ὅσημα δὲ τῶδε γοι' εἶποι γέ.λοισ Νει[κ]ῶν· καὶ εἰσὶν ἄμμιαν[η] τὸ ἐρατῆ [γ]αμετέ[ρ]η μνήμης χάριν αἰεὶ ἔτους τεβ^β.

5. *Kemer Kamáres* ἦτοι Πάριον (πρόβλ. C.I.G. II, 3648—3654, Add. 3167, 3651^β—3654^γ. Lebas V, 1746—1749, Mittheil. d. D. Inst. IX, σ. 61 κ.έ.)¹ = C I G. 3654^δ.

ΙΑΔΗΜΟΙ ΑΕΘΝ
· ΑΙΟΙΚΑ · ΑΝΔΡΑΚΕ · ΚΡΕ · ΕΝΟΠΕΝΟΙ ΕΝΤΗΙΠΡ
ΡΩΜΑΙΟΥ · ΛΑΙΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝΟΙΕΝ
ΜΕΝΟΙΜΕ · ΕΝΤΩΝΣΩΤΗΡΙΩΝ · ΚΑΙ
5 ΜΟΥΚΙΕΙΩΝ ΕΤΙΜΗΣΑΝ
ΗΡΟΣΤΡΑΤΟΝΔΟΡΚΑΛΙΟΝΟΣΑΝΔΡΑΑΓΓΑΘΟΝ
ΝΟΜΕΝΟΝΚΑΙΔΙΕΝΚΑΝΤΑΠΙΣΤΕ · Α
ΚΑΙΔ · Α · Σ
ΣΙΝ
10 ΝΟΝΣΟΥΔΗΝΚΑΙΠΟΛΛΑΚΑΙΜΕΓΑΛΑΠΕΡΙΠΟ
ΗΣΑ · ΤΑΤΟΙΣΚΟΙΝΟΙΣ
ΣΙΝΤΩΝΠΡΟΣ

ΙΕΡΕΙ
ΦΑΙΚΗΝΙΩ ΦΙΡΜ
ΚΗΕΑΥΤΕΣ·ΕΝΦΡΟΥ
ΠΙΜΑΡΚΙΟΣΜΑΓΝΟΣ
ΦΡΟΥΚΤΟΣ·ΦΟΥΣΚ
ΙΑΖΟΝΤΩΝΦΟΥΣΚ

Ἰερεὶ Φαικήνιω Φίρμ[ω] . . . κή[σ]α[τ]ρες ἐν Φρου . . . Π. Μάρκιος Μάγνος Φρούκτος, Φούσκ[ος] . . . ὄργ[γ]ιαζόντων Φούσκου κτλ.

ἴσως δὲ ἡ ἐπιγραφή αὕτη παραβλητέα μετὰ τῆς νῦν μὲν ἐν Συύρῳ, πρότερον δὲ ἐν Καλλιπόλει ἢ Καμάρες εὑρισκομένης ἐπιγραφῆς, ἣτις ἐξεδόθη ἐν τῷ Bulletin τῆς γαλλικῆς Σχολῆς, I, 409· τότε ἀντὶ ὄργ[γ]ιαζόντων συμπληρωτέον μᾶλλον σκοπ[η]μαζόντων.

Τὸ ῥωμαϊκὸν ὄνομα Φαικήνιος ἐν λατινικαῖς ἐπιγραφαῖς γράφεται *Faccenius* καὶ *Faccennius*· εὑρίσκεται δὲ καὶ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι, π. χ. Livius 39, 9, 5 κ. έ., ὑποῦ ὁ ἐκδότης Weissenhorn γράφει *Faccenit*.

6. Αὐτόθι εἰς κρήνην·

ΑΛΕΞΙΟΥ·ΡΟΥΛ·Ο

7. *Marmas*=*Ποιμανηρόν* (ὄρα Lebas V, 1761—1764). Πλάξ ἐντετυλισμένη παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς ἀκροπόλεως δεξιὰ τῶ εἰσιόντι. Ἴδου τί γράφει ὁ πατήρ μου· «Neben dem Eingange rechts in der Mauer eine Tafel *verkehrt* eingemauert· um sie zu copiren muss man sich auf die Steine am Fusse des Mauerwerkes neben dem Abgrunde stellen und in die Höhe schauen»· προστίθῃσι δὲ ὅτι ἀντέγραψε αὐτήν ἐν ἡμέρᾳ σφοδρᾶς βροχῆς (30 Ἀπριλ. 1852).

Οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ δῆμοι [καὶ τ]ὰ ἔθνη [ἢ καὶ αἱ πόλεις κ]αὶ οἱ κατ' ἀνδρα κεκρυμένοι ἐν τῇ πρὸς τοὺς Ῥωμαίους [ἢ] [ἔ]στει καὶ τῶν ἄλλων οἱ . . . μνημοῖ μετ . . . εἰτων Σωτηρίων . . . καὶ [τῶν . . .] Μουκίω . . . ἐτίμησαν Ἡρόστρατον Δορκαλίω)ρος ἀνδρα ἀγαθὸν [γε]γόμενον καὶ διετ[έ]κοντα πίστιν . . . καὶ δ[ικ]α[ι]οσ[ύ]νην . . . σιν [κτλ.]. Γρ. 10· τον σ[π]ουδῆ· καὶ πολ[ι]τῶν καὶ μεγάλα περιπο[ι]ήσα . . . τὰ τοῖς κοινοῖς [συμφέροντα

Ἐν τῇ συμπληρώσει καὶ ἐξηγήσει ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς βοηθούμεθα ὑπ' ἄλλης ἐπιγραφῆς εὐρεθείσης ἐν Περγᾷ καὶ ἐκδοθείσης δις, ὑπὸ τε Lebas 1761^α καὶ ἐν τῷ Μουσείῳ καὶ Βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Συύρῳ Βύαγγελ. Σχολ. 1876 ἐν σελ. 9, ὑπ' ἀριθ. πς^β· ἔχει δὲ αὕτη ὡδε·

«Οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ δῆμοι καὶ τὰ ἔθνη καὶ αἱ πόλεις καὶ οἱ κατ' ἀνδρα κεκρυμένοι ἐν τῇ πρὸς τοὺς Ῥωμαίους [ἢ] [ἔ]στει καὶ τῶν ἄλλων οἱ . . . μνημοῖ μετ . . . εἰτων Σωτηρίων τὸν Δημητρίου [. . .] Περγαμηνῶν υἱὸν τοῦ ἀγορευθέντος τὰ πέμπτα Ἐνεργήσαντα τὰ ἀχθέντα δημο[σί]αι ἐν [Περγᾷ] μω». Τὰ δὲ ἐν γρ. 5 Μουκίω ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς δὲν ἀναφέρονται, μνημονεῖονται δὲ ὑπὸ τε Κικέρωνος καὶ τοῦ σχολιαστοῦ αὐτοῦ· *Pseudo-Asconius in Verr. II, 27*· *Q. Mucius Asiam singulariter rexerat adeo ut dies festus a Graecis in honorem eius constitueretur qui diceretur Mucia*· καὶ ὁ αὐτὸς in *Div. § 57* (σ. 122 ἐκδ. Baiter)· *hic est Mucius in honorem cuius Asiani diem festum Mucia nominabant*· καὶ πάλιν ὁ Κικέρων in *Verr. II, 21 § 51*· *Mithridates in Asia quam eam provinciam totam occupasset Mucia non sustulit*. Περὶ τοῦ προσώπου τούτου ὅστις ὀνομαζέτο *Q. Mucius P. f. P. n. Scavola* διφκήσε δὲ τὴν Ἀσίαν ὡς ἀντιστρέτης κατὰ τὸ 655 π. = 98 π. Χρ. ἴδε *Wadd. Fastes* σ. 667.

8. Ἐν χωρίῳ *Emed*, ἦτοι *Amed* κεκρυμένῳ πρὸς δυσμὰς τοῦ *Tschavdir*=*Λιζανολ*. Ἐπὶ λίθου ἐπιτυμβίου παριστῶντος προτομὴν καὶ κάτωθεν αὐτῆς σταυρὸν καὶ κτένα μετὰ κατόπτρου καὶ ἄλλου ἐργαλείου γυναικείου καὶ κλωστήρα. Ἄνωθεν δὲ ἀναγινώσκεται ἡ ἐπομένη ἐπιγραφή (ἀντεγγραφή τῇ 6 Μαΐου 1852).

9. Αὐτόθι ἐν τῷ νεκροταφείῳ.

ΤΕΚΝΑΠΑΤΡΩ
ΚΑΙΘΕΩΤΙΜΗΝ

Τέκνα πατέρω καὶ Θεῶ τιμῆν.

10. Μεταξὺ τῶν χωρίων *Ianlich* καὶ *Tscherté*, ἐν νεκροταφείῳ χωρίου ἐρημωθέντος, ἀπέχοντος δὲ τοῦ *Ianlich* 1 1/4 ὥρας (ἀντεγγραφή τῇ 7 Μαΐου 1852).

ΙΓΕΡΜΑ
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Ἄνθ' ἄγλυφον παριστῶν κλάθον καὶ κάτοπτρον.

ΕΤΩΝ ΔΕΚΑ
ΟΚΤΩ

Ἄνομα γυναικός . . .] Ἐξομᾶ μνήμης χάριν ἐτῶν δέκα ὀκτώ.

11. Ἐν χωρίῳ *Ischiqly* (πρόβλ. C.I.G. 3884 κ. έ. Rev. Arch. XXXI, 279, ἀρ. 10 κ. 11· *Bull. Corr. Hell. VIII 233 κ. έ.*) ἐν τῷ νεκροταφείῳ.

ΑΣΚΛΗΠΙΑ
ΜΩΠΩΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝΚΑΙΕΑΥΤΟΥ
ΖΩΝΤΕΣ

. . . α' Ἀσκ.ληπιᾶ[δ]η τ[ῶ] [υ]ῶ μνήμης χάριν καὶ εἰσαυτοῖς ζῶντες.

12. Αὐτόθι.

ΚΥΡΙΩΙΑΣΚΛΗ
ΠΙΩΣΩΤΗΡΙ^ς
ΚΑΙΥΓΕΙΑΘΕΟΙΣ
ΕΠΗΚΟΟΙΣΑΚΥ
ΛΑΣ ΒΑΑΤΥΠ·Σ
ΑΝΕΘΗΚΕΤΟΝ
ΒΩΜΟΝΣΥΝΤΩ
ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΩ
ΚΡΙΝΩ

Κυρίῳ Ἀσκ.ληπιῶ Σωτήρι καὶ Ὑγείᾳ θεοῖς ἐπηκόοις Ἀκβλ. β' [λ]ατ[ε]π[ο]ς ἀνέθηκε τὸν βωμὸν σὺν τῷ ἐπικειμένῳ κρ[η]νῶ.

ΜΟΧΣΑΗΝΤΕΚΝΩΝΜΗΝΟΝΗ

ΜΑΝ
ΗΜΙΙΙ

ΡΙC
ΧΑΙΙΙ

Μαρή[ς] μετ[έ] [τῶ]ν τέκνων Μήρο[γ]α[λ]η [μητ]ρ[ῶ]ς [μη]μ[ῶ]ς] χά[ρι]ν.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΙΕ' ΤΟΜ.)

1) ἴ. ἐν σ. 63 ἀνέκδοτος ἐπιγρ. Ἀφροειτ Συμυραία κτλ. εὑρίσκεται ἤδη ἐν τῷ C. I. G. ὑπ' ἀρ. 3167.

13. Έν Τschavdir ήτοι Αίλωνος (πρβλ. C.I.G. 3831—3846 καὶ τὰ Addenda). Οἱ ἀριθ. 13—18 ἀντεγράφησαν τῇ 8 Μαΐου 1852.

ΩΩΘΕΝΗΣΚΑΙΡΟΥΦΟΣΤΑΤΑΠΑΤΡΙ
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Σωσθένης καὶ Ρόδρος Τατῆ πατρὶ μνήμης χάριν.

14. Αὐτόθι.

ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΚΑΙΝΕΙΚΟΜΑΧΟΣΜΗΝΟΦΙΛΩ

Μηρόφιλος καὶ Νεικόμαχος Μηροφίλω....

15. Αὐτόθι.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΑΡΤΕΜΙΔΩΡΩ

... ΝΩΗΡΟΙΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

ΑΡΤΕΜ

ΙΔΩΡΩ

ΝΟΜΙΚ

ΩΗΡΟΙ

ΕΤΩΝ

ΚΕ

Μητροδωρος Ἀρτεμιδώρ... ω ἤρ[ω]μ
μνήμης χάριν, Ἀρτεμιδώρ νομικῶ ἤρ[ω]μ
ἐτῶν κε'.

18. Έν Κοτυαίῳ τῷ σήμερον Kiutahja (πρβλ. C. I. G. 3823—3827 κ. Add.)¹ ἐν τῇ αὐλῇ τῆς μεγάλης ἀρμενικῆς ἐκκλησίας.

ΤΑΣΤΑΝ ΚΑΙ ΒΑΒΟΥΝΓΟΝΕΙΣΕΤΕΙΜΗΣΕΝΕΤΙΖΩΝΤΕΣ

ΟΣΑΝΠΟΣΟΝ

ΣΕΙΧΕΙΡΑΤΗ

ΝΒΑΡΥΦΘΟ

5 ΝΟΝΟΥΤΩΣ

ΑΩΡΟΙΣΠΕΡ

ΙΠΕΣΟΙΤΟΣΥ

ΝΦΟΡΑΙΣ

α) Τατῆς Τατῶν καὶ Βαβῶν γονεῖς ἐτείμησαν ἐτι ζώντ[α]ς

β) Ὅς ἂν κ(ρ)οσοῖσι χεῖρα τῆν βαρθηθορον

οὕτως αὐροῖς περιπέσοιτο σνφοραῖς.

γ) Τατῆ καὶ Τάτιον Τατῆ τέκνῳ μνημότυρον δακρύων.

Ἐξεδόθη ἐν C. I. G. III ὑπ' ἀριθ. 3815 ὡς ἐπισκομένη ἐν Δορυλαίῳ κατὰ ἀντίγραφον ἐλλητικῆς τοῦ Paul Lucas, ὅστις ὅμως ἐν γρ. 1 ΤΑΣΤΑΤΑΝ, ἐν γρ. 2 ΠΟΣΟΙ ὀρθῶς ἀνέγνωσεν.

Τὰς δεξιόθεν γραμμὰς 2—6 διώρθωσε πρότερον ὁ M. Schmidt (Neue Lycische Studien σ. 138) ὁδηγηθεὶς ἐξ ἄλλης ἐπιγραφῆς τῆς Φρυγίας (C. I. G. 3847^α). Σημειωτέον δὲ ὅτι

16. Αὐτόθι.

ΜΗΝΑΣΤΑΤΙΑΝΩΑΝΕ

ΦΩΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ

Μηνᾶς Τατιανῶ ἀ[δ]ε[λ]φῶ μνήμης χάριν.

17. Αὐτόθι ἐν τῷ νεκροταφείῳ = C. I. G. 3846, ὅπου λείπει ἡ πρώτη γραμμὴ.

ΕΤΟΥΣ ΔΞΡ

ΟΜΙΑΜΑΡΣΥΑΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Ἔτους δξρ'. [Ἀ]μῖα Μαρσβα μνήμης χάριν.

Τὸ ἔτος δξρ' χρονολογούμενον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σόλλα (βρα C. I. G. III, σ. 1103 κ. ε.), συμπέπτει τῷ 81 ἔτει μ. Χρ.

19. Αὐτόθι.

ΛΕΞΑΝΔΡΟΣΜΗΤ

... ΜΩΤΟΝΙΕΡΕΑ

... ΑΠΟΔΙΟΣΚΑΘΡ

1) Αὶ ἐπόμεναι ἐπιγραφαὶ ἀντεγράφησαν τῇ 12 Μαΐου 1852· ἐνίας δὲ αὐτῶν (π. χ. 33, 37) ἐν ἔτει 1859 πάλιν ἀντέγραψεν ὁ πατήρ μου ἐπισκεψθεὶς τὸ δεύτερον τὸ Κοτυαίσιον.

20. Αὐτόθι ἐν τῇ αὐλῇ τῆς μικρῆς ἀρμενικῆς ἐκκλησίας:

ΛΟΗΝΕΟΣΑΦΙΑΝ· ΝΕΑΥΤΟΥΣΥΝΒΙΟΝ

ΚΕΑΥΤΟΝΕΤΙΖΩΚΤΑΤΕΚΝΑΑΥΤΩΝ

ΠΑΠΑΣΑΘΗΝΕΟΣΤΟΥΣΕΑΥΤΩΝ

ΓΟΝΕΙΣΕΤΕΙΜΗΣΑΝΜΝΗΜΗΣ

ΧΑΡΙΝ

Ἀθήνεος Ἀφίαν [τῆ]ν· εαυτοῦ συνβιον κ(αι) εαυτῶν ἐτι ζῶν κ(αι) τὰ τέκνα αὐτῶν Παπᾶς, Ἀθήνεος τοῦ εαυτῶν γονεῖς ἐτείμησαν μνήμης χάριν.

21. Αὐτόθι.

ΘΗ	ΤΟ
ΗΧ	ΙC
ΑΡ	ΙC
ΧΗ	ΤΗ

ΕΥΓΛΥΦΙΣΟΝΗΣΙΜΟΣΛΑΤΥΠΟΣΕΠΟΙΗΣΕ

ΑΥΡΟΜΑΡΙΩΝΤΗΔΙΑΣΥΝΒΙΩΑΦΦΙΑΚΑΣΚΛΗΠΙΑ

ΔΙΥΙΩΚΑΜΜΙΑΤΕΘΡΕΜΜΕΝΗΚΤΗΤΟΣΖΩΝΤΗΜΗΤΡΙΚΑΜ

ΜΙΑΣΥΝΒΙΩΚΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΑΔΕΛΦΩΚΑΝΕΨΙΩΤΩΠΡΟΣ

ΕΝΟΜΕΝΩΗΜΕΡΩΝΟΛΙΓΩΝΑΝΕΣΤΗΣΕΝΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

5 ΕΙΔΕΘΕΛΙΣΣΥΜΑΘΙΝΠΑΡΟΔΕΙΤΑΩΔΕΚΟΗΚΑΤΑΚΕΙΤΗΜΕΤΑ 5

ΕΙΔΕ

ΣΥΝΤΡΟ

ΤΙΣΠΟ

ΦΟΥΑΣ

ΣΟΙCΙ

ΚΛΗΠΙ

ΧΙΡΑΤΗΝ

ΑΔΟΥ

10 ΒΑΡΥ

ΑΜΑΠΕ

10

ΦΘΟΝΟΝ

ΣΟΝΤΟ

ΤΟΙΗΣΠΕ

ΤΡΕΦΟΣ

ΡΙΠΕCΟΙ

ΕΧΟΥCΙ

ΤΟΣΥΝ

ΟΠΑΤΡ

15 ΦΟΡΗΣ

ΠΟΛΛΑ

15

CΤΕΝΑ

ΧΩΝΙΔΙ

ΗCΠΑ

ΛΑΜΗΣ

ΚΑΤΕΘΕ

20

ΤΟΟΥ

ΔΕΓΑΡ

ΞΕΝΟΣ

ΞΕΝΩΙ

ΚΑΝΟΝΤΟΤΕΠΟΙΕΚ

25

ΟΥΔΕΠΤΩΝ ΠΤΟΝΙ

ΟΥΨΙΝΕΔΕΙΚΝΕΝ

ΟΥΤΩΤΟΤΕΗΝΕΜΕCΙC

ΠΕΡΙCΤΗ

ἐνωθεν· Εὐγλυφίς Ὀνήσιμος λατύπος ἐποίησε.
ἀριστερῶθεν· Θ[η]ητοῖς ἡ χάρις αὐτῆ.

Ἀνρ[ή]μοι ὁ Μαρίων τῆ ἰδίῃ συνθίῃ Ἀρρία κ(αι) Ἀσκ.ληπιδά(η) νίῳ κ(αι) Ἀμμία τεθρεμ-
μένη κ(αι) [Ἐπίκ]τητος (ὡν τῆ μητρὶ κ(αι) Ἀμμία συνθίῃ κ(αι) Ἀσκ.ληπιδά(η) ἀδελφῶ κ(αι)
ἀνεψιῶ τῶ προσ[γ]εγομένῳ ἡμερῶν ὁ.λ.γων ἀνέστησε μνήμης χάρις.

Εἰ δὲ θέλεις συ μαθεῖν, παροδεῖτα, ὡδε κό[ρ]η κατακείτη μετὰ συντρόφου Ἀσκ.ληπιδάου,
ἅμα πρὸν τὸ πρέφος ἔχουσι ὁ πατ[ή]ρ πο.λ.λῶ στενάχων ἰδίῃ καλύμῃ κατέθετο· οὐδὲ γὰρ
ἕξρος ἕξρω ἕκανον· τότε ἐποίησ[ε] οὐδὲ . . . . ὅφιν ἐδείκτεν· οὕτω τότε ἡ Νέμεσις περιέστη.

Εἰ δέ τις π(ρ)οσοί(ε)ι χ(ε)ῖρα τὴν βαρβέρηθονον
τοῖς περιπέσοιτο συφορῆς.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀξιοσημελιώτος εἶνε ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἐκβαρβαρίσεως τῆς τε γλώσσης
καὶ τῆς ὀρθογραφίας.

Τὸ κύριον ὄνομα Μαρίων ἀπαντᾷ καὶ ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς τῆς Φρυγίας C. I. G. 3821·
3623^ε.

ΑΡΙΩΝΙΔΩΡΟΘΕΟΥΚΑΙ
ΣΟΥΣΤΡΑΤΩΜΑΡΝΩΝΟΣ

ἤτοι Μ[α]ρίωνι Δωροθέου καὶ Σ[ω]στράτῳ Μαρ[τ]ίῳ.

22. Αὐτόθι.

.....ΚΝΑΓΟΝΕΙ

...ΚΥΤΑΤΩ ΤΟΙΣΙΔΕΚΠΡΟΠΑΡΟΙΘΕΤΟ
ΔΕΣΗΜΑΤΕΤΕΥΚΤΟ ΥΓΙΑΙΤΕΑΙΔΙΟΥΦΡΟΥ
ΓΙΟΥΠΑΡΑΚΟΙΤΙΣ ΣΥΝΕΣΗΚΥΙΑΕΤΕΑΠΟ

5 ΜΑΣΥΝΑΥΤΩΣΕΜΝΩΣΟΚΑΝΕΠΙΒΟΥΛΩ
ΣΩΣΤΕΥΠΟΜΗΔΕΝΟΣΚΑΤΕΓΝΩΣΘΗ
ΠΟΠΛΙΟ...ΑΧΤ...ΔΡΟΥ...ΝΟ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΠΑΤΡΙΚΤΕΚΝΟΙΣΚΕΥΗΡΙΝΑΚΞΑΝΘΑ
ΚΥΓΙΑΥΔΙΩΠΑΤΡΙΦΡΟΥΓΙΩΕΠΟΙΗΣΑΝΜΝΗ

10 ΗC ΡΙΝ

...τέ]κνα γονε[ισ]ι [κ... γ.λν]κατέτρ· τοῖσι δὲ κ(αι) προσπίρουσε τῆς σῆμα τέτευκτο Ἐγία
τε Αἰ[λ]ίου Φρουγίου παράκοιτις, συνε[ση]κία ἔτα πο.λ.λῶ σὺν αὐτῷ σερνῶς καὶ ἀνεπιθού.ως
ὡστε ὑπὸ μηδενὸς κατεγνώσθη. Πόπ.λιος[ε] . . . . .] βου.λευτῆ πατρὶ κ(αι) τέκνοις κ(αι)
Σευηρίῃ καὶ Σιωθ[ί]α καὶ Ἐγία [ἰ]δίῃ πατρὶ Φρουγίῳ ἐποίησαν μνή[μ]ης [χ]άρις.

23. Αὐτόθι.

ΝΚΑΜΙΑ·ΕΡΜΗΝΤΟΝ...ΩΝΤΕ
ΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

κ(αι) Ἀμιά[ε] Ἐρμῆν τὸν [ἑαυτ]ῶν τε[θ]ρεμμένον μνήμης χάρις.

24. Αὐτόθι.

ΚΥΡΙΑΑΝΗΝΙΟΚΜΑΑΝΔΡΙΚΑΥΤΗΣ
ΤΙΣΩΣΑΕΠΟΗΣΕΝΚΧΙΑΥΑΥΓΕΑΣΥΕΙΟΚΑΠ
ΛΩΝΙΟΣΥΙΟΣΤΑΤΕΚΝΑΑΥΤΩΝΤΟΥΣΕΑΥΤΩΝΓΟΝΕ
ΕΤ

5 ΗΟΛ

Κυρί[α] . . . . ἀνδρὶ κ(αι) αὐτῆ ἔτι ζῶσα ἐποίησαν κ[α]τ[ε] <Αὐ> Ἀνγέας βεῖος κ(αι) Ἀπο.λ-
λώνας νεῖος τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς ἑαυτῶν γονε[ισ]ι ἐτ[ε]λε[μ]μα[α]ρ[ε].

Ἐν γρ. I ἴσως γραπτέον Κυρί[α] Μ[α]κο[μ]μῆ.

25. Αὐτόθι.

ΜΣΗΣΤΥΛΛΙΟΣΠΙΝΔΑΡΟΣΚΑΙΣΥΝΠΟ
ΣΙΟΝΓΥΝΗΑΤΕΙΜΗΤΩΥΙΩΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ
ΚΑΙΕΑΥΤΟΙΣΖΩΝΤΕΣ

Μ. Σηστέ.λιος Πίνδαρος καὶ Συναπόσιοι γυνή Ἀσμιμάτω νύμ μνήμης χάρις καὶ ἑαυτοῖς ζῶντες.

Τὸ ῥωμαϊκὸν ὄνομα Sestilius ἑλληνικῶς ἐγγράφετο ἢ Σηστέ.λιος ἢ Σηστέ.λ.λιος, πρβλ. Σηστυ-
λ.λια Μουσ. κ. Βιβ.λιοθ. τ. Εἰσαγγ. Σχολ. 1875, σ. 96, ἀρ. 91· C.I.G 3829 ΕΗΕΤΥΛΙΟΣ
ἀνέγν. Σηστέ.λιος (Annali 1847, σ. 133) καὶ οὐχὶ ΣΥΣΤΗΛΙΟΣ, ὡς ἀνέγνωσεν ὁ Perrot
(Explor. etc. σ. 133)· νόμισμα τι τῆς πόλεως Στεκτορίου τῆς Φρυγίας φέρει τὸ ὄνομα ΣΗΣΤΥ-
ΛΙΑΝΟΥ (ἦρα Annali 1861, σ. 150) Σηστυ.λιανῶ· τὸ δὲ ΕΣΤΙΛΙΟΣ ἐν ἐπιγραφῇ τ.νι
τῆς Σμύρνης, C.I.G. 3151, γρ. 14, οὔτε Σ[ε]ξ[ί]τι.λιος ἐστὶν οὔτε Ση[σ]τέ.λιος, ἀλλὰ Ἐστί[α]λιος.
26. Αὐτόθι.

ΑΝΜΙΑΚΚΥΡΙΑΛΛΑ
ΚΤΑΤΙΑΝΗΣ
ΤΟΝΘΕΟΝΣΟΙΜΗΔΙ
ΚΑΙΣΙΣ

ΑΕΝΑΟΝΤΟΔΕΣΗΜΑΑΝΗΡΕΙΔΡΥΣΕΓΥΝΑΙΚΙ
ΕΛΠΙΖΩΝΚΥΡΙΑΛΛΗΚΤΕΝΤΕΤΕΚΝΟΙΣΙΝΑΩ
ΡΟΙΣΕΞΕΤΕΡΟΙΟΓΑΜΟΥΚΥΡΙΑΛΛΗΣΔΥΘ
ΡΕΠΤΟΙΣΚΤΡΙΣΙΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΖΩΙΛΩΜΔΕΣ
ΤΑΤΡΙΤΑΤΙΑΝΗΚΝΥΝΦΚΥΡΙΑΛΛΗΧΥ
ΟΙΡΟΙΣΚΖΩΝΑΥΤΟΣΕΑΥΤΩ

Ἀμμία κ(αι) Κυρί.λ.λια κ(αι) Τατιανῆς. Τὸν Θεόν σοι μὴ ἀδικαίως.
Ἀέναον τότε σῆμα ἀνὴρ εἰδρυσε γυναικί
Ἐπί.λων Κυρί.λ.λη καὶ πέντε τέκνοις ἀώροις
ἐξ ἑτέρου γάμου Κυρί.λ.λης ὄνο θρεπτοῖς
κ(αι) τρισὶ τοῖς ἰδίου Ζωί.λω, ἠδὲ [θηγ]ατρὶ
Τατιανῆ καὶ τῆσφι Κυρί.λ.λη [τ]αχ[μ]οῖροις
κ(αι) ζῶν αὐτὸς ἑαυτῶ.

Ἐπὶ τῷ πρώτῳ στίχῳ ἐν ἄλλῃ ἐπιγραφῇ C.I.G.
3815^μ=Kaibel 367, οὕτω γράφεται·

Ἀέναον τότε σῆμα πατὴρ εἰδρυσε θυγατρὶ.
Σημειῶ δὲ ἐν παρόδῳ ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ στί-
χῳ ἀναγνωστέον·

Ἀθανάτην μνήμην, μνημόσυνον δεκρύω[ν].

Ἐν τῇ τῆν ὑπ' ἀρ. 18 ἐπιγραφῇ ἐν τῷ 5^ῳ
στίχῳ τὰ ὑπὸ τε Lebas καὶ ὑπὸ τοῦ Perrot
ἀναγνωσθέντα ΕΙΝΕΚΟΝΙΣΤΟΡΓΗΣ εἶνε
εἰνεκ[ε] ιστορηγῆ· ὁ τύπος ιστορηγῆ ἐξηγεῖται

ἄλλοις παραδείγμασιν, ὡσπερ ΙΣΚΥΜΝΟΣ
Ἰσχυμνος ἀντὶ Στέφανος ΙΣΤΕΦΑΝΟΣ Ἰ-
στέφανος ἀντὶ Στέφανος, ὡστε οἱ στίχοι 4
καὶ 5 ἀναγνώσκονται·

ἐμνοτήν ζῶσα συγκατατέθηκα τάφῳ,
εἶνεκει ιστορηγῆ δάκρυσι μνημόμενα·

Ἐὰ δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Kaibel συμπληρούμενα
ἀ.λ[α]χ[υ]ονίς [γ]ο[ε]ρ[α]ίς δάκρυσι μνημόμενα
φαίνονται μοι ἐναντία τοῦ τε νοήματος καὶ
τῆς συντάξεως τῆς φράσεως.

27. Αὐτόθι.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ι ΑΝΑ·ΙΚΙΩΚΑΙ Ε
(γραμμὴ δυσανάγνωστος)

ΚΑΙΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΚΑΙΠΑΠΑΣΕΤΕΙΜΗΣΑΝ
ΤΟΥΣΓΟΝΕΙΣΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Ἀπο.λλώνιος [Ν]ανῆ [συνθ]ίῃ καὶ ἐ[αυτῶ] κτ.λ.] καὶ Ἀριστοκλῆς καὶ Παπῆς ἐτείμησαν
τοῖς γονεῖς μνήμης χάρις.

28. Αυτόθι.

ΑΥΡ·ΙΟΥΛΙ
ΑΝΟΣ ΖΩ
ΤΙΚΟΥ·ΧΑΛ
ΚΕΥΣ ΣΥΝ
5 ΤΗΣΥΝΒΙΩ
ΑΥΡ·ΔΙΟΓΕ
ΝΕΙΑΔΙΟΓΕ
ΝΟΥΣΖΩΝ
ΤΕΣΕΑΥΤΟΙΣ

Αβρ(ήλιος) 'Ιουλιανός Ζωτικός χαλκός σὺν τῇ συμβίῳ Αβρ. Διογενείῳ Διογένους ζῶντες ἑαυτοῖς.

Σώζεται δὲ ἐν Κοτυαίῳ ἄλλος ἐπιτύμβιος λίθος ἀναφέρων τὴν θυγατέρα τοῦ ἐνταῦθα Αβρ. 'Ιουλιανοῦ, ὅρα C.I.G. 3827^d.

29. Αυτόθι.

ΑΥ...ΟΣΚΑΥΡΔΟΜΝΑ
··ΩΓΛΥΚΥΤΑΤΩΚΑΥΡ·ΓΑΙ
··ΙΑΕΣΓΡΟΝΩΕΠΟΙΗΣΑΝ
ΜΗΕΧΑΡΙΝ

32. Αυτόθι.

ΓΑΙΟΣ Α...ΑΑΦΦΙΑΣ ΥΝΒΙΩΓΛΥΚΥΤΑΤΩΜΝ...
ΧΑΡΙΝΤΙΣ ΑΝΦΟΦΝΗΣ ΑΡΚΟΛΟΒΩ...
ΕΝΒΙΟΥ

Γάιος 'Α...ῶ 'Αργείῳ συνβίῳ γλυκυτάτῳ μνήμης χάριν· τίς ἢν φ[θo]ρήσαι[ε] κο.λοβά[σει] κτλ.

33. Αυτόθι. Δίς ἀντεγράφη.

ΑΥΡΗΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΓΑΙΟΥΑΜΜΙΩΣΥΝΒΙΩΚΑΒΑΚΑΝΤΩΚ
ΖΩΤΙΚΩΥΙΟΙΣΚΑΒΑΚΑΝΤΩΕΓΓΟΝΩΚΕΑΥΤΩΕΤΙ
ΖΩΣΕΠΟΙΗΣΕΚΤΑΤΕΚΝΑΑΥΤΩΝΔΙΟΚΛΕΑΚ
ΕΥΤΥΧΟΣΚΜΗΔΙ
5 ΟΣΚΤΡΟΦΙΜΟΣ
ΓΑΜΒΡΟΣ
ΚΑΜΜΙΑΣ
ΝΥΝΦΗ
ΕΤΙΜΗΣΑ
10 ΤΟΥΣΕΑΥ
ΤΩΝΓΟΝΙΣ
ΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Αβρ(ήλιος) 'Αρτεμίδωρος Γαίου 'Αμμίῳ συνβίῳ κ(αί) 'Αβασκάντῳ κ(αί) Ζωτικῶ υἱοῖς κ(αί) 'Αβασκάντῳ ἐγγόνῳ κ(αί) ἑαυτῶ ἐτι ζῶς ἐποίησε κ(αί) τὰ τέκνα αὐτῶν Διοκλεῶ κ(αί) Εὐτυ-
χος κ(αί) Μήδιος κ(αί) Τρόφιμος γαμβρός κ(αί) 'Αμμίῳ ἰδύρη ἐτίμησα[ν] τοὺς ἑαυτῶν γο-
ν(ε)ῖς μνήμης χάριν.

Αβ[φ]...Γάιος κ(αί) Αβρ(ήλιος) Δόμνα [τέ-
κρ]ῳ γλυκυτάτῳ κ. Αβρ(ήλιος) Γάιος 'Αμμί[α]ς
ἐ]γ[ρ]όνῳ ἐποίησαν [μνή]μης χάριν.

30. Αυτόθι. 'Εν τῷ ἀρμενικῷ νεκροταφείῳ·

ΑΥΡ·ΔΙΟΝΥΣ
ΟΣΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΑΥΡ·ΑΡΧΕΣΤ
ΗΕΥΜΒΙΩΚΕ
5 ΑΥΤΩΖΩΝΜΝΗ
ΜΗΕΧΑΡΙΝ

Αβρ. Διόνυσος Στεφάνου Αβρ. 'Αρχσα[ρά-
τ]ῃ συμβίῳ κ(αί) ἑαυτῶ ζῶν μνήμης χάριν.

Φαίνεται ὅτι παρελείφθη μία γραμμὴ μετὰ τὴν 3^η σειράν.

31. Αυτόθι.

ΡΑΚΛΙ ΤΕΚΝΩ
ΟΣΠΑ ΑΥΩΡΟ
ΤΗΡ ΘΑΝΑ
ΑΧΙΜ- ΡΥΜ

'Η]ράκλειος πατήρ [Μ]α[ξ]ί[μ]ῳ τέκνῳ ἀνώ-
ροθαυα[σί]μῳ.

34. Αυτόθι.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Μένανδρος Διοφάντου χαῖρε.

35. Αυτόθι.

ΑΥΡΑΛΕΞΑΝ
ΔΡΟΕΙΟΥΣΤΟΥ
ΑΥΡΑΡΧΕΣΤΡΑΤ
ΕΥΝΒΙΩΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ΚΑΥΡΓΕΝΑΔΤΩ ΨΙ
ΠΡΟΣΦΙΛΕΣΤΑΤΩ
ΜΝΗΜΗΣΧΑ
ΡΙΝΚΕΑΥΤΩΖΩΝ

37. Αυτόθι. Δίς ἀντεγράφη.

ΖΩΤΙΚΟΣ ΝΑΥΡΗΛΙΟΥΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟ
CABINIANOYΖΩΤΙΚΩΑΝΔΡΙΚΕΑΥΤ
5 ΖΩΣΑΚΤΑΤΕΚΝΑΑΥΤΟΙΣΤΑΤΙΑΝ
ΚΝΥΝΦΟΔΟΤΟΣΚΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ
ΚΕΥΤΥΧ
ΑC
Κ
ΑΜ
ΜΙΑΚΕΛ
10 ΗΚΤΗΓΟ
CΜΝΗΜ
ΗCΧΑΡΙΝ

Κατὰ τὸ δεύτερον ἀπόγραφον αἱ γραμμαὶ 8 καὶ 9 ὡς ἐχουσιν·

ΙΑ ΚΕ
ΙΚΤΝΤΕ
C

Ζωτικός...· Αβρ(ήλιος) 'Απολιναρίῳ...·Σαβιναροῦ Ζωτικῶ ἀνδρὶ κ(αί) ἑαυτ[ῆ] ζῶσι
κ(αί) τὰ τέκνα αὐτοῖς, Τατιαν[ῆ] κ(αί) Νυργόδοτος κ(αί) Στρατηγικός κ(αί) Εὐτυχῆς κ(αί)
'Αμμία κ(αί) 'Ε[π]έκτητος μνήμης χάριν.

38. Αυτόθι.

ΔΙΟΔΟΤΟΣΚΑΙΘΗΡΥΛΟΣΚΑΙΠΕΙΣΑΚΚΑΙΑΙΚΡ
ΑΥΚΤΩΤΩΠΑΤΡΙΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ
ΑΥΚΤΟΥΚΑΙΝΑΝΑCΥΝΒΙΟΥΕΝΔΕΞΩΕΗC
ΔΙΑΤΗΝΑΥΤΩΝΟΜΟΝΟΙΑΝ

Διόδοτος καὶ Θήρυλος καὶ Πεισᾶς καὶ Α[δ]κ[τος?] Αὐκτῶ τῷ πατρὶ μνήμης χάριν.
Αὐκτου καὶ Νανᾶ συνβίου...· διὰ τῆν αὐτῶν δόμουαν.

39. Αυτόθι.

ΗCΜΕΝ
ΝΑΑΝ
ΔΡΙΚΑ
ΕΑΥΤ
5 ΝΕΤΙΖ
ΩCΑ
ΚΑΙΤΑΤΕΚΝΑΑΥΤΩΝΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟΣΚΑΙ
ΧΑΙΑΕΠΙΚΑΡΤΕΑCΤΙΜΗΣΑΝΚΑΙΑΛΕΞΑΝΔΡ
OC

ΑΛ·Α
ΝΑΡΟΣ

...ης Μεννῆ ἀνδρὶ κα[ί] ἐαυτῆ] ἐτι ζῶσα καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν Ἐπιτύχωνος [καὶ Ἀλέξανδρος καὶ Ἐπικαρπία? ἐτίμησαν καὶ] Ἀλέξανδρος.

40. Αὐτόθι. ΕΠΙΤ...ΑΝΟΚΤΑ...ΤΕΚΚΥΡΙΑ...ΧΟΕΚ·ΡΙΑΗΣΥΝΒΙΩ
ΟΙΣΑΔΡΥ ΟΙΣΜΝΗΜΗΣΧΑ
ΡΙΝ

Ἐπιτύχωνος καὶ τα...τες καὶ Κυρία... Κ[υ]ρίη συνθίω... μνή-
μης χάριν.

41. Αὐτόθι. Οἱ ὑπ'ἀριθ. 41—44 ἐπιγραφαὶ ἀντεγράφησαν ἐν ἔτει 1859.

ΑΙΝΑΡΕΤΙΕΥΠΟΛΕΜΩ
ΚΑΙΑΓΗΓΟΝΕΥΣΙΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Αἰναρέτ[η] Εὐπολέμω καὶ Ἀ[π]η γονεῦσι
μνήμης χάριν.

43. Αὐτόθι.

ΣΑΡΟΣΔΟΥΛΟΣΛΩΤΙΑΣΥΝΒΙΩΚΑΙΕΑΥΤΩ
ΤΥΧΟΣΤΗΕΑΥΤΩΝΜΗΤΡΙΕΠΟΙΗΣΑΝΜΝΗΜΗ
Η·ΑΣΤΕΜΕΟΥΚΑΙΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΤΤΑΠΙΝΙΣΛΑΤΥΠΟΙ

... Καίσαρος δοῦλος [Λ]ωτία συνθίω καὶ ἐαυτῶ... καὶ Εὐτυχος τῆ ἐαυτῶν μητρὶ
ἐποίησαν μνήμη[ς] χάριν.

Ἀσκλη[π]ῆος Τε[ι]μέου καὶ Ἀλέξανδρος Ἀτταπιν(ε)ῖς λατύποι.

Ὁμοίως καὶ ἐν ἑτέροις ἐπιγραφῇ ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῶν λατύπων ὡς καὶ ἡ πατρὶς αὐτῶν, C. I. G. 3820 γρ. 4. Ἀσκληῖος καὶ Ἀσκληπῆος οἱ Ἀσκληπῆ λατύποι Κουρραϊτικοί.

44. Αὐτόθι.

ΣΑΝΔΡΟΣΚΑΙΤΡΟΦΙΜΟΣΤΕΚΝΑ
ΤΟΥΣΕΑΥΤΩΝ

Ἀλέξανδρος καὶ Τρόφιμος τέκνα τοῦ ἐαυ-
τῶν [γονεῖς ἐτίμησαν] κτ.λ.

45. Ἐν χωρίῳ Resiller μεταξὺ Balat καὶ
Kilissó-kóι, ἔμπροσθεν τοῦ ἐκεῖ τζαμίου

ΑΠΙΣΕΙΣΤ
ΑΝΩΣΥΝΒΙΩ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ΜΝΗΜΗΣΧΑ
ΡΙΝ

Ἀπίσιος Ἰ[α]τιανῶ συνθίω γλυκυτάτῳ μνή-
μης χάριν.

42. Αὐτόθι. ΕΠΑΙΛΘΟΣΑΠΟΛ
ΛΩΝΙΑΜΗΤΡΙ
ΚΑΙΕΑΥΤΩΖΩ
ΝΤΕΣ ΚΑΙ
ΘΕΟΔΩΡΩΕΓΓΟ
ΝΜΝΗΜΗ

Ἐπά[γ]αθος Ἀπολλωνίη μητρὶ καὶ ἐαυτῶ
ζῶντες καὶ Θεοδῶρῳ ἐγγόν[ω] μνήμης χάριν.

46. Παράθ Οορον.

ΑΥΡΗΛΙΟΣ
ΔΙΦΜΑΣ
ΚΟΥΣΥΝ·ΤΙ
ΑΠΠΗΚΓ
ΝΑΙΚΙΑ
ΥΠΕΡ
ΔΙΩ
ΤΩΧ
ΤΙΕΥ

Αυρήλιος Α[σ]μίης... κοῦ σὺν [μη]-
τρὶ Ἄσπη καὶ γ[υ]ναικὶ Ἀ[μ]ίᾳ ὅπερ [τῶν
ἐ]δίκω[ν] π[α]ρ[ε]τ[ω]ν Δι βροτῶν[τι] εὐ[χ]ήν.

Ἰξεδόθη, ἐσφαλμένως ὕμνος, ἐν Annali,
1861, 187, N° 34.

47. Ἐν χωρίῳ Alekian, ὅπερ πάλαι ὀνο-
μάζετο Ὀρμιστός, ἀντέγραφεν ὁ πατήρ μου
τὴν ὑπ' ἀριθ. 3822⁵² τοῦ Corripis καταχωρισ-
θεῖσαν ἐπιγραφὴν συμφώνως τῇ ἀντιγράφῳ

τοῦ Hamilton; ἐκτός ὅτι ὁ Hamilton παρέλιπε
τὴν 4^{ην} γραμμὴν. Ἔχει δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπι-
γραφῆς ὧδε κέλλιον·
Ἀν[τ]οκράτορα Καίσαρα [Μ]άρκον Αὐρήλιον
Ἀν[τ]ωνεῖνον Σεβαστὸν]

γρ. 4. ΑΜΕΝΙΑΚΟΝΠΑΡΘΙΚΟΝ

Ἀ[ρ]μενιακὸν Παρθικὸν [Γερμανικὸν ἀρχιερακλ.
48. Αὐτόθι.

ΟΙΠΕΡΙΤΗΝΓΕΙΤΟ
ΝΙΑΣΙΝΤΟΥΧΟΡΟΥ
ΑΥΡΑΝΤΙΟΧΟΥΠΑΠΑ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙΚΑΙ
5 ΚΑΙΑΥΡΑΠΘΕΛΛΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΜΕΤΑ
ΚΑΙΠΑΝΤΩΝΤΩΝ

ΤΩΝΠ ΕΡΙΑΥ
ΤΟΥΣ ΦΡΑ
10 ΤΟΡΩ Στέ- ΝΥΠΕΡ
ΤΟΥΚΥ φα ΡΙΟΥ
ΗΜΩΝ vos ΤΥΧΗ
ΚΑΙΝΕΙ ΚΗΣ

ΚΑΙΕΩΝΤΟΥΔΙΑΜΟ
15 ΝΗΣΑΝΕΣΤΗΣΑΜΕΝ
ΘΕΩΕΥΧ

Οἱ περὶ τὴν γειτονίαν τοῦ χωρίου Αὐρη-
λίου Ἀντιόχου Παπᾶ κληρονόμοι καὶ <καὶ>
Αὐρηλίου Ἀπελλῆος Ἀλεξάνδρου μετὰ καὶ
πάντων τῶν <τῶν> περὶ αὐτοὺς γρατόρων
ὅπερ τοῦ κυρίου ἡμῶν τέχνη[ς] καὶ τέλει[ς] καὶ
ἐων[ί]ου διαμονῆς ἀνεστήσαμεν Θεῶ εὐχ[ήν].

III. Βεθουνία καὶ Ἡόντος.

52. Ἐν χωρίῳ Jali Tschiflik κειμένῳ μεταξύ Τρυγλίας καὶ Δασκυλείου (Διασκέλι) ἐπὶ
κρήνης ἀντεγράφη τῇ 27 Ἀπριλίου 1852.

ΒΟΥΛΕΤΟΕΠΟΛΙΟΝΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΕΘΗΚΑΕΜΑΥΤΟΚ
ΚΥΤΑΤΗΜΟΥΓΥΝΑΙΚΙΑΙΛΙΑΑΚΥΛΕΙΝΗΚΑΙΤΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣ'Ε

ΕΤΕΡΟ
ΝΒΑΔΗ
ΔΟΣΕΙΤΟ
ΟΤΑΜΕ
ΑΙΟΔΗΝ

... βουλε[ι]ο[ς] Π[ω]λ[ί]ω[ν] τὸ μνημεῖον ἔθηκε ἐμαντῆ[ς] καὶ τῇ γ[υ]ναϊκῇ μου γυναικὶ
Ἀλλά Ἀκυλεῖνῃ καὶ τοῖς τέκνοις· εἰ δέ τις ἕτερο[ν] ἐπε[ρ]βά[λ]η δ[ι]ώσει τ[ῶ]ν ἱερῶ[ν] ταμει[ῶ]ν
δη[μ]ῶ[ν] κτλ.

53. Αὐτόθι, ἐπὶ ἄλλης κρήνης

ΕΜΑΥΤΗΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΤΕΚΕΥΑΕ

... ἐμαντῆ τὸ μνημεῖον κατεσκεύασα...

Ἄγνωσθ' ἀναφέρονται καὶ ἀλλαχοῦ γρα-
τρίαι ἢ γρατόρες ἐν ταῦτοις τοῖς μέρεσι τῆς
Μικρῆς Ἀσίας· μόνον ἐν τῇ παρὰ Lebas Wadd.
ὑπ' ἀριθ. 1724^d ἐκ χωρίου Ali Aga ἐπιγραφῇ
εὐρίσκομεν·

ΦΡΑΤΡΑΠΕΡΙΔΙ

Ο·Υ III ΤΟΝΤΟΝΚΙ

ὅπερ ἀναλόγως τῇ ἀνωθεν ἐπιγραφῇ τῆς Ὀρ-
μιστοῦ ἐξηγητέον· ἡ φράτρα [ἢ] περὶ Διο[ν]ύ-
σιον κτλ.

49. Αὐτόθι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΚΑΙΓΑ
ΟΣΚΛΙ·ΡΙΚ·ΟΜΗΤΡ
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Ἀλέξανδρος καὶ Γά[ι]ος κ[α]ὶ ρ.ι.κ.[ο] μη-
τρ[ί]... μνήμης χάριν.

50. Αὐτόθι.

·ΑΝΗΣΚΑΙΑΙΛΗ·Δ·ΕΙΑ
ΡΩΒΕΥΣΡΙΔΙΝ·ΗΣ·ΑΡΙΚΑΤ
ΣΕΠ·ΙΚ

Μ[α]ρῆς καὶ... τ[ρ]ω[φ]ῆσ[ι] μνήμης
[χ]άρι[ς] ἀ[ν]έ[σ]τησαν.

51. Αὐτόθι.

ΝΕΣΤΗΣΑΝ
ΜΑΚΚΙΑΚΣ
ΑΔΕΛΦΩΙ
ΩΚΑΡΙΚΩ
ΜΗΣ

54. 'Εν 'Ιωνοπόλει, τῇ σήμερον Inebok καλουμένη τῆς Παφλαγονίας, εἰς τὴν γέφυραν τοῦ Davrikan Tschai.

ΤΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝΚΑΙ
ΘΕΙΟΤΑΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΜΑΡΚΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΕΥΣΕΒΗ
5 ΠΑΡΘΙΚΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝ
ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΟΙΠΕΡΙ
ΣΕΞΤΟΝΟΥΕΙΒΙΟΝ
10 ΔΙΟΓΕΝΗΝ·Α·ΑΡΧΟΝΤΑ
ΑΡΧΟΝΤΕΣΑΝΕΣΤΗΣΑΝ
..ΤΩΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
.....ΕΤΕΙ

Τὸν μέγιστον καὶ θειώτατον αὐτοκράτορα Μάρκον Αὐρήλιον Ἀρτωρεῖον εὐσεβῆ Παρθικὸν μέγιστον Βρετανικὸν μέγιστον Γερμανικὸν μέγιστον Σεβαστὸν οἱ περὶ Σέξτον Οὐέλβιον Διογένην (πρῶτον) ἄρχοντα ἄρχοντες [ἐκ] τῶν τῆς πόλεως [ἐν τῷ...] ἔτει.

Ἄλλη δὲ ἐπιγραφή τῆς Ἰωνοπόλεως ἀντιγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Déthier ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτοῦ *Épigraphik von Byzanzion* σ. 68, ἔχει δὲ ὡδε· Καίσαρα Αὐρικίον Σεπτίμιον Σεουήρον Περτίνακον Σεβαστὸν εὐσεβῆ εὐτυχῆ οἱ περὶ Γάλλιον Λουεῖτον δις ἀρχιερεῖα καὶ τὸ β' πρῶτον ἄρχοντα ἄρχοντες ἀνάστησαν ἐκ τῶν τῆς πόλεως χρημάτων ἐν τῷ ὄσῳ ἔτει.

Ἡ ἐποχὴ τῶν δύο ἐπιγραφῶν τούτων εἶνε, κατὰ τὸν Cavdoni, ἡ τοῦ Λουκούλλου ἀρχὴν ἔχουσα τὸ 70 ἔτος π. Χριστοῦ· οἱ δὲ πρῶτοι ἄρχοντες ἀπαντῶσι καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀμάστρεως (ὄρα C. I. G. 4151, 4152^a, 4154)· σημαῖ δὲ ἐν παρόδῳ ὅτι αἱ γρ. 4 καὶ 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 4152^a ἐπιγραφῆς οὕτως ἤδη συμπληροῦνται.

ἐπὶ τ[ῶν] περὶ [.....πρῶτον] ἄρχοντα ἀρχόντων· ἐν δὲ τῇ 3ῃ γραμμῇ τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρεσβευτοῦ καὶ ἀντιστρατήγου, οὕτινος σώζονται τὰ ἐξῆς στοιχεῖα·

ΑΝΟΥΛΟΥΕΙΤΟΥ

ἀναγνωστέον..... αὐτοῦ [Ἀ]ουεῖτου (Franz· K[αρουλ]ή[η]λου).

55. Αὐτόθι ἐπὶ κίονος ὀκταγώνου

Α ΑΓΙΕ

56. 'Εν χωρίῳ Tscherkesch ('Αρτιροσόπολις) ἐπὶ κίονος παρὰ τὴν εἴσοδον ξενοδοχείου τινός·

ΝΔΩΝΕΙΚΑΙΓΗΜΗΤΡΙ
ΚΙΑΝΟΘΕΙΚΟΤΗΣΘΕΩΝ
ΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΑΑΥΤΟΘΕ
ΩΤΗΤΑΛΟΧΩΚΑΙΜΕΤΑΗΜΑΣ
5 ΤΕΚΝΑΚΕΙΣΟΜΑΙΔΕΛΣΛΑΝ
ΑΝΟΝΗΦΑΙΣΤΟΙΟΦΛΟΓΟΣ
ΗΟΧΑΡΙΝΧΑΙΗΘ
ΕΓΕΝΕΤΟΕΤΕΙ
ΟΑΝΝΕΩΕΤΕΙ

10 ΜΗΝΔΕ
ΔΟΝΤΑ
ΧΡΗΣ
ΟΟΥΧΡΗΣΤΟΘΕΠΟΙΕΙ

Ἄιδωρεὶ καὶ Γῆ Μητρὶ [Μαρ]κίανος εὐκλείτης θεῶν [καταχθονία]ν κατεσοκράσα αὐτὸς ἐ[μ]αυτῷ τῇ τ' ἀλόχῳ καὶ μετὰ ἡμᾶς [...τὰ] τέκνα· κείσομαι δὲ [.....] αὐτῶν ἡγυῖστοιο φλογός. [Μνήμη]ς χάριν· χαῖρε.

Ἐγένετο ἔτσι σα νέφ ἔτσι [ὁ δαίμα τοῦ δεινός] χρηστὸς ἐποίησι.

57. Αὐτόθι, ἐπὶ κίονος ἐντὸς ξενοδοχείου τινός·

ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΧΡΑ
ΛΕΞΑΝΔΡΟΚΑΙ...Ο
ΠΑΠΠΙΟΚΑΙΔΟΜ
ΙΤΙΑΝΟΦΙΛΟ·ΙΑ...Ο
5 ΡΙΠΑΤΡΙΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Δομικίανος Ἰρα[κ]ελίδου καὶ Ἀλέξανδρος καὶ.....πάππος καὶ Δομικίανος φιλο[ο].....]ρι πατρὶ μνήμη χάριν.

58. Ἐπὶ κίονος εὐρισκομένου ἐπὶ τῷ Wiran Schehr Ssuju καλουμένῳ ρεύματι ἡμισεῖαν ὠραν μακρὰν τοῦ χωρίου Chanköi·

ΜΟΤΟΥΛΛΕΝΚΤΙ
ΑΜΕΝΟΕΝΤΕΙ
ΣΕΚΤ ΤΟΣΑΥΤ ΜΕ
ΥΑΡΙ

59. Ἐν Zastranboli (Θεσσαλονίκη) ἐν λουτρῶνι·

..Χ...ΗΡΟΤ
ΟΝΕΣΗ...ΝΤ
ΦΑΙΣΟΚΕΚΤΟΙ
ΔΕΔΙΑΠΑΝΤ
ΟΝΕΧΩΝΑ
ΝΑΤΑΙΧΨΥΧΑ
ΕΛΠΙΔΙΧΑΙΡ
Ο...ΕΡΟΣΣΕΒ
ΡΧΣ
ΧΡΑΑΕ

60. Ἐν χωρίῳ Eski Wiran Schehr.

οὐκ ΑΜΟΡΟΣ γενόμεν
Δ...ΥΤΡΕΦΗ
ΠΟΧΥΗΡΑΤΟ
Ε...ΕΘΑΜΜΑ

61. Αὐτόθι.

Α...ΤΟΝΚΑΠΙΤΩΝΑΒΡΟΤΟΙΣΤΩΝ
ΤΕΙΜΙΟΝΑΝΔΡΑΠΑΡΘΕΝΙΚΟΝΕΣΑΜΩΝ
ΤΕΙΜΗΣΕΣΟΦΗΚΛΕΟΠΑΤΡΗΣΤΕΛΗΝ
ΤΗΙΔΑΝΑΘΕΙΣΑΚΛΥΤΗΝΜΕΤΑΔΑΕΡΩΣ
5 ...ΕΣΘΛΟΥΓΝΗΣΤΟΥΑΝΤΥΤΟΙΟ
ΟΥΤΑΕΡΩΝΤΕΔΥΩΘΕΟΦΙΛΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗΣΤΕ

Α...τὸν Καπίωνα βροτοῖς τ[ὸ]ν τεῖμιον ἄνδρα παρθενικόν [τ]ε [γ]άμοι· τείμησε σοφῆ Κλεοπάτρῃ στήλην τῆ[ρ]δ' ἀναθείσα κλυτὴν μετὰ δασφ[ο]ς
..... ἐσθ. τοῦ γνησ[ί]ου ἀν[τι]τ[ε]π[ι]οῦ
θ[υ]τ[η]ρ[α]τ[η]ρ[ω]ν τε δύο Θεοφίλης Κυριακῆς τε.

Φαίνεται ὅτι ἐν τῷ ἀπογράφῳ τούτῳ μετὰ τὴν 4^η καὶ 5^η γραμμὴν παρελείφθη ἑτέρα γραμμὴ.

62. Ἐν Τραπεζοῦντι ἐπὶ τινος πύλης· ἀντεγρῆφη τῇ βοηθείᾳ τηλεσκοπείου·

* ΠΙΣΤΟΘΕΩΑΣΚΑΙΠΕΡΑΤΙΑΣΑΝΑΞ
ΚΟΜΝΗΝΟΑΛΕΞΙΟΘΕΝΧΩΜΕΓΑ
ΟΤΟΥΑΣΚΤΗΤΩΡΤΣΠΥΡΓΙΚΣΠΣΡΤ·ΙΘ
ΟΥΣΚΕΠΕΘ-ΚΡΑΤΟΘΕΙΣΑΙΩΝ
5 ΟΔΔΛΟΤΣΑΠΟΥΗΜΩΝΑΥΘΕΝΤΣΚΑΙΒΑΘΙΛΕ
ΩΣΤΟΥΜΕΓΑΛΔΚΟΜΝΗΝΣΚ·ΠΙΣΤΑΤΕΣΤΣΡΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Τὰ ἐν τῇ δευτέρῃ γραμμῇ στοιχεῖα ΜΝΗΝ, ἐν τῇ τρίτῃ γραμμῇ ΤΗ καὶ ΤΘ, ἐν τῇ πέμπτῃ γραμμῇ ΤΘ (δὶς), ἐν τῇ ἕκτῃ γραμμῇ ΜΝΗΝ ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ὡς συνδεδεμένα παρίστανται· ἐδημοσιεύθη δὲ ἡ ἐπιγραφή αὕτη, ἑλλιπῶς ὅμως, ἐν τοῖς *Annali* 1861, σ. 178, ἀρ. 1, ὅπου ἀποκρυβεῖσα ἄγνωστος ἔμεινε τοῖς πλείστοις. Ἴδού πως ἀναγινώσκεται·

Πιστὸς Ἐώιος καὶ Περαιτίας ἀναξ,
Κομνηνὸς Ἀλέξιος ἐν Χ[ρω]στ[ῶ] μέγας
ὁ τοῦ[δε] κτήτωρ τοῦ πυργικοῦ πουργ[ε]ίου
οὐ σκέπεσ.....κράτος εἰς αἰῶνας.....
'Ο δοῦλος τοῦ ἀ[γ]ίου ἡμῶν ἀθέρτου καὶ βασιλέ
ως τοῦ μεγάλου Κομνηνοῦ καὶ [ἐ]πιστάτ[η]ς τοῦ [ἐ]ργ[ο]ῦ Κωνσταντῖνος.

Ἐν τῷ Ἀρχαίῳ Νεοελληνικῆς Φιλολογίας τοῦ κ. Desluer ἐδημοσιεύθη χρυσόβουλλον τι τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἀλεξίου (I, σ. 153 κ.έ.) λέγεται δὲ ἐκεῖ, «ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς πάσης Ἀνατολῆς, Ἰσθίων καὶ Περαιτέας ὁ Κομνηνός» ἡ δὲ ἐνταῦθα ἑὸν ἀντιστοιχεῖ τῇ πάσῃ Ἀνατολῇ τοῦ χρυσόβουλλου. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν Περαιτείαν, ἦτοι τὴν πέραν Χερσονήσου, γνωστὸν εἶνε ὅτι τὰ μέρη ταῦτα τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου ὑπήκουον τοῖς ἐν Τραπεζοῦντι Κομνηνοῖς· ὅθεν ἐν ἐπιγραφῇ τιμῆ προερχομένη ἐκ τοῦ Βοσπόρου (C. I. G. 8742) κῆρ Ἀλέξιός τις βασιλεὺς πιθανόν τῆς Τραπεζοῦντος, ὠνομάζετο αὐθέντης πόλεως Θεοδώρου (τῆς σήμερον Ἰοδίου καλουμένης) καὶ παραθα-

λασσίας. Σημειῶ δ' ἐν παρόδῳ ὅτι τὸ ἐπίθετον περατικός, εὐρίσκεται καὶ παρὰ τῷ Πλινίῳ XII 35· aliqui peraticum vocant ex Media advocatum, sc. bdellium; ἴσως δὲ καὶ ἐν τῷ ἐν Mith. d. DA. Inst. VII 22 κ.έ. δημοσιουθέντι τεμαχίῳ τοῦ Edictum Diocletiani de pretiis ἀντὶ βιδέλλας τετραετικῆς ἀναγνωστέον βιδέλλας περατικῆς.

Ἡ ἐν γρ. 3 λέξις κουρτίου πρωτοφανῆς εἶνε, ὅσον ἠξεύρω· ἀμφιβάλλω δὲ ἐν ἐξηγητέα ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ porta ἦτοι πόλις ἢ μάλλον ἐκ τοῦ portio ἦτοι λιμὴν.

83. Ἐπὶ τῇ πρὸς Ἀνατολὴν τετραμμένη πλευρῇ τῆς Ἁγίας Σοφίας κάτωθεν τοῦ παρασῆμου ἐν δυοῖ κομματίοις

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΦΥΚΑΛΟΥ ΚΙΤΟΥ ΤΑΦΟΣ

Κωνσταντινου πέφυκα λουκίτου τάφος.

Ἐξεδόθη ἐσφαλμένως ἐν τοῖς Annali 1861, σ. 170, ἀριθ. 2.

J. H. MORDTMANN.

ἄγιον μέτρον 32
 Αἰγύπτιοι· παρ' αὐτοῖς ἡμίσεος καλεῖται χαλκοῦς· 15 29 26· ἡ δὲ ἀρτάβη ὀρθόβ· 18 33 (πρὸς, Ἀλεξανδρινοὶ κ. Θηβαῖοι).
 Αἰδωνεὺς 74 ἀριθ. 56
 ἀλάστρον μύρου 21 31
 Ἀλεξανδρινοὶ τὰ ἀργύρια χάλκινα καλοῦσι 15 26· παρ' αὐτοῖς ὁ ξέστης 6' λίτρας ἀγεί· 17 30
 Ἀλέξιος ὁ Κομνηνὸς τῆς Τραπεζοῦντος 75 κ.έ.
 Ἀνανίας ὁ Συρακηνὸς 10 κ.έ.
 τὰ Ἄνισα 52 ἀριθ. 10
 ἀντλητήριον 19 33
 Ἀπόλλωνος Ἐλευθερίου Σεβαστοῦ 53 ἀριθ. 7
 ἀπόρυμα 18 33
 ἀργύριον ἀργυροῦ νομίσματος ὄνομα 20 34
 Ἀρζιτηνή 22
 Ἀρμενία τετάρτη 11
 Ἀρμενικὰ κείμενα περὶ ἀρχαίας μετρολογίας 9 κ.έ. Ἀρμενικαὶ λέξεις dang 14 20 24· dschaschak 19 pheschit 14 24 pimenia pedies 17 31 κ.έ. schisch 17 31 srovak 18 21 vatavan ἢ valavan 13 23
 ἀρτάβη 18 32 κ.έ.
 Ἀσκληπιὸς 45 ἀριθ. 3 48 ἀριθ. 12 65 ἀριθ. 12
 ἀσσάριον 14 24
 ἀστυνόμοι 47 ἀριθ. 8 54 ἀριθ. 10
 Ἀσσύριοι· ἀπ' αὐτῶν πέραλαβον οἱ Ἀρμένιοι τὸ μέτρον γόρ 19 33
 Ἀτταρινεῖς 72 ἀριθ. 43
 Ἀττικοὶ καλοῦσι τὸν κύαθον ἀντλητήριον 19 33
 Αὐγουστος ὁ Καίσαρ· 15 27
 αὐτοκράτορες Ῥωμαίων· Ἀγριππείνα Γερμανικοῦ Καίσαρος 47 ἀριθ. 5· Ἐλιος Καίσαρ 49 ἀριθ. 15· Αὐρήλιος Οὐῆρος Σεβαστὸς 49· Κόμμωδος 48 ἀριθ. 11· Λ. Σεπτίμιος Σεουήρος 54 ἀριθ. 9· Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνεῖνος 74 ἀριθ. 54· ἄγνωστος 73, ἀριθ. 48.
 Καίσαρος δοῦλος 72 ἀριθ. 43
 Ἀφροδείταν ὄρθρου 39⁶
 Βακκαβοκω[μ]ητής 51 ἀριθ. 5
 Βαργυλιῆται 61 ἀριθ. 6
 βῆμα μέτρον 22

Βιθυνὸς 8 ἀριθ. 15' 3
 βίκιον 17 31
 βυσίον 21 31
 Γῆ μήτηρ 74 ἀριθ. 56
 Γόμαρ 21
 Γραμματικαὶ καὶ γλωσσολογικαὶ ἰδιότητες· ἱστορική ἀντὶ στοργῆ 69
 ποσοδοσι ἀντὶ προδοσίαι 66
 ἄσχοσαν 59 ἀριθ. 5 γρ. 8· συνήγοισαν 3 ἀριθ. 1 γρ. 12
 πλάξ ὁ 52
 κείω ἀντὶ κείμαι 48· κείσομαι 74 ἀριθ. 51.
 ὅπια ἀντὶ ὀπὸ 39⁶
 Δαμασκὸς κεντηνάριον τῆς Δαμασκοῦ 22 35
 Δανιήλ, ἠγούμενος τῆς τοῦ Λειμῶνος Μονῆς 43
 δηνάριον 20
 διάλεκτος Θεσσαλικὴ 6 8. Λεσβικὴ 36 κ.έ.
 δίδραχμον 20 22
 Διόνυσος, Ζωννύσιφ 39
 Διονύσια ἑορτὴ 61 ἀριθ. 6 γρ. 17
 Δόκιμος, Δοκίμιον 51 ἀριθ. 5
 δράμη, δραχμὴ 16 20 21 22 29 34
 Ἑβραῖοι σταθμὰ καὶ μέτρα αὐτῶν· 14 15 18 19 κ.έ.
 Ἐλεάζαρος ἐπίσημος τῆς Θεοδοσιουπόλεως 11
 ἐνδεξ[ι]ώσης 71 ἀριθ. 38 (i)
 ἐξάγιον 14
 ἐπάρχεις, ἡ 50 ἀριθ. 2
 Ἐπιγραφαὶ 1) διορθωθεῖσαι ἢ ἐξηγηθεῖσαι·
 α) C. I. G. 1778 4⁶
 » 2171, 2176, 2184, 2185,
 2188 41
 » 2195 42
 » 2210 37
 » 2211⁶ 42
 » 2903⁶ 53 ἀριθ. 7
 » 3151 69 ἀριθ. 25.
 » 3654⁶ 64 ἀριθ. 5
 » 3815 66 ἀριθ. 18
 » 3815^m 69 ἀριθ. 26
 » 3820 72 ἀριθ. 43
 » 3822² 72 ἀριθ. 47

- » 3827^a 70 ἀριθ. 28
- » 3846 66 ἀριθ. 18
- » 4152^a 74 ἀριθ. 51
- » 4158 47 κ. έ.
- » 4162 48
- » 4184 42 ἀριθ. 9
- » 8729, 8739 43
- » 9423 7
- ς) Lebas Voy. Arch. 3^οmo parl. sect. VI.
  - 1240 5 ἀριθ. 5 γ'
  - » 1255 7 ἀριθ. ιε'
  - » 1282 7
  - » 1287, 1288 7
  - » 1315^b 4
  - » 5^οmo partie 1724^a 73 ἀριθ. 48
  - » 1768 63 ἀριθ. 3
  - » 1769 64 ἀριθ. 4
  - » 1814 48
- γ) Annali 1861, 170 ἀριθ. 2· 76 ἀριθ. 2·
  - » 178 » 1· 75 ἀριθ. 62·
  - » 179 » 3· 49 ἀριθ. 15·
  - » 187 » 34 72 ἀριθ. 46·
- δ) Bulletin de Corr. Hell. IV 431 41
  - » IV 434 43
  - » » 494 42
  - » VII 18 50 ἀριθ. 3
  - » » 19 50 ἀριθ. 1
  - » » 140 52 ἀριθ. 8
  - » » 325 51 ἀριθ. 6
  - » » 452 51 ἀριθ. 7
- ς) Mitth. d. D.A. Inst. VII 136 50 ἀριθ. 5
  - 142 50 ἀριθ. 4
  - IX 28 62 ἀριθ. 1
  - 63 64 ἀριθ. 5σημ.
- ς) Monatsb. d. Berl. Ac. 1877... 46
  - 1880, 646 52 ἀριθ. 10
- ζ) Conze Reise auf der Insel Lesbos
  - πίν. V, 1 42
  - » X, 1 42 κ. έ.
  - » XI, 3 43
- η) Bayet-Duchesne Mission au mont Athos
  - 162 5
  - 163 4 κ. έ.
- θ) Heuzey Mission 229 4
  - 2) *Ανέκδοτο.*
- α) Θεσσαλίας 3--8 (Τρικυλλίων ἀριθ. α' κ. β'·
Αχρίσσης ἀριθ. Γ'—ΙΔ· Βαΐλου ἀριθ. 16)
- β) Μακεδονίας 62 (Βιτωλίων ἀριθ. 2 και 3.)
- γ) Δέσφου 36 κ. έ.
- δ) Σύμης 53 ἀριθ. 1--5
- ς) Καρίας [Βαγγυλίας] 60 ἀριθ. 6]· Τράλλεων
53 ἀρ. 6, πρβλ. 58 ἀριθ. 5

- ς) Λυδίας· Σμύρνης 53 8· Μαγνησίας τῆς ὑπὸ
Σιπύλλῳ 53 ἀριθ. 9· Φωκαίας 58 ἀριθ. 5
- ζ) Μυσίας· Κύμης 55 ἀριθ. 1 και 2, 60 ἀριθ. 6·
Νέου Ἰλίου 56 ἀριθ. 3 και 4· Παρίου
64 ἀριθ. 5 και 6· Κυζίκου 62 ἀριθ. 1·
Ποιμανηνοῦ 64 ἀριθ. 7· Ἀδριανῶν 63
ἀριθ. 1 και 2· Κερσιδ 63 ἀριθ. 3, 64
ἀριθ. 4
- η) Βουναίας· Jali Tschiftik 73 ἀριθ. 52 και 53
- θ) Φρυγίας· Emod 65 ἀριθ. 8 και 9· Tscherté
65 ἀριθ. 10· Κοτυαίου 66—72 ἀριθ.
18—44· Αἰζανῶν 66 ἀριθ. 13—17·
Εὐμενείας 65 ἀριθ. 11 και 12· Ὀρκισοῦ
72 κ. έ. ἀριθ. 47—51· Resiller 72
ἀριθ. 45
- ι) Γαλατίας· Ἀγκύρας 50 ἀριθ. 3
- ια) Παφλαγονίας· Ἴωνοπόλεως 74 ἀριθ. 54
και 55· Tscherkesch 74 ἀριθ. 56 και
57· Chanköi 74 ἀριθ. 58· Zafranboli
74 ἀρ. 59· Eski Wiran Schehr 75 ἀρ.
60 κ. 61· Σινώπης· 44 κ. έ. ἀρ. 1—11
- ιβ) Πόντου· Φαζημῶνος 48 ἀριθ. 12 και 13·
Tschittli 49 ἀριθ. 14· Κομάνων 49 ἀρ.
15· Κωτωῶρων 54 ἀριθ. 10· Τραπεζοῦν-
τος 75 κ. έ.
- 3) Ἐπὶ λαθῶν ἀμφορέων· 43, 47 ἀριθ. 5·
53 ἀριθ. 5· 54 ἀριθ. 10
- 4) Χριστιανικαί· 7, 8 ἀριθ. ιε'· 53 ἀριθ. 4·
62 ἀρ. 2 και 3' 75 κ. έ. ἀρ. 62 κ. 63
- 5) Ἐμμετροί· 4 ἀριθ. 6'· 48 ἀριθ. 12· 50
ἀριθ. 4· 55 ἀριθ. 1 και 2· 67 ἀριθ. 21·
68 ἀριθ. 22 69 ἀριθ. 26· 74 ἀριθ. 56·
75 ἀριθ. 59—62· 76 ἀριθ. 63
- Ἐπιφάνιος· μετρολογικὰ συγγράμματα αὐτοῦ
12 κ. έ.
- Ἐποχαι· Σύλλα 63 ἀριθ. 1· 66 ἀριθ. 17· 71
ἀριθ. 36· Λουκούλλου 74 ἀριθ. 54 και
56· Πόντου 49 ἀριθ. 14 και 15
- Ἐρίβοια 39
- Ἐρμάκου χθονίου 6^a
- Ἐρμάιος μὴν 4 σημ.
- Εὐγενίου, Μονὴ αὐτοῦ ἐν Τραπεζοῦντι 11
- Εὐμένης, βασιλεὺς 59
- Ζεὺς βροντῶν 71 ἀριθ. 36· 72 46
- Ζεὺς Ἀαρχάσιος Εὐμένης 59
- Ἰλιοστράπης 44 ἀριθ. 1
- Ἰμίου 14 20 22 25
- Ἰρακλεῶτις 8^b
- Θεὸς ὕψιστος 40 45 ἀριθ. 3

- Θηβαϊκὴ μνα 16 20 28
- Θηβαῖοι, μέτρον αὐτῶν ~~ἑξήκοντα~~ 18 32
- Ἰεροκαυστρία 49
- Ἰθίσον 56 ἀριθ. 2
- Ἰλιάς 57
- Ἰλιεῖς 57
- Ἰταλοί, μέτρα αὐτῶν 15 17 20
- Ἰτώνιος μὴν 5^b
- κῆθος, μέτρον 18 21 32
- Καλύμνιος 8^b
- καμψάκης 18 21
- κάπιτον 15 20 27
- καστρήσιοι 17 20
- κεντηνάριον 16 19 22 29
- κεράτιον ἢ κεράτ 14 21 25 34
- κοινόν τῶν Ἰλιέων 57
- κολοβώσι 70 ἀριθ. 32
- κόρος ἢ χόρ 21 33
- κοτύλη 17
- Κρής Λύττιος 8^b
- κύαθος 19 33
- Κυμαῖοι 61
- Κυριακοῦ τοῦ ἐξ Ἀγκῶνος τὰ Λεσβιακὰ 39 42
- Λαγαρικόν 21 34
- Λαρχάσιος (δρα Ζεὺς).
- λατύποι 65 ἀρ. 12· 67 ἀρ. 21· 72 ἀρ. 43
- λεπτόν 14 24
- λίτρα 15 19 21 27
- Λουκίτου (γεν.) 76 ἀρ. 63
- Μαιμακτῆρες 39
- Μακάριος Μητροπολίτης Μεθύμνης 43
- μάρης, μέτρον 18 21
- μασμαρῶν και μεθεκῶν 19 33
- μετρητής 18 21 32
- μελιαρσίον 15 27
- μίλιον 13 19 22 23
- μιτκάλ 21 34
- μνα 15 19 20 22
- μόδιος 18
- μοῖρα, μέτρον 13 19
- μονάς 20
- Μουκίεια, ἑορτὴ 65
- Μουσαῖν ἱερὸν 42
- Μυθολογικὰ πρβλ. Αἰδωνεύς, Ἀπόλλων, Ἀ-
σκληπίς, Ἀφροδείτα, Γῆ, Διόνυσος, Ἐρί-
βοια, Ἐρμάκου, Ζεὺς, Ἰλιοστράπης, Μαιμα-
κτῆρες, Μουσαῖν, Νεμέσι, Σάραπις, Ὑγεία
- Μωυσῆς ὁ Χωρηνός 10

- ναύ[κλη]ρος 53 ἀριθ. 3 και 4
- Νεμέσι 56 ἀριθ. 3
- Νικομήδεια 17
- νομικὸς ἥριος 66 ἀριθ. 15
- νόμισμα 16 21 28
- ξέστης 17 20 30
- Ὄνόματα σπάνια ἢ πρωτοφανῆ·
  - Ἄγαθομένης 3 ἀριθ. 1
  - Ἀδύλα 8 ἀριθ. ιε'
  - Ἀνδροκάδης 8
  - Ἀπίσεις 72 ἀριθ. 45
  - Βαβοῦν (αἰτ.) 66 ἀριθ. 18
  - Διόθεις 40
  - Εἰσάροχη 8
  - Ἐπικλείτα 37
  - Ἐπι (κλητ.) 39
  - Εὐγλύφης λατύπος 67 ἀριθ. 21
  - Ζηνομένηου (γεν.) 8
  - Θεοκλῆς 38
  - Θήρυλος 71 ἀριθ. 38
  - Θραπείων 45 ἀριθ. 3
  - Καϊκόδωρος 38
  - Κονκαρδίω 53 ἀριθ. 8
  - Λῶων 37
  - Λεοντῶ 5
  - Μαιφάτης 52 ἀριθ. 9
  - Μάκεροι 45 ἀριθ. 3
  - Μικνή (γεν.) ἐν ἐπιγρ. Λέσβου 40
  - Μαρίων 68 ἀριθ. 21
  - Μινάμοσυνα 8 ἀριθ. ιε'
  - Μύντιλος 8
  - Μυραγένης 51 ἀριθ. 6
  - Νικασίδικος 57 ἀριθ. 4
  - Ὀνκαίχα 8
  - Πεισῆς 71 ἀριθ. 38
  - Πλουταρχίς 40
  - Σάτρειος 56 ἀριθ. 3
  - Σπαστύλιος, Σηστούλλιος, Σηστυλιανός 69
ἀριθ. 25
  - Σισίνης 52 ἀριθ. 8
  - Στρατηγικός 71 ἀριθ. 37
  - Τέρφειω, Τερφήου 38
  - Τειμέου 72 ἀριθ. 43
  - Φαικῆνιος 64 ἀριθ. 5
  - Φιλίσκου 5
  - Χαρόπτης 57 ἀριθ. 4
- ὄργυζ, μέτρον 13 19 23
- οὐγγίλια 15 19 21 27
- οὐντζό 21 34
- Παναθήναια ἐν Νέφ Ἰλίω 57 ἀριθ. 4

Παπείν 51 ἀριθ. 6
 παρασάγγης 13 19 23 33
 παραψίς, παροψίς 17 31
 Παριανός 39
 Περστικά, περατικός, peraticus 76
 Πέρσαι, τὸ στάδιον αὐτῶν 19 32· περσικὴ
 λέξις pheschit 14 24
 πῆχυς 22
 Ποντικοί, ξέστης αὐτῶν 17
 Ποσειδεῶν μῆν 46
 Ποσειδῶν Ἑλικιώνιος 46
 ποῦς 13 23
 προαροσία 39
 προτήκτωρ 62
 πρότμησις 46
 Ρώμα τῆς Νικαφοῦρου 40 κ. ε.
 σαβιθᾶ 18 32
 Σαίτης 20 34
 Σάραπις 44 κ. ε.
 σάτον 18 21 33
 σίγγιον 14 25 35
 σίκλος 15 20 22 27 34
 Σιρακηνή 12
 στάγιον 14 22
 στάδιον 13 19 23
 στατήρ 15 20 21 22
 στατίων 51
 στρατηγός ἐπὶ τῆς χώρας 53
 σχοῖνος 19 33

τάλαντον 16 19 22 34
 Ταυρεῶν μῆν 46
 Τενέδιοι 57 ἀριθ. 4
 Τράλλεις 60
 Τραπεζοῦς 11, 75 κ. ε.
 τρεμίσιον 14 20 22 25
 Τρίκα 4
 τρυβλίον 17 31
 Τυχικός μαθηματικός 11
 Ὑγεία 45 ἀριθ. 2· 65 ἀριθ. 12
 ὑποσόριον 54
 Φοῖνιξ 8
 φόλλις 24 κ. ε.
 φοράρι(ος) 44
 φράκτορες 73 ἀριθ. 54
 Φρατρίου 41
 φυλὴ 57
 Φωκαία 58 κ. ε.
 χάγγαρον 16 19 22 29
 χαλκεὺς 70 ἀριθ. 28
 χαλκοῦς καὶ χάλκινος 15 20 26
 Χίος 55
 χῶρ 18 33
 χούς 18 32
 ἀπὸ χρημάτων Οὐαλητιανῶν 54 ἀρ. 9
 Χριστόδωρος, διδάσκαλος ἐν τῇ τετάρτῃ Ἀρ
 μενίᾳ 11
 Ψαλμοὶ 42

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ.

- Σελ. 3 Ἐπιγραφή Δ' ἐδημοσιεύθη ἐν Bull. Corr. Hell. VII 57
 " 4 " Β' ἐδημοσιεύθη ἐσφαλμένως ἐν τῷ Παρνασσῷ 1882 σ' σ. 861
 " 6^b γρ. 14 ἀντὶ Φιλίστου γρ. Φιλίσκου
 " 7^a τελ. γρ. ἀντὶ χαίρης γρ. χαίρειν. Προστίθημι δὲ ὅτι ἡ φράσις ὁ δεῖνα χαίρειν τῷ λαῷ ἀντιστοι-
 χεῖ τῷ ἐν ἰταλικῷ ἐπιτομῆτι λέγω εὐρισκομένῳ ὁ δεῖνα χαίρειν τοῖς ἄνω (C. J. G. 9867)
 εἶνε δὲ καὶ οὕτως ἀναμφίβητος χριστιανῶ ἀνθρώπου
 " 8^b γρ. 24 ἀντὶ Ἀνδροκάστη γρ. Ἀνδροκάδης
 " " 33 ἀντὶ Μόντιλος γρ. Μόντιλος
 " 35^a " 4 γράφη Zeitsch. d. D. Morgenl. Gesellsch.
 " " 15 ἀντὶ τῆς Ἑρέσης γρ. ἀπὸ τῆς Ἑρέσης
 " 35^b " 8 ἀντὶ 780 γρ. 480
 " 36^a " 14 γράφη Episc. Epigr. II
 " 40^a " 41 ἀντὶ Μάρκου γρ. Μάρκου
 " 46 " 15 τοῦ δευτέρου τῆς 4ης ἐπιγρ. τετραχίου γράφη / ΤΙΤΩΙ κτλ.
 " 48^a (ἀρ. 12) ἀντὶ I b r o u γρ. Πίρου
 " 50 (ἀρ. 4) Ἡ δὲ ἀνῆλθῆς εὐρέθη καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Rühl· οἱ δὲ ἐν ἀρ. 6 σ. 51 θεράποντες τῆς
 Δήμητρος ἴσως συνήθια ἦσαν, ἡς τὰ μέλη ἐτάφησαν κοινῶς ἐξῆταις
 " 52^a γρ. 22 προσθ. σ. 140 ἀριθ. 26· γρ. 46 ἀντὶ 18 γρ. 1880 σ. 640 κ. ε.
 " 53^a " 20 ἀντὶ 2903 γρ. 2903/
 " 63 ἄλλαι ἐπιγραφαὶ τῶν Ἀδριανῶν ἐδημοσιεύθησαν ἐν C. J. G. III καὶ ὑπὸ τοῦ Perrot ἐν Ex-
 ploration etc. I σ. 65 κ. ε.
 " 67 ἀρ. 21 ἐν τῇ ἀνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἀριστερόθεν τετραχίον γρ. 4 ἀντὶ ΧΗ γραπτῶν ΑΥ
 " 72 γρ. 2 ἀντὶ Ἐπικαρτία γρ. Ἐπικαρτία

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΤΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΤΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΓΕΝΗΣΟΜΕΝΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ ΑΥΤΟΥ.

ΑΡΘΡ. 1. Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος ἐπόμενος τῷ καλῷ
 ἔθει τῶν ἐν τῇ ἑσπερίᾳ Ἰθρύστη καὶ ἐν Ἀμερικῇ ἐπιστημονικῶν Συλλόγων, οἵτινες τὴν εἰκοσι-
 πενταετηρίδα, πεντακονταετηρίδα καὶ ἑκκονταετηρίδα αὐτῶν πανηγυρίζουσι μεγαλοπρεπῶς
 δι' ἄλλων τε καὶ δι' ἐπιστημονικῶν Συνεδρίων, ἔγνω τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα αὐτοῦ πανηγυ-
 ρίσαι διὰ τοιοῦτου ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου¹, ὑπερ ποιήσεται ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τῇ
 16 (28) Αὐγούστου 1886, περτώσει δὲ αὐτὰς τῇ 26 Αὐγούστου (7 Σεπτεμβρίου).

ΑΡΘΡ. 2. Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου ἐστὶν αὐτὸς ὁ σκοπὸς τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συλλόγου, ἡ καλ-
 λιέργεια καὶ ἡ διέδοσις δῆλον ὅτι τῶν γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν κατὰ τὰς ἡμετέρας χώρας,
 α') δι' ἀνακοινώσεως πραγματειῶν ἀναφερομένων μὲν εἰς τὴν πρόδον τῶν φιλολογικῶν, ἀρ-
 χαιολογικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, φυσιογνωσιακῶν, ἠθικοκοινωνικῶν καὶ λοιπῶν ἐπιστημῶν, ἔχου-
 σῶν δὲ σχέσιν πρὸς τὰς ἡμετέρας χώρας, πλὴν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν ζητημάτων, ἐφ' ὧν
 πᾶσα συζήτησις ἀπαγορεύεται, συνωδῶ τῷ 29^ῳ ἄρθρῳ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Συλλόγου· β') διὰ
 χρηματικῶν προσφορῶν ὑπὲρ τῆς προόδου κατὰ τὴν Ἀνατολὴν τῶν γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν.

1) Ὁ Σύλλογος ἀνέθηκε τὴν διοργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου εἰς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τῶν
 μελῶν τοῦ προεδρείου τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν προέδρων τῶν διαρκῶν αὐτοῦ ἐπιτροπῶν. Τὴν ἐπιτροπὴν
 ταύτην ἀπαρτίζουσι οἱ ἑξῆς· Μέλη τοῦ προεδρείου· **ΠΡ. Β. ΣΙΑΔΗΣ**, πρόεδρος τοῦ Συλλόγου, **ΧΡ. ΧΑ-
 ΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ**, ἀντιπρόεδρος καὶ πρόεδρος τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς, **Τ. ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ**, ἀντιπρό-
 δρος καὶ πρόεδρος τῆς οικονομικῆς ἐπιτροπῆς, **ΘΑ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ**, γεν. γραμματεὺς, **ΞΕΝΟΥ. ΣΙΑΒΡΟ-
 ΠΟΥΛΟΣ**, εἰδ. γραμματεὺς, **Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΕΡΑΜΕΥΣ**, βιβλιοφύλαξ, **Θ. ΚΟΣΟΥΔΗΣ**, ταμίης,
 Πρόεδροι τῶν διαρκῶν ἐπιτροπῶν· **Ι. Δ. ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ**, πρόεδρος τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς, **Κ. ΚΑΛ-
 ΛΙΑΔΗΣ**, πρόεδρος τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς, **Δ' J. ΜΟΝΤΙΑΝΣ**, πρόεδρος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιτρο-
 πῆς, **Θ. ΣΑΛΤΕΛΗΣ**, πρόεδρος τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς.

ΑΡΘΡ. 3. "Όσοι τῶν ἡμετέρων ἢ καὶ τῶν ξένων χρηγήσουσι κατὰ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τοῦ Συλλόγου χρήματα ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου, οὗτοι ἀναγορευθήσονται δημοσίᾳ ἐν τῇ γενικῇ ἐπισήμῳ συνεδριάσει τοῦ Συνεδρίου **Ἰωρηταί**, ἐὰν χρηγήσωσιν ἑκατὸν καὶ ἐπέκεινα ὀθωμανικῆς λίρας, **μεγάλοι Ἰωρηταί**, ἐὰν πεντακοσίας καὶ ἐπέκεινα, **εὐεργέται**, ἐὰν χιλίας καὶ ἐπέκεινα, καὶ **μεγάλοι εὐεργέται**, ἐὰν πεντακισχιλίας καὶ ἐπέκεινα.

ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ.

ΑΡΘΡ. 4. Μέλη τοῦ Συνεδρίου εἰσὶ· α') ὅσοι τῶν ἡμετέρων καὶ ἀλλοδαπῶν λογίων προσκληθέντες δέξονται τὴν πρόσκλησιν· β') ὅσοι ἀποσταλήσονται ὡς ἀντιπρόσωποι ἐπιστημονικῶν Συλλόγων· γ') ὅσοι χρηγήσουσι κατὰ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τοῦ Συλλόγου χρήματα συμφώνως πρὸς τὸ προηγουμένον ἄρθρον· δ') τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπίτιμα μέλη τοῦ Συλλόγου· ε') ὅσα τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν ἡμετέρων λογίων καὶ ξένων ἐκφράσουσι τὴν ἐπιθυμίαν συμμετασχέιν τοῦ Συνεδρίου, ὅπως ἀναγνῶσιν ἐπιστημονικῆν τινα πραγματείαν αὐτῶν ἢ ποιήσωσιν κοινοποιήσιν τινα, σχέσιν ἔχουσαν πρὸς τὰ ἔργα τοῦ Συνεδρίου· ς') ὅσα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἔχουσιν ἀναγνῶσαι πραγματείαν τινα· ζ') τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῆς διοργανώσεως τοῦ Συνεδρίου ἐπιτροπῆς.

Τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου λαμβάνουσιν εἰσιτήρια παρὰ τῆς πρὸς διοργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου ἐπιτροπῆς· ἔχουσι δὲ τὸ δικαίωμα εἰσέρχειν εἰς τὰς συνεδριάσεις ἕκαστον δύο κυρίας.

ΑΡΘΡ. 5. Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τὰ μὴ περιλαμβανόμενα ἐν τῷ ς' ἔδαφίῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δύνανται παρευρίσασθαι, μὴ συμμετέχοντα ὅμως τῶν συζητήσεων, ἐν ταῖς συνεδριάσει τοῦ Συνεδρίου δι' ἰδίου εἰσιτηρίου δεδομένου αὐτοῖς μετὰ προηγουμένην αἴτησιν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς διοργανώσεως τοῦ Συνεδρίου ἐπιτροπῆς.

Ἐπί τῷ δὲ μιᾷ ὀθωμανικῆς λίρας λαμβάνουσι μετὰ προηγουμένην αἴτησιν εἰσιτήριον ἀτομικὸν ἰσχύον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Συνεδρίου καὶ οἱ βουλόμενοι, ἐκτὸς τῶν ἀνω μνησθέντων τακτικῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, ἀκροᾶσθαι τῶν ἐπιστημονικῶν ἀναγνωσμάτων καὶ προφορικῶν κοινοποιήσεων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Συνεδρίου.

Τὰς αἰτήσεις αὐτῶν τὰ τε τακτικὰ τοῦ Συλλόγου μέλη καὶ τὰ μὴ ταιαῦτα ὀφείλουσιν ἀπευθῆναι τῷ προέδρῳ ἢ τῷ γραμματεῖ τῆς ἐπιτροπῆς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Συνεδρίου.

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ.

ΑΡΘΡ. 6. Τὰ ἔργα τοῦ Συνεδρίου εἰσὶν, ὡς εἴρηται (ἄρθρ. 2), φιλολογικὰ, ἀρχαιολογικὰ, ἐκπαιδευτικὰ, φυσιογνωστικὰ, ἠθικοκοινωνικὰ, διότι περὶ ταιαῦτα ἀσχολεῖται ὁ Σύλλογος καὶ αἱ διαρκεῖς αὐτοῦ ἐπιτροπαί, ἧτοι ἡ φιλολογικὴ, ἡ ἀρχαιολογικὴ, ἡ ἐκπαιδευτικὴ καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ.

ΑΡΘΡ. 7. Τὰ μέλη κατὰ τὰς εἰδικὰς αὐτῶν μελέτας ἐκλέγουσιν ἢ πραγματευθήσονται ἡ-

ματτα, εἴτε ἐξ ὧν ὑποβάλλει ἢ πρὸς διοργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου ἐπιτροπή, εἴτε ἄλλα. Τὴν ἐπιγραφὴν τῶν θεμάτων τούτων ἀμὰ τῇ ἀγγελίᾳ αὐτῶν ὅτι μελέξουσιν τοῦ Συνεδρίου ὀφείλουσι γνωστὴν ποιήσασθαι τῷ προέδρῳ ἢ τῷ γραμματεῖ τῆς ἐπιτροπῆς· ὅσοι δὲ κωλύονται ἔλθειν αὐτοπροσώπως εἰς τὸ Συνέδριον πέμπουσι τὰς πραγματείας αὐτῶν τῷ εἰρημένῳ προέδρῳ ἢ τῷ γραμματεῖ κατὰ Μάιον τοῦ 1886, ὅπως συμπεριληφῶσιν ἐν τῷ γενικῷ προγράμματι καὶ ἀναγνωσθῶσιν ἐν τῇ ὀρισθησομένῃ συνεδριάσει.

ΑΡΘΡ. 8. Τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου παρακαλοῦνται, ἀμὰ ἀφικόμενα εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔλθειν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐπὶ τῆς διοργανώσεως ἐπιτροπῆς ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Συλλόγου, ὅπως ἐγγράψουσιν τὸ ὄνομα αὐτῶν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας αὐτῶν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ.

ΑΡΘΡ. 9. Αἱ συνεδριάσεις ἐκάστης ἡμέρας εἰσὶ γενικαὶ πάντων τῶν μελῶν καὶ μερικαὶ τῶν τμημάτων. Τῇ προτεραιᾷ ἀγγέλλονται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τὰ ἔργα τῆς ἐπιούσης τῶν τε γενικῶν καὶ τῶν συνεδριάσεων τῶν τμημάτων.

ΑΡΘΡ. 10. Αἱ συνεδριάσεις τῶν τμημάτων γενήσονται πρὸ μεσημβρίας, τοῦ μὲν φιλολογικοῦ, φυσιογνωστικοῦ καὶ ἠθικοκοινωνικοῦ ἀπὸ τῶν 8 μέχρι τῶν 10, τοῦ δὲ ἀρχαιολογικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ ἀπὸ τῶν 10 μέχρι τῶν 12. Αἱ δὲ γενικαὶ ἀπὸ τῆς 3^{ῆς} μ. μ. ὥρας πλὴν τῆς πρώτης γενικῆς συνεδριάσεως τῆς ἐνάρξεως τοῦ Συνεδρίου, ἧτις γενήσεται κατὰ τὴν 10^ῃ π.μ.

ΑΡΘΡ. 11. Ἐν τῇ γενικῇ συνεδριάσει τῆς ἐνάρξεως, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς πρὸς διοργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου ἐπιτροπῆς, μετὰ τὰς συνήθεις προσλαλιὰς, τὸ Συνέδριον προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὀριστικοῦ συμβουλίου αὐτοῦ, ἀπαρτιζομένου ἐξ ἑνὸς προέδρου, ἐπιτίμων προέδρων, δύο ἀντιπροέδρων, ἑνὸς γενικοῦ γραμματέως καὶ τριῶν γραμματέων πρὸς σύνταξιν τῶν πρακτικῶν. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἕκαστον τμήμα, ἐν ἰδίᾳ συνεδριάσει, προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου αὐτοῦ, ἧτοι ἑνὸς προέδρου, ἐπιτίμων προέδρων, δύο ἀντιπροέδρων καὶ δύο γραμματέων.

ΑΡΘΡ. 12. Τὰ ἔργα τῶν ἄλλων γενικῶν συνεδριάσεων εἰσὶ· α') ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν, β') τῶν ὀρισμένων πραγματειῶν καὶ προφορικῶν κοινοποιήσεων. Τὰς συνεδριάσεις διευθύνει ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου.

ΑΡΘΡ. 13. Ἐν τῇ προτελευταίᾳ γενικῇ συνεδριάσει ἀναγιγνώσκονται αἱ ἐκθέσεις ἐν αἷς τὰ τμήματα ποιῶνται ἀνακεφαλαιώσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

ΑΡΘΡ. 14. Τὰ ἔργα τῶν συνεδριάσεων τῶν τμημάτων εἰσὶ· α') ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν β') τῶν πραγματειῶν καὶ προφορικῶν κοινοποιήσεων κατὰ τὴν ὀρισμένην τῆξιν, καὶ γ') συζητήσεις ἐπ' αὐτῶν. Τὰς συνεδριάσεις ἐκάστου τμήματος διευθύνει ὁ πρόεδρος αὐτοῦ.

ΑΡΘΡ. 15. Ἡ χρῆσις τῶν γλωσσῶν ἐν ταῖς συνεδριάσεσιν ἐστὶ προαιρετικὴ. Ἡ δὲ ἔκδοσις τῶν ἐν ἄλλῃ γλώσσῃ ἢ τῇ ἑλληνικῇ ἀπαγγελλομένων λόγων μεθερμηνεύεται ἑλληνιστὶ ὑπὸ τινος τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

ΑΡΘΡ. 16. Πᾶσαι αἱ πραγματεῖαι ἀμὰ ἀναγνωσθῆσαι ἐγγειρίζονται τῷ γραμματεῖ τῆς ἐπὶ

της διοργανώσεως επιτροπής· περιλήψεις δὲ ὡσχύτως ἐγχειρίζονται τοῖς γραμματεῦσι γραπταὶ τῶν λόγων, οἷς ἕκαστος κατὰ τὰς συζητήσεις εἶπεν.

ἈΡΘΡ. 17. Κατὰ τὴν διαρκεῖαν τοῦ Συνεδρίου τὰ μέλη αὐτοῦ ἐπισκεφθήσονται τὰ σπουδαιότερα μνημεῖα καὶ τὰς μᾶλλον ἕξιοσημειώτους θέσεις τῆς τε πόλεως καὶ τῶν πέριξ.

ἈΡΘΡ. 18. Ὁ Σύλλογος ἐκδίδει ἐν ἰδίῳ τεύχει καὶ διανεμει τοῖς μέλεσι τοῦ Συνεδρίου 1) τὴν ἀπὸ δεκαπενταετίας συλλεγεῖσκαν καὶ μὴπω ἐκδοθείσκαν γλωσσικὴν ὕλην τοῦ Νομογραφείου διαγωνίσματος, ἧτοι λέξεις καὶ φράσεις διατηρουμένας ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, κύρια ὀνόματα, δημοτικὰ ἄσματα, παροιμίας, αἰνίγματα καὶ λογοπαίγνια, παραμύθια, περιγραφὰς παιδιῶν, εὐχὰς κτλ. 2) ὡσχύτως ἐν ἰδίῳ τεύχει ἐκδίδει τὰς ὑπαρχούσας ἐν τοῖς ἀρχαίοις αὐτοῦ ἐπιγραφὰς καὶ τοπογραφικὰς μελέτας.

ἈΡΘΡ. 19. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Συνεδρίου ἢ πρὸς διαργάνωσιν αὐτοῦ ἐπιτροπὴ προβήσεται εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν πρακτικῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν ἀναγνωσθησοῦν πραγματειῶν, ὅλων ἢ μέρους ἢ περιλήψεως αὐτῶν. Ἀντίτυπα δὲ σκελήσονται εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου.

ἈΡΘΡ. 20. Πᾶσα ἐπιστολή, σχέσιον ἔχουσα πρὸς τὸ Συνέδριον, ἀπευθύνεται τῷ ἱερωτῷ κυρίῳ Ἱεροκλεῖ Βασιλάδῃ, προέδρῳ τῆς ἐπὶ τῆς διοργανώσεως τοῦ Συνεδρίου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἐπιτροπῆς, ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Συλλόγου, Πέραν, ὁδὸς Τοπταλικῆς ἀριθ. 18 (Constantinople, Pera, rue Topchilar N° 18), ἢ τῷ κ. Γαλεμάχῳ Καραθεοδωρῇ, γραμματεῖ τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΤῶΝ ΘΕΜΑΤΩΝ, ἃ ΥΠΟΒΑΛΛΕΙ Η ΠΡΟΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Τὰ μέλη δύνανται καὶ ἄλλα πραγματεύεσθαι θέματα ἢ ἂν νομίζωσιν οἰκειότερα ταῖς ἰδίαις μελέταις. Ὡς ἐρρήθη ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τὰ θέματα τῶν ἀναγνωσθησομένων πραγματειῶν μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν γραψάντων αὐτῶν πεμφθῆναι τῇ ἐπιτροπῇ κατὰ Μάϊον 1886.

Τὸ ὀριστικὸν πρόγραμμα τῶν θεμάτων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀναλαθόντων μελῶν πραγματεῖσασθαι θέματα ἢ ἀποστείλάντων πραγματεῖαν τινὰ ἐκδοθήσεται κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1886 καὶ πεμφθήσεται τοῖς μέλεσι τοῦ Συνεδρίου.

ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΓΕΝΙΚΑΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ.

α') Τίνα τὰ αἴτια δι' ἃ, ὅ,τι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος παρέλαβε παρὰ τῶν ἄλλων ἔθνων, ἀφομοίωσεν αὐτὸ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ἐπιθὲν τὴν ἰδίαν αὐτοῦ σφραγίδα ἐπ' αὐτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτὸ τέλειον.

β') Τί ἐκάστη γραμματολογία (littérature) τῶν νεωτέρων ἔθνων, τοῦ Ἰταλικοῦ, τοῦ Ἰσπανικοῦ, τοῦ Ἀγγλικοῦ, τοῦ Γαλλικοῦ καὶ τοῦ Γερμανικοῦ ἤρυσται ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γραμματολογίας, τίνος ἔθνους οἱ συγγραφεῖς καὶ οἱ ποιηταὶ κάλλιον ἐννόησαν τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ τίνες αἱ ἰδιόζωντες αὐτῆς χαρακτῆρες.

γ') Περὶ τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς, κατ' αἶκον καὶ ἐν τῇ σχολῇ.

δ') Περὶ τῆς ῥοπῆς ἢ ἔσχατος ἢ ἀρχαίας ἑλληνικῆς τέχνης εἰς τὴν σύστασιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν.

ε') Ἱστορικὴ ἐπιθεώρησις τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν Βυζαντίῳ κατὰ τὴν Γ', ΙΑ', καὶ ΙΒ' ἑκατονταετηρίδα, ἐπὶ τῇ βλάσει τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νεωτέρων ἔρευνων.

ς') Περὶ τῆς ἐπινοητικῆς τῆς βυζαντινῆς τέχνης ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἀλλοῦ τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης καὶ ἐν ταῖς Σλαβικαῖς χώραις.

ζ') Περὶ τῆς πρώτης καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὡς ἔχει νῦν ἐν τοῖς μᾶλλον πεπολιτισμένοις ἔθνεσιν.

η') Περὶ τῶν μεταβολῶν, ἃς ἐπέφευγον εἰς τὰς περὶ τῆς ἱστορικῆς ἀναπτύξεως τῆς ἑλληνικῆς τέχνης θεωρίας αἱ νεώτεροι ἀρχαιολογικαὶ ἀνακαλύψεις, αἱ γενόμεναι εἴτε ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς χώραις εἴτε ἀλλοῦ.

θ') Περὶ τῆς τρωστικῆς προαγωγῆς τοῦ νέου πολιτισμοῦ, προεληθούσας ἐκ τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνακαλύψεων καὶ προσόδων τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

ι) Περὶ τῶν προσχωρησιμῶν, δι' ὧν εὐκολυνθήσεται ἡ καλλιέργεια καὶ διέδοσις εἰς τὰς ἡμετέρας χώρας τῶν φυσικῶν καὶ φυσιογραφικῶν ἐπιστημῶν (sciences physiques et naturelles).

ια') Πῶς ὁ πλοῦτος γίνεται πρόξενος τῆς ἠθικῆς μορφώσεως ἔθνους τινός.

ιβ') Περὶ τῆς ὑγιεινῆς ὡς μέσου ἠθικῆς προαγωγῆς.

ιγ') Διὰ τί ἡ ἠθικὴ προαγωγὴ οὐκ ἀεὶ συμβαδίζει τῇ διανοητικῇ.

ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ.

ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

α') Περὶ τῶν ὁμοιοτήτων καὶ διαφορῶν τῆς ποιητικῆς καὶ πεζῆς κεκαλλιεργημένης γλώσσης πρὸς τὴν λαλομένην ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ Ὀμήρου μέχρι Δημητρίου τοῦ Φαλακρέως.

β') Περὶ ἀπλότητος, ἀφελείας, κάλλους καὶ ὕψους τῆς δημοτικῆς ἡμῶν ποιήσεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀρχαίαν.

γ') Ἱστορία τῶν ἔρευνων περὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀπὸ Κοραῆ μέχρι τοῦ νῦν ἐπὶ τῇ βλάσει τῶν ἐκδοθέντων γλωσσικῶν καὶ ἄλλων νεοελληνικῶν κειμένων καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν μελετημάτων τῶν τε ἡμετέρων καὶ τῶν ξένων γλωσσολογῶν.

δ') Περὶ τῆς μοναδικῆς θέσεως τῆς γραπτῆς τουρκικῆς γλώσσης, συγκρινομένης πρὸς τὰς ἄλλας γραπτὰς γλώσσας, ἀρχαίας τε καὶ νέας· ὁ πλοῦτος αὐτῆς ἀπαστιζέσεται ἐκ λέξεων τοῦ Τουρκικοῦ, ἰδιώματος τοῦ Περσικοῦ καὶ τοῦ Ἀραβικοῦ, ἀνήκοντος ἐκάστου ἰδίῳ συμπλέγματι γλωσσῶν, τοῦ μὲν Τουρκικοῦ τῷ Τουρκανῷ, τοῦ δὲ Περσικοῦ τῷ Ἀρικῷ, τοῦ δὲ Ἀραβικοῦ τῷ Σημιτικῷ.

ε') Περὶ τῆς προσκομῆς μεθόδου πρὸς παρασκευὴν κριτικῆς ἐκδόσεως οἰουδήτινος Ἑλληνος συγγραφέως ἢ ποιητοῦ.

Ὁ Σύλλογος ἐπιθυμεῖ τὴν σύνταξιν τιαύτης τινος πραγματείας πρὸς βόηθίαν τῶν ἡμετέρων νέων θεασιτῶν τῆς φιλολογίας.

ς') Τίνα εἰσὶ τὰ κριτικὰ ἀποτελέσματα τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἀντιπαραβολῶν τῶν πλατωνικῶν χειρογράφων καὶ τίς ἡ ὁμοταγῆς διαίρεσις αὐτῶν.

Ἐν τῇ πραγματεῖᾳ δοθήσονται καὶ τινες βόηθαι περὶ ἀντιπαραβολῆς χειρογράφων τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὰς ἐκδόσεις.

ζ') Τίνες εἰσὶν οἱ μέχρι τοῦδε γνωσθέντες τοῦ Λυσίου κώδικες. Νέα περιγραφή καὶ κριτικὴ αὐτῶν ἀντιπαραβολὴ πρὸς παρασκευὴν νέας κριτικῆς ἐκδόσεως τῶν λόγων τοῦ Λυσίου διὰ τὴν Ζωγράφειον Βιβλιοθήκην.

η') Κριτικαὶ διορθώσεις εἰς τοὺς Ἑλληνικὰς συγγραφάς.

θ') Εἰς Σοφοκλέα.

ι') Εἰς Εὐριπίδην.

ια') Περὶ τοῦ φωτός, ὅπως ἐπέχειν ἢ συγκριτικὴ γλωσσολογία εἰς τὴν ἱστορικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἰδίως τῆς συντάξεως αὐτῆς.

ιβ') Ἀναλυτικὴ μέθοδος πρὸς συγγραφὴν συγκριτικῆς γραμματικῆς τῶν νεωτέρων ἑλληνικῶν διαλέκτων ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν δημοτικῶν μεσαιωνικῶν κειμένων, τῶν δημοτικῶν συγγραμμάτων τοῦ Ις', ΙΖ' καὶ ΙΗ' αἰῶνος, καὶ τῶν ἐκδοθέντων παραρρηθῶν καὶ ἀσμάτων, καὶ ἐπὶ τῇ ἱστορικῇ συγκρίσει τῶν ἀπαντῶντων τύπων ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς τῶν ἀρχαίων διαλέκτων.

ιγ') Περὶ μεταφράσεων Ἑλληνικῶν κειμένων εἰς ἀνατολικὰς γλώσσας· συνοπτικὴ ἱστορία καὶ χαρακτηρισμοὶ αὐτῶν.

ιδ') Περὶ ἡμερικῶν μεταφράσεων τῶν Λισσαπείων μύθων καὶ ἄλλων Ἑλληνικῶν κειμένων ἐμμέτρων ἢ πεζῶν.

ιε') Περὶ τῶν Ὀθωμανικῶν βιβλιοθηκῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ις') Ἱστορικὴ μελέτη περὶ ἄλλων ἀξιοσημειωτῶν βιβλιοθηκῶν ἐν Ἀνατολῇ.

ιζ') Τίνες ἐκ τῶν μυθικῶν παραδόσεων τοῦ ἡμετέρου λαοῦ, συγγένειαν καὶ σχέσιν ἔχουσιν πρὸς ἀρχαίους μύθους, οὕτω ἐγένοντο ὑποκείμενον ἐρευνῶν.

ιη') Μελέτη περὶ τῶν δημοτικῶν ἀσμάτων τοῦ Ἀκριτικοῦ κύκλου ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς γνωσθείσας συντάξεις τοῦ Βυζαντινοῦ ἔπους τοῦ Διγενεῶς Ἀκρίτου.

ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

α') Ὁδηγεῖται πρὸς ἀκριβῆ ἀντιγραφὴν καὶ ἐρμηνείαν τῶν ἀνεκκλυπτομένων ἐπιγραφῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους.

β') Συλλογὰὶ Ἑλληνικῶν καὶ Λατινικῶν ἐπιγραφῶν συλλεχθεισῶν δι' ἀντιγραφῆς ἢ διὰ χειρῶν ἐκτυπωμάτων· πληροφορεῖται περὶ τοῦ τύπου ἐν ᾧ εὐρέθησαν, καὶ κριτικὰ μελέται περὶ αὐτῶν.

γ') Ἐπιθεώρησις καὶ γενικὸς κατὰλογος τῶν μέχρι τοῦδε ἑλληνιστῶν ἐκδοθεισῶν χειρογραφικῶν καὶ τοπογραφικῶν μονογραφικῶν καὶ διατριβῶν. Διαίρεσις κατὰ χώρας καὶ συνοπτικὴ ἐνδειξις τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας αὐτῶν πρὸς γνώσιν τῶν περὶ τὴν ἀρχαίαν καὶ νέαν γεωγραφίαν τῶν ἡμετέρων χωρῶν ἀσχολουμένων.

δ') Συγκριτικὰ ἔρευναι καὶ ἀντιπαραβολὴ νεωτέρων τοπογραφικῶν ὀνομασιῶν πρὸς ἀρχαίας, ἰδίως ἐν ταῖς χώραις τῆς Ἑλλάδος, Ἀσίας, Θράκης, Μακεδονίας, Ἠπείρου, νήσων κτλ. ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν ἱστορικῶν καὶ γεωγραφικῶν πηγῶν, τῶν ἐπιγραφῶν, τῶν ὀδοιπορικῶν καὶ τῶν ἐξ ἀνασκαφῶν ἐπιστημονικῶν ἀποτελεσμάτων.

Οἴκοθεν ἐνοεῖται ὅτι ἕκαστος περιορισθῆσεται ἐν αἷς χώραις ἐποιήσατο εἰδικὰς μελέτας καὶ ἔχει συλλογὴν ἐπιγραφῶν καὶ ἄλλων μαρτυριῶν.

ε') Ποῦ ἔκειτο τὸ ἀρχαῖον Ἀδερμύτιον, τοπογραφία καὶ ἱστορία αὐτοῦ.

ς') Προσδιορισμὸς γενικὸς ἢ μερικὸς τῶν ἀρχαίων Βυζαντινῶν καὶ μεσαιωνικῶν τοπογραφικῶν ὀνομασιῶν τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου.

ζ') Ποῦ τῆς Ἀνατολῆς σώζονται μνημεῖα Βυζαντινῆς γλυπτικῆς, ζωγραφικῆς, τοιχογραφικῶν καὶ ψηφιδωτῶν οὕτω μελετηθέντα, σύντομος περιγραφή αὐτῶν μετὰ σχεδιασμάτων, εἰ δυνατόν καὶ φωτογραφημάτων.

η') Συγκριτικὴ ἱστορικὴ μελέτη περὶ τοῦ Συνεδήμου τοῦ Ἱεροσολέως καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Τακτικῶν ἢ Συνταγματικῶν, τῶν γνωστῶν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Notitiae Episcopaliaum*.

θ') Κριτικὴ ἔρευνα περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἀναπτύξεως τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς σηματογραφίας, ἰδίως ἀπὸ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ μέχρι Χρυσόθλου. Καίμενα, δείγματα μεμνησουργημένων τετραχίων χρονολογικῶς κατατεταγμένα, καὶ, εἴπερ ἐστὶ δυνατόν, ὀδηγεῖται πρὸς ἀνάγνωσιν αὐτῶν.

ι') Ἱστορικὴ μελέτη περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἀναπτύξεως τῶν Ἀραβικῶν καὶ Τουρκικῶν νομισμάτων καὶ τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὰ Βυζαντινὰ.

ια') Ποῦ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος Ἀσίας κείνται προϊστορικὰ μνημεῖα, τίνα ἐξ αὐτῶν ἠρευνήθησαν, καὶ τίνα μένουσιν ἔτι ἀνερεύνητα.

ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

α') Ποῖα τίς ἐστὶ παρ' ἡμῶν ἢ πρώτη καὶ μέση ἐκπαίδευσις ἀμφότερων τῶν φύλων, καὶ ποῖα τις ὀφείλει εἶναι, ἢ ἐν ἄλλαις λέξεσι περὶ τῶν ἐλλείψεων τῆς πρώτης καὶ μέσης ἐκπαίδευσεως τοῦ ἡμετέρου ἔθνους καὶ περὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν.

β) Περὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν ἡμετέρων σχολείων· ὁμολογητέον ὅτι ἐν ταῖς ἡμετέροις σχολαῖς τὸ περὶ ὑγιείας κερφάλιον ὅλως παραμελεῖται· πῶθεν ὀφείλομεν ἀρχὴν ποιήσασθαι τῶν ὑγιεινῶν μεταρρυθμίσεων.

γ') Περὶ τῆς ἐπιδύσεως τῆς πρώτης καὶ μέσης ἐκπαίδευσεως παρὰ τῷ Ὀθωμανικῷ λαῷ διὰ τῆς ἰδρύσεως ἀπανταχοῦ τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους σχολείων ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβίσεως τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου Ἀπουλ Χαμίτ Χάν τοῦ Β' καὶ τῆς ἐνδελεχοῦς αὐτοῦ προνοίας καὶ προστασίας.

δ) Περὶ ἰδρύσεως πραγματικῶν σχολῶν (Realschulen) καὶ τῆς χρησιμότητος αὐτῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἔθνει· τίς ἐστὶ κατ' ἀνάγκην ἢ διαφορὰ αὐτῶν πρὸς τὰς πραγματικὰς σχολὰς τῶν ἄλλων ἔθνων τῶν ἐχόντων γλώσσαν ἰδίαν τελείαν καὶ γραμματολογίαν πλουσιοτάτην.

ε') Κατὰ τί διαφέρουσιν ἐν Γερμανίᾳ αἱ πραγματικαὶ σχολαὶ (Realschulen) τῶν πραγματικῶν γυμνασίων (Realgymnasien), ταῦτα δὲ τῶν κλασικῶν γυμνασίων.

ς') Περὶ τῶν διαφορῶν, ἃς κατ' ἀνάγκην ὀφείλουσιν ἔχειν τὰ σχολεῖα τῶν ἀρρένων ἀπὸ τῶν παρθεναγωγείων.

ζ') Περὶ διδακτικοῦ προγράμματος ἢ περὶ τυναμογιῆς ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν διαφόρων μαθημάτων· ἐν ἄλλαις λέξεσι περὶ τῆς ἀπονομῆς ἐκάστῳ αὐτῶν τῆς δεούσης τάξεως καὶ τοῦ δέοντος χρόνου.

η') Τίς ὀφείλει εἶναι παρ' ἡμῶν ἢ γλώσσα τῶν βιβλίων τῆς δημοτικῆς παιδείας καὶ τίς ἢ μεταξὺ τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων.

θ') Περὶ τῆς χρησιμότητος παρ' ἡμῶν τῶν νηπιαγωγείων ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ὡς μητρικῆς ἐν αἷς ἐπαρχίαις οἱ λαοὶ πολυμιγεῖς εἰσι καὶ γίνεται σύγχυσις γλωσσῶν.

ι') Διὰ τί αἱ γεωγραφικαὶ γνώσεις χωρίζουσι παρ' ἡμῶν καὶ τίνι τρόπῳ θεραπευτέον τὴν ἔλλειψιν ταύτης.

ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΗΘΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

- α') Περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς διδασκαλίας τῶν στοιχείων τῆς ἠθικῆς ἐν ταῖς δημοσ. σχολαίαις.
 β') Περὶ τῆς καθαρότητος ὡς μέσου ἠθικῆς προαγωγῆς.
 γ') Περὶ τῶν ὁμοιοτήτων καὶ διαφορῶν τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ δικαίου πρὸς τὸ Ῥωμαϊκόν.
 δ') Περὶ τῶν νομικῶν συγγραμμάτων τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 15' αἰῶ-
 νος μέχρι σήμερον.
 ε') Περὶ τοῦ ἐφαρμοσίου ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Ἀνατολῆς τοῦ συστήματος τῆς ἀπομονώσεως.
 Τρία ἠθικοκοινωνικὰ ζητήματα ἐτέθησαν ἐν ταῖς ἐδράσιν α', β' καὶ γ' τῶν γενικῶν θεμάτων.

ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

- α') Περὶ τῶν παλιῶν τῶν ποσίων ὁδῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
 β') Τίνα τὰ τρόφιμα καὶ ποτὰ, ἃ δυστυχῶς ἤρξαντο καὶ παρ' ἡμῶν νοθεύειν.
 γ') Περὶ νέων ὀσμωτικῶν φυτῶν καὶ ζώων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἀρχαίας. Πηγαί· ἡ γλῶσσα τοῦ λαοῦ, τὰ ἰατρικὰ καὶ ἄλλα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα ἐν τῇ ἀπλουστερῇ γεγραμμένα γλῶσσῃ τῶν Βυζαντινῶν καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως καὶ ἐξῆς χρόνιων, τὰ λεγόμενα ἰατροσόφια, ὧν πολλὰ σώζονται ἀνέκδοτα ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης.
 δ') Περὶ λέπρας ἐν ταῖς ἡμετέραις χώραις καὶ περὶ θεραπείας αὐτῆς.
 ε') Κατὰ πόσον ἡ θνησιμότης τῶν νεογνῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ προέρχεται ἐκ τῆς στέρσεως τοῦ μητρικοῦ γάλακτος.
 ς') Ποία ἦν ἡ χειρουργικὴ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἰπποκράτους.
 ζ') Περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἀναπτύξεως τῶν ἀστρονομικῶν γνώσεων παρ' Ἕλλησι μέχρι Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους.
 η') Περὶ τῶν παρ' ἡμῶν τυφλῶν καὶ τῶν αἰτίων τῆς τυφλώσεως.
 θ') Περὶ τῶν ἀντισηπτικῶν μέσων παρὰ ταῖς ἀρχαίας.
 ι') Περὶ τῶν ἀναισθητικῶν μέσων οἷς ἐχρῶντο οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐν τε τοῖς Ἀσκλη-
 πείοις καὶ ταῖς ἰατροδαίαις, ἐν ταῖς χειρουργικαῖς αὐτῶν πράξεσιν ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.
 ια') Περὶ τῶν γεωλογικῶν ἀπολιθώσεων παρὰ τῷ Μυριοφύτῳ.
 ιβ') Ἡ ἐξέτασις καὶ ἀνέυρεσις τῶν αἰτίων δι' ἃ, ἐν ᾗ ἡ φυτικὴ παρασιτικὴ ἀσθένεια τῶν ἀμπέλων (*Oidium albicans*) προσβάλλει καὶ ἄλλας τινὰς χώρας καὶ δὴ καὶ τὰς ἐν τῇ Προ-
 ποντίδι περικλειμέναις τῇ νήσῳ Ὀφιοῦσῃ, ὅπως ἀγνωστος τυγχάνει οὖσα ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ.
 ιγ') Περὶ ἰαματικῶν ὁδῶν παρὰ ταῖς ἀρχαίας Ἕλλησιν.

Πέραν, τῆ 10/22 Ἀγούστου 1885.

Ὁ πρόεδρος
Π. ΒΑΣΙΛΑΪΔΗΣ.

Ὁ γραμματεὺς
Γ. ΚΑΡΛΟΒΕΘΑΔΡΗ.

